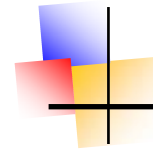

ГДЕ JE ШТО

ДЕВЕТИ ЧАС.....	6
<i>Чáсз дeв'áтый</i>	
ЧИН МАЛОГА ВЕЧЕРЬА.....	24
<i>Нáчáло из в'гомъ мáлгъ повечер'я</i>	
ЧИН ВЕЛИКОГ ВЕЧЕРЬА.....	44
<i>Нáчáло вeчeрнн</i>	
ОТПУСТ БЕЗ БДЕНЬА.....	128
МАЛО ПОВЕЧЕРЈЕ.....	138
<i>Мáлгъ Пoвeчeр'я</i>	
ПОЛУНОЋНИЦА.....	178
<i>Нáчáло пoл'ноцннцы</i>	
ЈУТРЕЊЕ.....	212
<i>Нáчáло о'т'рeнн</i>	
ЧАС ПРВИ.....	434
<i>Чáсз пeрвый.</i>	
ЧАС ТРЕЋИ.....	446
<i>Чáсз тpeт'ий</i>	
ЧАС ШЕСТИ.....	460
<i>Чáсз шeст'ий</i>	
ИЗОБРАЗИТЕЛЬНА.....	472
<i>Нáчáло н'з'вeрзн'тeльн'хъ</i>	

ПРИПРЕМИО ЗА ШТАМПУ

ЗОРАН БОБИЋ

ИПОЂАКОН МАНАСТИРА
СВ. САВЕ
ЛИБЕРТИВИЛ, С.А.Д.

НА ДАН
СВ. АЛИМПИЈА СТОЛНИКА
9-ОГ., ДЕЦЕМБРА
ДВЕ ХИЉАДЕ И ТРИНАЕСТЕ
ГОДИНЕ ГОСПОДЊЕ

ЧАС ДЕВЕТИ

После: Благословен Бог:

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешителю, Душе Истине, Који си свуда присутан и све испуњаваш, Ризницо добара и Животодавче, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благо, душе наше.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас.

(3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Часъ девѣтый

По Благословѣнъ бѣгъ нашъ:

Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Црѣ нѣбныи, оутѣшителю, душе истинны, иже въздѣ съи, и вс. исполнѣлн, сокровнице блгнхъ и жизни подателю, прииди и вселнса въ ны, и очисти ны ѿ всѣхъ кѣрны, и спси блже, души наша.

Съи бже, съи крѣпкѣи, съи безсмѣртныи, помилѣи насъ. **(Трижды.)**

Слава оцѣ, и си, и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и прииди, и во вѣки вѣкѣвъ, аминъ.

Престѣла трѣце, помилѣи насъ: гди, очисти грѣхѣи наша: блго, прости беззакѣнѣи наша: стѣи, прѣти и исцѣли немощи наша, имене твоего ради.

Гди помилѣи, **(Трижды.)**

Слава оцѣ, и си, и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и прииди, и во вѣки вѣкѣвъ, аминъ.

Оче нашъ, иже си на небсхъ, да свѣтитѣа имя твоѣ, да приидетъ црѣтѣе твоѣ, да въздетъ воля твоѣ, ѣкѣ на нѣи и на землѣи. хлебъ нашъ насущный даждь намъ днесъ, и остави намъ долги наша, ѣкоже и мы оставлѣемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенѣе, но избави насъ ѿ лѣкѣваго.

Свештеник

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Господе, помилуј. **(12 пута)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем. **(3 пута. 3 поклона)**

(Псалам 83)

Како су мила насеља Твоја, Господе над војскама. Жедни и топи се душа моја за дворима Господњим. Срце моје и тело моје обрадоваше се Богу Живоме. Јер и птица нађе дом себи, и грлица гнездо себи, где ће положити птиће своје. Жртвеници Твоји, Господе над војскама, Царе мој и Боже мој. Блажени који обитавају у Дому Твоме, у век векова хвалиће Те. Блажен је човек коме је заштита у Тебе, Господе; пењање (у Храм Твој) завештао је у срцу своме, у долини плача, у месту које је поставио. Јер ће благо-слове дати Законодавац; ходиће из силе у силу; јавиће се Бог над боговима на Сиону. Господе Боже над војскама, услиши моли-тву моју; чуј, Боже Јаковљев. Заштитниче наш, види, Боже, и погледај на лице Помазаника Твога. Јер је бољи дан један у дворима Твојим од хиљада (других). Изабрао сам (рађе) да се премећем у Дома Бога мојега, него да живим у становима безбожничким. Јер милост и истину воли Господ, Бог ће благодат и славу дати. Господ неће лишити добара оне који ходе у безазлености. Господе Боже над војскама, блажен је човек који се нада у Тебе.

Свацинникъ возглашѣтъ:

Гѣкѡ твое ѣсть црѣтво, и сила, и слава, оца, и сѣа, и стѣгѡ дха, нѣнѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Анѣ: ѡмнѣ. Гдѣ помилѡи, **(12х)**

Слава оца, и сѣа, и стѡмѡ дха, и нѣнѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмѡ црѣви нашѡмѡ бгѡ.

Прѣидѣте, поклонѣмѡ и припадѣмѡ хрѣтѡ, црѣви нашѡмѡ бгѡ.

Прѣидѣте, поклонѣмѡ и припадѣмѡ самомѡ хрѣтѡ, црѣви и бгѡ нашѡмѡ. **трижды.**

Коль возлюблѣнна елѣнѣа тво., гдѣ сила; Желѣтъ и скончаѣтѣа дѡшѡ моѡ во дворѣ гдѣн. Сердце моѡ и плѡть моѡ возрадоваѣтѣа ѡ бжѣ живѣ. Нѡ птица ѡбрѣтѣ себѣ храмѣнѡ, и горѣнца гнѣздѡ себѣ, и дѣже положѣтъ птенцы ево: Олтарѣ тво. гдѣ сила, црѣвѡ моѡ и бжѣ моѡ. Блѣжѣнн живѡщѣи въ домѡ твоѡмѡ, въ вѣки вѣкѡвъ вохвалѡтъ тѡ. Блѣжѣнн мѡжѡ, ѣмѡже ѣсть зачѡплѣнѣе ѣгѡ ѡу тебе, вохвождѣнѣа въ ердѣе евоѡмѡ положѣ. Во нѡболѣ плачѣнѡю, въ мѣсто ѣже положѣ: нѡ елѡговѣнѣе дѡтъ законополагѣнѣ. Пѡндѡтъ ѡ силы въ силѡ, и вѣнѣа бгѡ богѡвъ въ сѡнѣ. Гдѣ бжѣ сила, ѡуслѣши млѣтъ моѡ, вѣнѡи бжѣ ѡкѡвѣль. Зѡщѣтѣниче нашѡ вѣждѡ бжѣ, и прѣзри на лицѣ хрѣтѡа твоегѡ. Гѣкѡ лѡчше дѣнѣ ѣдѣнѡ во двѡрѣхѡ твоѡхѡ пѡче тѡсащѡ. Нѡзвѡнѡхѡ приметѣтѣа въ домѡ бгѡа моѡгѡ пѡче, нѣже житѣи мѣ въ елѣнѣнѡхѡ грѣшнѣнѡхѡ. Гѣкѡ млѣтъ и истѣнѡ лѡбѣнѡ гдѣ, бгѡ елѡгодѣтъ и слава дѡтъ. Гдѣ не лишѣтъ елѣнѡхѡ, хоѡдѡщѡхѡ незлѡбѣмѡ. Гдѣ бжѣ сила, елѣжѣнн чѡловѣкѡ ѡповѣдѣнѣ на тѡ.

(Псалам 84)

Заволео си, Господе, земљу Твоју; повратио си робље Јаковљево. Опростио си безакоња народу Твоме, покрио си све грехе њихове. Зауставио си сав гнев Твој, повратио си се од гнева јарости Твоје. Поврати нас, Боже спасења наших, и одврати јарост Твоју од нас. Еда ли ћеш се довека гневити на нас, или ћеш протегнути гнев Твој из на-раштаја у нараштај? Боже, повративши се, оживи нас; и народ ће се Твој обрадовати Теби. Покажи нам, Господе, милост Твоју, и спасење Твоје даруј нам. Слушаћу шта ће рећи Господ Бог, јер ће говорити о миру народу Своме, и преподобнима Својим, и онима који обраћају срце (своје) к Њему. Али је спасење Његово близу оних који Га се боје, да настани славу у земљу нашу. Милост и истина среташе се, правда и мир целиваше се Истина из земље засија, и правда са небеса приниче. Јер ће Господ дати доброту, и земља ће наша дати плод свој. Правда ће пред Њим претходити, и ставиће на пут стопе Своје.

(Псалам 85)

Приклони, Господе, ухо Твоје, и услиши ме, јер сам ја сиромах и убог. Сачувај душу моју, јер сам преподобан; спаси слугу Твога, Боже мој, који се узда у Тебе. Помилуј ме, Господе, јер Теби вапим сав дан. Развесели душу слуге Твога, јер Теби подигох душу моју. Јер си Ти, Господе, Дobar и снисходљив, и Многомилостив свима који Те призивају. Чуј, Господе, молитву моју, и пази на глас мољења мога. У дан жалости моје завапих к Теби, јер си ме услишио. Нема сличнога Теби међу боговима, Господе, и нема (дела) по делима Твојим. Сви народи које си створио, доћи ће и поклатиће се пред Тобом, Господе, и прославиће Име Твоје. Јер си Ти Велики и чиниш чудеса, Ти си Бог Једини Велики. Упути ме,

Блгоколияз єси гдн землю твою, возвратиляз єси плєнз іаквль. Устївиляз єси беззаконїа людїи твоїхз, покрьилз єси вс. грєхїи ѡхз. Оукротїлз єси вєє гнєвз твої, возвратїлєз єси ѿ гнєва іаростї твоєа. Возвратїи нїєз єкє єпїєнїи нїшнхз, и ѿвратїи іарость твою ѿ нїєз. Едї во вєкїи прогнєвалєшнєа на нї; илїи прострєши гнєвз твої ѿ рїдїи вк рїдз; Бїкє, твї ѿвєрїцїєа ѿжнєвїшн нї, и людїє твоїи возвєєлїтєа ѿ тєбє. Іївїи нїмз гдн мїтць твою, и єпїєнїє твоє дїждє нїмз. Оуєлїшїш, чтї рєчєтз ѿ мнє гдє бгз: іакв рєчєтз мїрз на лїдїи сво., и на прїєнєа сво., и на ѿвєрїцїюцїєа сєрдцїи кз нємѡ. Овєчє єлїєз боацнхєа єгѡ єпїєнїє єгѡ, вєлїчїи єлїєз вк зємлю нїшѡ. Мїтць и їстїна сфєчїостѣєа, прїєдїа и мїрз ѿєлєвїзїєтєа. встїна ѿ зємлїи возїєлї, и прїєдїа єз нєєє прїнїчє. Іїєо гдє дїєтз єлїєсть, и зємлїа нїшїа дїєтз плїдз євїї. Прїєдїа прєдїи нїмз прєдїїдєтз, и полїжїтз вк пѡть єтѡпїи сво..

Приклони гдн оухо твоє, и оуєлїшн мє, іакв нїцїз и оуєбїгз єємь ієз. Сохрїнїи дѡшѡ мою, іакв прїєнєз єємь: єпїи рєкїа твоєгѡ бїкє мої, оупїєвїюцїєа на тї. Помнїлїи мє гдн, іакв кз тєбє воззѡвѡ вєєє дєнє. Возвєєлїи дѡшѡ рєкїа твоєгѡ, іакв кз тєбє вкзїхз дѡшѡ мою. Іїкв твї гдн, єлїєз и крїстїєкз, и мнїємлїтєвз вєєлїєз прїєзвїєвїюцїємз тї. Внїшїи гдн мїтць мою, и вонїи глїєз молєнїа моєгѡ. Вк дєнє ієкїєн моєа воззєвїхз кз тєбє, іакв оуєлїшїлєз мє єси. Нєєтць подїєєнз тєбє вк вкзєхз гдн, и нєєтць по дїєлїємз твоїємз. Вєи ієзвїєцїє, єлїєнїи єтѡврїєлз єси, прїїдїєтз и поклїєнїє прєдїи тѡєю гдн, и прїєлїєвїтз їмїа твоє: Іїкв вєлїи єси твї, и тѡврїєлїи чїдєєлї, твї єси бгз єдїнєз. Нєстїєв мє гдн, на пѡть твою, и

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Господе, путем Твојим и ходићу у истини Твојој. Да се обрадује срце моје, да се боји Имена Твога. Исповедаћу Те и хвалити, Господе Боже мој, свим срцем својим, и славићу Име Твоје до века. Јер је милост Твоја велика према мени, и избавио си душу моју од пакла најдубљега. Боже, безаконици устадоше на ме, и скуп силника тражаше душу моју, и не видеше Тебе пред собом. А Ти, Господе Боже мој, Милосрдан си и саосећајан, Дуготрпељив и Многомилостив и Истинит. Погледај на ме, и помилуј ме; дај снагу слуги Твојој, и спаси сина слушкиње Твоје. Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешо ме.

И опет: Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешо ме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова.
Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута, без поклона)**
Господе, помилуј. **(3 пута)** Слава Оцу и Сину и светоме Духу.

Тропар дана, глас 8

Дубином мудрости све уређујеш с љубављу к чоеку, и свима удељујеш што је корисно, једини градитељу. Зато, Господе, упокој душе слуга својих; јер у тебе наду поставише, у творца и саздатеља и Бога нашега.

Недеља свѣта пентикостѣи

поидѣ во истинѣ твоѣи: да возвеселитѣа ердце моѣ, бо ачнѣа ѣмене твоегѡ. Исповѣмѣа тебѣ гдѣи бже моѣ, вѣмѣм ердцемѣ моимѣ, и проглавлю ѣмѣ твоѣе вѣ вѣкѣ. Ёакѡ млѣть твоѡа кѣлѣа на мнѣ, и избѣавѣа ѣсѣи дѣшѣ моѣи ѡ да пренѣподнѣѣшагѡ. Бже законопрѣстѣшницѣи вѡстѣаша на мѣ, и сѡнмѣ державнѣыхѣ взыкѣаша дѣшѣ моѣи, и не прѣдложѣша тебѣ прѣдѣ собоѡ. И ты гдѣи бже моѣи цѣдрѣи и млѣтнѣи долготѣрпѣливѣи и многѡмлѣтнѣи, и истиннѣи: Прѣзри на мѣ, и помилѣи мѣ: дѣждѣ державѣ твоѣи ѡтрокѣ твоѣмѣ, и спѣи свѣна рѣбѣ твоѣи. Сотворѣи со мноѡу знѣменѣе во блго: и да вѣдѣтѣ ненавѣдѣщѣи мѣ, и постыдѣтѣа, ёакѡ ты гдѣи помѡглѣ мѣ, и оутѣшилѣ мѣ ѣсѣи.

И пакѣ: Сотворѣи со мноѡу знѣменѣе во блго: и да вѣдѣтѣ ненавѣдѣщѣи мѣ, и постыдѣтѣа, ёакѡ ты гдѣи помѡглѣ мѣ, и оутѣшилѣ мѣ ѣсѣи.

Слава ѡцѣ, и сѣи, и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсѣи, и во вѣкѣи вѣкѡвѣ, ѣминѣ.

Ѧлилдѣа, ѣлилдѣа, ѣлилдѣа, слава тебѣ бже. Трѣждѣ, без поклѡнѡвѣ.

Гдѣи помилѣи, **трѣждѣ.** Слава ѡцѣ, и сѣи, и стѡмѣ дхѣ,

**И ѣце оубѡвѣ бгѣ гдѣ, пѣтѡ, глаголѣмѣ днѣ, трѡпарѣ.
Ѧце же ѣлилдѣа, нарѣдѣщѣи, во гласѣи ѣ:**

Глѣбнѡу мудрѡсти чѡловѣколѡвѣи вѣа стѡрѡнѣ, и полѣзноѣ вѣмѣи подѣвѣи, ѣдинѣ содѣтѣлю, оупокѡи гдѣи, дѣши рѣвѣ твоѣихѣ: на тѣа во оупѡвѣнѣе возложѣша, творѣа и зиждѣтѣла и бѣа нѣшегѡ.

Богородичан, Глас 8

И сада: Ради нас рођени од Дјеве, и распеће претрпевши, Благи, уништио си смрћу смрт, и васкрсење пројавио као Бог; не презри створење руку Твојих, јави човекољубље Твоје, Милостиви, прими Родитељку Твоју Богородицу Која се моли за нас, и спаси, Спасе наш, народ обезнађени.

Или богородичан дана, глас исти

У теби имамо и бедем и пристаниште, и молитвеницу радо примљену код Бога, којега си родила, Богородице безневесна, вернима спасење!

Затим одмах:

Не предај нас до краја имена ради својега светогaa и не разори завета својега, и не заустави милости своје од нас, ради Аврама, теби љубазнога, и Исака слуге својега и Израиља свеца својега.

Свети Боже, свети крепки, свети бесмртни, смилуј се на нас.

Трипут.

Слава Оцу и Сину и светому Духу, и сада и увек, и у векове векова. Амин.

Пресвета Троице, смилуј се на нас. Господе, очисти грехе наше; Господару, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше имена својега ради.

Господи, помилуј. **Трипут.**

Слава Оцу и Сину и светом у Духу, и сада и увек, и у векове векова. Амин.

Бѣгородиченъ:

и нынѣ и прѣсноу, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.
 Иже насъ радн рождѣнса ѿ дѣвы, и распѣтѣ претерпѣвъ блгїи, и прѡвѣрїтїи смѣртїю смѣртъ, и воскресїе ѡблѣн ѡкѡ бгъ, не прѣзри, ѡже создалъ єси рѡкоу твоєю: ѡвн члвчкѡлюбїе твоє мѣтнве, прїмнн рождшю тѣ бгъ молѡцшюса за ны, и єси єсе насъ, людн ѡчлнныа.

Тебѣ и стѣнѣ и прѣстѡннїце ѡммы, и мѣтвеннїцѣ блгѡпрїѡтнѣ кз бгъ, єгоже роднл єси бгѣ безневѣртнл, вѣрнїхъ єпїсїе.

Не предѡждь насъ до концѡ, ѡмене твоегѡ радн, и не разорн завѣта твоегѡ, и не ѡстѡвн мѣтн твоєа ѿ насъ, ѡблѡма радн возлюбленнлгѡ ѡ тебе, и за ѡлака рабѡ твоегѡ, и ѡла єаго твоегѡ.

Стѣнѣ бже, стѣнѣ крѣпкїи, свѣи безсмѣртнїи, помнїлѣи насъ. (Трїжды.)

Слѡва ѡцѣ, и єнѣ, и єтѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсноу, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Преслѡ трїце, помнїлѣи насъ: гдн, ѡчїстн грѣхн насѡ: блко, прѡстн беззакѡнїа нѡшл: свїи, прѡстн и исцѣлн немѡцн насѡ, ѡмене твоегѡ радн.

Гдн помнїлѣи, (Трїжды.)

Слѡва ѡцѣ, и єнѣ, и єтѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсноу, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕТНИЦЕ

Оче наш, који си на небесима, да се свети име твоје; да дође царство твоје; да буде воља твоја и на земљи као на небу. Хлеб наш потребни дај нам данас; и отпусти нам дугове наше као и ми што отпуштамо дужницима нашим; и не наведи нас у искушење, но избави нас од опакога.

Свештеник:

Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Сина и светога Духа, и сада и увек:, и у век:ове век:ова.

Народ: Амин.

Кондак тога дана, (субота уочи св. Педесетнице), по црквенословенском, глас 8.

Са светима упокој, Христе, душе слуга својих, тамо где нема бола, ни туге, ни уздисаја, него је живот без краја.

Место тога, у грчким књигама овај кондак, глас 8.

Усели у шаторе изабраника и с праведнима упокој, Спаситељу бесмртни, оне који се представише од нас из пролазнога света. Јер ако згрешише на земљи као људи, али зато што си ти, Господе, без греха, а посредује Богородица која те је родила, отпусти им што падоше хотимице и нехотице, да складно кличемо њих ради: алилуја!

Господи, помилуј. **40 пута.**

Недеља св. Пентикостин

Оче наш, њже љи на небесахъ, да святи҃тсѧ ѡма твоѧ, да при҃детъ цр҃квѣ твоѧ, да вѣдетъ вола твоѧ, ѡко на небѣи ѡ на земли. хлебъ нашъ насѣщный дѡждь намъ днѣсь, ѡ ѡстаѣн намъ дол҃гн наша, ѡкоже ѡ мы ѡстаѣлемъ должникѡмъ нашимъ: ѡ не введѡ насъ во искушѣнїѧ, но избавѣ насъ ѡ лѡкавѡгъ.

Свѣщенникъ возглашѣетъ:

ѡко твоѧ ѡ҃чь цр҃кво, ѡ еѡла, ѡ еѡва, ѡ҃ца, ѡ еѡна, ѡ ст҃аго д҃ха, нынѣ ѡ при҃сно, ѡ во вѣки вѣкѡвъ.

Ликъ: ѡминь

Со ст҃ыми оупокѡи хр҃тѧ, дѡшы рѣз твои҃хъ, ѡдѣже не҃сть болѣзнь, ни печѡль, ни въздыхѡнїѧ, но жнзнь безконѣчнѡ.

Г҃и помнѡшъ, ѡ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

У свако време и у сваки час, на небу и на земљи, све се теби клања и слави те, Христе Боже наш, стрпљиви, много милостивниа, много милосрдни, који праведнике љубиш и грешнике милујеш, све позиваш ка спасењу обећањем будућих добара Ти Господе, прими и наше молбе у овај час, и исправи живот наш према својим заповестима. Душе наше освети, тела очисти, размишљања управи, умовања пречисти и избави нас од сваке невоље, ода зла и бола. Огради нас светим својим анђелима, да нас њихов убојни ред чува и упућује тако, да стигнемо до јединства у вери и познања неприступне славе твоје, јер си благословен у веков векова. Амин.

Господи, помилуј. **Трипут.**

Слава Оцу и Сину и светому Духу, и сада у увек, и у векове векова. Амин.

Часнија си од херувима и неизмерно славнија од серафима; без покварења Бога Реч си родила. Ти си Богородица, тебе величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, пожали нас, благослови нас, просветли нас лицем својим и смилуј се на нас.

Недеља свјата пентикостѣн

Иже на вѣкѣое вѣрѣма, њ на вѣкѣиѣи чѣсѣ, на нѣбѣи њ на землѣи покланѣемѣи њ слави мѣи хрѣтѣ бѣже, долготерпѣлѣиѣ, многомѣлѣтѣиѣ, многобѣлѣгѣотрѣбѣиѣ, иже прѣвѣсѣдныа любѣлѣи, њ грѣшныа милѣлѣи, иже вѣ. зѣвѣиѣи ко спѣсѣнѣиу ѡбѣщѣнѣиѣ рѣдѣи бѣдѣщѣиѣхѣ блѣгѣ: сѣмѣ гдѣи, прѣимлѣи њ нѣшѣа вѣз чѣсѣ сѣи мѣлѣтѣиѣ, њ њспрѣвѣи жѣвѣотѣз нѣшѣз кѣз зѣповѣдѣемѣз тѣвоиѣмѣз: дѣшѣи нѣшѣа ѡсѣвѣтѣиѣ, тѣлѣелѣ ѡчѣстѣиѣ, помѣшлѣсѣнѣиѣ њспрѣвѣи, мѣислѣи ѡчѣстѣиѣ, њ њзѣбѣвѣи нѣсѣз ѡ вѣсѣкѣиѣа икѣорѣвѣи, сѣѡлѣз њ болѣзѣнѣиѣ: ѡградѣи нѣсѣз свѣи мѣи тѣвоиѣмѣи ѡггѣлѣ: да ѡполчѣнѣемѣз њхѣз соблѣудѣемѣи њ наставлѣемѣи, достѣгнѣемѣз вѣз соеднѣнѣиѣе вѣбѣри, њ вѣз рѣзѣлѣз њспрѣвѣдѣиѣ тѣвоѣѣа славы, ѡкѣ блѣгѣословѣнѣз сѣиѣиѣи вѣвѣкѣи вѣвѣкѣѡвѣз, ѡмѣнѣиѣ.

Гдѣи помѣлѣдѣи, **трижды.**

Слава ѡцѣу, њ сѣну, њ стѣомѣу дѣхѣу, њ нынѣѣи њ прѣиѣнѣѡ, њ вѣ вѣвѣкѣи вѣвѣкѣѡвѣз, ѡмѣнѣиѣ.

Чѣтѣиѣиѣшѣѡ хѣрѣвѣиѣмѣз, њ славиѣиѣиѣшѣѡ безѣ сѣравнѣнѣиѣа сѣрафѣиѣмѣз, безѣ њстѣлѣнѣиѣа бѣга слѣѡѡва рѣѡждѣшѣѡ, сѣщѣѡѡ бѣцѣу тѣѣа велѣнѣѣемѣз.

Именѣмѣз гдѣиѣмѣз блѣгѣословѣиѣ, ѡтѣчѣ.

Сѣщѣнѣиѣкѣз:

Бѣже, ѡчѣщѣдѣри ны: Гдѣи њ вѣлѣко жѣвѣотѣѣа моѣгѣѡ, дѣхѣз прѣѣздѣнѣстѣиѣи, ѡчѣнѣиѣиѣа, любѣнѣачѣлѣиѣа њ прѣздѣнѣословѣиѣа не дѣѣждѣ мѣи. **Поклѣнѣиѣ.**

МОЛИТВА ВАСИЛИЈА ВЕЛИКОГА

Господару, Господе Исусе Христе, Боже наш, који задуго поднесе наша сагрешења, и доведе нас све до овога часа, у који си висео на животворном дрвету, те начинио пут и улаз у рај благоразумному разбојнику, и смрт у уништио смрт. Очисти нас грешне и недостојне слуге своје, јер сагрешисмо, безакоње учинисмо и нисмо достојни да подигнемо очи своје и Погледамо у висину небеску; јер остависмо пут правде твоје и ходисмо по вољи срдаца својих. Али преклињемо твоју доброту којој нема равне: поштеди нас, Господе, по мноштву милости своје, и спаси нас имена ради својега светога, јер у таштини ишчезоше дани наши. Истргни нас из руке противникове, отпусти нам грешења и умртини наше телесно мудровање, да одбацимо старога човека, да се обучемо у новога, да теби поживимо, нашему господару и старатељу, и идући тако по твојим наређењима, да стигнемо у вечни покај, где је стан свију који се веселе. Јер ти си, заиста, истинито веселе и радост оних који те љубе, Христе Боже наш, и славу шаљемо теби с Оцем твојим, којему нема почетка, и са светим и добрим и животворним Духом твојим, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Слава Оцу и Сину и светому Духу, и сада у увек, и у векове векова. Амин.

Господи, помилуј. **Трипут.**

Благослови!

И љце љотъ портъ хрѣтова рѣтвѣ, илѣ свѣхъ апѣл, и љзображѣнныѣ љи поклѣны за љже пѣти междѣчѣе. Во свѣ же и великѣю мѣцѣ токлмѣ трѣ великѣ поклѣны подѣлетъ тѣворѣти. Йце же нѣ, по возгласѣ мѣтѣлѣ свѣ великагѣ васѣла:

Вѣко гдѣ, иѣе хрѣтѣ бѣже нѣшъ, долготерпѣвѣый ѡ нѣшнхъ согрѣшенѣнхъ, и дѣже до нынѣшнагѣ часа прѣведѣи нѣсѣ, вѣнѣже на жѣвотѣворѣцѣмъ дрѣвѣ вѣсѣ, блѣгоразѣмногѣ разѣбѣннѣкѣ, иѣже вѣ рѣи пѣтѣсѣтѣворѣилъ љи вхѣдъ, и смѣртѣю смѣртѣ разѣрѣшилъ љи, ѡчѣсти нѣсѣ грѣшнѣхъ и недѣртѣннѣхъ рѣзѣ тѣвѣнхъ. согрѣшнѣхомъ ко и беззакѣннѣвахомъ, и нѣемѣ дортѣннѣ возѣвѣтѣи ѡчѣлѣ нѣшѣ и воззрѣтѣи на вѣсотѣ нѣнѣю: занѣ ѡртѣвнѣхомъ пѣтѣ прѣвѣды тѣвѣлѣ, и ходѣхомъ вѣ вѣлахъ сѣрдѣцѣ нѣшнхъ. но мѣлимъ тѣвѣ безмѣрнѣю блѣгѣтѣ, пощѣдѣи нѣсѣ гдѣ, по мнѣжѣтѣлѣ мѣтѣи тѣвѣлѣ, и спѣи нѣсѣ иѣмене тѣвѣгѣ рѣдѣи сѣгѣ, ѣкѣ ичѣзѣѣла вѣ сѣтѣтѣ днѣи нѣшнѣ, и љмѣи нѣсѣ и љ рѣкѣи согрѣтѣннѣгѣ, и ѡртѣвнѣ нѣмъ грѣхѣи нѣшнѣ, и ѡѣмѣртѣвѣи плѣтѣкѣе нѣше мѣдрѣвѣнѣе, да вѣтѣхѣго ѡложѣвшѣи чѣловѣкѣлѣ, вѣ нѣвѣло ѡблѣцѣмѣлѣ: и тѣвѣтѣ пожнѣемъ нѣшемъ вѣцѣтѣ, и блѣгодѣтѣелю, и тѣкѣмъ тѣвѣимъ поглѣдѣюще повелѣнѣемъ, вѣ вѣчнѣый поклѣи дортѣгнѣемъ, и дѣже љотѣ вѣтѣхъ вѣелѣцнѣхѣлѣ жѣилѣце, тѣи во љи вѣнѣтннѣ иѣтннѣе вѣелѣе и рѣдѣртѣ лѣбѣлѣцнѣхъ тѣлѣ хрѣтѣ бѣже нѣшнѣ, и тѣвѣтѣ сѣлѣвѣ возѣмѣемъ, со безнѣчѣлѣннѣмъ тѣвѣимъ ѡцѣемъ, и прѣсѣымъ, и блѣгѣимъ, и жѣвотѣворѣцнѣмъ тѣвѣимъ дѣхомъ, нынѣ и прѣнѣшъ, и во вѣкѣи вѣкѣѣвѣз, ѣминѣ.

Слѣва ѡцѣ, и спѣ, и стѣомѣ дѣхѣ, и нынѣ и прѣнѣшъ, и во вѣкѣи вѣкѣѣвѣз, ѣминѣ.

Гдѣ помѣлѣи, **трѣжды.**

Блѣгѣсловѣи.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Свештеник отпуст:

Христос, истинити Бог наш, молитвама пречисте своје матере, преподобних и богоносних отаца наших и свију светих, да помилује и спасе нас, јер је добар и човекољубац.

Треба знати да се на Атонској Гори и у осталим манастирима девети час говори у притвору. Када се сврши девети час, после отпуста улазимо у храм и сваки стане на своје место. Ако се девети час говори у храму, тада не бива отпуст деветога часа, него свештеник одмах почиње говорећи: **Благословен Бог наш**, а чатац говори: **Ходите, поклонилу се, трипут, и вечерњи псалам: Благослови, душо моја, Господа, тихо и кратким гласом.**

Крај деветога часа.

Недеља свѣта пентикостѣи

И ѿпѣстѣ.

Хрѣтосѣ истинный бгѣ нашѣ, млѣтвами прѣчѣтыѣ своѣѣ млѣре, прѣподѣбныхѣ и бгѣносныхѣ ѿцѣ нашѣхѣ, и свѣчѣхѣ стѣихѣ, помилѣстѣ и спасѣстѣ насѣ, ѣкѣ бгѣ и чѣловѣколюбѣцѣ.

Вѣдомо еѣди, ѣкѣ во ѡдѣонской горѣ, и въ рѣчѣхѣ мѣнастырѣхѣ, девѣтѣи часѣ въ пѣперти глаголютѣ.

ЧИН МАЛОГ ВЕЧЕРЊА

Говори свештеник: Благословен Бог наш...

И почиње Предстојатељ, или чредни читач (Предначинатељни)

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалм 103)

Благосиљај, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао се јеси веома. У славу и величанство обукао се јеси, светлошћу као хаљином одеваш се; Простиреш небо као кожу, водама покриваш висине његове. Поставио си облаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Ти чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Утврдио си земљу на темељима њеним, неће се поколебати до века; Бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. Оне беже од заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина протичу воде. Оне напajaју све звери пољске, очекују је јелени за жеђ своју. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи (њихови). Напajаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Чиниш да трава расте за стоку, и зелен на службу људима, Да произведу хлеб из земље, и хлеб срце човека укрепљује. Да уљем улепша лице своје, и вино весели срце човека.

Начало вечерни

Глаголетъ свѣтеникъ: Благословѣнъ бѣхъ нашъ:

И начиняетъ предстоѣтель, или оучиненный чтецъ:

Приндите, поклонимса црѣви нашему бѣхъ.

Приндите, поклонимса и припадѣмъ хрѣту, црѣви нашему бѣхъ.

Приндите, поклонимса и припадѣмъ самому хрѣту црѣви и бѣхъ нашему.

Благословѣ дѣше моѣ гдѣ: гдѣ бѣже мѣи, возвеличавса єи єфлѣ, во ѡповѣданіє и въ велечѣпотѣ ѡбелѣквса єи. ѡдѣвѣвса свѣтомъзъ ѡкв рѣзоу, простирѣв ѡ небо ѡкв кожѣ. Покривѣв водѣми превѣспреннѣкв своѣ, полагѣв ѡблаки на возхожденіє своѣ, ходѣв на крилѣ вѣтрѣннѣ. Творѣв ѡгльи своѣ. дѣхи и слѣгѣ своѣ. пламень ѡгненнѣи. ѡсновѣв зѣмлю на твѣрдн єѣ, не преклонитѣ въ вѣкѣ вѣка. Пѣздана, ѡкв рѣза ѡдѣвѣніє єѣ, на горѣхъ стѣнѣтѣ воды. ѡ запрѣченіѣ твоєгѣ повѣгнѣтѣ, ѡ гласѣ грома твоєгѣ ѡубоѣтѣ. Возходѣтѣ горы, и низходѣтѣ полѣ въ мѣсто, єже ѡсновѣл єи ѡмѣ. Предѣлѣ положил єи, єгѣже не прѣидѣтѣ, ниже ѡвратѣтѣся покрѣти зѣмлю. Посылѣв истѣчннѣи въ дѣрѣвѣхъ, посредѣ горѣ прѣидѣтѣ воды. Напѣютѣ вѣ. Свѣрѣн єльнѣи, ждѣтѣ ѡнагрѣи въ жѣждѣ своѣ. На тѣхъ птици нѣнѣи привитѣютѣ, ѡ средѣ кѣменѣи дадѣтѣ гласѣ. Напѣвѣ горѣ ѡ превѣспреннѣхъ своѣхъ, ѡ плодѣ дѣлѣ твоѣхъ насытитѣся землѣ. Прозвѣвѣлѣ травѣ скотѣмъ, и єлѣкѣ на слѣжѣ чѣловѣкѣмъ, ѡзвѣстѣи хлѣбѣ ѡ землѣ. И вѣно вевелѣтѣ єрѣце чѣловѣка, ѡмѣстѣтѣ лицѣ єлѣемъ, и хлѣбѣ єрѣце чѣловѣка ѡкрѣпитѣ. Насытитѣся дрѣвѣ польскѣи, кѣдрн лѣвнѣтѣи, ѡже єи

Наситиће се (влажом) дрвеће пољско, и кедри Ливански које си засадио. Тамо ће птице гнезда (своја) свити, и родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец да показује време, сунце познаје залазак свој. Простиреш таму, и настаје ноћ, и у њој излазе све звери шумске, Лавићи што ричу и грабе, и своју храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у легла своја. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ено га море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лађе плове, и кит онај кога си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује да им дајеш храну на време; кад им даднеш, они се окупљају. Кад отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Своје окренеш, смуте се (и колебају); кад им одузмеш дах, они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се из-грађују, и (тако) обнављаш лице земље. Нека је довека слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће бити угодна молитва моја, и ја ћу се радовати Господу (своме). Нека нестану са земље безбожници, тако да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа.

И опет:

Сунце познаје залазак свој. Простиреш таму и настаје ноћ. Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

наиди́хъ. Та́мъ птѣицы во҃гнѣзда́хъ: ѿрѣ́во жи́ице предво́днѣльцѣ́хъ ѿмн. Го́ры вы́сокіа ѿле́нѣмъ, ка́мень приѣ́жице зѣла́ѣмъ. Сотвори́хъ ѿгнѣ́хъ во времена́, со́лнце познѣ́ зѣпа́дъ своѣ́. Положи́хъ ѿгнѣ́хъ, и бы́сть но́щъ, въ не́же про́идѣхъ всѣ́ свѣ́тѣ дѣ́рвнѣи: Сѣ́мни ры́кающѣи во҃хитѣи, и възы́хъти ѿ́ бѣ́а пи́щѣ себѣ́. Возѣ́а со́лнце, и собра́шася, и въ ло́жахъ своѣ́хъ ла́гѣхъ. Нѣ́идѣхъ челове́къ на дѣ́ло своѣ́, и на дѣ́ланіе своѣ́ до ве́чера. Гѣ́кѣ возвели́чшася дѣ́ла тво́. гдѣ́, вс. премѣ́дростію сотвори́хъ ѿгнѣ́хъ: испо́лниа землѣ́ твоѣ́а. Сѣ́ море вели́кое и пространо́е, та́мъ гдѣ́, ѿ́же не́сть члѣ́а, живѣ́отнаа ма́а ѿ вели́кни. Та́мъ корабли́ препла́вѣхъ, сѣ́и ѿ́, ѿ́же созда́хъ ѿ́ рѣ́гнѣа ѿ́. Вс. къ тебѣ́ чѣ́хъ, да́ти пи́щѣ ѿ́ во бѣ́го вре́ма. Дѣ́хъ тебѣ́ ѿ́, соверѣ́хъ: ѿ́рѣ́шъ тебѣ́ рѣ́къ, всѣ́ѣскаа испо́нахъ бѣ́гостн. ѿ́рѣ́шъ же тебѣ́ лице́ возмѣ́хъ: ѿ́мешн дѣ́хъ ѿ́, и исчѣ́зѣхъ, и въ пе́рсть своѣ́ возвратѣ́хъ. По́мешн дѣ́а твоѣ́а, и со́здѣ́хъ, и ѿ́новнѣши́ лице́ землѣ́. Бѣ́а сла́а гдѣ́а во вѣ́кн, возвели́хъ гдѣ́ ѿ́ дѣ́лѣхъ своѣ́хъ: Призи́аи на зе́млю, и тво́аи ѿ́ трахѣ́а: прика́аиа горѣ́мъ, и дыма́хъ. Ко́поу гдѣ́ви въ живѣ́отѣ́ моѣ́мъ: по́у бѣ́хъ моѣ́хъ, до́ндеже ѿ́мъ. Да ѿ́ладнѣ́хъ ѿ́хъ всѣ́да мо́а, ѿ́же же возвели́а ѿ́ гдѣ́. Да исчѣ́зѣхъ грѣ́шницы ѿ́ землѣ́, и беззако́нницы, ѿ́коже не бы́ти ѿ́: бѣ́гословнѣ́ дѣ́ше мо́а гдѣ́.

Со́лнце познѣ́ зѣпа́дъ своѣ́: положи́хъ ѿгнѣ́хъ и бы́сть но́щъ. Гѣ́кѣ возвели́чшася дѣ́ла тво́. гдѣ́, вс. Премѣ́дростію сотвори́хъ ѿгнѣ́хъ.

Сла́а ѿ́, и ѿ́, и ѿ́мѣ́ дѣ́хъ, и ны́нѣ и при́сно, и во вѣ́кн вѣ́кѣвъ, а́минъ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. **(3 пута.)**

Господи, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

И одмах: Господе, теби зовем и постављамо 4 стиха, и појимо 3 самогласне стихире 1 гласа, понављајући прву,

(Псалам 140)

Господе, Теби зовем, услиши ме; чуј глас мољења мога, када вапим теби. Услиши ме, Господе.

Нека се уздигне молитва моја, као кад пред лице Твоје; уздизање руку мојих жртва вечерња. Услиши ме, Господе.

И стихови по реду:

Постави, Господе, стражу устима мојим, и двер ограде око усана мојих.

Не допусти срце моје у речи лукаве, да измишља изговоре за грехе.

Са људима који чине безакоња, а нећу се дружити са изабранима њиховим.

Покараће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не намести главу моју.

Јер је и молитва моја против воље њихове расуше се низ камење моћници њихови.

Недеља слава Пентикостин

Иллиџа, иллиџа, иллиџа, слава тебе бже. **Трижды.**

Гди помниџи, **трижды.**

Слава оца, и сн, и стому духу, и нынче и приново, и во вьки вькьвз, аминь.

Гди, воззвахъ къ тебе, услыши ма. Услыши ма гди. Гди, воззвахъ къ тебе, услыши ма: конми гласи моленя моего, внигда воззваци ми къ тебе. Услыши ма гди.

Да испривитца мѣтва моа, ѡко кадѣло предъ тобою, воздѣаніе рѣкѣ моею, жертва вечернаа. Услыши ма гди.

И по чинѣ стѣхн:

Положи, гди, храненіе оутѣмѣ моимѣ, и дверь ѡгражденія ѡ оутѣмѣ моихъ.

Не оуклони сердце мое въ словеса лѣкѣвствѣа, нещевати вини ѡ грѣшнхъ.

Съ человекѣи дѣлающими беззаконіе, и не сочѣтѣа со избранными ихъ.

Накажетъ ма праведникъ мѣтѣю, и ѡбличитъ ма: сѣй же грѣшнѣа да не наместитъ глави моеа.

Ѣко сѣи и мѣтва моа во благоленіихъ ихъ, пожертвѣ быша при каменѣи сѣи ихъ.

Чуће речи моје као угодне; као што се грумен земље просу по земљи, расуше се кости њихове до пакла. Јер Теби, Господе, Господе, управих очи моје; у Тебе се уздах, не одбаци душу моју.

Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замке оних који чине безакоња.

Пашће у мрежу своју грешници, а ја једини остадох докле не прођох.

(Псалам 141)

Гласом мојим завапих ка Господу, гласом мојим ка Господу се помолих.

Излићу пред Њим молитву моју, жалост моју пред Њим објавићу.

Кад ишчезава дух мој из мене, Ти си познао стазе моје.

На путу овоме по којем ходих, они ми поставише замку.

Гледах надесно и разгледах, и не беше никога ко ме познаје.

Нестаде уточишта за мене, а нико не мари за душу моју.

Виках Теби, Господе, и рекох: Ти си Нада моја, удео си мој на земљи живих.

Послушај молитву моју, јер се понизих веома. Избави ме од гонитеља мојих, јер се утврдише већма од мене.

Оубльшати глаголи мои, љкво возмогѡша: љкво тѡлца земли просѣдеа на земли, расочнѡшаа кѡрти ѡхъ при ѡдѣ. Йкво кз тебѣ гдѣ, гдѣ, Ѣчи мои, на тѣ ѡповѡхъ, не ѡнми дѡшѡ мои.

Сохранѣ ма ѡ сѣти, ѡже сотѡвнша ми, ѡ ѡблзны дѣлающихъ беззаконїе.

Падѡтъ во мрежѡ свои грѣшницы: сѡннъ сѣмь ѡзъ, дѡндеже преѡдѡ.

Глаголы моими ко гдѡ воззѡхъ, глаголы моими ко гдѡ помолѡхъ.

Пролїѡ предѣ нимъ молѣнїе моѡ, печѡлы мои предѣ нимъ возвѣщѡ.

Внегда ишчезѡти ѡ мене дѡхѡ моеѡ, ѡ тыѡ познаѡхъ сѣи стезѡ моѡ.

На пѡти сѣмъ, по немѡже хождахъ, окрѡша сѣтъ мнѣ.

Смотрѡхъ ѡдеснѡ и возгладѡхъ, ѡ не бѣ знѡи менѣ.

Погнѣе бѣгство ѡ мене, ѡ нѣсть възвѡкѡи дѡшѡ мои.

Воззѡхъ кз тебѣ гдѣ, рѣхъ: тыѡ сѣи ѡповѡнїе моѡ, чѡсть моѡ сѣи на земли живѡхъ.

Вонми молѣнїю моеѡ, љкво смнрѡхъ сѣлѡ: ѡзѡвѡ ма ѡ гонѡщихъ ма, љкво ѡкрѡпнѡшаа пѡче мене.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕТНИЦЕ

На 10 стихире:

Изведи из тамнице душу мою, да бих исповедао Име Твоје.
Мене чекају праведници докле ми не узвратиш.

На 8: (Псалом 129)

Из дубине вичем Теби, Господе, Господе, услиши глас мој.
Да буду уши Твоје пажљиве на глас мољења мојега.

На 6:

Ако на безакоња будеш гледао, Господе, Господе, ко ће опстати?
Јер је у Тебе очишћење.

Ради Имена Твога очекивах Те, Господе; очекиваше душа моја Реч
Твоју, поузда се душа моја у Господа.

На 4:

Од страже јутарње до ноћи, од страже јутарње да се узда Израилъ
на Господа.

Педесетницу празнујемо и долазак Духа, и рок обећању и
испуњење наде. Колика тајна, како ли велика и часна вичемо ти
зато: градитељу свега, Господе, слава теби!

Јер је у Господа милост, и много је у Њега избављење, и Он ће
избавити Израилја од свих безакоња његових.

Педесетницу празнујемо и долазак Духа, и рок обећању и
испуњење наде. Колика тајна, како ли велика и часна вичемо ти
зато: градитељу свега, Господе, слава теби!

Недеља слава пентикостѣн

На њ, стѣхѣры:

ИЗВЕДИ ИЗЪ ТЕМНИЦЫ ДУШУ МОЮ, ИСПОВѢДАТЕЛЯ ИМЕНИ ТВОЕМОУ.
МЕНЕ ЖДУТЪ ПРАВЕДНИЦЫ, ДОКДЕЖЕ ВОЗДАДИ МНЕ.

На ѥ:

ИЗЪ ГЛУБИНЫ ВОЗВРАХЪ КЪ ТЕБѢ ГДН, ГДН, ОУСЛЫШИ ГЛАСЪ МОЙ.
ДА ВЪДЪТЪ ОУШИ ТВОИ, ВНЕМАЮЩЕ ГЛАСЪ МОЛЕНІА МОЕГО.

На љ:

ИЩЕ БЕЗЗАКОНІА НАЗРИШИ ГДН, ГДН, КТО ПОСТОИТЪ; ЯКЪ ОУ ТЕБѢ
ОЧИЩЕНІЕ СЪТЬ.

ИМЕНЕ РАДИ ТВОЕГО ПОТЕРПѢХЪ ТѢ ГДН, ПОТЕРПѢ ДУШУ МОЮ ВЪ СЛОВО
ТВОЕ, ОУПОВА ДУШУ МОЮ НА ГДА.

На ѣ:

Ѧ СТРАЖИ ОУТРЕННІА ДО НОЦИ, Ѧ СТРАЖИ ОУТРЕННІА, ДА ОУПОВАЕТЪ ИИЛЬ
НА ГДА.

ПАТДЕСАТНИЦУ ПРАЗДНИМЪ, И ДХА ПРИШЕТЕВІЕ, И ПРЕДЛОЖЕНІЕ
ОБѢЩАНІА, И НАДЕЖДИ ИСПОЛНЕНІЕ, И ТАНСТВО СЛІКО, ЯКЪ ВЕЛІКО ЖЕ
И ЧЕТНО. ЧѢМЖЕ ВОПІЕМЪ ТИ: СОДѢТЕЛЮ ВСѢХЪ ГДН, СЛАВА ТЕБѢ.

ЯКЪ ОУ ГДА МЛТЬ, И МНОГОЕ ОУ НЕГО ИЗБАВЛЕНІЕ, И ТОИ ИЗБАВЕНТЪ ИИ
ЛА Ѧ ВСѢХЪ БЕЗЗАКОНІИ СЪГО.

ПАТДЕСАТНИЦУ ПРАЗДНИМЪ, И ДХА ПРИШЕТЕВІЕ, И ПРЕДЛОЖЕНІЕ
ОБѢЩАНІА, И НАДЕЖДИ ИСПОЛНЕНІЕ, И ТАНСТВО СЛІКО, ЯКЪ ВЕЛІКО ЖЕ
И ЧЕТНО. ЧѢМЖЕ ВОПІЕМЪ ТИ: СОДѢТЕЛЮ ВСѢХЪ ГДН, СЛАВА ТЕБѢ.

(Псалом 116)

Хвалите Господа сви народи, похвалите Њега сва племена.
Туђим си језицима, Христе, поновио ученике своје да њима
објаве да си ти бесмртна Реч и Бог, који душама нашим даје
велику милост.

Јер се утврди милост Његова на нама, и истина Господња остаје
до века.

Све дарива Дух свети точи пророчанства, савршује свештенике,
неуке научи мудрости, у рибарима показа богослове, опрема сав
поредак црквени. Утешитељу, који си истоветнога бића с Оцем и
Сином и на истом престољу, слава теби!

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Глас 8

Апостоли сеђаху, Господе, а ти посла Духа својега. То гледаху
тада јеврејски синови и задивише се чудом. Јер их слушаху где
кличу другим, туђим језицима, као што им Дух даваше. Они,
простаци, бише умудрени, те уловише народе у веру, и бесеђаху
ствари божанствене. Зато и ми вичемо к теби: Господе, који се
показа на земљи и спасе нас од заблуда, слава теби!

Потом певамо: ПРЕДВЕЧЕРЊЕ БЛАГОДАРЕЊЕ

(Песма старохришћанска, Светог Мученика Атиногена)

Светлости тиха, свете Славе, Бесмртнога Оца Небескога, Светога,
Блаженога; Исусе Христе! Дошавши на запад сунца, Видевши
светлост вечерњу, Певамо Оца, Сина, И Светога Духа Бога. Достојан
си у сва времена Да певан будеш гласима светим, Сине Божији,
Који живот дајеш; Зато Те свет слави.

Хвалите гдѣ всѣ ѡзвѣщѣны, похвалите єго всѣ людіе.
ѡзвѣщѣны ииородныхъ ѡбновѣхъ єсѣ хрѣте, тво. ѡученики, да тѣмни
тѣлѣ проповѣдають безсмѣртнаго слѣва бѣга, подающаго дѣшамъ
нашымъ велию милость.

ѡтѣмъ ѡтвердѣна мѣть єго на насъ, и истина гдѣна пребываєтъ во
вѣкѣхъ.

Всѣ подаєтъ дѣхъ стѣи, точнѣ прорѣчѣствѣа, сѣѣнники совершаєтъ,
некнижныа мѣдрѣсти надѣи, рыбаи бѣгослѣбцы показѣ, всѣе собрѣетъ
собрѣ црѣковныи. єдиноєщѣне и сопрѣчѣольне ѡцѣ и сѣи,
ѡтѣшнѣаю, слава тебѣ.

Слава ѡцѣ, и сѣи, и стѣомъ дѣхъ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣкѣхъ
вѣкѣвъ, аминь..

Ѣгда дѣа твоего погѣа єсѣ гдѣн, сѣдѣщымъ апѣломъ, тогда
єврѣиєкиа дѣти зрѣще ѡжѣахѣа ѡжѣомъ: слышахѣ во ѣ
вѣщѣающа иныи стѣанныи ѡзвѣщѣны, ѡкоже дѣа подаваше имъ:
некѣждѣ бо єще ѡмѣдрѣшѣа, и ѡзвѣщѣны вѣ вѣрѣ ѡловѣвшѣ,
бѣєтѣвѣннаа вѣтѣиєтѣвовахѣ. тѣмѣже и мы вопѣемъ тѣи: ѡже на
землѣ явѣлѣа, и ѡ прѣлѣстѣи спасѣи насъ, гдѣ слава тебѣ.

Свѣтѣ тиѣи стѣа славы, безсмѣртнаго ѡцѣа нѣнаго, сѣгѣ
блѣжѣннаго, ииє хрѣте: прѣшѣаше на западѣ ѡлнца, видѣвшѣ свѣтѣ
вѣчѣрнѣи, поємъ ѡцѣа, сѣа и стѣаго дѣа, бѣга. достѣннѣ єсѣ во всѣ
временѣ прѣтѣ быти глѣсы прѣбеныи, сѣе бѣи, живѣтъ даѣи: тѣмѣже
мѣрѣ тѣа славиєтъ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Свештеник:

Припазимо! Мир свима! Мудрост! Припазимо!

Прокимен глас 6:

Господ се зацари, у лепоту се обуче.

Стих: Обуче се Господ у силу и опаса се.

Стих: Дому Твоме, Господе, доликује светиња, докле дани трају.

Стих: Јер утврди васељену, која се неће поколебати.

После прокимена, говоримо Молитву ову:

Удостој нас, Господе, да се ово вече сачувамо без греха. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин. Нека буде, Господе, милост Твоја на нама као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи нас заповестима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми нас заповестима Твојим. Благословен си, Свети, просвети нас заповестима Твојим. Господе, милост је Твоја довека, дела руку Твојих не презри. Теби доликује хвала, Теби доликује песма, Теби слава доликује, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Затим одмах појемо самогласне стихире на стихове, глас 2.

Видесмо светлост истиниту, примисмо Духа небескога, нађосмо истинску веру: клањамо се нераздељивој Тројици, јер нас је она спасла.

Недеља свѣта пентикостѣн

Іерей:

Премѣдростъ Мнрѣхъ вѣѣмѣхъ. Премѣдростъ, прѣрѣти

На гласъ 5:

Гдѣ воцрѣнѣа, въ лѣпотѣ ѡблечѣнѣа.

Стихъ: Ѡблечѣнѣа гдѣ въ силѣ и прѣпоублѣнѣа.

Стихъ: Дѡмѣ твоемѣ подобѣетъ свѣта гдѣн, въ долготѣ днѣи.

Стихъ: Ибо ѡтверди вселеннѣю, ѣже не подвижитѣа.

И по прокименѣ глаголетъ:

Сподобен гдѣн въ вѣчерѣхъ сѣи безъ грѣхѣа сохранинѣнѣа намѣхъ. Бл҃гословѣнѣхъ сѣи гдѣн ѣже ѡтсѣцѣхъ наснѣхъ, и хвалѣно и прославлено ѣма твоѣ во вѣки, аминѣ. Бѣдн гдѣн, млѣть твоѣа на насѣхъ, ѣкоже ѡповѣхомѣ на тѣа. бл҃гословѣнѣхъ сѣи гдѣн, наѣчи ма ѡправданїемѣхъ твоимѣхъ. Бл҃гословѣнѣхъ сѣи бл҃го, вразуми ма ѡправданїемѣхъ твоимѣхъ. бл҃гословѣнѣхъ сѣи свѣтѣи, просвѣти ма ѡправданїи твоимѣи. Бгдѣн, млѣть твоѣа во вѣкѣхъ, дѣлѣхъ рѣкѣхъ твоѣхъ не презри: твѣѣ подобѣетъ хвалѣа, твѣѣ подобѣетъ пѣнїе, твѣѣ слава подобѣетъ, ѡцѣхъ, и снѣхъ, и стѡмѣхъ дѣхъ нынѣ, и прїенѡ, и во вѣки вѣкѡвѣхъ, аминѣ.

На стѣхѡвнѣ самогласны, гласъ 6:

Видѣхомѣ свѣтѣхъ истинный, прїахомѣ дѣла нѣнаго, ѡбѣтѣхомѣ вѣрѣхъ истиннѣю, нераздѣльнѣи трїцѣ покланѣемѣа: тѣа во насѣхъ спасла сѣть.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Срце чисто сздај у мени, Боже, и дух прави понови у утроби мојој.

Кроз пророке си нам навести о пут спасења, а кроз апостоле, Спасе наш, засја благодат Духа твојега. Ти си Бог први, ти си и после тога, и у векове ти си Бог наш.

Не одвргни ме од лица својега, и Духа својега светога не одузми од мене.

У твојим дворима појаћу тебе, Спасе света, преклонићу колена и поклонићу се твојој непобедној сили. Увече, изјутра и у подне, и у свако време благосиљаћу те, Господе.

Слава Оцу и Сину и светому Духу и сада и увек, и у векове векова.
Амин.

Глас исти.

Песмом ћемо славити Тројицу истоветнога бића, Оца и Сина са Духом светим; јер тако објавише сви пророци и апостоли с мученицима.

Богородичан: Молитва Светог Симеона Богопримца:

Сада отпушташ слугу Твога, Господе, по речи Твојој у миру; јер видеше очи моје Спасење Твоје, који си припремио пред лицем свих народа, Светлост да обасја незнабошце, и Славу народа Твога Израиља.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута)**

Недеља свјата пентикостѣн

Стїхъ: Сѣрдце чисто созїжди во мнѣ бже:

Во прорѣцѣхъ возвѣстїлхъ єси намъ пѣть спасенїа, и во апѣлѣхъ возвѣстїа єїе намъ, блгодать дха твоегѡ. ты єси бже первыи, ты и по нѣхъ, и во вѣки ты єси бже намъ.

Стїхъ: Не ѡвѣржи мене ѡ лица твоегѡ:

Во двѡрѣхъ твоихъ возпою тѣ єїа мїра, и преклоню кѡлѣна, поклонюся твоєй непобѣдимѣй силѣ, вечерю, и оутроу, и полдне, и на вѣакоє время блгословлю тѣ гдѣ.

Слава ѡцѣ, и снѣ, и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѡвѣ. аминь.

гласъ трїиже:

Трїцѣ єдиноєдїнствѡ пѣсноєдїнствѡ, ѡца и єїа, со єдымъ дхѡмъ: такѡво проповѣдаша вси прорѣцы, и апѡстѡли съ мѣченики.

Богородиченъ. Молтва свѣта ємевѡна бѡпрїимца:

Нынѣ ѡпѣшаша раба твоегѡ, вѣко, по глаголѣ твоемѣ, съ мироу: ѡко видѣшаша ѡчи мои єїенїе твоє, єже єси оугѡтѡбалъ предъ лицемъ вѣхъ людеѣ, свѣтъ во ѡкровенїе ѡзбыковѣ, и славу людеѣ твоихъ їїа.

Стѣи бже, стѣи крѣпкїи, стѣи безмѣртныи, помилѡи насъ.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.

Амин

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.

Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник оглас:

Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Сина и светога Духа, сада и увек, и у векове векова.

Народ: Амин.

Затим отпусни тропар, глас 8.

Благословен си, Христе, Боже наш, који у рибарима показа мудраце, кад им посла Духа светога и њима улови васиљену. Човекољупче, слава теби!

Ђакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се услиши и помилуј.

(Трижды)

Слава Отцу, и Сину, и Свѣтому Духу, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ, ѿмѣнь.

Преслава Троице, помилуй насъ: гдѣи, ѡчиисти грѣхѣи наша: вѣко, прости беззаконїа наша: свѣи, посети и исцѣли немощїи наша, ѿмене твоегѡ ради.

Гдѣи помилуй, **(Трижды)**

Слава Отцу, и Сину, и Свѣтому Духу, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ, ѿмѣнь.

Отче нашъ, ѿже сѣи на небесахъ, да свѣтителѣ ѿма твое, да придетъ црѣвїе твое, да вѣдетъ вола твое, ѿкъ на небѣи и на земли. Хлебъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѿкоже и мы ѡставляемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Свѣщенникъ возглашаетъ:

ѿкъ твое сѣтъ црѣво, и сила, и слава, Отца, и Сина, и Свѣтаго Духа, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ.

Дѣк: ѿмѣнь.

Благословенъ сѣи Хрѣте бже нашъ, ѿже премудры ловцы ѿвлѣи, ннзпославъ нмъ дѣа свѣтаго, и тѣмнѡ ѡловлѣи ввеленнѡю, человекѡлюбче слава тебе.

Дѣаконъ: Помилуй насъ бже, по величїи милости твоеї, молимъ ти са, ѡглыши и помилуй.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Народ: Господе помилуј. *(припути)*

Бакон: Још се молимо за благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане.

Народ: Господе помилуј. *(припути)*

Бакон: Још се молимо за преосвештеног епископа нашег *(име)* и за сву у Христу браћу нашу.

Народ: Господе помилуј. *(припути)*

Бакон: Још се молимо за браћу нашу, свештенике, ђаконе и за све у Христу братство наше.

Народ: Господе помилуј. *(припути)*

Свештеник:

Јер си милостив и човекољубив Бог и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник отпуст:

Христос, истинити Бог наш, молитвама пречисте своје матере, преподобних и богоносних отаца наших и свију светих, да помилује и спасе нас, јер је добар и човекољубац.

Народ: Амин.

Недеља свѣта пентикостѣн

Лѣкз: Гдѣ помилѣи, *трижды.*

Дѣаконз: Ѣце мѣлимѣ ѡ всѣмз ѣхз хрѣтолюбѣомз бѣннѣтѣ.

Лѣкз: Гдѣ помилѣи, *трижды.*

Дѣаконз: Ѣце мѣлимѣ ѡ брѣтѣихз нѣшнихз, сѣѣннѣцѣхз, сѣѣннономѣрѣхз, ѡ всѣмз во хрѣтѣ брѣтѣтѣ нѣшемз.

Лѣкз: Гдѣ помилѣи, *трижды.*

Свѣщѣнникз возгласѣтз

Ѣкв милостѣвз ѡ члѣвѣколѣбѣцз бѣз сѣи, ѡ тѣѣ слѣвѣ возѣмѣемз, ѡцѣ, ѡ ѣнѣ, ѡ бѣмѣ дѣвѣ, нынѣ ѡ прѣсѣ, ѡ во вѣки вѣкѣвѣ.

Лѣкз: Ѣминѣ.

Ѣ ѡпѣтз.

Хрѣтоз ѣстиннѣ бѣз нѣшз, мѣтѣлѣи прѣчѣтѣлѣ своѣѣ мѣтѣре, прѣподѣбнѣхз ѡ бѣноснѣхз ѡцѣ нѣшнихз, ѡ вѣрѣхз сѣтѣхз, помилѣѣтз ѡ спѣѣтз нѣсз, Ѣкв бѣз ѡ чѣлѣвѣколѣбѣцз.

Лѣкз: Ѣминѣ.

ЧИН ВЕЛИКОГ А ВЕЧЕРЊА

(свеноћнога бдења с јутрењем)

Свештеник говори:

Слава светој и животворној и нераздељивој Тројици истоветнога бића, свагда, сада и увек, и у векове векова.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем. /3 поклона/.

Псалм 103 (104)

БЛАГОСИЉАЈ, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао си се веома. У славу и величанство си се обукао, светлошћу као хаљином одевао се, простиреш небо као кожу, Који водама покриваш висине његове. Поставио си об-лаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Који чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Земљу утемељујеш на тврђи њеној, неће се поколебати до века; бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. Оне беже од заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина протичу воде. Оне напајају све звери пољске, очекују је јелени за жеђ своју. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи њихови. Напајаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Проузрасташ траву за стоку, и зелен на

Начало свјатог великагв повечерја

Глаголетъ цѣнникъ:

Слава свѣтъ и єдиносущнѣн, и животворащнѣн, и нераздѣльнѣн трѣцѣ, всегда нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Прѣидѣте, поклонѣмса црѣви нашемѹ бгѹ.

Прѣидѣте, поклонѣмса и припадѣмъ хрѣтѹ, црѣви нашемѹ бгѹ.

Прѣидѣте, поклонѣмса и припадѣмъ самомѹ хрѣтѹ, црѣви и бгѹ нашемѹ. **трижды.**

Псаломъ ѡ, предначинательный.

Благословѣ дѹше моѡ гдѣ: гдѣ бже мой, возвеличавша єси свѣлѡ, во ѣповѣданѣе и въ велелѣпотѹ ѡблѣкши єси. ѡдѣлѣша свѣтѡмъ ѣкв рѣзю, прѡстѣрѣлѣи нѣо ѣкв кождѹ. Покрѣвалѣи водѣми прѣвыспреннѡл своѡ, полѡглѣи ѡблаки на возхождѣнѣе своѡ, ходѣи на крилѹ вѣтрѣннѡ. Творѣи ѣглы своѡ дѹхи и слѡги своѡ пламень ѡгненнѣи. ѡсновѣлѣи зѣмлю на твѣрди єлѡ, не преклонѣтѣа въ вѣкѣ вѣка. Бѣзднѡ, ѣкв рѣзѡ ѡдѣлѣнѣе єлѡ, на горѣхъ стѣнѣтѣа водѣи. ѡ запрѣченѣа твоегѡ повѣнѣтѣа, ѡ глѣа грѡма твоегѡ ѡбоѡтѣа. Возхоѡтѣа горы, и низхоѡтѣа полѡ въ мѣсто, єже ѡсновѣлѣи єси ѣмъ. Предѣлѣа положѣлѣи єси, єгѡже не прѣйдѣтѣа, ниже ѡбратѣтѣа покрѣтѣи зѣмлю. Поылѣи ѣротѣники въ дѣрѣхъ, поредѣлѣи горѣ прѡнѣдѣтѣа водѣи. Напѡютѣа въ свѣрѣи єсельнѣа, ждѣтѣа ѡнѡгрѣи въ жѣждѹ своѡ. На тѣхъ птицы нѣнѣа прѣвѣтѣютѣа, ѡ средѣи кѡменѣа дадѣтѣа глѣа. Напѡлѣи горы ѡ прѣвыспреннѣхъ своѣхъ, ѡ плодѣ дѣлѣа твоеѣхъ набытѣтѣа землѣа. Прозѡбѣлѣи травѹ ѣкотѡмъ, и слѡкѣ на слѣжеѹ

службу људима, да произведу хлеб из земље, и вино весели срце човека; да уљем улепша лице своје, и хлеб срце човека укрепљује. Наситиће се влагом дрвеће пољско, и Ливански кедрџи које си засадио. Тамо ће птице гнезда своја свити, родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец за времена, сунце познаје залазак свој. Простиреш таму, и настаје ноћ, у њој излазе све звери шумске, лавићи што ричу и грабе, и себи храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у оборе своје. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ово је море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лађе плове, и кит онај којег си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује, да им дајеш храну на време, кад им дадеш, они се окупљају. Када отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Твоје окренеш, смуте се и колебају; кад им одузмеш дах њихов они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују, и тако обнављаш лице земље. Нека је довека слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу, и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће мио бити разговор мој, и ја ћу се радовати Господу своме. Нека нестану са земље безбожници, и незаконници да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа.

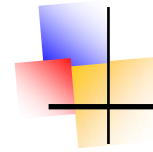
человѣкъмъ, њзвѣстѣн хлѣбъ ѿ землѣ. И вѣно веселѣтъ сѣрдце человѣка, оумѣстѣннѣ лицѣ сѣлѣмъ, и хлѣбъ сѣрдце человѣка оукрѣпѣнѣтъ. Насытѣтъся дрѣвѣ польскѣ, кедрѣн лѣванѣтѣн, ѡхже сѣн насладѣнѣ. Тамъ птицы вогнѣздаѣтъ: сѣрѣвѣко жнлѣще предводѣтельствѣтъ ѡмн. Горы высокѣ сѣленѣмъ, камень приѣжнѣще злацѣмъ. Сотворѣнъ сѣтъ лѣнѣ во времена, солнце познѣ западъ своѣ. Положѣнъ сѣн тѣмѣ, и бѣтъ нощь, въ нейже прѣнѣдѣтъ всѣ свѣтѣ дѣрѣвнѣ: Сѣмнѣ рыкаѣщѣн вогнѣтѣннѣ, и възысѣтѣн ѿ бѣлѣ пѣщѣ сѣбѣ. Возсѣл солнце, и собрѣшѣся, и въ ложахъ своѣхъ лѣгѣтъ. Ѣзидѣтъ человѣкъ на дѣло своѣ, и на дѣланѣ своѣ до вечера. Ѣкъ возвелѣчнѣшѣся дѣла твоѣ гдѣ, всѣ прѣмѣдрѣстѣн сотворѣнъ сѣн: ѡполнѣся землѣ тѣлѣн твоѣмъ. Сѣ море великое и пространое, тамъ гдѣ, ѡхже нѣтъ члѣлѣ, жнвѣтнѣлѣ малѣ съ великнѣмн. Тамъ кораблѣ прѣплѣвѣютъ, сѣмѣ сѣн, сѣгоже создѣнъ сѣн рѣкѣтѣ сѣмѣ. Всѣ къ тебѣ чѣютъ, дѣтѣ пѣщѣ ѡмъ во бѣго время. Дѣвшѣ тебѣ ѡмъ, собрѣтъ: ѡвѣрѣшѣ тебѣ рѣкѣ, всѣчѣсѣлѣ ѡполнѣтъ бѣгѣтѣ. ѡвѣрѣшѣ же тебѣ лицѣ возмѣтѣтъ: ѡнѣмѣн дѣхъ ѡхъ, и ѡчѣзнѣтъ, и въ пѣрѣтъ своѣ возвѣратѣтъ. Поблѣшн дѣ твоѣго, и создѣждѣтъ, и ѡновнѣшн лицѣ землѣ. Бѣднѣ слава гдѣ во вѣкнѣ, возвелѣнѣтъ гдѣ ѿ дѣлѣхъ своѣхъ: Призрѣлѣн на зѣмлю, и творѣн ѡ трѣстѣнѣ: прикѣлѣнѣся горѣмъ, и дымѣтъся. Кѣпоѣ гдѣвн въ жнвѣтѣ моѣмъ: поѣ бѣлѣ моѣмѣ, дѣндеже сѣмѣ. Да оумѣдѣтъ сѣмѣ всѣдѣ моѣ, ѣзѣ же возвелѣнѣся ѿ гдѣ. Да ѡчѣзнѣтъ грѣшннѣцы ѿ землѣ, и беззакѣнннѣцы, ѡкоже не бѣтѣн ѡмъ: бѣгѣловнѣ дѣшѣ моѣ гдѣ. Солнце познѣ западъ своѣ: положѣнъ сѣн тѣмѣ и бѣтъ нощь. Ѣкъ возвелѣчнѣшѣся дѣла твоѣ гдѣ, всѣ прѣмѣдрѣстѣн сотворѣнъ сѣн.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже **(трипут)**.

Недеља слава петикосети

Слава Оцѣ, њ сѣ, њ стѣмѣ дѣ, њ нѣнѣ њ приенѣ, њ во вѣки
вѣкѣвѣ, ѡминѣ.

ѡлѡлѡдѡ, ѡлѡлѡдѡ, ѡлѡлѡдѡ, слава тебѣ бѣже. **[Трижды]**

Док се поје или чита овај псалам, чредни свештеник стане гологлав пред свете двери и чита светилничне молитве.

СВЕТИЛНИЧНЕ МОЛИТВЕ

Молитва 1.

Господе жалостив и милостиви, стрпљиви и много милостивниа, чуј молитву нашу и запази глас мољења нашега. Учини с нама знамење на добро Упути нас на свој путг да ходимо у истини твојој. Развесели срца наша да се бојимо имена твојега светога. Јер ти си велик и твориш чудеса, ти си Боже једини, и нема равна теби међу боговима, Господе. Сиан си у милости и добар у крепости, да помажеш и тешиш и спасаваш све који се уздају у твоје име свето. Јер теби приликује свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Молитва 2.

Господе, не покарај нас јарошћу својом, нити нас казни гневом својим, него учини с нама по кротости својој, лечнице и исцелитељу душа наших. Упути нас у пристаниште своје вољем. Просветли очии срдаца наших да сазнамо истину твоју, и даруј нам да остатак овога дана и све време нашега живота буде у миру и без греха, молбама Богородице и свију светих. Јер је твоја моћ и твоје је царство, и сила и слава, Оца и Сина и светога Духа, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Молитва 3.

Господе Боже наш, сети се нас грешних и залудних слуга својих када призивамо свето име твоје, и не застиди нас када чекамо милост твоју; него нам подари, Господе, све што просимо за спасење, и удостој нас да те љубимо и да те се бојимо од свега срца својега, и да у свему чинимо твоју вољу. јер добар и човекољубац Бог јеси, и теби славу шаљемо, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Мѣтва пѣрва:

ГДН ЦЕДРЫЙ И МИЛОСТИВЫЙ, ДОЛГОТЕРПѢЛИВЕ И МНОГОМИЛОСТИВЕ, ВЪДШИ МОЛИТВѢ НАШѢ, И ВОИМИ ГЛѢС МОЛЕНІА НАШЕГѦ: СОТВОРИ СЪ НАМИ ЗНАМЕНІЕ ВО БЛАГО, НАСТАВИ НАСЪ НА ПЪТЬ ТВОЮ, СЪЖЕ ХОДИТИ ВО ИСТИНѢ ТВОЕЙ, ВОЗВЕЕЛЪ СЕРДЦА НАША, ВО СЪЖЕ БОАТНИА ИМЕНЕ ТВОЕГѦ СЪАГѦ. ЗАНЕ ВЕЛІЙ СЪИ ТЫ, И ТВОРАИ ЧДЕЛА, ТЫ СЪИ БЪ СЪДИНЪ, И ИСТЪ ПОДОБЕНЪ ТЕМѢ ВЪ БОЗѢХЪ ГДН: СИЛЕНЪ ВЪ МИЛОСТИ, И БЛЪ ВЪ КРѢПОСТИ, ВО СЪЖЕ ПОМОГАТИ, И ОУТѢШАТИ, И СПАСАТИ ВЕА ОУПОВАЮЩЫА ВО ИМА СЪОЕ ТВОЕ. ИАКѦ ПОДОБЕТЪ ТЕМѢ ВЕАКАА СЛАВА, ЧЕЕТЪ И ПОКЛОНЕНІЕ, ОЦѢ, И СЪ, И СЪОМЪ ДХѢ, НЫНѢ И ПРИСНѦ, И ВО ВѢКИ ВѢКѦВЪ, АМИНЪ.

Мѣтва вѣтора:

ГДН, ДА НЕ ГРОСѢТЮ ТВОЕЮ ѠБЕЛЧІШИ НАСЪ, НИЖЕ ГИѢВОМЪ ТВОИМЪ НАКАЖЕШИ НАСЪ: НО СОТВОРИ СЪ НАМИ ПО МИЛОСТИ ТВОЕЙ, ВРАЧѢ И ИСЦѢЛИТЕЛЮ ДШЪ НАШНХЪ. НАСТАВИ НАСЪ КО ПРИСТАНИЩѢ ХОТѢНІА ТВОЕГѦ, ПРОСВЕТИ ОЧИ СЕРДЕЦЪ НАШНХЪ ВЪ ПОЗНАНІЕ ТВОЕА ИСТИНЫ, И ДАРЪ НАМЪ ПРОЧЕЕ НАСТОАЩАГѦ ДНЕ МИРНОЕ И БЕЗГРѢШНОЕ, И ВСЕ ВРЕМА ЖИВОТЪ НАШЕГѦ МОЛИТВАМИ СЪВА БЦЫ И ВѢХЪ СЪВХЪ. ИАКѦ ТВОА ДЕРЖАВА, И ТВОЕ СЪТЪ ЦРѢВО, И СИЛА, И СЛАВА, ОЦѢ, И СЪ, И СЪАГѦ ДХѢ, НЫНѢ И ПРИСНѦ, И ВО ВѢКИ ВѢКѦВЪ, АМИНЪ.

Мѣтва трѣтѣ:

ГДН БЪЖЕ НАШЪ, ПОМАНИ НАСЪ ГРѢШНЫХЪ И НЕПОТРЕБНЫХЪ РЪБЪ ТВОИХЪ, ВНЕГДА ПРИЗЫВАТИ НАМЪ СЪОЕ ИМА ТВОЕ, И НЕ ПОРАМИ НАСЪ Ѡ ЧАДНІА МИЛОСТИ ТВОЕА: НО ДАРЪ НАМЪ, ГДН, ВЕА ІАЖЕ КО СПАСЕНІЮ ПРОШСНІА, И СПОДОБИ НАСЪ ЛЮБИТИ, И БОАТНИА ТЕМѢ Ѡ ВЕГѦ СЕРДЦА НАШЕГѦ, И

Молитва 4.

У песмама које неће замукнути и славословљем без престанка поју тебе свете силе. Напуни и наша уста твојом хвалом, да одамо величанство имену твојему светому. И дај нам део и наслеђе са свима који те се боје у истини и који држе заповести твоје, молбама Богородице и свију светих твојих. јер теби приликује свака слава, части и поклоњење, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Молитва 5.

Господе, Господе, који све држишј на чистом длану својем; који си стрпљив за све нас и кајеш се за злоће наше Сети се сажаљења својега и милости своје; посети нас у својој доброти, дај нам да твојом благодаћу до краја овога дана избегнемо различита лукавства опакога духа, и сачувај живот наш од подмуклости, благодаћу Духа својега, Милошћу и човекољубљем јединороднога Сина својега, с којим си благословен с пресветим и животворним Духом својим, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Молитва 6.

Боже велики и чудни, који неисказаном добротом и богатим промислом управљаш све; који нам даде и блага овога света и зајемчи нам обећано царство већ поклоњенима добрима; који учини те избегосмо и свако зло у минулим часовима овога дана! Дај да и остатак завршимо без порока пред светом славом твојом, појући теби јединому доброму Богу нашему, човекољупцу. Јер си ти Бог нашг и теби славу шаљемо, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова. Амин.

тѡворѣтнѣ во вѣкѣхъ волю твою. Ѣѡкѡ бл҃гъ и члѣвѣколюбецъ бг҃ъ ѣси, и тѡеѣѣ славу возсылаемъ, оцѣ, и сиу, и стѡму дх҃у, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Мѡтѡва четѡртѡа:

Немѡлчными пѣсньми и непрестанными славословѣньми ѡ ст҃ыѣхъ силъ воспѣваемыи, испѡлни оубрѣ наша хвалѣнѣа твоегѡ, ѣже подѣти величѡствѣе имени твоемѡ стѡму: и даждь намъ оубрѣтѣе и наслѣдѣе со вѣкѣмъ бодрѣннѣа тѡебѣ истинноу, и хранѣннѣа зѡповѣдѣи тѡѡ, молѣтѡвами ст҃ыѡа бц҃ы и вѣкѣхъ ст҃ыѣхъ твоѡхъ. Ѣѡкѡ подѡблѣтѣ тѡеѣ всѡкаа слава, чѣстѣ и поклонѣнѣе, оцѣ, и сиу, и стѡму дх҃у, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Мѡтѡва пѡтѡа:

Гд҃и, гд҃и, прѣчѣстоу твоѡю длѣнѣю содержѣнѣа всѡчѣскаа, долготѡрпѣнѣа на вѣкѣхъ насъ, и клѣнѣа ѡ слѡбахъ нашихъ, помѡни ѡедрѡчѣи тѡѡ, и мѣлѡчѣ тѡѡ: поѡѣтнѣ ны твоѡю бл҃гѡстѣю и даждь намъ и зѡбѣжѣтнѣ и прѡчѣе настѡѡщагѡ днѣ, твоѡю бл҃годѣтѣю, ѡ различныѣхъ кѡзней лѡклѡбѡгѡ, и ненавѣтнѣ жнзнь нашѡ соблѡдѣи бл҃годѣтѣю всѣстѡгѡ твоегѡ дх҃а. Мѣлѡчѣю и члѣвѣколюбѣемъ ѣдинороднагѡ твоегѡ сѣа, еъ нѣмѣже бл҃гословѣнъ ѣси, со всѣстѡмъ, и бл҃гѣмъ, и жнвѡтѡворѣннѣмъ твоѡмъ дх҃ѡмъ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

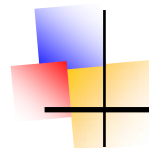
Мѡтѡва шѡстѡа:

Бже великѣи и днѣвныи, ненѡповѣднѡму бл҃гѡстѣю и богѣтѡмъ прѡмысломъ оуправлѣнѣа всѡчѣскаа, и мѣрѣклѡ намъ блѡгѡа дѡрѡвѣвѣи, и порѡчнѣвѣи намъ ѡбѣщѣннѡе цр҃тѡ, ѡбѣщѣннѣми бл҃гнѣми пѡтѡсѡтѡрнѣвѣи намъ и днѣ прѣшѣдшѡу чѣстѣ ѡ всѡкагѡ оублѡнѣтнѣа сѡла: дѡрѡнѣ намъ и прѡчѣе непѡрѡчнѡ совершѣтнѣ, прѣд стѡю славою твоѡю, пѣтнѣ тѡ ѣднѡгѡ бл҃гѡ и члѣвѣколюбѣагѡ бг҃а

Молитва 7.

Боже велики и вишни, који сам имаш бесмртност и живиш у светлости неприступној који с мудрошћу сагради читав свете, растави светлост од таме, те сунце постави да влада дању, а месец и звезде да владају ноћу; који удостоји нас грешнике да и овога часа ступимо пред лице твоје с признањем и да вечерње славословље теби принесемо! Ти, дакле, Господе човекољупче, усправи молитву нашу као кад пред собом, и прими је као мирис благовоњака. Дај да нам мирно буде вече ово и ноћ што долази; обуци нас у оружје светлости; избави нас од страха у ноћи и од сваке ствари што ноћу наилази; и дај да нами сан, који си даровао за одмор слабости нашој, буде без икакве ђаволје маштаније. Јест, Господару свега, који дајеш оно што је добро: да се и ноћу скрушени на постелимама својим, сећамо имена твојега, и да се обасјемо размишљањем о твојим заповестима, те да устанемо с радошћу у души и казујемо славу твојој доброты, и да приносимо твојему милосрђу мољења и преклињања за грехе своје и свију људи твојих, које молбама свете Богородице милостиво погледај. Јер добар и човекољубац Бог јеси, и теби славу шаљемо, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова. Амин.

нашого. **І**ѡкѣ тыѣ ѣси бѣзѣ нашоу, и твѣѣ слава возсылаемъ, оцѣ, и сиѣ, и стѣомѣ дхѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Мѣтва седма:

Бже великѣи и вышнѣи, ѣдинъ имѣаи беземѣрѣте, во свѣтѣ живыи непристѣпнѣмъ, вѣдѣ тѣарѣ премѣдрѣстѣю создѣавыи, раздѣлѣныи междѣ свѣтѣомъ и междѣ тмѣю, и солнце положѣвыи во ѣбласть днѣ, лѣнѣ же и свѣзды во ѣбласть нѣщн, сподѣбѣвыи насъ грѣшныиъ и въ настоѣщѣи чѣсѣ предѣварѣти лицѣ твое ѣповѣданѣемъ, и вечернее твѣѣ славолюбѣе принѣсти: слава члѣвѣколюбѣе, ѣсправѣи молѣтѣвъ нашоу **І**ѡкѣ кадѣло предѣ тѣобѣю, и прѣимѣи ю въ вѣнѣ благоухѣнѣа, подѣждѣ же намы настоѣщѣи вѣчерѣ, и прѣходѣщѣю нѣщѣ мѣрѣнѣ: ѡблецы ны во ѣрѣжѣе свѣтѣа, ѣзѣавѣ ны ѡ стѣраха нѣщнѣгѣ и вѣакѣа вѣщн, во тмѣ прѣходѣщѣа, и дѣждѣ солнѣ, ѣгѣже во ѡѣпокоѣнѣе нѣмощн нашеи дарѣвалъ ѣси, вѣакѣгѣ мечтѣнѣа дѣабола ѡчѣждѣнныи. **ѣ**и вѣко, бѣгнѣхъ подѣтелю, да и на лѣжахъ нашоу оумѣлѣющеа, помѣнѣемъ въ нѣщн ѣма твое, и подѣнѣемъ тѣоуѣхъ зѣповѣдѣи просѣвѣцѣемн, въ радѣсти дѣшевѣнѣи вѣртѣнемъ къ славолюбѣю твоеѣ бѣгѣсти, молѣнѣа и молѣтѣвы тѣоѣмѣ благоѣтѣрѣбѣю приносѣцѣе, ѡ вѣоуѣхъ согрѣшѣнѣиѣхъ и вѣѣхъ людеи тѣоуѣхъ, ѣже молѣтѣвѣмн стѣаа бѣѣы, милѣстѣю поѣтѣи. **І**ѡкѣ бѣгѣ и члѣвѣколюбѣецѣ бѣзѣ ѣси, и твѣѣ слава возсылаемъ, оцѣ, и сиѣ, и стѣомѣ дхѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Испѣлшѣа же предѣначѣнѣательномѣ ѡамѣлѣ, глаголетъ ѣѣенѣникъ илѣи дѣакоуѣ, ѣще ѣстѣ, ѣзѣѣдъ вѣверѣною стѣранѣю и стѣавъ на ѣбѣѣномѣ мѣстѣѣ амѣѣна, ѣктѣнѣиѣ сиѣ:

Велика Јектенија

- Ђакон: У миру Господу се помолимо.
- Народ: Господе помилуј.
- Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.
- Народ: Господе помилуј.
- Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава и сједињење свих, Господу се помолимо.
- Народ: Господе помилуј.
- Ђакон: За овај свети храм и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.
- Народ: Господе помилуј.
- Ђакон: За преосвештеног епископа нашег (*име*), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.
- Народ: Господе помилуј.

Ђіаконз: Мнѣромз гдѣ помобнмса.

Лікз: Гдн помнлѣн.

Ђіаконз: Ѡ свѣшнѣмз мнѣрѣ, н сплсѣнїн дѣшз нлшнхз, гдѣ помобнмса.

Лікз: Гдн помнлѣн.

Ђіаконз: Ѡ мнѣрѣ всегѡ мнра, блгогтоаннн свѣхз бжїтнхз црквѣн, н соеднѣнїн свѣхз, гдѣ помобнмса.

Лікз: Гдн помнлѣн.

Ђіаконз: Ѡ свѣмз храмѣ свѣмз, н св свѣрон, блгоговѣнїемз н стрлхомз бжїтнмз вхрдлцнхз вонѣ, гдѣ помобнмса.

Лікз: Гдн помнлѣн.

Ђіаконз: Ѡ стѣншѣмз правнїтельствѣнцѣмз свнѡдѣ, [н ѡ мнтрополїтѣ нашѣмз, нлїкз, ѡгѡже Ѡблсць,] четнѣмз пресвѣтерствѣ, во хрїтѣ дїаконствѣ, ѡ свѣмз прнчтѣ н лндѣхз. гдѣ помобнмса.

Лікз: Гдн помнлѣн.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Бакон: За благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: За ово село, за свако село, град, крај и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: За благодарење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: За оне који плове, за путнике, болеснике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Да нас избави од сваке невоље, гнева, опасности и тескобе, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Недеља свѣта пентикостѣи

Діакоњ: Ѡ градѣ сѣмѣ, [ѡце въ монастырѣ: Ѡ свѣи ѡбнѣтлн сѣи,] всѣкомѣ градѣ, странѣ, и вѣрою живѣщнхъ въ нѣхъ, гдѣ помѡлимсѣ.

Лікѣ: Гдѣ помѡлѣи.

Діакоњ: Ѡ бл҃гостворѣнїи вѡздѣхвѣ, ѡ нѣзѡбнѣлїи плодѡвѣ земнѣхъ, и врѣменѣхъ мїрнѣхъ, гдѣ помѡлимсѣ.

Лікѣ: Гдѣ помѡлѣи.

Діакоњ: Ѡ плаѣющнхъ, пѣтешѣствѣющнхъ, недѣгѣющнхъ, стрѣждѣщнхъ, плѣнѣннѣхъ, и ѡ спасѣнїи нѣхъ. гдѣ помѡлимсѣ.

Лікѣ: Гдѣ помѡлѣи.

Діакоњ: Ѡ нѣзбл҃внчнѣ нѣмѣ ѡ всѣкѣмѣ ікѡрбн, гнѣвѣ и нѣждѣ, гдѣ помѡлимсѣ.

Лікѣ: Гдѣ помѡлѣи.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас Боже, благодаћу Твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон:

Поменуши прсвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

КАТИЗМА 1-Антифон први, Глас 8

Псалм 1.

[Псалм Давидов, не натписан у Јевреја.]

Блажен човек који не иде на веће безбожника, и на пут грешника не стаде, и на седалиште погубника не седе. Него је у закону Господњем воља његова, и у закону Његовом поучава се дан и ноћ. И биће као дрво засађено крај извора вода, које плод свој доноси у време своје, и лист његов неће отпасти, и све што ради преуспеће. Нису такви безбожници, нису такви, него су као прах који ветар размеће са лица земље. Зато неће устати безбожници

Недеља свѣа пентикостѣи

Ђакон: Заштупи, спаси, помилуј, и сохрани насъ бже, твоѣю благодаћю.

Лѣкс: Гдѣ помилуј.

Ђакон:

Пресвѣю, пречѣю, преблгоеловѣннѣю, славною влчцѣ нашѣ бцѣ и приснодѣл мрїю со вѣмнѣ свѣмнѣ поманѣвше, самнѣ себѣ, и дрѣгздрѣга, и вѣеъ жнвѣтъ нашѣ хрѣтѣ бгѣ предадѣмъ.

Лѣкс: Тебѣ гдѣ.

Возгласѣніе:

Гдѣкѣ подобѣтъ тебѣ вѣлѣла слава, чѣстѣ и поклонѣніе, оцѣ, и сѣѣ, и стѣмѣ дхѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣкнѣ вѣкѣвѣ.

Лѣкс: Яминѣ.

Вадѣма ѡ.

Ѳлѣомѣ дѣдѣ, не надписанѣ оѣ ѣврѣѣ, ѡ.

Блѣженѣ мѣжѣ, ѣже не ѣде на совѣтъ нечестнѣвѣхѣ, и на пѣтнѣ грѣшнѣхѣ не стѣ, и на сѣдѣлнѣнѣ гѣбнѣтелѣ не сѣде: Но вѣ законѣ гдѣннѣ вѣлѣ, и вѣ законѣ гдѣннѣ поучнѣтѣ дѣнѣ и нѣщѣ. И вѣдетѣ ѣкѣ дрѣво наслаждѣное при нѣхѣднѣнѣхѣ вѣдѣ, ѣже плодѣ свѣой дѣтъ вѣ врѣмѣ свѣое, и лнѣтъ гдѣннѣ не ѡпадѣтъ: и вѣлѣ, ѣлнѣка ѣце тѣворнѣтъ, оѣспѣетѣ. Не тѣакѣ нечестнѣвнѣ, не тѣакѣ: но ѣкѣ прѣхѣ, ѣгѣже

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

на суду, нити грешници у сабору праведних. Јер зна Господ пут праведних, и пут безбожника пропашће.

Псалом 2.

[Псалом Давидов. Пророштво о Христу.]

Зашто се узбунише народи и племена смислише залудне ствари? Сабраше се цареви земаљски, и кнезови се окупише заједно на Господа и на Помазаника Његовог. Раскинемо окове њихове, и збацимо са себе јарам њихов. Онај Који живи на небесима подсмејаће им се, и Господ ће им се подругнути. Тада ће им говорити у гневу Своме, и у јарости Својој потрешће их. А ја сам од Њега постављен цар на Сиону, гори светој Његовој, јављајући заповест Господњу: Господ рече мени: Син Мој јеси Ти, Ја Те данас родих. Тражи од Мене и даћу Ти народе у наследство Твоје, и у посед Твој крајеве земље. Напасаћеш их палицом гвозденом, као сасуде грнчарске разбићеш их. И сада, цареви, уразумите се; научите се све судије земаљске. Служите Господу са страхом, и радујте се Њему с трепетом. Примите васпитно наказање, да се не разгневи Господ, и погинете са пута праведног. Када се разгори убрзо гнев Његов, блажени сви који се уздају у Њега.

Псалом 3.

[Псалом Давидов, када побеже испред лица Авесалома сина Свога.]

ГОСПОДЕ, што се умножише они који ме угњетавају? Многи устају на мене, многи говоре души мојој: Нема му спасења у Богу његовом. А Ти си, Господе, заштитник мој, слава моја, и поди-жеш главу моју. Гласом мојим ка Господу виках, и услиша ме са Свете

Недеља свѣта пентикостѣн

возметѣтеѡ вѣтрѡ ѡ лица земли. Сегѡ ради не воскреснѡтъ нечестивѣи на судѡ, ниже грѣшницы възвѣтъ прѣвнѡхъ. ꙗко вѣсть гдѣ пѡтъ прѣвнѡхъ, и пѡтъ нечестивѡхъ погинѣтъ.

Ѳсаломъ дѣдѡ, бѣ.

Вскѡ шаташасѡ ѡзыцы, и людіе побѣншасѡ тѡцѣтнѡмъ; Предѣташа царѣе зѣмѡтѣн, и кнѡзи собрѡшасѡ възпѣ на гдѡ и на хрѣта ѣгѡ. Расѡрггемъ ѡзы и ѡвѣржемъ ѡ насѡ ѡго ѡхъ. Живѣи на небѣхъ посмѣѣтѡ ѡмъ, и гдѣ порѡгѣѣтѡ ѡмъ. Тогда възглагѡлетѡ къ ѡмъ гнѣвомъ своѡмъ и ѡротѣю своѡю смѡтѣтѡ ѡ: ꙗзъ же поставленъ ѣсмь црѣ ѡ негѡ надѣ еѡномъ, горѡю сѣѡю ѣгѡ, възвѣщѡмъ повелѣніе гдѣне. Гдѣ рече ко мнѣ: сѣмъ моѡ ѣсѣмъ ты, ꙗзъ днѣѡ родихъ тѡ: Прѡси ѡ мене, и дамъ ти ѡзыки достоѡніе твое, и ѡдержѡніе твое концы земли: Ѳупаѣши ѡ жезломъ желѣзнымъ, ꙗко создѡи создѣльннчѣн создѡшншѣ ѡ.

ѡ. Ѳсаломъ дѣдѡ,

внегда ѡвѣгѡше ѡ лица авесалѡма сына своѡгѡ, бѣ.

Гдѣ, что ѡ ѡмножиша стѡжаѡщѣи мѡ; мнози възѡютѡ на мѡ, мнози глагѡлетѡ дѡшнъ моѡн: нечѣтъ спѣенѡ ѣмѡ възѣ ѣгѡ. Ты же, гдѣ, застѡпникъ моѡ ѣсѣмъ, слава моѡ, и възносѡмъ главѡ моѡ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

горе Своје. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштити. Нећу се уплашити од мноштва народа, који ме около нападају. Устани, Господе, спаси ме, Боже мој, јер си Ти поразио све који ми узалуд непријатељују, зубе грешника скршио си. Господње је спасење, и на народу Твоме благослов је Твој.

Мала Јектенија

Ђакон: Опет и опет, у миру, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас Боже, благодаћу Твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон:

Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер је Твоја моћ и Твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Недеља свјата пентикостѣн

Глаголюмъ моиѣмъ ко гдѣ въззвѣхъ, и оубѣлѣша мѣ ѿ горы свѣтѣлѣ своеѣ. И азъ оубѣдѣхъ, и спѣхъ, возгѣхъ, ѣкѡ гдѣ застѣпнѣхъ мѣ. Не оубоѣса ѿ тѣмъ людеѣ, ѡкрестѣхъ нападѣющѣхъ на мѣ. Воскрѣни, гдѣ, спѣи мѣ, бже мой: ѣкѡ ты порази хъ єси всѣ враждѣющѣмъ мнѣ всѣ, зѣбы грѣшникѡвѣ окрѣшнѣхъ єси. Гдѣне єсть спѣєніє, и на людехъ твоѣхъ блгоговєніє твоє.

Діаконъ: Пѣки и пѣки мѣромъ гдѣ помѡлимѣ.

Лікъ: Гдѣ помнѣи.

Діаконъ: Застѣпнѣ, спѣи, помнѣи и сохрани нѣсѣ бже, тѡбоєу блгодѣтѣю.

Лікъ: Гдѣ помнѣи.

Діаконъ:

Престѣю, прѣчѣю, прѣблгоговєннѣю, слѣбнѣю блчѣнѣ нашѣ бѣи и прѣснодѣлѣ мѣю со всѣми свѣми помѡнѣвшѣ, слѣми себѣ, и дрѣгздрѣглѣ, и всѣмъ живѡтѣмъ нашѣмъ хрѣтѣ бѣмъ прѣдѣдѣмъ.

Лікъ: Тебѣ гдѣ.

Возгласѣніє:

Ѣкѡ тѡвоѣ держѣвѣ, и тѡвоє єсть црѣтво и сила и слава, ѡца, и сѣа, и слѣгѡ дхѣ, нынѣ и прѣнѣ, и во всѣки вѣкѡвѣ.

КАТИЗМА 1-Антифон други, Глас 7

Псалам 4.

[За крај, хоровођи. У псалмима музичким, песма Давидова.]

КАДА Те призивах, услишио си ме, Боже правде моје; у жалости распространио си ме. Смилуј се на ме, и услиши молитву моју. Синови људски, докле ћете бити тешкосрдни? Зашто љубите сујету, и тражите лаж? И познајте, да Господ чудо показа на преподобноме Своме. Господ ће ме услишити када завапим к Њему. Гневите се и не грешите; пазите шта говорите у срцима својим, и на постељама својим скрушите се. Принесите Богу жртву правде, и уздајте се у Господа. Многи говоре: Ко ће нам показати добра? Знаменова се на нама светлост лица Твога, Господе. Дао си весеље у срцу моме; од плода пшенице, вина и јелеја Свога умножише се. У миру ћу заједно уснути и починути, јер си ме Ти, Господе, јединога у нади настанио.

Псалам 5.

[За крај, о наследнику, Псалам Давидов.]

РЕЧИ моје чуј, Господе, разуми вапај мој. Пази на глас мољења мога, Царе мој и Боже мој. Јер ћу се Теби помолити, Господе. Ујутро ћеш услишити глас мој, ујутро ћу стати преда Те, и видећеш ме. Јер Ти ниси Бог Који хоће безакоње. Неће се настанити код Тебе лукави, нити ће стајати безаконици пред очима Твојим; омрзао си све који чине безакоње. Погубићеш све који говоре лаж, човека крвника и лука-вог гнуша се Господ. А ја по мноштву милости Твоје ући ћу у дом Твој, поклониху се храму светоме Твоме у страху Твоме. Господе, упути ме у правди Твојој ради непријатеља мојих, исправи пред Тобом пут мој. Јер нема у

Лікз: ѡмнѣнъ.

Въ конѣцъ, въ пѣнехъ, ѡслоуѣ дѣдъ, ѡ.

Внегда призвѣти мѣ, оубѣлиша мѣ бѣхъ правды моеѣ: въ скорбѣхъ распространихъ мѣ ѣси: оубѣдѣхъ мѣ и оубѣлиши молитвѣхъ моихъ. Синове человецѣхъ, доколы тѣжкосердѣи; въидѣю любите ѣдетѣ и ѣщете лжи; и оубѣдите, ѡкоу оудивѣ гдѣ прѣвнаго своего. Гдѣ оубѣлиши мѣ, внегда воззвѣти мѣ къ немѣ. Гнѣвайтеся, и не сорѣшайте, ѡже глаголете въ ердцѣхъ вашихъ, на ложахъ вашихъ оумилитѣся: пожрите жертвѣхъ правды и оуповайте на гдѣ. Мнози глаголютъ: кто ѡвѣститъ намъ блгѣа; знаменася на насъ свѣтъ лица твоего, гдѣ. Алъ ѣси веелѣе въ ердцы моеѣхъ: ѡ плодѣ пшеницы, вина и ѣлеа своего оумножишася: въ мѣрѣхъ въидѣхъ оубѣдѣхъ и почию, ѡкоу ты, гдѣ, ѣдинаго на оупованѣихъ веелѣхъ мѣ ѣси.

Ѡ наследствѣхъ оубѣхъ, ѡслоуѣ дѣдъ, ѣ.

Глаголы мои видѣши, гдѣ, разумѣи звѣнѣе мое. Конми глѣхъ молѣнѣа моего, црѣнѣ мои и бѣже мои: ѡкоу къ тебѣ помолѣся, гдѣ. Завтра оубѣлиши глѣхъ мои: завтра предстѣхъ ти, и оубѣдиши мѣ: ѡкоу бѣхъ не хотѣи беззаконѣа ты ѣси: не приелѣитѣся къ тебѣ ѡкавѣнѣи, иже прѣвѣдѣхъ беззаконѣицы предѣ очима твоима: возненавидѣхъ ѣси всѣ дѣлающыа беззаконѣе, погубѣши всѣ глаголющыа лжѣ: мѣжа кровѣи и льстѣа гнѣшайтеся гдѣ. ѡзъ же множествомъ мѣти твоеѣхъ видѣхъ въ домъ твой, поклонѣся ко храмѣхъ стѣомѣхъ твоѣхъ, въ стѣрѣхъ твоѣхъ. Гдѣ, настѣви мѣ правдою твоєю, вѣдѣхъ мои хъ радѣ

устима њиховим истине, срце им је сујетно; грло им је гроб отворен, језицима својим дволичаху. Суди им, Боже, да одступе од замисли својих; по мноштву безбожности њихове избаци их, јер Те преогорчише, Господе. И да се узвеселе сви који се уздају у Тебе; до века ће се радовати, и уселићеш се у њих. И хвалиће се Тобом сви који љубе Име Твоје. Јер ћеш Ти благословити праведника; Господе, благовољењем као оружјем венчао си нас.

Псалам 6.

[За крај, у химнама, за осму октаву, Псалам Давидов.]

ГОСПОДЕ, немој ме јарошћу Својом изобличити, нити ме гневом Твојим казнити. Помилуј ме, Господе, јер сам немоћан; исцели ме, Господе, јер се сметоше кости моје, и душа се моја смути веома. А Ти, Господе, докле ћеш? Обрати се, Господе, избави душу моју; спаси ме ради милости Твоје. Јер нема ко би Те у смрти спомињао; и у аду ко ће Те славити Уморих се у уздисању мојем, сваку ноћ квасим одар свој, сузама својим постељу своју обливам. Смути се од жалости око моје, остарих од свих непријатеља мојих. Одступите од мене сви који чините безакоње, јер усли-ша Господ глас плача мојега. Услиша Господ мољење моје, Господ молитву моју прими. Нека се постиде и смуте сви непријатељи моји; нека се поврате назад и веома се постиде убрзо.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.) /3 поклона/.**

нѣсправн прѣдъ твоѣю пѣть мою. Гѣкѡ нѣсть во оубѣхѣхъ нѣхъ нѣтны, сѣрдце нѣхъ сѣтно, грѣбъ ѡбѣрѣтъ гортаны нѣхъ, азѣки свои мнѣщѣхѡ. Сѡднѣ нѣмъ, бѣже, да ѡпадѣтъ ѡ мѣслѣхъ своихъ: по множенѣхъ нечѣстѣа нѣхъ нѣзрѣни ѡ, гѣкѡ прѣогорчѣша тѣа, гдѣи. И да возвѣсѣлѣтъ вси оубѣющѣи на тѣа, во вѣкѣхъ возрадѡутьсѣ, и вселѣшнѣа въ нѣхъ: и похвалѣтъ ѡ тебѣ любащѣи има твоѣ. Гѣкѡ тѣа блгословѣши прѣвника, гдѣи, гѣкѡ оубѣемъ блгословѣнѣа вѣчнѣахъ сѣи нѣхъ.

Въ конѣцъ, въ пѣнехъ ѡ ѡемѡхъ, псалѡхъ дѣдѡ, 6.

Гдѣи, да не ѣрогѣтѡ твоѣю ѡблѣчѣши мене, ниже гнѣвомъ твоимъ наказѣши мене. Помѣлѣи мѣа, гдѣи, гѣкѡ немощѣхъ сѣмъ: нещѣлѣи мѣа, гдѣи, гѣкѡ смѣтѡшасѣа кѡрѣти моѣа, и дѡша моѣа смѣтѣа сѣлѡ: и тѣа, гдѣи, докѡлѣ; ѡбратѣсѣа, гдѣи, нѣзѣлѣи дѡшѡ мою, сѣи мѣа рѣднѣ мѣтнѣ твоѣа: Гѣкѡ нѣсть въ смѣртнѣ помнѣлѣи тебѣ, во ѡдѣ же ктѡ несповѣстѣа тебѣ; оубѣдѣхѣа въздыхѣнѣмъ моимъ, нѣзмѣю на всѣкѡхъ нѡщѣхъ лѡже моѣ, слезѣамнѣ моимнѣ погѣлю мою ѡмѡчѡ. Смѣтѣа ѡ ѣротнѣ ѡко моѣ, ѡбѣтѡшѣхъ во вѣхъхъ вразѣхъ моихъ. ѡстѡпѣте ѡ мене, вси дѣлющѣи беззакѡнѣ, гѣкѡ оубѣлѣша гдѣ глѣхъ плача моего, оубѣлѣша гдѣ молѣнѣ моѣ, гдѣ молѣнѣхъ мою прѣдѣтъ. Да погѣдѣтъ и смѣтѣтъ вси вразнѣ мои, да возвратѣтъ и оубѣдѣтъ сѣлѡ вѣротѣ.

Слѣва ѡцѡ, и снѡ, и стѡмѡ дѡхѡ, и нынѣ и прѣснѡ, и во вѣкѣхъ вѣкѡвѣхъ, аминѣ.

Аллилуѣа, аллилуѣа, аллилуѣа, слава тебѣ бѣже. **Трижды, безъ**

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Мала Јектенија

- Ђакон:** Опет и опет, у миру, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Ђакон:** Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас Боже, благодаћу Твојом.
- Народ:** Господе помилуј.

Ђакон:

Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

- Народ:** Теби Господе.

Свештеник:

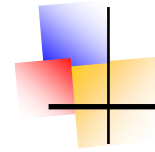
Јер је Твоја моћ и Твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

- Народ:** Амин.

КАТИЗМА 1-Антифон трећи, Глас 7

Псалом 7.

[Псалом Давидов, који певаше Господу за речи Хусије, сина Јеменијина.]

Недеља свјата пентикостѣн

ПОКЉОНСВЪ.

Ђіаконъ: Плікн њ плікн мїромъ гдѣ помолнмса.

Дїакъ: Гдї помїлѣнї.

Дїіаконъ: Злстѣпнѣ, сплснѣ, помнїлѣнї њ сохраннѣ нлѣз бжѣ, тѣбоѣю блгодатїю.

Дїакъ: Гдї помїлѣнї.

Дїіаконъ:

Пресѣѣю, пречѣѣю, преблгоеловѣннѣю, сллбнѣю блчцѣ нлшѣ бцѣ њ прнснодѣѣ мрїю со всѣмн свїмн поманѣвшѣ, слмн себѣ, њ дрѣздрѣгл, њ вѣсѣ жнвотѣ нлшѣ хрїѣѣ бгѣ преаднїмъ.

Дїакъ: Тебѣ гдї.

Возглшѣнїе:

Глїкѣ твоѣ держлбл, њ твоѣ сѣрѣѣ црѣѣѣ њ сїлѣ њ сллбл, оцѣл, њ сїлѣ, њ стлгѣ дхл, нынѣ њ прїснѣ, њ во вѣкн вѣкѣѣѣ.

Дїакъ: Глїмнѣ.

Глїлѣмѣ дѣдѣ,

сѣгѣже воспѣѣѣ гдѣвн ѡ словесѣѣхѣ хрїсїевѣѣѣхѣ,
свїна їеменинна, сѣ.

Господе Боже мој, на Тебе се поуздах, спаси ме од свих који ме гоне, и избави ме, да не зграбе душу моју као лав, немајући ко да избави, нити ко да ме спасе. Господе Боже мој, еда ли учиних то зашто ме гоне, еда ли је неправда у рукама мојим, еда ли узвратих онима који ми наносаху зла, нека зато отпадне од непријатеља мојих празан, нека зато гони непријатељ душу моју, и достигне је, и згази на земљу живот мој, и славу моју у прах да на-стани. Устани, Господе, у гневу Своме, уздигни се у крајевима непријатеља мојих. Подигни се, Господе Боже мој, заповешћу којом си заповедио, и сабор народа окружиће Те, и за њега се на висину врати. Господ ће судити народима. Суди ми, Господе, по правди мојој, и по незлобivosti мојој нека буде на мени. Нека се оконча злоба грешника, и усправићеш праведнога, Боже Који испитујеш срца и дубреге праведно. Праведна је помоћ моја од Бога, Који спасава праве срцем. Бог је судија праведан и моћан и дуготрпељив, и не наводи гнев сваки дан. Ако се не обратите, мач Свој наоштриће, лук Свој затегнуће, и то је припремио, и у томе припреми оруђа смрти, стреле Своје учини палећима. Гле, непријатељ заче неправду, затрудне бол, и роди безакоње. Ров отвори, и ископа га, и пашће у јаму коју је на-чинио. Повратиће се бол његов на главу његову, и на теме његово пашће неправда његова. Исповедаћу и хвалићу Господа по правди Његовој, и псалмопеваћу Имену Господа Вишњег.

Псалм 8.

[За крај, за точила. Псалм Давидов.]

Господе, Господе наш, како је дивно Име Твоје по свој земљи! Јер се уздиже величанственост Твоја изнад небеса. Из уста деце и одојчади начинио си Себи хвалу, и насупрот непријатеља Твојих,

Гдѣн бжѣ моѣн, на тѣ оуповѣхъ, спси ма ѿ вѣхъ гонѣщихъ ма ѣ ѣзбѣн ма: да не когдѣ похититъ ѣкѡ лѣвѣ дшѡ моѡ, не ѡцѡ ѣзбѣлѣющѡ, ннжѣ спѣющѡ. Гдѣн бжѣ моѣн, ѡце сотворихъ се, ѡце ѣсть неправда въ рѡкъ моѣю, ѡце воздѣхъ воздѣхъшимъ мѣ слѣ, да ѡпадѡ оубо ѡ вѣгъ моихъ тѡщъ: да поженѣтъ оубо вѣгъ дшѡ моѡ, ѣ да почититъ, ѣ поперѣтъ въ зѣмлю живѡтъ моѣн, ѣ глѣвѡ моѡ въ перѣтъ величѣтъ. Вокрѣнѣ, гдѣн, гнѣвомъ твоимъ, вознесѣа въ концѣхъ вѣгъ твоихъ, ѣ востѣнѣ, гдѣн бжѣ моѣн, повелѣнѣмъ, ѣмже заповѣдалъ єси, ѣ сонмъ людѣй ѡбѣдетъ тѣ: ѣ ѡ тѡмъ на высотѣ ѡвратѣнѣа. Гдѣ ѡдѣтъ людѣмъ: ѡдѣ ми, гдѣн, по правдѣ моѣй ѣ по незлобѣ моѣй на ма. да скончатѣа злоба грѣшныхъ, ѣ испрѣвнши прѣнаго, ѣспытѣаи сердца ѣ оутрѡбы, бжѣ, прѣнѡ. Помощь моѡ ѡ бѣа, спѣющагѡ прѣвѣа сердцемъ. Бжѣ ѡдѣтель прѣнѣн, ѣ крѣпокъ, ѣ долготерпѣливъ, ѣ не гнѣвъ наводѣи на всѣхъ дѣнѣ. ѡце не ѡвратитѣа, ѡрѣжѣ своѣ ѡчѣтитъ, ѡкѡ своѣн напѣжѣ, ѣ оубоѡба ѣ, ѣ въ нѣмъ оубоѡба соѡды смѣртныхъ, стрѣлы своѡ сгарѣсмымъ соѡѣла. Се, болѣ неправдою, зачатъ болѣзнь ѣ родѣ беззаконѣе: Рѡкъ ѣзрѣ ѣ ископѣ ѣ, ѣ падѣтъ въ ѣмѡ, ѡже соѡѣла. ѡвратитѣа болѣзнь ѣгѡ на главѡ ѣгѡ, ѣ на вѣрхъ ѣгѡ неправда ѣгѡ снѣдетъ. Исповѣмѣа гдѣнѣн по правдѣ ѣгѡ ѣ поѡ ѣмени гдѣ вѣшнѡгѡ.

Въ концѣхъ, ѡ точилѣхъ, ѡломъ дѣѡ, ѣ.

Гдѣн гдѣ нашъ, ѣкѡ ѡдно ѣма твоѣ по вѣѣ землѣ, ѣкѡ взѣтѣа великолѣпѣе твоѣ превѣше нѣѣ. ѣз' оубѣтъ младѣнѣцъ ѣ ѡдѣщихъ

да сатреш непријатеља и осветника. Када погледам небеса, дела прстију Твојих; месец и звезде, које Ти основа. Шта је човек, да га се сећаш? Или син човечији, да га походиш? Умањео си га замало од Анђела, славом и чашћу венчао си га. И поставио си га над делима руку Твојих, све си потчинио под ноге његове, овце и све волове, а још и животиње пољске; птице небеске, и рибе морске, које проходе стазе морске. Господе, Господе наш, како је дивно Име Твоје по свој земљи!

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова.
Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.) /3 поклона/.**

Мала Јектенија

Ђакон: Опет и опет, у миру, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас Боже, благодаћу Твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон:

Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

совершилъ єси хвалѣ, врѣтъ твоиѣхъ радн, ѣже разрѣшилъти врагѣ и мѣртника. ѿкъ оузрѣо небеса, дѣла прѣрѣтъ твоиѣхъ, лѣнѣ и свѣзды, ѿже ты ѡсновалъ єси: что єсть человекѣхъ, ѿкъ помниши єго; или єынъ человекѣхъ, ѿкъ пострѣмѣши єго; оумалилъ єси єго малымъ чинѣмъ ѡ аггѣлѣхъ, славою и чѣстїю вѣнчалъ єси єго: и пострѣвилъ єси єго надъ дѣлы рѣкѣхъ твоєхъ, вѣдѣ покорилъ єси подъ нозѣ єго: ѡвцы и волы вѣдѣ, єще же и скоты пшльскїа, Птицы небєсныа и рыбы морскїа, преходѣщїа стѣзѣн морскїа. Гдѣ гдѣ нашѣхъ, ѿкъ чѣдно ѿма твоє по всѣмъ землѣн.

Слава Ѡцѣ, и снѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прїенѡ, и во вѣки вѣкѡвѣхъ, аминѣ.

ѿлїадїа, ѿлїадїа, ѿлїадїа, слава тебе єже. Трїжды, вѣз поклѡнѡвѣхъ.

Дїакон: Паки и паки мїромѣхъ гдѣ помѡлимѣа.

Лїк: Гдѣ помнѣлѣи.

Дїакон: Застѣпнѣ, сплнѣ, помнѣлѣи и сохрнѣнѣ насѣ єже, твоєю бгѡдѣтїю.

Лїк: Гдѣ помнѣлѣи.

Дїакон:

Престѣю, прѣчѣю, прѣблгословѣннѣю, славною влчцѣ нашѣ єцѣ и прїснодѣлѣ мрїю со вѣмнѣи єбїмнѣ помнѣлѣше, єбїмнѣ себе, и дрѣгздрѣглѣ,

Постави, Господе, стражу устима мојим, и двер ограде око усана мојих.

Не допусти срце моје у речи лукаве, да измишља изговоре за грехе.

Са људима који чине безакоња, а нећу се дружити са изабранима њиховим.

Покараће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не намести главу моју.

Јер је и молитва моја против воље њихове расуше се низ камење моћници њихови.

Чуће речи моје као угодне; као што се грумен земље просу по земљи, расуше се кости њихове до пакла

Јер Теби, Господе, Господе, управих очи моје; у Тебе се уздах, не одбаци душу моју.

Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замке оних који чине безакоња.

Пашће у мрежу своју грешници, а ја једини остадох докле не прођох.

(Псалам 141)

Гласом мојим завапих ка Господу, гласом мојим ка Господу се помолих.

И по чинѣ стѣхн:

Положн, гдн, хранѣнїе оустѣмъ моимъ, и двѣрь ѡгражденїа ѡ оустнѣмъ моимъ.

Не оуклонн ердце моє въ словеса лѡквѣствїа, нещевѣтн внны ѡ грѣсѣхъ.

Съ человекн дѣлающнмн беззаконїе, и не сочтѣса со избраннымн нхъ.

Накажетъ мѡ прѡбедникъ млчїю, и ѡблнчитъ мѡ: елѣй же грѣшнаго да не намѣститъ главы моєѡ.

Иѡкѡ еце и млтва моѡ во бѡгѡволенїихъ нхъ, пожертвы бѣша при камени едїн нхъ.

Оубѡвшатѣ глаголн моѡ, иѡкѡ возмогѡша: иѡкѡ тѡлца землн прѡсѣдеѡ на землн, расчѡнїша кѡсти нхъ при ѡдѣ.

Иѡкѡ къ тебѣ гдн, гдн, очн моѡ, на тѡ оупѡвѡхъ, не ѡнмн дѡшѡ моѡ.

Сохранн мѡ ѡ сѣтн, иже соствнша мн, и ѡ соблзнн дѣлающнхъ беззаконїе.

Падѡтъ во мрежѡ своѡ грѣшннцы: едннхъ есмь ѡзъ, дѡндеже преїдѡ.

Глагомъ моимъ ко гдѡ воззвѡхъ, глагомъ моимъ ко гдѡ помолнхѡ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕТНИЦЕ

Излићу пред Њим молитву моју, жалост моју пред Њим објавићу.

Кад ишчезава дух мој из мене, Ти си познао стазе моје.

На путу овоме по којем ходих, они ми поставише замку.

Гледах надесно и разгледах, и не беше никога ко ме познаје.

Нестаде уточишта за мене, а нико не мари за душу моју.

Виках Теби, Господе, и рекох: Ти си Нада моја, удео си мој на земљи живих.

Послушај молитву моју, јер се понизих веома.

Избави ме од гонитеља мојих, јер се утврдише већма од мене.

На 10 стихире, Глас 1:

Изведи из тамнице душу моју, да бих исповедао Име Твоје.

Педесетницу празнујемо и долазак Духа, и рок обећању и испуњење наде. Колика тајна, како ли велика и часна Вичемо ти зато: градитељу свега Господе, слава теби!

Мене чекају праведници докле ми не узвратиш.

Педесетницу празнујемо и долазак Духа, и рок обећању и испуњење наде. Колика тајна, како ли велика и часна Вичемо ти зато: градитељу свега Господе, слава теби!

Недеља свјата пентикостѣн

Пролїѡ предъ нїмѡ молєніе моє, печаль моѡ предъ нїмѡ возвѣщѡ.

Внегда ишчезати ѡ менє дѡхѡ моємѡ, и ты позналѡ єси стези моѡ.

На путѣ оемѡ, по немѡже хождѡхѡ, икрыша стѣты мнѣ.

Смотрѡхѡ ѡдєсно и возгладѡхѡ, и не бѣ знаѡи менє.

Погнє бѣгство ѡ менє, и нѣсть взыскѡи дѡшѡ моѡ.

Воззвахѡ къ тебѣ гдїи, рѣхѡ: ты єси ѡповѡніе моє, часть моѡ єси на землї живѡхѡ.

Вонми молєнію моємѡ, ѡкѡ смнрїхѡ сѣлѡ: и збави мѡ ѡ гонѡцихѡ мѡ, ѡкѡ ѡкрѣпїша сѡ пѡче менє.

На ., стїхїры:

Изведи и зъ темницы дѡшѡ моѡ, и повѣдѡтисѡ имени твоємѡ.

Пѡтдєсѡтницѡ прѡзднѡмѡ, и дѡхѡ прїшествїе, и предложєніе ѡбѣщѡнїѡ, и надежди иполнєніе, и тѡнство єліко, ѡкѡ велико же и чєстѡ. чѣмѡже вопїемѡ ты: содѣтелю всѣхѡ гдїи, слава.

Менє ждѡтъ правѣдницы, дѡндеже воздѡи мнѣ.

Пѡтдєсѡтницѡ прѡзднѡмѡ, и дѡхѡ прїшествїе, и предложєніе ѡбѣщѡнїѡ, и надежди иполнєніе, и тѡнство єліко, ѡкѡ велико же и чєстѡ. чѣмѡже вопїемѡ ты: содѣтелю всѣхѡ гдїи, слава.

На 8: (Псалом 129)

Из дубине вичем Теби, Господе, Господе, услыши глас мој.

Туђим си језицима а, Христе, поновио ученике своје да њима објаве да си ти бесмртна Реч и Бог, који душама нашим даје велику милост.

Да буду уши Твоје пажљиве на глас мољења мојега.

Све дарива Дух свети: точи пророчанства, савршује свештенике, неуке научи мудрости, у рибарима; показа богослове, опрема сав поредак црквени. Утешитељу, који си истоветнога бића с Оцем и Сином и на истом престолу, слава теби!

На 6: Стихире, Глас 2:

Ако на безакоња будеш гледао, Господе, Господе, ко ће опстати? Јер је у Тебе очишћење.

Видесмо светлост истинитуа, примисмо Духа небескога, нађосмо истинску веру: клањамо се нераздељивој Тројици, јер нас је она спасла.

Ради Имена Твога очекивах Те, Господе; очекиваше душа моја Реч Твоју, поузда се душа моја у Господа.

Видесмо светлост истинитуа, примисмо Духа небескога, нађосмо истинску веру: клањамо се нераздељивој Тројици, јер нас је она спасла.

Изъ глѣбнны възвѣахъ къ тебѣ гдѣ, гдѣ, оубѣиши гласъ мой.

Дѣзѣклми ѣнорѣдныахъ ѡбновѣахъ єси хрѣте, тво. оубѣеники, да тѣми тѣа проповѣдаватъ безмѣртнаго слова ѣ бѣа, поданѣцаго дѣшамъ нашьимъ вѣлю милостъ.

Да вѣдѣтъ оуби твоѣ, вѣмлющѣ гласъ молѣнѣа моего.

Вс. подѣтъ дѣа свѣи, тѣчнтъ прорѣчѣствѣа, єцѣнники совершѣетъ, некнѣжныа мѣротѣи наѣчи, рѣбарѣ бѣословѣцы показѣ, вѣсь соверѣетъ собѣрѣ црѣковныи: єдиноєѣще, ѣ сопредѣольне ѡцѣ ѣ єиѣ, оубѣишнтѣаю, слава тебѣ.

На 5:

Ѡце беззакѣнѣа наѣрѣши гдѣ, гдѣ, ктѣо поѣтѣиѣтъ; ѣакъ оубѣ тебѣ ѡчищѣнѣе єѣтъ.

На єтѣхѣвнѣ самогласны, гласъ 5:

Вѣдѣхомъ свѣтѣ ѣстинныи, прѣѣхомъ дѣа небѣснаго, ѡберѣтѣхомъ вѣрѣ ѣстиннѣю, неразѣльнѣи трѣѣ покланѣемѣ: тѣа бо насъ спасѣа єѣтъ.

Ѡмене рѣди твоеѣ потѣрѣхъ тѣа гдѣ, потѣрѣ дѣшѣ моѣа вѣ слово твоѣ, оубѣа дѣшѣ моѣа на гдѣ.

Вѣдѣхомъ свѣтѣ ѣстинныи, прѣѣхомъ дѣа небѣснаго, ѡберѣтѣхомъ вѣрѣ ѣстиннѣю, неразѣльнѣи трѣѣ покланѣемѣ: тѣа бо насъ спасѣа єѣтъ.

На 4:

Од страже јутарње до ноћи, од страже јутарње да се узда Израил на Господа.

Кроз пророке си нам навести о пут спасења, а кроз апостоле, Спасе наш, засја благодат Духа твојега. Ти си Бог први, ти си и после тога, и у векове ти си Бог наш.

Јер је у Господа милост, и много је у Њега избављење, и Он ће избавити Израиља од свих безакоња његових.

У твојим дворима! појаћу тебе, Спасе света, преклонићу колена и поклонићу се твојој непобедној сили. Увече, изјутра и у подне, и у свако време благосиљаћу те, Господе.

(Псалам 116)

Хвалите Господа сви народи, похвалите Њега сва племена.

У твојим дворима, Господе, сависмо верни колена душе и тела, и појемо тебе Оца без почетка, и Сина, који је без почетка с тобом, и пресветога Духа, с тобом заједнички вечнога, који просветљује и освећује душе наше.

Јер се утврди милост Његова на нама, и истина Господња остаје до века.

Песмом ћемо славити Тројицу истоветнога бића, Оца и Сина са Духом светим. Јер тако објавише сви пророци и апостоли с мученицима.

На 5:

Њ стрљажн о҃трениа до ноци, ѡ стрљажн о҃трениа, да о҃поваеть ииь на г҃а.

Во пророцѣхъ возвѣстиахъ єси на мѡ пѣть спасєниа, и во апѣлѣхъ возгѣа спєє на шъ, бл҃годати д҃ха твоєгѡ. ты єси бг҃ъ пєрвыи, ты и по ииѣхъ, и во вѣки ты єси бг҃ъ на шъ.

Иакѡ о҃ г҃а млѣть, и многоє о҃ негѡ избавлєниє, и тои избавитъ ии ла ѡ вѣхъ беззаконїи єгѡ.

Во двѡрѣхъ твоиѣхъ воспѡю та спєа мїра, и преклѡнь кѡлѣна, поклонѡса твоєи непѡвѣдимѣи силѣ, вѣчеръ, и о҃трав, и полѣдне, и на вєакоє врѣма бл҃гословлю та г҃а.

Хвалитѣ г҃а вєи язѣцы, похвалитѣ єгѡ вєи людїє.

Во двѡрѣхъ твоиѣхъ г҃а, вѣрнїи кѡлѣна дѣшъ и тѣлєсъ преклѡншє, воспѣвѣемъ та бєзначальнагѡ о҃цѣа, и сѡбєзначальнагѡ сїа, и сѡпрєноєдѣнагѡ и прєєагѡ д҃ха, прѡєвѣщѡщагѡ и ѡєвѣщѡщагѡ н дѣшъ на шъ.

Иакѡ о҃твєрдѣса млѣть єгѡ на насъ, и истина г҃а прєбывѣетъ во вѣкъ.

Трѣцѣ єдиноєдѣннѡ пѣсноєбнѡмъ, о҃цѣа и сїа, сѡ єымъ д҃хомъ: таѡкѡ во прѡповѣдѡша вєи прѡрѡцы, и апѣл сѡ мѣчєннѡкѡ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова.
Амин.

Ходите, народи, поклонима се троипостасному божанству: Сину у Оцу са светим Духом. Јер Отац ван времена роди Сина, вечна с њим и с љим на престолу. И Дух свети беше у Оцу, слављен са Сином. Једна је сила, једно биће, једно божанство. Клањамо се пред њим и велимо сви: свети Боже, који све сагради кроз сина делањем светог Духа; свети Силни, којим познасмо Оца и Дух свети дође у свет; свети бесмртни, Душе Утешитељу, који исходиш од Оца и у Сину почиваш. Тројице света, слава теби!

А када рекнемо **Слава, И сада**, свештеник и ђакон одмах чине улазак. Тада ђакон узме кадионицу, метне у њу кад, замоли благослов као што рекосмо, и ивлази заједно са свештеником северном страном, а свете двери су отворене. Прво иду два чаца са светљацима, за њима ђакон с кадионицом, а затим излази и свештеник усправно, са спуштеним фелоном. Тако одлазе на обично место. Ту чаца остављају ручне светњаке на средини храма с једне и друге стране, а свештеник стаје сасвим наспрам двери. Стаје и ђакон десно од свештеника, мало у страну, сагнувши се мало а држи и свој орар трима прстима десне руке.

Тада говори тајно, колико тек да чује свештеник:

Господу се помолимо.

МОЛИТВА О УЛАЗУ
Свештеник говори тајно:

Недеља свѣта пентикостѣн

Слава Ѡцѣ, и сѣнѣ, и сѣомѣ дѣхѣ, и нынѣ и прѣсноу, и во вѣки вѣкѣвъ, аминѣ.

Прѣидѣте людѣе, трѣипостѣномѣ бжествѣ поклонѣмѣ, сѣнѣ во Ѡцѣ, со свѣмѣ дѣхомѣ: Ѡцѣ во безлѣчнѣ роди сѣа сопрѣсносѣщна и сопрѣсѣольна, и дѣхѣ свѣи бѣ во Ѡцѣ, со сѣомѣ прославлѣемѣ: сѣдѣна сѣла, сѣдѣно сѣщѣствѣ, сѣдѣно бжествѣ. сѣмѣже поклонѣющѣмѣ всѣмѣ глаголѣмѣ: свѣи бжѣ, всѣ сѣдѣавѣи сѣомѣ, сѣдѣиствѣомѣ сѣгѣ дѣхѣ: свѣи крѣпкѣи, ѣмѣже Ѡцѣа познѣхомѣ, и дѣхѣ свѣи прѣидѣ во мѣрѣ: свѣи безсѣмѣртнѣи, ѣтѣшнѣельнѣи дѣше, ѣ Ѡцѣа нехѣодѣи, и во сѣнѣ почнѣлѣи: трѣце сѣла, слава тѣбѣ.

дѣаконѣ: Гдѣ помолиѣмѣ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Увече, изјутра и у подне хвалимо те, благосиљамо, благодаримо ти и молимо ти се, Господару свију, човекољупче Господе. Усправи молитву нашу као кад пред собом, и не нагни срдаца наших на опаке речи или помисли, него нас избави од свију који лове душе наше. Јер су у тебе, Господе, Господе, очи наше, у тебе се поуздасмо не застиди нас, Боже наш. Јер теби приликује свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова. Амин

После молитве се усправе. Ђакон, показујући на исток ораром који држи трима прстима десне руке, говори свештенику:

Благослови, господару, свети улазак.

Свештеник благосиља према истоку говорећи:

Благословен је улазак светих твојих Господе.

Затим ђакон одлази и кади свету икону која је на месту настојатељеву, и самога настојатеља, и опет стаје где је пре тога стајао, те чека да се сврши стих. А када се стих сврши, ђакон долази на средину и оцртавши кадионицом крст говори гласно;

Мудрост! Усправно!

Светлости тиха, свете Славе, Бесмртнога Оца Небескога, Светога, Блаженога; Исусе Христе! Дошавши на запад сунца, Видевши светлост вечерњу, Певамо Оца, Сина, И Светога Духа Бога. Достојан си у сва времена Да певан будеш гласима светим, Сине Божији, Који живот дајеш; Зато Те свет слави.

Чаци опет узму светњаке те одлазе напред до светих двери. Ђакон улазе у олтар и кади свету трпезу. Свештеник се поклони пред светим дверима, целива их и улази, а свете двери се затварају. Када се заврши Светлости тиха, говори ђакон:

Недеља сања пентикостџи

Млтва вхџда:

Вече́рхъ, њ злџтра, њ полџдне, хвалнимъ, блгословнимъ, блгодари́мъ њ мо́лимъ тебѣ, блко вѣ́хъ: њсправн молитвѣ њашѣ ѡ́во кади́ло предъ тобѣю, њ не ѡ́клонн се́рдѣцъ њашнхъ вѣ словеса њлн вѣ помышле́нїа лѣка́рства: но њзба́вн нас ѡ вѣ́хъ лова́щнхъ дѣшъ њаша, ѡ́во къ тебѣ, гди, гди, Очи њашн, њ на тѣ ѡ́повѣхо́мъ, не погра́мн насъ блже њашъ.

Таже блгословла́етъ вхџдъ.

Вхџдъ.

Њ возгласи́етъ

дїа́конъ: Премѣ́ротъ, прџртн.

Творѣнїе ѡфрџнїа, патрї́арха іерлї́макаџо.

Свѣ́те тнхїѣ стѣла́ славы, везме́ртнаџо ѡ́цѣ њбнаџо, стѣгџо блженнаџо, ѡ́во хрї́те: прнше́дше на запа́д со́нца, видѣ́ше свѣ́тъ ве́чернїѣ, поёмъ ѡ́цѣ, еѡ ѡ́во стѣго дѣа, блга. дорто́ннъ ѣиѣ во вѣ. вре́мена прѣ́тъ бы́ти гласы прѣ́нымн, еѡ блжїѣ, живџтъ да́ш: тѣмже мї́ръ тѣ сла́ветъ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Ђакон: Припазимо!

Свештеник:

Мир свима.

Народ: И Духови Твојему.

Ђакон: Премудрост! Припазимо!

Канонарх, учинивши поклон настојатељу, казује прокимен и стихове, а клирици поју прокимен на глас 6.

Псалам 92 (93)

Господ се зацари, у лепоту се обуче.

Стих 1. Обуче се Господ у силу и опаса се. Господ се зацари, у лепоту се обуче.

Стих 2. Јер утврди васиљену, која се неће уздрмати. Господ се зацари, у лепоту се обуче.

Стих 3. Дому твојему приликује светиња, Господе, за дуго дана.
И опет: Господ се зацари, у лепоту се обуче.

Свештеник, окренувши се западу, стоји с рукама унакрст и чека да се сврши прокимен. Затим чини поклон и одлази на своје место.

Ђакон: Премудрост

Чтец: И Духови Твојему

НЕДЕЉА СВА ПЕНТИКОСТЋИ

Ђіаконз: Премџдростъ

Свациѣнникз:

Мнѣрз вѣѣмз.

Ліодіе: Н дхѣовн твоємѣ.

Ђіаконз: Премџдростъ, протн

Ице же ѣтъ свѣвѣта вѣчера, глаголетз:

Гдѣ воцрѣна, вѣ лѣпотѣ ѡблечѣна.

Стихз: Ѡблечѣна гдѣ вѣ силѣ, н преподана.

Стихз: Нбо ѡттвердн ввселеннѣю, ѣже не подвижитса.

Стихз: Домѣ твоємѣ подобаетз стѣна гдѣ, вѣ долготѣ днѣ.

Ђіаконз: Премџдростъ

Чтец: Читање из књиге Бројева (11: 16-17 24-29)

Свештеник:

Пазимо

Чтец:

А Господ је рекао Мојсију: „Скупи ми седамдесет људи од Израелових старешина, за које знаш да су старешине народа и његови управитељи. Доведи их до шатора од састанка, и нека тамо стану с тобом. Ја ћу сићи и тамо ћу ти говорити. Узећу од духа ко ји је на теби и ставићу га на њих, и они ће ти помагати да носиш терет народа, да га не носиш сам. После тога Мојсије је изашао и рекао народу Господње речи. Онда је скупио седамдесет људи од старешина народа и поставио их око шатора. Тада је Господ сишао у облаку и говорио с њим, па је узео од духа који је био на њему и ставио га на сваког од седамдесеторице старешина. И чим је Дух сишао на њих, они су почели да се понашају необично - као пророци кад падну у про рочки занос. Али то се више никад није поновило. А два човека су остала у логору. Један се звао Елдад, а други Модад. И Дух је сишао на њих, јер су и они били међу пописанима, али нису дошли до шатора, него су се у логору почели понашати необично – као пророци кад падну у пророчки занос. Један младић је отрчао и јавио то Мојсију: „Елдад и Модад се у логору понашају као пророци!” Тада је Исус, Навинов син, Мојсијев слуга од своје младости, рекао: „Мојсије, мој господару, забрани им!” А Мој сије му је ре као: „Јеси ли ти љубоморан ради мене? Не мој да будеш љубоморан. Ја бих волео да сви међу Господњим народом буду пророци, јер би тада Господ ставио свој Дух на њих!”

Людѣ: И дѣховн твоёмѣ.

Числз чтеніе. [Глава љ.]

Сѣѣнникз:

Вѣнмемз.

Числз

Рече гдѣ кз мѡвѣею: соберѣ ми едмьдесатз мѡжѣѣ ѡ старѣцз иѣ левыхз, и хже ты самз вѣси, ѡкв сѣн сѣть старѣцы людѣѣ, и кнѣжннкѣ и хз: и приведѣши и хз вк сѣнь свндѣнѣѡ, и стѡнѣтз тѣ сз тобѡю. И снѣдѣ и возглаголю тѡмѡ сз тобѡю, и ѡнмѣ ѡ дѣѡ сѣцѡгѡ вк тебѣ, и возложѣ на нѣхз, и побѡбѣтвѡютз сз тобѡю стремлѣнѣѡ людѣѣ, и не повѡднши и хз ты еднѣз. И собрѡ мѡвѣеѣ едмьдесатз мѡжѣѣ ѡ старѣцз людѣѣ, и посѣѡѣн и хз ѡкрестз сѣнн. И снѣде гдѣ во ѡблѡцѣ, и глагола мѡвѣею, и взѡтз ѡ дѣѡ иже вк нѣмз, и положѣ на едмьдесатѣ мѡжѣѣ старѣцз: ѡ ѡкоже почѣ дѣѡ на нѣхз, и прорекѡша вк стѡнѣ, и ктомѣ не приложнша. И ѡстѡша двѡ мѡжа вк стѡнѣ, и мѡ еднѡмѣ едѡдѡз, и и мѡ вѡторѡмѣ мѡдѡдз, и почѣ на нѣхз дѣѡ: и сѣн вѣша ѡ напнѣсннхз, и не прѣндѡша вк сѣнь, и прорѡчѣтвѡвѡлетѡ вк стѡнѣ. И прнѣкз ѡноша возвѣстѣн мѡвѣею, и рече е мѣ, глагола: едѡдѡз и мѡдѡдз прорѡчѣтвѡвѡлетѡ вк стѡнѣ. И ѡвѣщѡвз и нѣсз сѣнз на нѣнз, прѣдѡстѡѣн мѡвѣею, и збрѡннѣѣ егѡ, рече: гѡспѡдн мѡвѣеѣ, возбрѡннѣ и мѡ. И рече е мѣ мѡвѣеѣ: не ревнѡдѣши ли ты мнѣ; и ктѡ дѡстз вѣѣмз лѡдемз гдѣннмз бѣтн прорѡкн, егдѡ дѡстз гдѣ дѣѡ своегѡ на нѣхз;

Свештеник:

Мир ти!

Ђакон: Премудрост!

Чтец: Читање пророчанства Јоиљева (2:23-32)

Ђакон: Пазимо

И ви, синови Сиона, радујте се и веселите се Господу, свом Богу, јер ће вам он дати јесењу кишу у правој мери, и излиће на вас кишу, је сењу и пролећну кишу, као и раније. Гумна ће бити пуна очишћеног жита, а бачве ће се преливати младим вином и уљем. Надокнадићу вам године које су појели скакавац, бескрилни скакавац, бубашваба и гусеница, моја велика војска коју сам послао међу вас. Ви ћете јести, јешћете и на ситићете се, и хвалићете име Господа, свог Бога, који је за вас учинио чуда. Никада више мој народ неће бити посрамљен. Тада ћете знати да сам ја усред Израела и да сам ја Господ, ваш Бог, и да нема другога. И ни када више мој народ неће бити посрамљен. А после тога излићу свој Дух на све врсте људи, и пророковаће ваши синови и ваше кћери. Ваши старци сањаће снове, а ва ши младићи имаће визије. Чак ћу и на слуге и слушкиње у тим данима излити свој Дух. Учинићу да се знаци појаве на небесима и на земљи, крв и ватра и стубови дима. Сунце ће се претворити у таму и месец у крв пре него што дође велики и застрашујући Господњи дан. И свако ко призове Господње име биће спасен, јер ће на гори Сион и у Јерусалиму бити они који су избављени, као што је Господ рекао, и међу остатком који Господ по зове.”

Свјатеник:

Миръ всѣмъ.

Людїе: И дхъовн твоємѹ.

Пророчества јоиљева чтєніе. [Глава ѳ.]

Дїаконъ: Кѡнмемъ.

Тѣкѡ глаголетъ гдѣ: чѣда еѡнова радѹиѣтеѡ, и веселїтеѡ ѡ гдѣ бѣѣ вѣшемъ: ѣкѡ даде вѣмъ бршна въ правдѣ, и ѡдождїтеѡ вѣмъ дождь рѣнный и пѡздный, ѣкоже прѣжде. И напѡлнѣтеѡ гдѣмна пшеницы, и нѣлїѡтеѡ точїлїѡ вїна и ѣлѣѡ. И вѣмъ вѣмъ влѣѣтеѡ лѣѣтеѡ нѣже поадѡша прѣзи и гдѣсннцы, и рѣл и хрѣстѡве, силѡ моѡ велїкаѡ, ѡже поглѣхъ на вы. И снѣѣте ѣдѡще и насытїтеѡ, и похвалїте нѣма гдѣ бѣѡ вѣшегѡ, нѣже сотѡорї сѡбыше чдѣелѡ: и не постыдѣѣтеѡ людїе моѡ въ вѣкѡ. И радѹмѣтеѡ, ѣкѡ посредѣ иїѡл ѣзѣ ѣлмѣ, и ѣзѣ гдѣ бѣѡ вѣшѡ, и нѣѣтеѡ нѡгѡ рѣзѣѣ мене: и не постыдѣѣтеѡ кѡмѡ людїе моѡ въ вѣкѡ. И вѣдѣтеѡ по сїхѡ, нѣлїѡ ѡ дхѡ моегѡ на всѣкѡю плѡть, (л. елѣ, ѡб.) и прорекѡтеѡ сѡнове вѣшн и дщѣрї вѣшнѡ, и стѡрцы вѣшн сѡнїѡ вїдѡтеѡ, и нѡшн вѣшн вндѣнїѡ ѡзрѡтеѡ. Ибо на рѡбы моѡ, и на рѡбынн моѡ во днї ѡны нѣлїѡ ѡ дхѡ моегѡ, и прорекѡтеѡ. И дѡмъ чдѣелѡ на небесї горѣ, и знѡмѣнїѡ на землї нѣзѣ, крѡвь и ѡгнь, и кдѣрїе дѡма. Сѡлнце преложїтеѡ во тмѡ, и лднѡ въ крѡвь, прѣжде прншѣѣтеѡ днѣ гдѣнѡ велїкагѡ и стѡрашнагѡ. и вѣдѣтеѡ всѣкѡ, нѣже ѣѣе прнзѡвѣтеѡ нѣма гдѣне, спѡсѣтеѡ.

Свештеник:

Мир ти!

Ђакон: Премудрост!

Чтец: Читање пророчанства Језекиљева (36:24-28)

Ђакон: Пазимо

Извешћу вас из свих народа, скупићу вас из свих земаља и доведићу вас у вашу земљу. Пошкропићу вас чистом водом и бићете чисти. Очистићу вас од свих ваших нечистоћа и од свих ваших одвратних идола. Даћу вам ново срце и у вас ћу нов дух ставити. Извадићу из вашег тела камено срце и даћу вам меко срце. Ставићу у вас свој Дух, па ћете живети по мојим про пи сима и држаћете се мојих закона и извр ша ва ћете их. Живећете у земљи коју сам дао ва шим праочевима и бићете мој народ, а ја ћу бити ваш Бог.

После паримије ђакон излази северном страном и ставши на обично место говори јектенију, (а свештеник стоји унутра у олтару пред светом трпезом).

Ђакон: Рецимо сви из све душе, и од свега ума свога, рецимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Господе Сведржитељу, Боже отаца наших, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Јерей:

Миръ вѣмъ.

Діаѳе: И дхъовн твоемѣ.

Пророчества іезекиїлева чтеніе. [Глава ѡс.]

Діаѳонъ: Вѡнмемъ.

Тѡкѡ глаголетъ гдѣ: прїимѣ вѡсѡ ѡ ѡзѡнкѡ, и ѡберѣ вѡ ѡ вѡсѡхѡ ѡзѡнкѡ стѡннѡхѡ, и введѣ вѡ вѡ зѡмлю вѡшѡ, и ѡкроплю на вѡ чнѡтѡю вѡдѡ, и ѡчнѡстнѡсѡ ѡ вѡсѡхѡ нечнѡстѡтѡ вѡшнѡхѡ, и ѡ вѡсѡхѡ їдѡвлѡ вѡшнѡхѡ, и ѡчнѡцѡ вѡ. И дѡмѡ вѡмѡ сѡрдѡце нѡвое, и дѡхѡ нѡвѡн дѡмѡ вѡмѡ, и ѡнмѣ сѡрдѡце кѡменное ѡ плѡтн вѡшеѡ, и дѡмѡ вѡмѡ сѡрдѡце плѡтѡное, и дѡхѡ мѡн дѡмѡ вѡ вѡсѡ: И ѡтворѡ, да вѡ ѡправдѡннѡхѡ мѡнѡхѡ хѡднѡте, и ѡдѡбѡ мѡѡ ѡхраннѡтѡ, и ѡтворнѡтѡ. И вѡсѡнѡтѡсѡ вѡ зѡмлю, ѡже дѡхѡ ѡцѡсѡмѡ вѡшѡмѡ, и ѡдѡте мнѡ вѡ лѡдн, и ѡзѡ вѡдѡ вѡмѡ вѡ бѡ.

Діаѳонъ: Рѡцѡмѡ вѡн ѡ вѡсѡ дѡшн, и ѡ вѡсѡ помѡшлѡнѡ нѡшегѡ рѡцѡмѡ.

Діаѳе: Гдѣ помилѡнѡ.

Діаѳонъ: Гдѣ вѡсѡдржнѡтѡ, бѡже ѡцѡ нѡшнѡхѡ, мѡлнмѡ тн сѡ,

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј. **(трипут)**

Ђакон: Још се молимо за благоверни христољубиви род наш и за све Православне Хришћане.

Народ: Господе, помилуј. **(трипут)**

Ђакон: Још се молимо за најсветијега Патријарха **(или високопреосвештенога Митрополита, или преосвештеног Епископа)** нашег **(име)**, и за сву у Христу браћу нашу.

Народ: Господе, помилуј. **(трипут)**

Ђакон: Још се молимо за браћу нашу, свештенике, ђаконе, и за сво у Христу братство наше.

Народ: Господе, помилуј. **(трипут)**

Ако је манастир:

Још се молимо за настојатеља ове свете обитељи **(име)**, и за сво у Христу братство његово.

Народ: Господе, помилуј. **(трипут)**

Недеља свѣта пентикостѣн

оубѣлѣши њ помнѣлѣи.

Лѣкз: Гдѣн помнѣлѣи.

Дѣаконз: Помнѣлѣи нѣлз бжѣ, по велицѣи мѣлостѣи твоѣи, мѣлнмз тѣи св, оубѣлѣши њ помнѣлѣи.

Лѣкз: Гдѣн помнѣлѣи, **трѣлжды.**

Дѣаконз: Ѣцѣ мѣлнмсѣ ѡ всѣмз њлз хрѣтолюбѣвомз вѣннствѣ.

Лѣкз: Гдѣн помнѣлѣи, **трѣлжды.**

Дѣаконз: Ѣцѣ мѣлнмсѣ ѡ стѣншѣмз правнѣтельствѣмз еѣнѣлѣ [ѣцѣ подѣ мѣтѣрополѣтомз, прѣлглѣбѣлѣтз: њ ѡ мѣтѣрополѣтѣ нѣшѣмз, ѣгѡже Ѣблѣтѣ,] њ всѣи во хрѣтѣ брѣтѣи нѣшѣи.

Лѣкз: Гдѣн помнѣлѣи, **трѣлжды.**

Дѣаконз: Ѣцѣ мѣлнмсѣ ѡ брѣтѣлхз нѣшнхз, еѣѣннѣлѣхз, еѣѣннѣмѣнѣлѣхз, њ всѣмз во хрѣтѣ брѣтѣлѣ нѣшѣмз.

Лѣкз: Гдѣн помнѣлѣи, **трѣлжды.**

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Ђакон:

Још се молимо за блажене и незаборавне свете патријархе Православне, за благочестиве царе и благоверне царице, за осниваче овога светога храма (**ако је манастир: свете обитељи ове**), и за све до сада преминуле Православне оце и браћу нашу који овде почивају, и за Православне свуда.

Народ: Господе, помилуј. **(трипут)**

Ђакон:

Још се молимо за оне који плодове доносе и добро творе у светом и свечасном храму овом, за оне који се труде, који певају, и за присутни народ, који очекује од Тебе велику и богату милост.

Народ: Господе, помилуј. **(трипут)**

Свештеник:

Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

У достој, Господе, да се овога вечера сачувамо од греха. Благословен си, Господе Боже отаца наших, и за хвалу је и прослављена име твоје у векове. Амин.

Недеља свѣта Пентикостѣи

Ђіаконз: ѿциѣ молиме ѡ бл҃женныхъ и принопа́матныхъ, свѣ́шнихъ патрї́арсѣхъ правосла́вныхъ, и бл҃гочестнѣ́выхъ цр҃кѣхъ, и благовѣ́рныхъ цр҃нцѣхъ, и создáтелехъ свѣ́та Ѿбї́тели еѣ́, и ѡ вѣ́хъ преждепочнѣ́шнихъ Ѿцѣхъ и братїѣхъ, здѣ́ лежáщихъ, и повсю́ду правосла́вныхъ.

Лїкз: Г҃и помїлѡи, **трї҃жды.**

Ђіаконз: ѿциѣ молиме ѡ плодоно́щихъ и добродѣ́ющихъ во свѣ́тѣ и свечестнѣ́мъ хра́мѣ е́мъ, трѣ́ждáющихъ, пою́щихъ и предсто́ющихъ лю́демъ, ѡжидáющихъ ѿ тебе́ вели́кѣа и богáтыа мї́ти.

Лїкз: Г҃и помїлѡи, **трї҃жды.**

Возгласїенїе:

Г҃и мїлостивъ и члѣ́колю́бевъ б҃ъ ѿ́н, и тебе́́ сла́ву возсыла́емъ, Ѿцѣ́, и сї́нѣ́, и стóмѡ дх҃ѣ́, ны́нѣ́ и прї́сно, и во вѣ́ки вѣ́кѡвъ.

Лїкз: ѿ́мїнь.

Сподобїи г҃и въ вѣ́черъ е́и безъ грѣ́хѡ сохрани́тиєа нáмъ. бл҃гоговѣ́нъ ѿ́н г҃и вѣ́е Ѿтѣ́цъ нáшихъ, и хвáльно и прослáвлено ѿ́ма твоѣ́ во вѣ́ки, ѿ́мїнь.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Да буде, Господе, милост твоја на нама као што се уздасмо у тебе
Благословен си, Господе, научи ме наредбама својим. Благословен
си, Господару, уразуми ме наредбама својим. Благословен си,
Свети, просветли ме наредбама својим.

Господе, милост је твоја довека не презри дела руку својих. Теби
приликује хвала, теби приликује песма, теби слава приликује, Оцу
и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Бакон: Допунимо вечерњу молитву своју Господу.

Народ: Господи помилуј.

Бакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу
твојом.

Народ: Господи помилуј.

Бакон: Сво вече савршено, свето, мирно и безгрешно, од Господа
молимо.

Народ: Подај Господи (или: подај Господе).

Бакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од
Господа молимо.

Народ: Подај Господи.

Недеља слава петтикојчѣн

Бѣди гдѣн, млѣтъ твоѡ на насъ, ꙗкоже оуповѣхомъ на тѡ. бѣгословѣнъ
ѣси гдѣн, налѣчи ма ѡправданїемъ твоимъ. бѣгословѣнъ ѣси вѣко,
вразумї ма ѡправданїемъ твоимъ. бѣгословѣнъ ѣси сѣн, просвѣтї
ма ѡправданїн твоимъ.

Гдѣн, млѣтъ твоѡ во вѣкы, дѣлѣ рѣкѣ твоѣю не прѣзри: тебѣ
подобѣетъ хвала, тебѣ подобѣетъ пѣнїе, тебѣ слава подобѣетъ, оцѣ,
и снѣ, и сѡмѣ дхѣ нынѣ, и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвѣ, аминъ.

Дїаконъ: Испѡлнимъ вечернюю млѣтвѣ нашѣ:

Лїкъ: Гдѣн помнїлѣн

Дїаконъ: Спасн, помнїлѣн, застѣпн и сохранн нѣхъ, бже, твоѡю
блгодѣтїю.

Лїкъ: Гдѣн помнїлѣн

Дїаконъ: Вѣчерѡ совершѣнна, свѣтѡ, мїрна и безгрѣшна, оу гдѣ
прѡсимъ.

Лїкъ: Подѣн гдѣн.

Дїаконъ: ѡггѡла мїрна, вѣрна нартѣвнннѡ, храннїтелѡ дѣшн и тѣлѣсн
нашнхъ, оу гдѣ прѡсимъ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Ђакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подај Господи.

Ђакон: Добро и корисно душама нашим, и мир у свету, од Господа молимо.

Народ: Подај Господи.

Ђакон: Преостало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: Подај Господи.

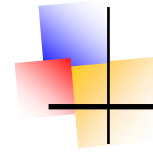
Ђакон: Крај живота нашег да буде хришћански, без бола, непостидан, миран, и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Народ: Подај Господи.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Тебе Господи.

Свештеник:

Недеља свјатих педесетих

Діакон: Подій гдн.

Діакон: Прощенїа и ѡставленїа грѣхѡвѣз и прегрѣшенїи нашихъ, оу гдѣ просимъ.

Діакон: Подій гдн.

Діакон: Добрыхъ и полезныхъ дѣлаамъ нашимъ, и мира мірови, оу гдѣ просимъ.

Діакон: Подій гдн.

Діакон: Прочее время животѣ нашегѡ въ мирѣ и покланїи икончати, оу гдѣ просимъ.

Діакон: Подій гдн.

Діакон: Хрїстіанскїа кончїны животѣ нашегѡ, безболѣзненны, непостыдны, мирны и добрагѡ ѡбѣта на ст҃рашнѣмъ сѣдїци хрїтобѣ просимъ.

Діакон: Подій гдн.

Діакон: Престѡю, пречїтѡю, преблагословеннѡю, славною влчцѡ нашѡ вѣцѡ, и приснодѣвѡ мрїю со всѣми свѣми поманѡвше, сѣми себѣ, и дрѡгздрѡга, и всѣхъ живѡтѡхъ нашихъ хрїтѡвѡ бгѡвѡ предадимъ.

Діакон: Тебѣ гдн.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Јер си благ и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник:

Мир свима.

Народ: И духови твојему.

Бакон: Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Тебје Господи.

Свештеник говори тајно.

Господе, Боже наш, који си савио небеса и сишао на спасеље рода човечјега, погледај на слуге своје и на достојаље своје. Јер твоје слуге приклонише главе своје и потчинише вратове своје теби, страшном и човекољубивом судији, а не чекају помоћи од људи, него ишчекују твоју милост и очекују од тебе спасење. Сачувај их у свако доба и у ово вече, и у ноћи која долази, од свакога непријатеља и од свакога противничкога делања ђавољега, и празних размишљања и опаких смерања.

Свештеник:

Нека је благословена и препрослављена моћ царства твога, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Недеља свѣта пентикостѣн

Возглашеніе:

Г҃ѣꙗꙗ подо́блетъ тебѣꙗ вѣ́ркаꙗ гла́ва, че́сть ѿ покло́неніе, о́цѣꙗ, ѿ с҃ѣꙗ, ѿ ст҃о́мꙗ дꙗꙗ, ны́нѣ ѿ при́снꙗ, ѿ во вѣ́ки вѣ́кꙗꙗ.

Лі́къ: Я́мїнь.

Свѣщенникъ:

Міръ всѣмъ.

Лі́къ: Ѹ́ дꙗꙗꙗ тво́емꙗ.

Ді́аконъ: Главы́ ва́ша г҃ѣꙗꙗ приклоні́те.

Лі́къ: Тебѣꙗ г҃ѣꙗ.

Моли́тва главопреклонѣніа:

Г҃ѣꙗ бѣ́же на́шꙗ, приклоні́выѿ нѣ́сꙗ ѿ соше́дыѿ на спасе́нїе рѣ́да чело́вѣчєскꙗꙗ, при́зри на рабы́ твоѣꙗ, ѿ на досто́яніе твоѣꙗ. тебѣꙗ во стꙗ́шномꙗ ѿ члѣ́вколю́бцꙗ сꙗ́дїи, твоѣꙗ рабы́ поклони́ша главы́, своѣꙗ же покорі́ша вѣ́а, не ѿ чело́вѣкꙗ ѡ́жди́юще по́моци, но твоѣꙗ просѣ́ще мї́лостї, ѿ тво́егꙗ члꙗ́ще спасе́нїа: я́же сохрани́ на вѣ́кое вре́ма, ѿ по насто́щємꙗ вѣ́чєрѣ ѿ вꙗ приходо́щꙗꙗ но́щꙗ, ѿ вѣ́каꙗꙗ врагꙗ, ѿ вѣ́каꙗꙗ протнѣ́наꙗ дѣ́йствєа ді́авольскꙗꙗ, ѿ ѿ помышлѣ́нїѿ сꙗ́етныхꙗ, ѿ воспо́мнѣнїѿ лѣ́кꙗꙗꙗ.

Та́же возглаше́тъ сѣ́щенникъ:

Б҃ꙗꙗ держа́ва цр҃кѣꙗ тво́егꙗꙗ благо́словѣна ѿ препро́слављена, о́цѣꙗ ѿ с҃ѣꙗ, ѿ ст҃ѣꙗꙗ дꙗꙗ, ны́нѣ ѿ при́снꙗ, ѿ во вѣ́ки вѣ́кꙗꙗ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

После огласа поју се стихире на литији. За време тога појања ђакон уђе и узме кадионицу, те метнувши кад, замоли благослов по обичају. И излазимо у притвор чинећи литију. Свештеник и ђакон с кадионицом заједно излазе северном страном. Ми идемо за њима. Напред иду два светњака. Свете двери су затворене. Када свештеник и ђакон прођу кроз красна врата, стану у притвору. Братија поју, а ђакон све кади по обичају (свете иконе и настојатеља, и зборове по реду).

На литији стихире самогласне 3, глас 2.

Кроз пророке си нам навестио пут спасења, а кроз апостоле, Спасе наш, засја благодат Духа твојега. Ти си Бог први, ти си и после тога, и у векове ти си Бог наш.

У твојим дворима појаћу тебе, Спасе света, преклонићу коленог и поклонићу се твојој непобедној сили. Увече, изјутра и у подне, и у свако време благосиљаћу те, Господе.

У твојим дворима, Господе, преклонисмо верни коленог душе и тела, и појемо тебе Оца без почетка и Сина, који је без почетка с тобом, и пресветога Духа, заједнички вечнога, који просветљује и освећује душе наше.

Слава Оцу и Сину и светому Духу и сада и увек, и у векове векова. Амин.

Недеља свѣта пентикостѣн

Ліікз: ѡмнѣнь.

На літѣн стѣхѣры самогласны ѣ, вѣторогѡ гласа:

Во прорѡцѣхъ возвѣстѣхъ ѣсѣ намъ пѣть спасѣніа, ѡ во апѡстолѣхъ возгѣа спѣсѣ намъ, бл҃годать дѣла твоегѡ. ты ѣсѣ бѣъ первыи, ты ѡ по сѣхъ, ѡ во вѣки ты ѣсѣ бѣъ намъ.

Во двѡрѣхъ твоихъ коипѡ тѣ спѣсѣ мѣра, ѡ преклонѣнь квлѣна, поклонѣса твоеѣ непобѣдимѣѣ силѣ, вѣчеръ, ѡ ѡтѣрѡ, ѡ полѣдне, ѡ на вѣакоѣ вѣрема бл҃гословлю тѣ гдѣ.

Во двѡрѣхъ твоихъ гдѣ, вѣрнѣи, квлѣна дѣши ѡ тѣлѣсъ преклонѣше, ѡ коипѣвѣемъ тѣ безначальнаго ѡцѣа, ѡ кобезначальнаго сѣа, ѡ копреноѡщнаго ѡ прелѣго дѣа, провѣщѣающаго ѡ ѡбѣщѣающаго дѣшы намъ.

Слава ѡцѣ, ѡ сѣ, ѡ стѡмѣ дѣ, ѡ нынѣ ѡ прѣсѣ, ѡ во вѣки вѣкѡвѣ, ѡмнѣнь.

Апостоли сеђаху, Господе, а ти посла Духа својега. То гледаху тада јеврејски синови и задивише се чудом. Јер их слушаху где кличу другим, туђим језицима, као што им Дух даваше. Они, простаци, бише умудрени, те уловише народе у веру, и бесеђаху ствари божанствене. Зато и ми вичемо к теби: Господе, који се показа на земљи и спасе нас од заблуда, слава теби!

Када се стихире сврше, ђакон (ако га има, иначе свештеник) стане на обично место и говори ову молитву тако да сви чују:

Спаси, Боже, народ свој, и благослови достојање своје; посети свет свој у милости и сажалењу; узвиси рог хришћана православних, и пошљи на нас своје богате милости молитвама свепречисте госпође наше Богородице и увек девојке Марије; силом часнога и животворнога крста; заступништвом часних небеских сила бестелесних; часнога, славнога пророка, Претече и Крститеља Јована; светих славних и сваке хвале достојних апостола; међу светима отаца наших и васиљенских великих учитеља и светитеља: Василија Великога, Григорија Богослова и Јована Златоуста; међу светима оца нашега Николаја, архиепископа Мира Ликијских, чудотворца; светих, апостолима равних, Методија и Кирила, учитеља словенских; светих српских просветитеља и учитеља: Симеона Мироточивога, светитеља Саве, Арсенија и Максима; светих славних и дивних победника мученика; преподобних и богоносних отаца наших; светих и праведних богоотаца Јоакима и Ане; **светога кјега је обитель или храм**, и свију твојих светих; молимо те, много милостиви Господе услиши нас грешне који ти се молимо, и смилуј се на нас.

Народ: Господи, помилуј. **40 пуга.**

гласъ ѿ:

Бѣгда дѣла твоего послалъ єси гдн, сѣдѣщымъ апостолымъ, тогда єврєїскїа дѣти зрѣше оужаєхѣмъ оужагомъ: слышашѣ бо ѿ вѣщяюща иныи стрѣнными азѣки, ѣкоже дѣхъ подаваше ѿмъ. невѣжди бо єще оумдрѣшасѣ, и азѣки въ вѣрѣ оубовѣше, бжєствєннаѣ вѣтїиствовахѣ. чѣмъже и мѣ вопїемъ тн: ѿже на землїи явлєнѣ, и ѿ прєлєстїи спасѣи насъ, гдн слава твєбѣ.

Спаси бжє людѣ твоѣ, и благоговѣн достоѣнїе твое: поспѣти миръ твоѣи милостїю и щедротами, возвыси рогъ хрѣтїанъ православыихъ, и ннзпосли на ны милостїи твоѣ евогѣтыѣ, молитвами всепречѣтыѣ влчцы нашєѣ вѣы и принодѣѣ мрїи: єилою чѣтнагѣ и животворѣщягѣ крѣтѣ: предстѣтельствы чѣтныихъ нбныихъ єилъ безплотныихъ: чѣтнагѣ славногѣ пророка, предтѣчн и крѣтитєлѣ іѡанна: єтѣихъ славыихъ и всехвѣльныихъ аплѣ: ѿже во єтѣихъ оцѣ нашнхъ, и всеєнєскнхъ великнхъ оучитєлєй и єтїитєлєй, вєєїлѣ вєлїкагѣ, грїгорїѣ бѣоголѣвѣ и іѡанна златоустѣгѣ: ѿже во єтѣихъ оцѣ нашєгѣ нїколѣѣ, архїєпїкпѣ мѣрлѣкїєкагѣ, чѣдотворѣца: єтѣихъ равноапѣстольныихъ мєдѣдїѣ и кѣрїлѣ, оучитєлєй словєнєскнхъ: єтѣихъ равноапѣстольныихъ вєлїкагѣ кнѣзѣ владїмїрѣ и вєлїкїѣ кнїгїннѣ ольгѣ: ѿже во єтѣихъ оцѣ нашнхъ вєєѣ рѣєєн чѣдотворѣцєвѣ, мїхѣлѣ, пєтрѣ, алєксїѣ, іѡны, макѣрїѣ, фїлїппѣ, їѡвѣ, єрмогєнѣ, фїларєтѣ, иннокєнтїѣ и тѣхѣвнѣ: єтѣихъ славыихъ и добропѣвѣдныихъ мѣчєннєкѣвѣ, преподобныихъ и бѣгонєныихъ оцѣ нашнхъ, єтѣихъ и прѣвєдныихъ бѣооцѣ іѡакїма и ѣнны, и єтѣгѣ [ѿмїкѣ, єгѣже єсть храмъ, и єгѣже єсть дєнь], и вєчѣхъ єтѣихъ: мѣлнмъ тѣѣ, многомїлостїєвѣ гдн, оубєлышн насъ грѣшныихъ, молѣщнхѣ твєбѣ, и помнѣшн насъ.

Још се молимо да се сачува ова света обитељ (или: град овај) и сваки град и крај, од глади, куге, труса, потопа, огња, мача, навале туђинске и међусобнога рата; да буде милостив, добре воље и помирљив добри и човекољубиви Бог наш; да одврати сваки гнев који се диже на нас; да се избавимо од спремљене за нас и праведне претње његове, и да се смилује на нас.

Народ: Господи, помилуј. **Трипут.**

Још се молимо и да услиши Господ Бог глас мољења нас грешника, и да се смилује на нас.

Народ: Господи, помилуј. **Трипут.**

Затим свештеник гласно:

Услиши нас, Боже, спаситељу наш, надање свих крајева земаљских, милостива буди, Господару, због греха наших, и смилуј се на нас.

Јер милостив и човекољубац Бог јеси, и теби славу шаљемо: Оцу и Сину и светому. Духу, сада и увек, и у векове векова.

Народ: Амин.

Затим говори: Мир свима.

Ђакон: Главе своје Господу приклонимо.

Ѣще молимса ѿ ѣже сохраниѣнса градъ семъ (и ли вѣси еси), и стѣомъ храмъ семъ (ѣще во ѡбѣтѣхъ: стѣѣи ѡбѣтѣхъ еси), и всѣкомъ градъ и странѣ ѡ глади, гдѣбѣтельствѣ, трѣса, потѣпа, ѡгнѣ, мечѣ, нашѣствѣа иноплеменникѣхъ, и междоубоѣныхъ бранн: ѡ ѣже мѣлостивъ и благоубѣтливъ быти бѣгомъ и члѣвѣколюбивомъ бѣъ нашемъ, ѡбратѣти всѣкѣи гнѣхъ на ны двѣжнмый, и ижебавити ны ѡ належѣцагѡ и праведнагѡ своего прецѣнѣа, и помѣловати ны.

Дѣкз: Гдѣ помѣлѣи, **трижды.**

Ѣще молимса и ѡ ѣже оубѣлѣшати гдѣ бѣъ глѣхъ молѣнѣа насъ грѣшныхъ, и помѣловати насъ.

Дѣкз: Гдѣ помѣлѣи, **трижды.**

Тѣже помнѣетъ ѣже хѣцетъ, живѣа и мѣртѣа, чѣиш. Тѣже:

Оубѣлѣши ны ѣже спѣитѣлю нашь, оубѣлѣи всѣхъ концѣхъ землѣи и сѣщнхъ въ мѣри далѣче, и мѣлостивъ, мѣлостивъ бѣди, вѣко, ѡ грѣсѣхъ нашихъ, и помѣлѣи ны.

Мѣлостивъ бо и члѣвѣколюбивъ бѣъ еси, и тебѣ славу возыслѣемъ, ѡцѣ, и инѣ, и стѣомъ дхѣ, нынѣ и прѣиш, и во вѣки вѣкѣхъ.

Дѣкз: **Аминь.**

Тѣже глѣглетъ: **Миръ всѣмъ.**

Дѣаконъ: Главы наша гдѣи приклонимъ.

Народ: Теби, Господе.

И када сви погну главе и сагну се према земљи, свештеник, којему с десне стране стоји ђакон држећи и орар трима прстима своје десне руке, окренут западу чита ову молитву великим гласом:

Господару, много милостиви Господе Исусе Христе, Боже наш, молитвама свепречисте госпође наше Богородице и увек девојке Марије; силом часнога и животворнога крста; заступништвом часних небеских сила бестелесних; часнога, славнога пророка, Претече и Крститеља Јована; светих славних и сваке хвале достојних апостола; светих славних и дивних победника мученика; преподобних и богоносних отаца наших; међу светима отаца наших и васељенских великих учитеља и светитеља: Василија Великога, Григорија Богослова и Јована Златоуста; међу светима оца нашега Николаја, архиепископа Мира Ликийских, чудотворца; светих, апостолима равних, Методија и Кирила, учитеља словенских, светих српских просветитеља и учитеља: Симеона Мироточивога, светитеља Саве, Арсенија и Максима; светих и праведних богоотаца Јоакима и Ане, и светога којег је обитељ или храм, и свију твојих светих; учини молитву нашу да буде радо примљена; даруј нам отпуштење сагрешења наших; заклони нас заклоном крила својих; одагнај од нас свакога непријатеља и противника; умири живот наш, Господе, смилуј се на нас и на свет свој, и спаси душе наше, јер си добар и човекољубац.

Народ: Амин.

И всѣмъ приклоншымъ главы њ на зѣмлю приникшымъ,
молитѣа сѣенникъ величїишъ:

Вѣко многомѣтнѣ гдѣ, иже хрѣте бже нашъ, молитвами всепрѣчтыа влчцы нашеа бѣы њ принодѣы мрїи: еилоу чѣтнагъ њ жнвотворѣцагъ крѣта: предстѣтельствы чѣтныхъ нбныхъ силъ безплотныхъ: чѣтнагъ славнагъ пророка, предчѣн њ крѣтитѣла іwannа: стѣыхъ славныхъ њ всехвѣльныхъ апл: иже во стѣыхъ оцѣхъ нашихъ, њ вселенскыхъ великыхъ оучитѣлей њ стѣитѣлей, всїлїа великагъ, григорїа бгослова њ іwannа златоустгъ: иже во стѣыхъ оцѣхъ нашихъ николлѣ, архїеїкпа мврлвкїицагъ, чдотворца: стѣыхъ равноапостольныхъ мѣдодїа њ кврїлла, оучитѣлей словенскыхъ: стѣыхъ равноапостольныхъ великагъ кнѣзѣ владїмїра њ великїа кнїгїни ольги: иже во стѣыхъ оцѣхъ нашихъ всеа русїи чдотворцевъ, мїхїлѣ, петрѣ, алеѣїа, іwны, макарїа, фїлїппа, їwва, ѣрмогена, фїларѣта, иннокѣнтїа њ тѣхъна: стѣыхъ славныхъ њ доброповѣдныхъ мѣчениковъ, преподобныхъ њ бгоносныхъ оцѣхъ нашихъ, стѣыхъ њ праведныхъ бгосцѣхъ іwакїма њ анны, њ стѣагъ [нѣкѣхъ, ѣгѣже ѣсть храмъ, њ ѣгѣже ѣсть дѣнь], њ всѣхъ стѣыхъ твоїхъ, бгопрїѣтнѣ сотворїи молитѣвѣ нашѣ, дѣрлѣи намъ ѡстѣвлѣнїе прегрѣшенїи нашихъ, покрѣпїи насъ крѣвомъ крнлѣ твоею, ѡженїи ѡ насъ всѣкаго врагѣ њ ѣпогчѣта, оумнрїи нашѣ жнзнь: гдѣ, помнлѣи насъ, њ мїрѣ твоѣй, њ спасїи дѣшы нашѣ, їакъ блгъ њ члѣвколюбѣцъ.

Днѣкъ: ѣмнїнь.

Тада подигнемо главе и почиємо појати стихире на стихове. Појући их сви улазимо у храм, светњаци напред. Ручни светњаци се стављају с једне и друге стране сточића, који келарит унапред лепо спреми, и на којем лежи здела са пшеницом и пет хлебова, што по обичају доносимо у цркву. С обе стране зделе су по један суд, нарочито начињен: један пун најбољег вина од плода, а други уља с лозе. Вино стоји с леве, а уље с десне стране. Свештеник с ђаконом стоји унутра од красних врата.

На стихове стихире самогласне, глас 6.

Не знађаху народи силу светог Духа који би у апостолима, Господе. Зато када променише језике, држаху их да су пијани. А ми које они утврдише непрестано овако говоримо: Духа светог својега не одузми од нас, молимо те, човекољупче.

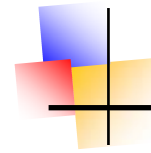
Срце чисто саздај у мени, Боже, и дух прави понови у утроби мојој.

Господе, када наиђе свети Дух, испуни твоје апостоле и спреми их да говоре другим језицимај. Зато у тој чудној ствари неверници гледаху пијанство, а који верују средство за спасење. Удостој и нас да нас просветли, молимо те, човекољупче.

Не одвргни ме од лица својега, и Духа својега светог не одузми од мене.

Царе небесни, Утешитељу, Душе истини, који си свуда и све испуњаваш, ризницо добара и даваоче живота! Дођи и усели се у нас, и очисти нас од свакога кала, и спаси, добри, душе наше.

Слава Оцу и Сину и светому Духу и сада и увек, и у векове векова.
Амин.

А стѣхобнѣ стѣхѣры самогласны, гласъ 5:

Не разумѣюще ꙗзыцы гдѣ, прелѣго дхѣ на ꙗвлѣ тво. ꙗвившѣа силы, љзмиѣнѣнїе љзыкъ пѣнствѣ быти мнѣхѣ. мы же оутвердѣшесѣ ѡ нѣхѣ, непретѣннѣице глаголемъ: дхѣ твоегѣо сѣго не ѡнмѣ ѡ насѣ, мѣлимъ ти сѣ челѣколѣбче.

Стѣхъ: Сердце чисто созижди во мнѣ бже:

Гдѣ, сѣго дхѣ нашестѣе, ꙗвлѣ тво. љполнѣшесѣ, љнѣмнѣ љзыки глаголати оутрѣн. тѣмже прелѣвное, невѣрнымъ оубѣ пѣнствѣ мнѣшесѣ, вѣрнымъ же ходѣтѣнствѣннѣице сплѣнѣа: сѣгѣже сѣнѣа љ насѣ спѣбѣн, мѣлимъ ти сѣ челѣколѣбче.

Стѣхъ: Не ѡвѣржи мене ѡ лицѣ твоегѣо:

Црю љнѣнѣи, оутѣшѣителю, дшѣ љстиннѣи, љже вездѣ сѣи, љ всѣ љполнѣаѣи, сокрѣвѣнице сѣгѣхѣ, љ жѣзѣннѣи подѣтелю, прѣнѣнѣи вѣсѣлѣа вѣ нѣи, љ ѡчѣстѣи нѣи ѡ вѣскѣа љквѣрнѣи, љ сплѣнѣи сѣже дѣшѣи нѣшѣа.

Слѣва оцѣ, љ сѣнѣ, љ стѣмѣ дхѣ, љ нѣнѣи љ прѣнѣнѣи, љ во вѣкѣи

Глас 8.

Не када језици бише помешани због дрскога грађелја куле; а данас језици мудро забеседише славе ради познања Бога. Тамо Бог осуди злочасте због греха њихова; овде Христос просветли рибаре Духом. Тада се створи несагласност за казну; сада се обнавља сагласност на спасење душа наших.

Затим говори настојатељ

Сад отпушташ с миром слугу својега, Господару, по речи својој; јер видеше очи моје спасење твоје, које си уготовио пред лицем свију народа, светлост да се озкрије незнабошцима, и славу народа твојега Израиља.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**
Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**
Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова.
Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

вѣкѡвъ, ѡмнѣнь.

гласъ ѱ:

Иъзыцы нѣкогда размѣишася, дѣрзостн рѣдн столпотворѣнїа: ѡзыцы же нынѣ оумѣдрѣшася, славы рѣдн бѣговѣдѣнїа. тѣмъ ѡсѣдѣн нечестнѣвымъ погрѣшѣнїемъ: здѣ проевѣтнѣлъ єсть хрїтосъ рибарн дѣломъ. тогда оупразднѣлъ безгласїе къ мѣченїю: нынѣ ѡбновлѣтсѣа согласїе ко спасѣнїю дѣшъ нашихъ.

Нынѣ ѡпѣщѣешн раба твоего вѣко, по глаголю твоему съ мїромъ: ѡко вѣдѣтсѣа ѡчн монѣ спсѣнїе твое, єже єсн оупотѡблѣлъ предъ лицемъ вѣхъ людѣй, вѣтѣтъ во ѡкровѣнїе ѡзыковъ, и славу людѣй твоихъ ѡмла.

Сѣмїи бжє, сѣмїи крѣпкїи, сѣмїи безсмѣртнїи, помнѣднѣ нѣсъ.
[Трїждь.]

Слава ѡцѣ, и снѣ, и сѣомѣ дѣхѣ, и нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвъ. ѡмнѣнь.

Пресѣла трїце, помнѣднѣ нѣсъ: гдн, ѡчнстн грѣхн нашихъ: вѣко, прѡстн беззакѡнїа нашихъ: сѣмїи, посѣтн и исцѣлн нѣмѡщн нашихъ, ѡмене твоего рѣдн.

Гдн, помнѣднѣ. **[Трїждь.]**
Слава ѡцѣ, и снѣ, и сѣомѣ дѣхѣ, и нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвъ. ѡмнѣнь.

Оче нашихъ, ѡже єсн на нѣвѣхъ, да сѣтнѣа ѡмла твое, да прїндѣтѣ црїтѣе твое, да вѣдѣтѣ вола твоеа, ѡко на нѣсн и на землн. Хлѣбъ нашихъ насѣщнн дѣждь нашъ днѣсь: и ѡсѣдѣн нашъ долгн нашихъ, ѡкоже и мѣ ѡсѣдѣемъ должннѡмъ нашимъ: и не вѣднѣ нѣсъ во ѡсѣдѣнїе, но ѡсѣдѣн нѣсъ ѡ ѡсѣдѣемъ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

почетка, и светом и добром и животворном Духу твојему, сада и увек, и у векове векова.

Када говори: хлебове ове, показује десницом; исто тако и: пшеницу, вино и уље.

Народ: Амин.

Да буде име Господње благословено од сада и довека. **Трипут.**

Затим говоримо псалм 33 (34):

Благосиљаћу Господа у свако време, хвала је Његова свагда у устима мојим. Господом ће се хвалити душа моја; нека чују кротки и обрадују се. Узвеличајте Господа са мношвом, и узвишујмо Име Његово заједно. Тражих Господа, и услиша ме, и од свих невоља мојих избави ме. Приступите Њему и просветлите се, и лица ваша неће се постидети. Овај ништи завапи, и Господ га услиша, и од свих невоља његових спасе га. Поставиће се оружан Анђеолов Господњи око оних који Га се боје, и избавиће их. Окусите и видите да је добар Господ. Благо човеку који се нада у Њега. Бојте се Господа сви свети Његови, јер нема оскудице онима који Га се боје. Богати осиромаше и огладнеше, а они који траже Господа неће се лишити ниједнога добра. Ходите чеда, послушајте мене, страху Господњем научићу вас. Који је човек који жели живота, који љуби да види дане добре? Уздржи језик свој од зла, и уста твоја да не говоре лаж. Уклони се од зла, и чини добро; тражи мира и иди за њим. Очи су Господње на праведнима, и зла, да истреби са земље спомен њихов. Завапише праведници, и Господ их услиша, и од свих невоља њихових избави их. Близу је Господ скрушених срцем, и смирене духом спасиће. Многе су невоље праведних, и од свих

Недеља свјата пентикостѣн

Обићелн сѣн) и во времѣ мѣрѣ твоѣмъ, и вкѣшлѣющѣмъ ѿ нѣхъ вѣрныѣмъ ѡбѣщѣнѣ. **Ѧкѡ** ты сѣн бл҃гоговѣлаѣи и ѡщѣлаѣи вѣщѣсѣмъ, хрѣтѣ бѣже нашь, и твѣѣ слава возвылаемъ, со безначаљнымъ твоимъ ѡцѣмъ, и вѣстѣимъ, и бл҃гимъ, и животворѣщимъ твоимъ дѣхомъ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣковѣвъ.

Лѣкѣ: Ѧминь.

И по Ѧминѣ, ѡбѣ:

Бѣди Ѧма гдѣне бл҃гѣно ѿ нынѣ и до вѣка. **трижды.**

Ѧслово дѣлѣ, вневѣдлѣ измѣнѣнѣ лице своѣ прѣд ѡбѣмѣмъ:
и ѡпѣсѣнѣ сѣно, и ѡнѣде, ѡг.

Бл҃гоговѣло гдѣ на вѣское времѣ, вѣнѣ хвалѣ сѣно во ѡсѣтѣхъ моихъ. Ѧ гдѣ похвалѣтѣ дѣла моѣ: да ѡсѣмѣшѣтѣ крѣтѣцѣи и возвѣсѣлѣтѣ. Возвѣлѣчѣте гдѣ со мною, и вознесѣмъ Ѧма сѣно вкѣпѣ. Взыскѣхъ гдѣ, и ѡсѣмѣша мѣ и ѿ вѣхъ скорѣѣи моихъ избавѣи мѣ. Пристѣпѣте къ немѣ и просѣтѣтѣтѣ, и лица вѣша не постѣдѣтѣ. Сѣн нищѣи воззѣло, и гдѣ ѡсѣмѣша Ѧ, и ѿ вѣхъ скорѣѣи сѣно спѣѣ Ѧ. Ѧполнѣтѣ ѡглѣз гдѣнь ѡкрѣтѣ боѣщѣмъ сѣно и избавѣтѣ ихъ. Вкѣсѣте и вѣдѣте, Ѧкѡ бл҃гъ гдѣ: бл҃женъ мѣжѣ, Ѧже ѡповѣтѣтѣ нашь. Боѣтѣ гдѣ, всѣ сѣн сѣно, Ѧкѡ нѣсѣтъ лѣшѣнѣа боѣщѣмъ сѣно. Богѣтѣ ѡбѣщѣша и вѣмѣшѣа: взыскѣющѣи же гдѣ не лѣшѣтѣ вѣскогѣ бл҃га. Придѣтѣ, чѣда, послѣшѣйте мене, стѣрѣхъ гдѣню на дѣлѣ вѣсѣ. Ктѣ сѣтъ чѣловѣкѣ хотѣнѣ живѣтѣ, любѣнѣ дни вѣдѣтѣ бл҃ги; ѡудѣржѣ ѡзѣмъ твоѣ ѿ сѣа и ѡсѣтѣтѣ твоѣ, сѣже не глаголатѣ лѣтѣнѣ. ѡклонѣмъ ѿ сѣа и сотворѣ бл҃го: взыщѣи мѣра и пожѣнѣ Ѧ. Ѧчн гдѣн на прѣнымъ, и ѡшн сѣно вѣ молѣтѣхъ ихъ. Лице же гдѣне на творѣщѣмъ сѣла, сѣже потрѣбѣнѣ ѿ землѣ пѣмѣтъ ихъ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

њих избавиће их Господ. Чува Господ све кости њихове, ниједна од њих неће се сатрти. Смрт је грешника зла, и који мрзе праведника превариће се. Избавиће Господ душе слугу Својих, и неће се преварити сви који се уздају у Њега.

**Свештеник одлази и стаје испред царских двери, окренут западу.
Када се псалам сврши, говори:**

Благослов Господњи да дође на вас, његовом благодаћу и човекољубљем, сада и увек, и у векове векова.

Народ: Амин.

Недеља свјата пентикостѣн

Воззваѣша прѣвѣнѣи, и гдѣ оуслыѣша ѣхъ и ѿ вѣѣхъ скорбѣи ѣхъ ѣзбѣви ѣхъ. Близу гдѣ скорѣшенныхъ сѣрдцемъ, и смрѣннымъ дѣхомъ спѣетъ. Мнози ехърѣи прѣнымъ, и ѿ вѣѣхъ ѣхъ ѣзбѣвѣтъ ѡ гдѣ. Хранѣтъ гдѣ вѣѣ кѣѣтѣи ѣхъ, ни ѣдѣна ѿ ниѣхъ скорѣшѣтѣа. Смѣртъ грѣшникѣвъ люта, и ненавѣдѣщѣи прѣнаго прѣгрѣшѣтъ. Ѡзбѣвѣтъ гдѣ дѣшы рѣбъ своѣхъ, и не прѣгрѣшѣтъ вѣи оупѣвѣющѣи на него.

По екончѣнѣи же ѿлама, глаголетъ:

Благословѣнѣе гдѣне на вѣѣхъ, тогѣѣ блѣгодѣтѣю и члѣвѣколѣбѣемъ, вѣедѣ, нынѣ и прѣсѣнѣ, и во вѣѣки вѣѣкѣвъ.

Дѣкс: Ѡмѣнь.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

+++++

АКО НЕМА БДЕЊА, ОТПУСТ БИВА ОВАКО

+++++

Ђакон: Премудрост

Народ: Благослови

Свештеник говори изнутра:

Онај који јеста благословен је, Христос, Бог наш, свагда, сада и увек, и у векове векова.

Народ: Амин.

Затим се поје:

Утврди, Боже, владара по чину нашега по имену, свету православу веру, православне хришћане, у векове векова.

Тада свештеник говори тихим гласом:

Пресвета Богородице, спаси нас.

Народ:

Часнија си од херувима и неизмерно славнија од серафима; без поковења Бога Реч си родила. Ти си Богородица, тебе величамо.

И опет свештеник:

Слава теби, Христосе Боже, надање наше, слава теби!

Народ:

Слава Оцу и Сину и светому Духу, и сада и увек, и у векове векова.
Амин.

Недеља св. Пентикостин

Господи, помилуј. Трипут.

Господе, благослови!

Ђакон стоји споља десно и по обичају држи ораp. Свештеник отвори царске двери и спутивши фелон говори овај отпуст:

Христос, истинити Бог наш, који у виду огњених језика с неба посла пресветога Духа на свете своје ученике и апостоле, молитвама пресвете своје матере, светих славних и сваке хвале достојних апостола, све тога чији је храм, светих праведних богоотаца Јоакима и Ане, и свију светих, да помилује и спасе нас, јер је добар и човекољубац.

Затим многолетије:

Спаси, Христосе Боже, и помилуј владара по чину нашега по имену, преосвештенога архијереја нашега по колону, ктиторе и приложнике свете обитељи ове (или: светога храма овога), и све православне хришћане, и сачувај их на много лета.

После отпуста ђакон узима кадионицу и заједно са свештеником излази у притвор, а светњаци иду напред. Тамо без промене бива онако како је напред написано о литији на великом вечерњу. Пошто брата вечерају, црквењак опет узима благослов од настојатеља, ако је ту; ако није, од свештеника чија је чреда, и звони у мало звоно или клепа у ручно клепало по обичају. И када се браћа скупе у притвор, чредни свештеник чини почетак, и појемо мало повечерје с каноном, као што је обичај. Мало повечерје види у делу ове књиге.

Свештеник и ђакон скидају свештене одежде и излазе. И тако сви седну, сваки на своје место.

А келар узме од благословених хлебова, раздроби их на зцели и раздаје браћи. Још наспе по чашу вина, свима једнако: од настојатеља до последњег у обитељи. (Но сада овај чин сасвим преста у црквама).

А када келар разда браћи хлебове и по чашу вина труда ради

од бдења, као што од почетка примисмо од светих отаца, тада заједно с онима који су послуживали с њим оде, те два и два у ред, чине поклон пред царским дверима, и сваком збору по један, па излазе.

Од часа када се тога вечера прими хлеб и узме вино, нико да се не усуди још што окусити после тога, ради причешћа светих пречистих Христових тајана.

Благословени хлебови имају различите дарове, а то су: заустављају грозницу онима који пију с водом, отклањају дрхтавицу и исцељују сваки недуг и сваку болест. Осим тога терају и мишеве од жита и друге штеточиње.

++++
Долази на ред читање Дела Светих Апостола, од главе 25 стих 13 до краја књиге то јест до 28 главе.
++++

Чтец: Читање из Дела Светих Апостола. Оче свети Благослови !

Свештеник: Молитвама светих апостола, Господе Исусе Христе Боже наш, смилуј се на нас.

Чтец: Дела Апостолска
25: 13-27

Неколико дана касније, цар Агрипа и Верника стигли су у Цезареју да поздраве Феста. Пошто су се ту задржали више дана, Фест је испричао цару за Павлов случај: „Има један човек кога је Феликс оставио у затвору. Кад сам био у Јерусалиму, свеш тенички главари и јудејске старешине изнели су оптужбе против њега, тражећи да га осу дим. Али ја сам им одговорио да код Римљана није обичај да се неки човек изручи само да би се тиме некоме угодило, пре него што се тај оптуженик суочи с тужиоцима и добије прилику да се брани од оптужбе. Стога, кад су се овде окупили, нисам нимало оклевао, него сам сутрадан сео на судску столицу и заповедио да доведу тог човека. Тужиоци су приступили, али га нису оптужили ни за какво зло дело које сам ја очекивао, него су с њим имали

некакве спорове о својим веровањима и о неком Исусу који је умро, а за кога Павле тврди да је жив. Пошто се не сналазим у таквом спору, упитао сам га да ли би хтео да иде у Јерусалим да му се тамо за то суди. Али кад је Павле уложио призив да остане у затвору до одлуке његовог величанства, заповедио сам да га чувају док га не пошаљем цезару.” Тада је Агрипа рекао Фесту: „И ја бих волео да чујем тог човека.” А он је рекао: „Сутра ћеш га чути.” Тако су сутрадан Агрипа и Верника дошли у великој раскоши и ушли у дворану заједно с војним заповедницима и угледним људима тога града. На Фестову заповест довели су Павла. Тада је Фест рекао: „Цару Агрипа, и сви ви који сте овде с нама, погледајте овог човека због кога ми се обратило цело мноштво Јудејаца, и у Јерусалиму и овде, вичући да он више несме да живи. Али ја сам установио да није учинио ништа чиме би заслужио смрт. А кад се призвао на Ње гово величанство, одлучио сам да га пошаљем њему. Али немам ништа одређено о њему да напишем свом господару. Зато сам га извео пред вас, а посебно пред тебе, цару Агрипа, да бих после ове истраге имао шта да напишем. Јер ми изгледа неразумно да пошаљем затвореника, а да не наведем оптужбе против њега.”

Глава 26

Тада је Агрипа рекао Павлу: „Допуштати се да говориш у своју корист.” На то је Павле дао знак руком и почео да говори у своју одбрану: „Цару Агрипа, сматрам да сам срећан што се од свега за шта ме Јудејци оптужују, данас могу бранити пред тобом, поготово зато што добро познајеш све обичаје и спорна питања међу Јудејцима. Зато те молим да ме стрпљиво саслушаш. Дакле, сви Јудејци знају какав сам живот водио од најраније младости у свом народу и у Јерусалиму. Одавно ме познају и могу по сведочити, само ако хоће, да сам као фарисеј живео према најстрожој струји наше вере. А сада стојим пред судом због наде у обећање које је Бог дао нашим праочевима, иако се испуњењу тог обећања нада наших дванаест племена, свесрдно служећи Богу ноћ и дан. Због те наде, цару, туже ме Ју дејци.

Зашто сматрате невероватним да Бог васкрсава мртве? И ја сам некада мислио да треба да се свим силама борим против Исуса Назарећанина. То сам и чинио у Јерусалиму многе свете бацао сам у затворе, добивши овлашћење од свештеничких главара, и кад је требало да буду погубљени, ја сам за то дао свој глас. Често сам их кажњавао по свим синагогама, покушавајући тако да их присилим да се одрекну вере. Био сам толико бесан на њих, да сам их прогонио и у удаљеним градовима. Док сам по том задатку путовао у Дамаск, с овлашћењем и налогом свештеничких главара, угледао сам у подне, царе, на путу светлост сјајнију од сунца како с неба блесну на мене и на оне који су путовали са мном. Кад су сви попадали на земљу, чуо сам глас како ми се обраћа на хебрејском: 'Савле, Савле, зашто ме прогониш? Теш ко ти је опирати се бодилу.' А ја сам рекао: 'Ко си ти, Господе?' А Господ је одговорио: 'Ја сам Исус, кога ти прогониш. Не го устани и стани на ноге. Јер показао сам ти се да бих те изабрао за слугу и сведока, да објављујеш оно што си видео и оно што ћу ти о себи показати. А ја ћу те избавља ти од овог народа и од других народа, ко јима те шаљем да им отвориш очи, да их обратиш од таме к светлости и од Сотонине власти к Богу, како би због своје вере у мене примили опроштење греха и наследство међу онима који су посвећени. Зато, царе Агрипа, нисам био непослушан небеској визији, него сам најпре они ма у Дамаску, а затим и онима у Јеру са лиму и по целој земљи Јудеји, као и другим на родима, доносио поруку да се покају и обрате Богу чинећи дела која доликују покајању. Зато су ме Јудејци ухватили у храму и покушали да ме убију. Али пошто сам добио помоћ од Бога, све до данашњег дана сведочим и малима и великима не говорећи ништа друго осим онога што су Пророци и Мојсије рекли да ће се догодити: да Христос треба да страда и да ће, као први који ће васкрснути из мртвих, објавити светлост и овом народу и другим народима." Док је то говорио у своју одбрану, Фест је узвикнуо: „Ти си полудео, Павле! Велика уче ност помутила ти је разум!" Али Павле је рекао: „Нисам полудео, узвишени Фесте, него говорим речи истине и здравог разума. За све ово зна цар, коме се слободно обраћам, и уверен сам да му ништа од тога није промакло, јер се то није догађало у неком запећку. Верујеш ли, царе Агрипа, Пророцима?

Знам да верујеш." Тада је Агрипа рекао Павлу: „Још мало па ћеш ме убедити да постанем хришћанин." На то је Павле рекао: „Мо лим Бога да пре или касније не само ти него и сви који ме данас слушају пос тану овакви какав сам и ја - изузев ових окова." Тада је цар устао, а и намесник и Верни ка и они који су седели с њима. Док су одлазили, говорили се међу собом: „Овај човек не чини ништа чиме би заслужио смрт или окове." Осим тога, Агрипа је рекао Фес ту: „Овај човек би могао бити пуштен да се није призвао на цара."

Глава 27

Кад је одлучено да отпловимо у Италију, Павла и неке друге затворенике предали су стотнику Августове чете, који се звао Јулије. Ми смо се укрцали на адрамитски брод који је требало да плови у места дуж азијског приморја и отпловили. С нама је био Аристарх, Македонац из Солуна. Сутра дан смо пристали у Сидону. Јулије је с Пав лом поступао човечно и допустио му да посети своје пријатеље и да се они побрину за њега. Кад смо оданде испловили, пловили смо у заветрини Кипра, јер су дували супротни ветрови, 5 и пловили смо отвореним морем дуж Киликије и Памфилије и тако стигли у Миру у Ликији. Тамо је стотник нашао један александријски брод који је пловио за Италију, па нас је укрцао на њега. Данима смо споро пловили и једва смо стигли у Книд. Како због ветра нисмо могли ићи напред, допловили смо у заветрини Крита до Салмоне. Једва пловећи уз оба лу, стигли смо до једног места званог Добра пристаниш та, близу ког је град Ласеја. Пошто је прошло много времена и пловидба је већ постала опасна, јер је већ прошао и јесењи пост за Дан очишћења, Павле их је упозорио: „Људи, видим да ће пловидба бити опасна и с великим губитком не само терета и брода него и наших душа." Али стотник је више веровао кормилару и власнику брода него Павловим речима. Пошто лука није била погодна за зимовање, већина је предлагала да отплове оданде не би ли некако стигли до Феникса, критске луке која гледа према североистоку и према

југоистоку, па тамо презимили. Кад је дунуо благи јужни ветар, помислили су да могу остварити оно што су замислили, па су подигли сидро и запловили уз Крит. Али убрзо након тога, на острво се обрушио олујни ветар зван североисточњак. Он је тако снажно дувао да брод није могао да му се одупре, па смо пустили да на сноси. Док смо пловили у заветрини једног малог острва које се зове Клауда, једва смо успели да дохватимо чамац који смо вукли за собом. Кад су подигли чамац на палубу, употребили су ужа да подвезу брод. Плашећи се да се не насучу у Сирти, спустили су опрему и пустили да их даље носи. Пошто нас је захватила жестока олуја, су традан су почели да растерећују брод, а трећег су дана ручно избацили бродску опрему. Пошто се данима није видело ни сунце ни звезде, и како је беснела снажна олуја, већ се почела губити свака нада да ћемо се спасти. А већ дуго се није ни јело, па је Павле устао усред њих и рекао: „Људи, требало је да ме послушате и да не испловите с Крита, па бисте избегли ово страдање и штету. Али сада вам саветујем да се разведрите, јер нико од вас неће изгубити живот, само ће брод stradати. Јер ове ноћи приступио ми је анђео Бога ком припадам и ком служим, и рекао: ‘Не бој се, Павле. Треба да станеш пред цезара и ево, Бог ти поклања све који с тобом плове.’ Зато се, људи, разведрите, јер верујем Богу да ће бити баш онако како ми је речено. Али морамо да се насучемо на једно острво.” Била је већ четрнаеста ноћ откако смо пловили по Адрији,* кад су у поноћ морнари наслутили да се приближавају неком копну. Тада су бацили висак за мерење дубине и измерили су двадесетхвати. Мало касније опет су га бацили и измерили петнаестхвати. Пошто су се плашили да не ударимо негде на гребене, с крме су бацили четири сидра, ишчекујући да сване. А кад су мор нари покушали да побегну с брода, па по чели да спуштају чамац у море, под изговором да намеравају спустити сидра с прамца, Павле се обратио стотнику и војницима: „Ако ови људи не остану на броду, ви се не можете спасти.” Тада су војници пресекли ужа на чамцу и пустили га да падне. Пред свануће, Павле им је рекао да нешто поједу, говорећи: „Данас је четрнаести дан откако чекате у неизвесности, без јела, ништа не окусивши. Зато вас молим да нешто поједете, јер је то за ваше добро. Јер никоме од вас ни

длака с главе неће пасти.” Кад је то рекао, узео је хлеб, пред свима захвалио Богу, изломио га и почео да једе. Тако су се сви разведрили, па и са ми почели да једу. А на броду нас је укупно било двеста седамдесет и шест душа. Кад су се наситили, почели су да растерећују брод бацајући жито у море. У свануће нису могли да препознају копно, али су запазили један залив с пешчаном обалом, па су одлучили да, ако буде могуће, тамо навуку брод. Зато су одсекли сидра и пустили их да падну у море. Истовре мено су отпустили ужа са весала за кормиларење, подигли предње једро према ветру, па запловили према обали. Кад су налетели на спруд, насукали су брод тако да је прамац налегао и остао непомичан, а крма се почела ломити под силином таласа. Тада су војници одлучили да побију затворенике, да ниједан не би отпливао и побегао. Али стотник је желео да спасе Павла, па их је спречио у њиховој намери. Тако је заповедио да они који знају пливати скоче у море и први допливају до копна, а остали да то учине на даскама и другим стварима с брода. Тако су сви живи и здрави стигли на копно.

Глава 28

Кад смо дошли на сигурно, сазнали смо да се острво зове Малта. Становници острва, који су говорили својим језиком, показали су према нама посебну љубазност. На ложили су ватру и спремно нас све примили јер је падала киша и било је хладно. Павле је сакупио нарамак грања и ставио га на ватру. Одједном је због топлоте изашла от ровница, угризла га за руку и остала тако да виси. А кад су становници тог острва ви дели како му змија виси на руци, почели су међу собом говорити: „Овај човек мора да је убица! Избавио се из мора, али правда му не допушта да живи.” Али он је отресао змију у ватру и ништа му није било. А они су очекивали да ће отећи или да ће се одједном сручити мртв. А кад су, после дугог чекања, видели да му се ништа лоше није дого дило, променили су мишљење и почели да говоре да је он бог. Недалеко одатле налазило се имање поглавара острва, који се звао Публије. Он нас је гостољубиво примио

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

и три дана се при ја тељски бринуо о нама. А Публијевог оца је мучила грозница и дизентерија, па је лежао. Павле је ушао к њему, помолио се, положио руке на њега и излечио га. После тога су к њему долазили и други острвљани који су би ли болесни и били су излечени. Искрзи вали су нам и многе почасте, а кад је требало да кренемо, снабдели су нас свим што нам је било потребно. После три месеца испловили смо александријским бродом који је презимио на том острву и на прамцу имао знак Диоскура. Допловили смо у Сиракузу и остали тамо три дана. Оданде смо отпловили и стигли у Регијум. Сутрадан се подигао јужни ветар, па смо другог дана стигли у Путеоле.

Недеља св. Пентикостин

МАЛО ПОВЕЧЕРЈЕ

Почевши са: Благословен Бог наш, говоримо:

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе небески, Утешитељу, Душе Истине Који си свуда и све испуњаваш, Ризнице добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благ, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владару, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Сина и светог Духа, и сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин

Μάλαγ Πовеχέρϊα

Слава тебе бже нашз, слава тебе.

Цр̀о̀ не́ный, о̀тче́шнтелю, дше́ истны, њже вездѣ сый, и во исполна́и, сокровнице́ блгнхз и жнзни подателю, прндн и велнса вз ны, и ѡчнстн ны ѿ вса́кѣа иквѣрны, и спсн блже, дшшы наша.

Счый бже, счый кре́пкѣи, счый безме́ртный, помнлш нас. **(Трижды.)**

Слава оцѣ, и снѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прнсно, и во вѣки вѣкѣвз, а́минь.

Престла́ трѣце, помнлш нас: гдн, ѡчнстн грѣхн наша: блго, прсгтн беззакѡнїа наша: сый, прсгтн и исцѣлн немѡщн наша, ѡмене твоегѡ радн.

Гдн помнлш, **(Трижды.)**

Слава оцѣ, и снѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прнсно, и во вѣки вѣкѣвз, а́минь.

Оче́ наша, ѡже сн на не́счхз, да свлчнса ѡма твоѡ, да прндетз цр̀твїе твоѡ, да вѣдетз во́ла твоѡ, ѡкво на не́сн и на землїи. хлѣбз наша насѡщн дждь намз днеъ, и ѡстабн намз до́лгн наша, ѡкоже и мы ѡстаблѣмз должнкѡмз нашымз: и не введн нас во нкѡшѣнїе, но нзблбн нас ѿ лѡкавгв.

Свѡщеннкз возгласѣетз:

ѡкво твоѡ счтѣ цр̀тво, и сна, и слава, оцѣ, и сн, и стѣмѣ дхѣ, нынѣ и прнсно, и во вѣки вѣкѣвз.

А́нкз: а́минь.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Тада: Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу
нашем. **(Поклона 3.)**

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа
Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и
од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој
стално преда мног. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом
учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш
судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди ме мати моја.
Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознанице и тајне премудрости
Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу белји од
снега. Дај ми да чујем радост и весеље, да се обрадују кости
потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва бе-закоња
моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у
утrobi мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не
одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом
племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и
безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже
спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе,
отвори усне моје, и уста моја кази-ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео
жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је
Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По
благовоље-њу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну

Недеља свѣта пентикостѣн

Гдн помилѣи, **(3)**

Слѣва Ѡцѣ, ѡ снѣ, ѡ стѣомѣ дхѣ, ѡ нынѣ ѡ прѣсно, ѡ во вѣки
вѣкѣвъ, ѡминѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмѣ црѣви нашѣмѣ бгѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмѣ ѡ припадѣмѣ хрѣтѣ, црѣви нашѣмѣ бгѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмѣ ѡ припадѣмѣ самомѣ хрѣтѣ, црѣви ѡ бгѣ
нашѣмѣ.

И ѡвѣ ѡслоуѣнѣ:

Помилѣи мѣ бже, по велицѣи милости твоѣи ѡ по множетвѣ
цѣдрѣтѣ твоѣхѣ ѡчѣсти беззаконѣе моѣ. Нанпѣче ѡмѣи мѣ ѡ
беззаконѣа моегѣ, ѡ ѡ грѣхѣ моегѣ ѡчѣсти мѣ. Иѡкѣ беззаконѣе
моѣ ѡзѣ знаю, ѡ грѣхѣ моѣ предѣ мноу жѣте вѣиѣ. Тебѣ ѣдиноу
согрѣшнѣхѣ, ѡ ѡдѣкаѣе предѣ твоѣю сотворѣхѣхѣ, ѡкѣ да ѡправдѣши мѣ
во словѣхѣхѣ твоѣхѣ, ѡ побѣдѣши, вѣгда ѣдѣти ти. Се бо вѣ
беззаконѣиѣхѣ зачатѣ жѣмѣ, ѡ во грѣхѣхѣхѣ роди мѣ мати моѣ. Се бо
истинѣ возлюбѣхѣ жѣи, безвѣстѣнаѣ ѡ тѣнаѣ премѣдрости твоѣѣ
ѡвѣи мѣ жѣи. Окропиши мѣ исопомѣ, ѡ ѡчѣисти мѣ, ѡ
пѣче снѣга ѡубѣлюѣ мѣ. Слѣхѣ моѣмѣ дѣи радѣи ѡ вѣелѣе,
возрадѣхѣ кѣти смѣрѣнѣнаѣ. Оврати лице твоѣ ѡ грѣхѣ моѣхѣ,
ѡ вѣ беззаконѣа моѣ ѡчѣсти. Сѣрдѣе чѣсто созиждѣ во мнѣ бже,
ѡ дѣхѣ правѣ ѡвѣи во ѡтѣрѣѣ моѣи. Не ѡвѣржи мене ѡ лица
твоегѣ, ѡ дѣ твоегѣ ѣ агѣ не ѡимѣ ѡ мене. Воздѣждѣ мѣ радѣи
спѣнѣа твоегѣ, ѡ дѣхѣмѣ вѣчѣнѣмѣ ѡтверди мѣ. Налѣхѣ беззаконѣнаѣ
пѣтѣмѣ твоѣмѣ, ѡ нечѣстѣи кѣ тебѣ ѡвѣратѣ мѣ. Избѣви мѣ ѡ
крѣѣи бже, бже спѣнѣа моегѣ, возрадѣхѣ ѡзѣкѣ моѣ правѣ
твоѣи. Гдн, ѡчѣсти мѣ ѡвѣржиши, ѡ ѡчѣти моѣ возвѣстѣатѣ хвалѣ
твоѣ. Иѡкѣ ѡце вѣ вохѣтѣхѣ жѣи жѣртѣвѣ, дѣхѣ вѣхѣ ѡжѣ:

зидови јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву праведности, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

(Псалам 69)

Боже, Господе, у помоћ ми похитај. Да се постиде и посраме који траже душу моју; да се врате унатраг, и да се постиде који ми хоће зала. Да се поврате одмах постиђени, који ми говоре: „добро, добро!“ Да се обрадују и узвеселе због Тебе, сви који Те траже, Боже. И да говоре свагда: Нека се узвелича Господ, који љуби спасење Твоје. А ја сам ништ и убог, Боже, помози ми. Помоћник мој и Избавитељ мој јеси Ти, Господе, не закасни.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ гони дупгу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну умени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљај о свим делима Твојим, у творевинама руку Твојих поучавам се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан онима који силазе у гроб. Чувши ме учини ми ујутро милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегох. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме, правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу

весеожжѣніа не блговолиши. Жертва бл҃гъ сокрѣшенъ: сѣрдце сокрѣшенно и смрѣнно бл҃гъ не о҃уничжѣтъ. О҃убл҃жн гд҃н, бл҃говоленіемъ твоимъ іѡна, и да созиждѣтъ стѣны іерл҃имскѣа. Тогда бл҃говолиши жертвѣ правды, возношеніе и весеожегасмаа: тогда возложѣтъ на о҃лтарь твоѣ тельцы.

Бже, въ по́моць моѹ конми, гд҃н, помочи ми потциѣа: да портыдѣтъ и пограмаѣтъ ищѣщѣи дш҃л҃ моѹ. Да возвратѣтъ вспѣтъ, и портыдѣтъ хотѣщѣи ми сла. Да возвратѣтъ лѣте стыдѣщѣа, глаголющѣи ми: бл҃гоже, бл҃гоже. Да возрадѣютѣ и возвееаѣтъ ѡ тебе вси ищѣщѣи тебе бже: и да глаголютъ вынѣ, да возвеличѣтъ гд҃а, лѡбѡщѣи спсѣнѣе твоѣ. Яз же ницѣ сѣмь и о҃убо҃гъ, бже помози ми: помощникъ моѣ, и избавитель моѣ сѣи ты, гд҃н не закоени.

Гд҃н,^{*} о҃убл҃ши молѣтвѣ моѹ, и во́плъ моѣ къ тебе да прѣидѣтъ. Не ѡврати лица твоегѡ ѡ мене: коньже лице дѣнь скорблѹ, приклонѣ ко мнѣ о҃҃хо твоѣ: коньже лице дѣнь призовѣ тѣа, скорѡ о҃убл҃ши ма. Якѡ ишчезѡша якѡ дымъ днѣ моѣ, и кѡсти мо. Якѡ свшнло сохѡшѣа. О҃҃звѣнъ бл҃гъ якѡ травлѣ, и ишчѣ сѣрдце моѣ, якѡ забл҃гъ ишчѣти хлѣбъ моѣ. Ѣ глаго въздыханѣа моегѡ, прилѣпѣ кѡсти моѣ плѡти моѣй. О҃҃подѡбѣхѣа неа҃сѣти пѣтѣннѣи, бл҃гъ якѡ ноцинѣи вранѣ на нѣрци. Бдѣхъ, и бл҃гъ якѡ птица, ѡбѡщѣа на злѣ. Кѣѣ дѣнь поношахѣ ми врази моѣ, и ^{*}в оригинале сокращенне с отсылкой на др҃гѣю страницу, здесь приводится полностью хвалѣщѣи ма мною кленѡхѣа. Занѣ пѣлѣз якѡ хлѣбъ іадѡхъ, и пѣтѣ моѣ св плѣчемъ растворѡхъ. Ѣ лица гнѣва твоегѡ и іа҃рости твоеѡ, якѡ вознѣз ннзвѣрилъ ма сѣи. Днѣ

Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Славословје

Слава на висинама Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божије, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света. Прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин. На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у

моѣ ѣкѡ свѣнь оуклонѣшасѧ, и ѣзѧ ѣкѡ свѣно иъзхоухѧ. Ты же гдѣи, во вѣкѧ пребывѧеши, и пѧмать твоѧ въ родѧ и родѧ. Ты воокрѣез оуцѣдрѣши сѣѡна: ѣкѡ время оуцѣдрѣти ѣгѡ, ѣкѡ прѣиде время. ѣкѡ блговолиша рабѣ твоѣи кѧмѣнѣе ѣгѡ, и перѣтъ ѣгѡ оуцѣдрѣтъ. И оубоѡтъѧ ѣзыцы имене гдѣна, и вси царѣе зѣмлетѣи славы твоѧ. ѣкѡ созидѣтъ гдѣи сѣѡна, и ѣвѣтъѧ во славу во славу своѣю. Призрѣ на молитву смирѣнныхѧ, и не оуничжѣи молѣнѣи ѣхѧ. Да напишетѧ сѣе въ родѧ ѣнѧ, и людѣе зидѣмѣи вохвалѣтъ гдѣа. ѣкѡ прѣидѣ съ высотѣи свѣа, гдѣ съ нѣбѣ на зѣмлю призрѣ: оуслѣшати воздыхѧнѣе ѡковѧнныхѧ, разрѣшѣти сыны оумерцѣлѣнныхѧ: Возвѣститѣи въ сѣѡну ѣма гдѣне, и хвалѣ ѣгѡ во іерѣлѣимѣ. Внегда обратѣа людѣмѧ възѡпѣ, и царѣмѧ ѣже работѣти гдѣи. ѡвѣща ѣмѣ на пѣтѣи крѣпостѣи ѣгѡ, оумалѣнѣе днѣи моѣхѧ возвѣститѣи ми. Не возведѣи мене въ преполобѣнѣе днѣи моѣхѧ, въ родѣи родѡвъ лѣта твоѧ. Въ началѣхѧ ты гдѣи, зѣмлю ѡновѧлѧ ѣсѣи, и дѣла рѡкѡ твоѣю сѣтъ нѣбѧ. Т. погнѣнѣтъ, ты же пребывѧеши: и въ ѣкѡ рѣза ѡбѣтѣшѡтъ, и ѣкѡ ѡдеждѣ свѣѣши ѧ, и измѣнѣтъѧ. Ты же тѡйжде ѣси, и лѣта твоѧ не ѡскѡдѣютѧ. Сѣинове рѣз твоѣихѧ вѣлѣтъѧ, и свѣма ѣхѧ во вѣкѧ испрѣвѣтъѧ.

Слава въ вышнихѧ вѣхѣ, и на землѣи мирѣ, въ человекѣхѧ блгоболѣнѣе. Хвалимѧ тѧ, блгословимѧ тѧ, клѧнемѧ ти сѧ, славословимѧ тѧ, благодаримѧ тѧ великѣа радѣ славы твоѧ. Гдѣи црѣю нѣбѣный, бже ѡче вседержѣитѣлю, гдѣи сѣе ѣднородный, иисѣ хрѣте, и свѣи дшѣ: гдѣи бже, ѧгнѣе бжѣи, сѣе ѡче, взѣмлаѣи грѣхѧ мѣра, помнѣи насѧ: взѣмлаѣи грѣхѧ мѣра, прѣимѣи молитву насѣ: свѣдѣи ѡдѣнѣю ѡцѧ, помнѣи насѧ. ѣкѡ ты ѣси ѣдинъ сѧ, ты ѣси ѣдинъ гдѣи, иисѧ хрѣтѡсѧ, въ славу бѣа ѡцѧ, ѧмѣнѣ. На вѣкѣхѣ ноцѣ блгословѣю тѧ, и

век века. Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, теби прибегох, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој, јер је у Тебе извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају. Удостој, Господе, да се у ову ноћ без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин. Нека буде, Господе, милост Твоја на на-ма, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, просвети ме законима Твојим. Господе, милост је Твоја до века, да руку Твојих не презри. Теби приличи хвала, Теби приличи песма, Теби слава приличи, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Затим говоримо:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божијега, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, јединосушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом, да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је

воухвалю ѿма твоѣ во вѣки, и въ вѣкы вѣка. Гдѣи, прѣвѣжице свѣтъ ѣси намъ въ родъ и родъ. ѿзъ рѣхъ: гдѣи, помилуй ма, исцѣли душѣ мою, ѿкъ согрѣшихъ тебе. Гдѣи, къ тебе прѣвѣгохъ, научи ма творити волю твою, ѿкъ ты ѣси бгъ мой: ѿкъ оу тебе источникъ животъ, во свѣтъ твоёмъ оузириши свѣтъ. Провѣки мѣтъ твою вѣдѣщымъ тѣ. Сподоби гдѣи въ ноць сѣ безъ грѣхѣ сохрани тѣма намъ. Блгословенъ ѣси гдѣи, бже оутѣца нашнхъ, и хвалѣно, и прославлено ѿма твоѣ во вѣки, аминъ. Бгдѣи гдѣи, мѣтъ твою на насъ, ѿкоже оуповахомъ на тѣ. блгословенъ ѣси гдѣи, научи ма оуправданиємъ твоимъ. Блгословенъ ѣси вѣко, вразуми ма оуправданиємъ твоимъ. блгословенъ ѣси свѣтъ, провѣтъ ма оуправданин твоимъ. Гдѣи, милость твою во вѣкы, дѣла рѣкѣ твою не презри. тебе подобаетъ хвала, тебе подобаетъ пѣнѣ, тебе слава подобаетъ, оцѣи, и снѣи, и сому дхѣи, нынѣ и пригнѣи и во вѣки вѣкѣвъ, аминъ.

Вѣрѣю во єдинаго бга оцѣа, вседержителя, творца нѣбъ и землѣи, виднымъ же вѣемъ, и невиднымъ. И во єдинаго гда ииса хрѣта, сна бжѣа, єдинороднаго, иже ѿ оцѣа рождѣннаго прѣжде вѣхъ вѣкы: свѣта ѿ свѣта, бга истинна ѿ бга истинна, рождѣнна, не сотворѣнна, єдиносѣнна оцѣи, ѿмаже всѣ быша. Насъ ради человекъ, и нашегѣ ради спсѣнѣа шедшаго съ нѣбъ, и воплотѣвшагося ѿ дха с а и мрѣи дѣи, и воцѣвѣчшася. Распѣтаго же за ны при понтиѣстѣмъ пѣлатѣи, и страдавша, и погребѣна. И воскресшаго въ третѣи дѣнь по писаниємъ. И возшедшаго на нѣба, и сѣдѣща оудѣннѣи оцѣи. И пакн грядѣщаго со славою, судити живымъ и мѣртвымъ, єгѣже црѣтѣю не бдетъ концѣа. И въ дха стѣаго, гда, животворѣщаго, иже ѿ оцѣа исхѣдѣщаго, иже со оцѣемъ и сномъ епокланѣема и славленъ,

говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

КАНОН ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ

ГЛАС 7

ПЕСМА ПРВА.

Ирмос. Оном који сломи ратове мишицом својом и потопи коњике главаре, њему појмо као избавитељу нашему Богу, јер се прослави.

Пресвета Богородице, спасе нас.

Као најлепше појање и предивну песму благодарности приносимо ти на дар оно: "Радуј се" сада, чиста, јер од туге си нам радост дала.

Пресвета Богородице, спаси нас.

Никада нећемо прећутати благодати твоје милости и тврђу заклона, Девојко пречиста, јер си нас спасла од љутих беда.

Слава Оцу и Сину и светому Духу. Избависмо се од свакојаких беда и невоља матерњим твојим молитвама, пречиста, те сви складно и топло појемо теби речи благодарности.

И сада и увек, и у векове векова. Амин. Окитила си се врлинама као златним везом, и благодатима Духа украсила си се као невеста Очева, о пречиста. Тако си се показала заиста мати Божја.

глагољашаго пророки. Во єдинѣ свѣтѣ, соборнѣ и апѣльскѣ црковѣ. Нѣповѣдѣю єдино крещеніе, во ѡстѣвлєніе грѣхѡвѣ. Чѣю воискрєєніа мєртвѣхѣ: Нѣ живѣни вѣдѣцагѡ вѣка, аминѣ.

Канѡнѣ молєбнѣнѣ прєстѣнѣ вѣцѣ. Гласѣ 3:

Пѣснь а.

Ирмосѣ: Сокрѣшнѣшемѣ брѣни мѣшцєю своєю, и вєдѣнни тристѣтѣ погрѣшнѣшемѣ, поимѣ ємѣ, ѡкѡ нѣзѣвнѣтелю нѣшемѣ бѣѣ: ѡкѡ прослѣвнєа.

Прпѣвѣ: Прєстѣла вѣцѣ єпѣнѣ нѣсѣ.

ѡкѡ ѡкрѣшєніе пѣнїемѣ, и пѣснь бѣподобнѣ блгодарєніа тѣ дѣры приносїмѣ: єже рѣдѣнєа нынѣ чѣла, ѡкѡ ѡ печѣли рѣдѡстѣ нѣмѣ подлѣ єнѣ.

Прпѣвѣ: Прєстѣла вѣцѣ єпѣнѣ нѣсѣ.

Млѣти тѡеа блгодѣть, и покрѡва крѣпѡстѣ, не прємолчїмѣ дѣо прєчѣла: ѡкѡ ѡ вѣдѣз лѡтѣхѣ нѣсѣ єпѣлѣ єнѣ.

Слава: Ѣ рѣзлїчнѣхѣ нѣзѣвнѣшєа нєкѣшєнїи и скорбєи, мѣтрнїм тѡбѡмн млѣбамн прєчѣла, соглѣнѡ и тѣплѣ блгодарєніа тѡеѣ вєн гласѣ поимѣ.

И нынѣ: Рѣснѣмн нѣспєрѣна ѡкѡ златѣмн добродѣтельмн, и дѣа блгодѣтьмн прєчѣла, ѡкѡ невѣста ѡчѣа ѡкрѣшнѣшєа, воєнѣннѣ авнїаєа єнѣ млѣн бѣѣ.

ПЕСМА ТРЕЋА

Ирмос. Утврдио си у почетку небеса свесилном својом речју и сву силу њихову свестваралачким и божанским духом. Господе Спасе, утврди и мене на непоколебљивом камену исповедања твојега.

Пресвета Богородице, спаси нас.

Зато што је она од почетка наше весеље, вредно приносимо речима благодарности величину божанске радости, и поштујемо њу као заступницу своју.

Пресвета Богородице, спаси нас.

Сви који се тобом избависмо од беда и тебе ради радост примисмо, о мати безневесна, прослављамо тебе као добру дароватељку и бранитељку достојну хвале.

Слава Оцу и Сину и светому Духу. Божанском молитвом твојом, мати Христа Бога, примамо опроштење од сагрешења и напасти. Зато благодарним гласовима појемо верно тебе, од које дође добро.

И сада и увек, и у векове векова. Амин. Мати Христа Бога извор је бесмртне радости и увек точи струје, и све спасава она. То је њено добротинство нама, увек живо.

Пѣснь г.

Ирмосъ: Въ началѣ неба всенильнымъ словомъ твоимъ оутвержденъ, гдѣ спсе, и вседѣтельнымъ и вѣчимъ дхѣмъ въи славоу ѣхъ, на недвѣжнѣмъ ма каменѣ исповѣданїа твоегѣ оутверди.

Припѣвъ: Пресѣла еце спси насъ.

Радости вѣвѣтвенна величїе, ѣкѣ ѡ начала намъ веселїю, блгодаренїа гласы приносимъ прилѣжнѣ, почитающе ю ѣкѣ предетѣльницѣ нашѣ.

Припѣвъ: Пресѣла еце спси насъ.

Иже тобою избавльшесѣ ѡ вѣдѣхъ, и тебе ради радость ползчїише, мѣн безневѣстна, ѣкѣ подѣтельницѣ блгѣю, и заступницѣ блгѣхвальнѣ въи прославльемъ.

Слава: Измѣненїе прегрѣшенїи и напастей, вѣвѣтвенною твоєю млтвѣю прїемлюще, мѣн хрѣта бга, ѣкѣ винѣ блгнѣхъ воспѣваемъ та вѣрнѣ блгодѣрнымн гласы.

И нынѣ: Иже радости истѣчникъ безмѣртна, точитъ стрън присно, и сплетъ вѣхъ слава: ѣкѣ приножїзненное намъ блгодѣнїе, мѣн хрѣта бга.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Ирмос. Врлина неисказане мудрости твоје, Христе Боже наш, покри небеса по твојој уредби, човекољупче.

Пресвета Богородице, спаси нас.

Достојну песму радости приносимо ти с весељем, чиста Девојко, што се избависмо од беда твојим молитвама.

Пресвета Богородице, спаси нас.

Душевним рукама благодарно доносимо појање теби, Девојко чиста, и играмо уз божанске песме, што се избависмо од туге многе.

Слава Оцу и Сину и светому Духу. Страсни греси подигоше на нас беде многе; али нас избави, о чиста, својим божанским заклоном.

И сада и увек и у векове векова. Амин. Заиста, благо онима који те поштују, Богородице пречиста, јер се тобом избависмо од беде и туге.

ПЕСМА ПЕТА

Ирмос. Ноћ није светла невернима, Христе, а вернима је просветљење у радости речи твојих. Зато теби раним и појем твоје божанство.

Пресвета Богородице, спаси нас.

Пѣснь д̄.

Ирмосъ: Покрѣила ѣсть небеса * хрѣте бже, смотрѣнїемъ твоимъ, добродѣтель неизреченна * мудрости твоѣа члвчколюбче.

Припѣвъ: Пресѣла еце спси насъ.

Достойнѣ тн пѣснь радванїа чгла дѣо, веселѣща приносимъ, избавльша ѿ бѣдъ твоимн млтвами.

Припѣвъ: Пресѣла еце спси насъ.

Блгодарственнѣ тебѣ дѣо чгла, дшшѣвными рѣкама вносимъ пѣнїе, бжегтвенными пѣсньми играюще, ѿ печалн избавльша многа.

Слава: Воздвнгоша на ны бѣды многн страстнн грѣсн: но бжегтвеннымъ твоимъ покрѣвомъ чгла, насъ избавн.

И ныне: Блженн констнннѣ чдцин тла, еце пречгла, ѣкѣ тобою грѣхл ѿ печалн избавнхомса.

Пѣснь е̄.

Ирмосъ: Ноць невѣтлѣ * невѣрнымъ хрѣте, вѣрнымъ же просвѣщенїе въ сладости словесъ твоихъ: * егѣ ради къ тебѣ оутренню, * ѿ воспѣваю твоѣ бжегтвѣ.

Припѣвъ: Пресѣла еце спси насъ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Родила си, Девојко, Христа, греха искоренитеља, који спасе свет од искушења и болести. Зато и ми који се избависмо од туге кличемо: радуј сег!

Пресвета Богородице, спаси нас.

Када нас објумише свакојака искушења, чиста госпођо, и туга и невоља, и љуте неприлике, када очајасмо без веселја, нађосмо у теби наду.

Слава Оцу и Сину и светому Духу. Ти си скривница спасења за нас слуге твоје, чиста, те од нас гониш напасти и чуваш нас неповређене. Зато ми деоничари многих твојих добара, благодаримо ти песмама.

И сада и увек, и у векове векова. Амин. Благодаримо ти, пречиста госпођо, што се тобом избависмо од греха многих, и од немоћи и болести и недуга љутих; јер си ти чврста нада твојим верним слугама.

ПЕСМА ШЕСТА

Ирмос. У дубину греховну падох, о добри, те као Јона из кита вапијем теби: изведи из пропасти живот моја и спаси ме, човекољупче.

Пресвета Богородице, спаси нас.

Анђелски језици, о чиста, не могу ти достојно запевати хвале, а ми сада као слуге преузесмо и приносимо ти Гаврилово: Радуј се!

Недеља свјатих пентикостѣн

Грѣхѡ потрѣбѣтелѡ хрѣтѡ дѣо родилѡ ѣси, ѡмже ѿ напѡстѣи ѡ болѣзней спѣсѣлѡ мѡрѡ: тѣмже радѡвилѡ, ѡ мы вопѣлѡм тѣ, ѡзбѡвльшѡиѡ печѡлѣи.

Припѣвѡ: Превѣтѡлѡ вѣце спѣсѡ насѡ.

Ѡвѣмшѣлѡ разлѣчнѡиѡм напѡстѣѡм ѣтѡлѡ вѣлѣце, ѡ печѡлѡи ѡ искѡрѣтѡи, ѡ лѡчѡиѡм ѡвѣстоѡнѣлѡм, ѡчѡлѡвшѣлѡ мы вѣсѣлѡлѡ, надѣждѡ тѡлѡ ѡвѣрѣтѡхѡмѡ.

Слѡва: Ёѡкѡ спѣсѣнѡлѡ хранилѡиѡце нѡмѡ рѡвѡмѡм твоѡиѡм ѣтѡлѡ, ѡгонѡлѣши напѡстѣи, ѡ соблюдѡлѣши невѣрѣнѡиѡмѡ. тѣмже причѡстѣнѡиѡцы мнѡгѡхѡ тѡвоѡхѡ вѡлѡгѡ, вѡгодарѡиѡмѡ тѡлѡ пѣсѣнѡиѡмѡ.

Њ ѡнѡиѡ: Вѡгодарѡиѡмѡ тѡлѡ ѡзбѡвльшѣлѡ тѡбѡю грѣхѡвѡмѡ мнѡгѡхѡ, ѡ нѣмѡщѡиѡи ѡ болѣзней ѡ недѡгѡм лѡчѡиѡм превѣтѡлѡ вѣлѣце: надѣжда вѡ ѣси тѡвѣрдѡ тѡвоѡиѡм вѣрѡиѡмѡм рѡвѡмѡмѡ.

Пѣснь 5.

Їрмосѡ: вѡ глѡбѡннѡлѡ * грѣхѡвѡннѡ вѡпадѣлѡ вѡлѡже, * ѡѡкѡ ѡвѡнѡ ѡ кнѣтѡ вѡпѡиѡ тѣ: * вѡзвѣдѡ ѡ тѡлѡ жѡвѡтѡ тѡ мѡѡ, * ѡ спѣсѡ мѡ * члѡвѡкољѡбѡче.

Припѣвѡ: Превѣтѡлѡ вѣце спѣсѡ насѡ.

Њгѡлѡстѡиѡм ѡзѡиѡиѡ дѡстѡѡннѡ тѡвѡлѡ хѡвалѡиѡ вѡспѣтѣи нѣ мѡгѡдѡтѡ ѣтѡлѡ: мы же ѡнѡиѡ рѡвѡиѡмѡ вѡзѡмшѣлѡ, радѡванѡиѡ гѡвѣрѡиѡлѡвѡ причѡстѡиѡмѡ тѣ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Пресвета Богородице, спаси нас.

У дубину туге и неприлике упадосмо са својих греха; али се тобом избависмо од невоље и напасти, Девојко Богородице чиста.

Слава Оцу и Сину и светому Духу. Сав свет се нађе дужан, о чиста, да ти благодари и да благочастиво хвали и слави благодат твоју. Јер тобом бисмо избављени од беда и туге.

И сада и увек, и у векове векова. Амин. Ми који те верно славом славимо, пречиста Девојко, дању и ноћу, јавно и тајно бежимо под твој заклон

Господи, помилуј. **Трипут.**

Слава Оцу и Сину и светому Духу, и сада и увек, и у векове векова. Амин.

Седалан, глас 7.

Господе, ми смо твој народ и овце твоје паше. Залутасмо, обрати нас као пастир. Трулеж нас расу, покупи нас. Смилуј се на стадо своје, смилуј се на народ свој, молитвама Богородице, једини безгрешни.

ПЕСМА СЕДМА

Ирмос. Побожни младићи, када их бацише у пећ огњену, претворише огањ у росу, и певаху и клицаху овако: Благословен си, Господе Боже отаца наших.

Пресвета Богородице, спаси нас.

Недеља слава петникојстѣн

Припѣвк: Пресѣла еѣ еѣн нас.

Во глѣбнѣ печалн н ѡбстоанѣа грѣхн нашинн впадше, нзбавнхомсѣа твоою ѡ нѣжды н напѣстѣн, дѣо еѣе ѣтла.

Слава: Под' долгомѣ содѣлаеѣа вѣсь мѣрѣ, ѣтла, бѣгодарѣтн, н хвалѣтн, н славити бѣгодѣтѣ твоѣ бѣгочѣстнѣ: твоою во вѣдѣ н печалѣн нзбавленн бѣхомѣ.

Н ѣнѣ: Вѣ ноцн н во днн, ѣвѣ н вѣтѣн, под' твоѣн прѣвѣгѣемѣ покрѣвѣ, прѣѣтла дѣо, нже тѣа вѣрнѣа славогѣбѣстѣн.

Гдн помнѣдн, **трижды.**

Слава ѡцѣ, н еѣн, н стѣомѣ дхѣ, н ѣнѣ н прѣнѣнѣ, н во вѣкн вѣкѣвѣ, аминѣ.

Сѣдѣленѣ, гласѣ 3.

Гдн, мѣ ѣсмѣ лѣдѣе твоѣн, н ѡвѣцы пѣжитн твоѣа, заблѣждѣшнѣа ѣакѣ пѣтѣрьѣ ѡвратн насѣ, тѣлеу рѣстѣчѣнѣа ѣберн насѣ: помнѣдн стѣадо твоѣе, ѡѣмлѣднѣа на лѣдн твоѣа, мѣтѣвѣмн вѣцы, ѣднѣе безгрѣшнѣнѣ.

Пѣснѣ 3.

Ирмосѣ: Вѣ пѣцѣ ѡгнѣннѣо вѣвѣрѣжѣнн прѣпѣннѣ ѡтѣроцы, ѡгнѣ вѣ рѣѣѣ прѣложнѣа, вѣспѣвѣнѣемѣа еѣце вѣпѣѣѣце: бѣгѣсловѣнѣа ѣнѣ гдн бѣже ѡтѣѣцѣа нашинѣа.

Припѣвк: Пресѣла еѣе еѣн нас.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Благодарну радост приносимо ти, Мати Божја, јер се заиста тобом избависмо од свакога зла дела, те складно појемо теби: благословена си.

Пресвета Богородице, спаси нас.

Синоћ се нађосмо дома у плачу и тузи и очекивању зла. Али нас, ти Девојка, обоготвори предивним заклоном својим, те јутрос нађосмо радост, јер си нас спасла.

Слава Оцу и Сину и светому Духу. Сви стекосмо у теби заклон код Бога као божанствено прибежиште. Зато у напастима, гоњењима и гресима теби прибегавамо, и тобом добивамо опроштеље, о пречиста.

И сада и увек, и у векове векова. Амин. Устима и духом објављујемо благодат молитве твоје, о чиста, јер тебе ради, о славна, сви се избависмо од напасти и буре, и тешке туге и греха од страсти.

ПЕСМА ОСМА

Ирмос. Створитеља света, страшнога херувимима и чуднога серафимима, свештеници и слуге и дуси праведнички, појте, благословите и преузносите га у векове.

Пресвета Богородице, спаси нас.

Недеља свјатих Пентикостин

Радобанїе бл҃годѣрственое тебеѣ прино́имъ, мѣнъ бж҃їа: ѡ́къ вои́стиннѣ тобо́ю ѡ́збавлени вѣ́лкахъ ѕлѣ́гъ начинанїа, ѡ́ соглѣнѣ тебеѣ по́емъ: бл҃гословѣ́нна ѣси.

Припѣвъ: Превѣ́ла е́ще е́си ѡ́ насъ.

Водворѣхомса въ вѣчеръ въ плѣчи печѣлей, ѡ́ члѣпнъ ѕлѣхъ: но тво́имъ бѣ́глымъ кро́вомъ дѣ́о, ѡ́вожѣни бывше, ѡ́врѣтѣхомъ радость ѕлѣтра: ты бо ѡ́спѣла ѣси ѡ́ насъ.

Слава: ѡ́къ бж҃е́ственое прене́жнице, мы́ покрѣвъ тво́ю вси стѣжѣ́ше къ бѣ́дѣ, въ напѣтѣхъ ѡ́ гонѣнїихъ ѡ́ грѣсѣхъ, къ тебеѣ прене́глѣмъ, ѡ́ тобо́ю ѡ́змѣненїе прїемлемъ, превѣ́ла.

И нынѣ: бл҃годѣть мѣтвы твоѣѡ ѡ́гла, проповѣ́демъ ѡ́чтѣ ѡ́ дхѣмъ, сла́вна: ѡ́къ тебе́ радн, напѣтн ѡ́ вѣрн, ѡ́ тѣжкнхъ печѣлей, ѡ́ грѣхѣ стѣрѣтѣй вси ѡ́збавлѣмса.

Пѣснь ѡ́.

Ірмосъ: Стѣрашнаго херувѣ́имомъ, ѡ́ чѣднаго серафѣ́имомъ, ѡ́ мѣрѣ творца, цѣ́енницы ѡ́ рабн, ѡ́ дѣи прѣ́ведныхъ, по́йте, бл҃гословѣ́те ѡ́ превозно́йте ѣго́ во вѣ́ки.

Припѣвъ: Превѣ́ла е́ще е́си ѡ́ насъ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Избависмо се од буре греховне и од страсти и напасти твојим молитвама, добра Богородице; зато кличемо теби благодарним гласом: радуј се! Јер тобом из туге пређосмо у радост.

П ресвета Богородице, спаси нас.

Не презри, о добра, оних које држе болести и напасти. Но услиши молитву худу и ослободи нас од беда великих, да верно појемо, чиста, молитву теби.

Слава Оцу и Сину и свето му Духу. Ти си учинила да се униште сагрешења; ти подигни сада нас из туге и људских страсти и искушења неподобна, и твојим божанским молитвама избави нас, Богородице, од њих преславно.

И сада и увек, и у векове векова. Амин. Заиста, благодаћу и молбама оне која те роди, милости твоје, Христе, једнако се шаљу свима, јер од тебе ми хришћани примамо милост твоју, Спасе милостиви.

ПЕСМА ДЕВЕТА

Ирмос. Богородицу, која је мимо природу мати, а по природи девојка, једину међу женама благословену, величајмо, верни, у песмама.

Пресвета Богородице, спаси нас.

Недеља свјата пентикостѣн

Ἰάκω ἠζβαβύλσηεα βῆρη γρηχόβνηα ἠ στρατήη, ἠ напáстей твoи́ми мlтвaми бiце бlгlаа, бlгодáрственными глáсомъ, рlдiнeа, вoпiемъ тi: ἰάκω твoбoу ѿ печáли въ рlдoстъ прeшeдшe.

Прпчѣвз: Превѣла бѣ спсн нас.

Въ болѣзнехъ ἠ напáстехъ ѡдержнмыа не презри бlгlаа, но мольбѣ хрiдiю оуслышавши, свободи нас ѿ скорбей великихъ: да вѣрнѡ твoи́мъ мlтвѣмъ ѡтгlа, вoспѣвlемъ.

Слава: Прегрѣшенiй разрѣшeнiю винi, нынѣ возгlави насъ ѿ печáлей, напáстей ἠ страстей чeловѣкъ, ἠ исклiшeнiа неподобна: твoи́ми же бiце бжeствeнными мольбáми, ἠзбáви насъ ѿ нiхъ прeслáвнѡ.

Ἠ нынѣ: Щедрoтѣ твoѡ на вѣкъхъ вeгдà низпoслáютсѡ, хрiтe, бlгодáтiю вoиетннiд ἠ мольбáми рoждшiа тl: ѿ тебe бо прiемлeмъ хрiтiанe мlтъ твoи́, спсe мlтнвe.

Пѣнь д.

Ирмосъ: Пáче ѡстeствl мlрѣ, ἠ по ѡстeствѣ дѣл, ѡдiнъ въ женáхъ бlгoсловeннiю, пѣньми вѣрнiи бiцѣ величlемъ.

Прпчѣвз: Превѣла бѣ спсн нас.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

С анђелом Гаврилом, како се достоји, уз гласно клицање приносимо ти, Девојко, сада радосни поздрав, јер се избависмо од свакојаких искушења,

Пресвета Богородице, спаси нас.

Умножи нам се радост и весеље Божје, и радовање божанствено, Девојко која мужа не искуси, јер који љуто плакасмо радујемо се твојим молитвама.

Слава Оцу и Сину и светому Духу. Жртвоваћу жртву за хвалу, и језиком и гласом вредно ти приносим песму благодарну, Девојко, да се теби молим и тобом избавим у дан туге.

И сада и увек, и у векове векова. Амин. С добрим поштовањем скупа радоваћемо се твојему породу, пречиста, јер си нам радост источила од напасти и туга. Зато ти и ми благодарно песму чинимо и певамо ти верно.

Затим:

Достојно је, и колико! заиста, блажену те славити Богородицу, увек блажену и пренепорочну, и матер Бога нашега. Часнија си од херувима и неизмерноб славнија од серафима; без покварења Бога Реч си родила. Ти си Богородицав, тебе величамо.

После тога:

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).** Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин. Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Недеља свјата пентикостѣн

Рáдованіе по досто́инію, ео глáсомъ воислици́на твѣѣ дѣо, нынѣ приносимъ ео љгломъ гаврі́ломъ, нзбáвльшесѧ ѿ различнѣхъ искуше́нійъ еѣе, мѣтвѧми твои́ми.

Прпѣквз: Пресѣла еѣе еѣи́и насъ.

Рáдостъ ѿ весе́ліе, ѿ рáдованіе еѣѣственное, дѣо неискѣсомѣжнаѧ, нами́хъ оумно́жисѧ еѣѣе: еѣ ео пла́чѣщїна лю́теѧ, рáдѣмесѧ мѣтвѧми твои́ми.

Слáва: Же́ртвѣ хвалѣ́наѧ пожрѣ, ѿ ѡзѣкомъ ѿ глáсомъ, пѣснь елгодáрствени́ю воздаю́ ти прилѣжнѧ, дѣо: ѡакѧ да твѣѣ мола́сѧ, въ дѣнь печáли твоѣю нзбáвлясѧ.

И нынѣ: Сра́дѣмесѧ пресѣла, еѣѣственномѣ твоѣмѣ рѣѣтвѣ елгодѣстнѧ: рáдостъ ео нами́хъ исѣочїла еѣи ѿ напáстей ѿ печáлей. тѣѣмже ти елгодáрнѧ ѿ мѧ пѣснь совершáемъ, вѣрнѧ воспѣвáюще тѧ.

Досто́инѧ еѣстъ ѡакѧ воисѣтннѣ, блажїти тѧ Богорóднѣ, приносѧблажѣннѣю, ѿ пренепорóчнѣю, ѿ Мáтерь Бóга насѣгѧ: Честнѣнїшнѣю херѣвїмъ, ѿ славнѣнїшнѣю безъ сравнѣнїѧ серафїмъ, безъ исѣтѣнїѧ Бóга Слóва рóждшнѣю, еѣщїнѣю Богорóднѣ Тѧ величáемъ.

Сѧи́и еѣѣе, еѣѣи́и крѣпкїи, еѣѣи́и безсмертнїи, помїлѣи́и насъ. **Трїжды.** Слáва ѿѣѣ, ѿ еѣѣ, ѿ еѣѣомѣ дѣѣ, ѿ нынѣ ѿ прїснѧ, ѿ во вѣкн вѣкѣѧмъ. ѡминѣ.

Пресѣла тѣѣѣ, помїлѣи́и насъ: гдї, ѡчїстї грѣхї́и насѧ: елѣко, пресѣи́и беззакѣнїѧ н шѧ: сѧи́и, порѣтї ѿ исѣѣлїи не́мощнїи насѧ, ѿ мене твоегѣ рáдн.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.

Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Сина и светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Затим кондак празнику, глас 8.

Када Вишњи сиђе и помете језике, растављаше народе. Када раздаде огљене језикег, све људе позва да се уједине. Тако сложено слаavimo светога Духа.

Господе помилуј. **(40 пута.)**

Христе Боже, Кога се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпеливи, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести: огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њи-ховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и

Гдн помилуј, **трижды.**

Слава ѿца, и сина, и стгома дха, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ. аминъ.

Оче нашъ, ѣже сѣи на нѣбѣхъ, да свѣтитѣ ѣма твоѣ, да прїидетъ црѣвїе твоѣ: да бѣдетъ вола твоѡ, ѣкѡ на нѣбѣи и на землїи. хлѣбъ нашъ насѡщныи даждь намъ днѣсь, и ѡсѡбѣи намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡсѡбѣлемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѡкаваго.

Сщїенникъ:

Ѣкѡ твоѣ сѣтъ црѣво, и сила, и слава, ѿца, и сина, и стгаго дха, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ.

Кондакъ:

Ѣгда снзшедъ ѡзыки слѡ, раздѣлаше ѡзыки вѣшнїи: сгда же ѡгненныа ѡзыки раздлаше, въ соединенїе вѣа призва, и согласенъ славнома ввсѣтѡго дха.

Гдн помилуј **(6 пута.)**

И мѡтвѣ сїѡ:

Ѣже на вѣакоѣ врема, и на вѣакїи часъ, на нѣбѣи и на землїи, поклонѡемыи и славномыи хрѣте вѣже, долготерпѣливѣ, многомилостивѣ, многобѡгѡтробнѣ, ѣже правѣдныа любѡи, и грѣшныа милѡди, ѣже въ зовѣи ко спасенїю ѡбѣщѡнїа радн бѣдѡщнхъ бл гъ: самъ гдн, прїимн и наша въ часъ сїѡ молїтвы, и испрѡви жнвѡтъъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ, дѡшы наша ѡсѡбѣи, тѣлесѡ ѡчїстн, помышлѣнїѡ испрѡви, мѡислн ѡчїстн, и избави насъ ѿ вѣакїѡ скѡрбн, зѡлѡ и болѣзней. ѡградн насъ свѣтѣими твоимн ѡглы, да ѡполченїемъ ѣхъ соблѡдѡемн и настѡбѡлемн, достїгнемъ въ

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

уознање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас. Амин.

И Молитва молебна Пресветој Богородици.

(Павла, монаха обитељи Евергетидске, то јест Благодетельнице):

Нескверна, Беспрекорна, Чедна, Пречиста, Пресвета Дјево, Богоневесто Владичице, преславним рођењем Твојим Ти си Бога Логоса са људима сјединила, и одбачену природу рода нашега са небеским саставила; Ти си једина Нада безнадежних, и Помоћ нападаних, спремна Заштита оних који Ти прибегавају, и Прибежиште свих хришћана. Не гнушај се мене грешног и гадног који срамним помислима, речима и делима свега себе учиних непотребним, и вољно постадох роб лењости житејских сласти. Но Ти, као Мати Човекољубивог Бога, човекољубиво се сажали на мене грешног и развратног, и прими молбу коју ти приносим из прљавих уста мојих, и употребљавајући Своју Материнску слободу, моли Сина Твога и нашега Владика и Господа, да и мени отвори човекољубиво срце Своје Доброте и, превидевши бездројна

Недеља свјатих пентикостин

соєднєніє вѣры, њ вь рѣзѹмь непристѹпнѹ твоеѹ славы: ѡакь бл҃гословєнъ єси во вѣки вѣкѹвъ, ѡминь.

Гдѣ помнѡдѣ, **трижды.**

Слава Ѡцѹ, ѡ снѹ, ѡ стѹмѹ дхѹ, ѡ нынѣ ѡ прѣсноу, ѡ во вѣки вѣкѹвъ. ѡминь.

Чтѣнѣншѹ херѹв мь, ѡ славенѣншѹ без' равнєнѣѹ сераф мь, без' истрѣнѣѹ бѣѹ слова рождшѹ, сѹщѹ бѹщѹ тѹ величѡемъ.

Именемъ гдѣнимъ бл҃гословѣ, Ѡтче.

Свѣщєнникъ возгласѡетъ:

Млѣтвами стѹхъ Ѡтѣцъ нашѹхъ, гдѣ иже хрѣте бже нашъ, помнѡдѣ нѡсъ, ѡминь.

**И млѣтва молебна ко пресѣѣ бѹщѣ, пѡла монаха Ѡбнѣтели
Евергетиды, сирѣчь, бл҃годѣтельницы:**

Нескѣрнѡ, неблѡзнѡ, нечлѣннѡ, прѣчтѡ, чтѡ дѣо, бѣгонебѣсто влѣце, ѡже бѣѹ слова челоуѣкѹмъ преславымъ твоимъ рѣчѹмъ соєднѣнѣшѡ, ѡ шрѣнѣшєєѹ єстєствѹ рѹда нашєгѹ нѣнѣмъ совокѹплѣшѡ: ѡже ненадѣжныхъ єдина надежда, ѡ корѣмѹхъ помоуе, гѹтѹвое зарѣѹплєнѣе къ тебѣ прѣтеклѡущѹхъ, ѡ вѣхъ хрѣтѣнъ прѣвѣжнѣе. не гнѹшѡнѣѹ менѣ грѣшнѡгѹ, скѣрнѡгѹ, скѣрнѣми помыслѹ, ѡ словесѹ, ѡ дѣѡнѣми всеѹ себѣ непѹтребнѡ соуѹборшѡ, ѡ рѣзѹмомъ члѣноути сластѣѣ житѣѡ рабѹ бѣѹшѡ: нѹ ѡакь члѣвѣкоуѣнѡгѹ бѣѹ мнѣ, челоуѣкоуѣнѣѹ ѡмнѡсєрднѣѹ ѡ мнѣ грѣшнѣмъ ѡ блѡднѣмъ, ѡ прѣимѣ моє, єже ѡ скѣрнѣхъ ѡуѣтѣнъ приносѣмое тебѣ молѣнѣе: ѡ твоеѹ ѡна, ѡ нашеѹ блѣкѹ ѡ гдѣ, млѣтернѣе твое дєрзновѣнѣе ѡупѹтреблѡущѣи, молѣ, да шѣвѣрзѣтъ ѡ мнѣ члѣвѣкоуѣнѣѹ ѡуѣтѣѹ всеѹ бл҃гостѣи, ѡ презрѣѹвъ мо.

сагрешења моја обрати ме к покајању и покажи ме искусним вршиоцем заповести Његових. И као Милостива, и Жалостива, и Доброљубива, буди увек поред мене, усрдна Заштитница и Помоћница у овом животу, одбијајући најезде противника и упућујући ме ка спасењу; и у време изласка мога из овога света, чувајући душу моју и одгони далеко од ње мрачна лица злих бесова. А у страшни Дан суда избави ме вечних мука, и покажи ме наследником неисказане славе Сина Твога и Бога на-шег, коју славу и нека добијем, Владичице моја, Пресвета Богородице, Твојим посредовањем и заузимањем, благодаћу и човекољубљем Јединороднога Сина Твога, Господа и Бога и Спаса нашег Исуса Христа, Коме приличи свака слава, част и поклоњење, са Беспочетним Оцем Његовим, и Пресветим и Благим и Животворним Духом Његовим, сада и увек и у векове векова. Амин.

**Молитва друга, Господу нашем Исусу Христу.
(Антиоха, монаха Пендекта):**

И дај, Владико, нама, који одлазимо на спавање, одмор тела и душе, и сачувај нас од мрачнога сна греховног, и од сваког тамног и ноћног сладострашћа; заустави насртаје страсти, угаси распаљене стреле лукавога који на нас подмукло лете; умири побуне тела нашег, и свако земно и вештаствено умовање наше успавај. И даруј нам, Боже, бодар ум, целомудрен разум, срце трезвено, сан лак и слободан од сваког ђавољег сањарења. И подигни нас у време молитве, утврђене у заповестима Твојим, и имајуће у себи непоколебљиво памћење закона Твојих. Даруј нам свеноћно Твоје славословље, да бисмо хвалили и благосиљали и

БЕЗНІЕЛЕННА ПРЕГРѢШЕНІА, ѡБРАТИТЪ МѦ КЪ ПОКАІАНІЮ, Ѣ СВОИХЪ ЗАПОВѢДЕЙ ДѢЛАТЕЛА ИСКЪСНА ІАВНІТЪ МѦ. Ѣ ПРЕДСТАНИ МИНѢ ПРИИШУ, ІАКЪ МЛЧТВЛА, Ѣ МИЛОСЕРДІА, Ѣ БІГОЛЮБІВАА, ВЪ НАСТОЏЦЕМЪ ОУГВ ЖИТІИ ТѢПЛАА ПРЕДСТАТЕЛЬНИЦЕ Ѣ ПОМОЦНИЦЕ, СОПРОТІВНЫХЪ НАШЕГРЕША ѡГОНАЮЩИ, Ѣ КО СПЕЕНІЮ НАСТАВЛАЮЩИ МѦ: Ѣ ВО ВРЕМѦ НЕХѢДА МОЕГѦ ѡКАІАННОЮ МОЮ ДЪШУ СОБЛЮДАЮЩИ, Ѣ ТЪМНЫА ЗРАКН ЛЪКАВЫХЪ БѢСѡВЪЗ ДАЛЕЧЕ ѡ НЕА ѡГОНАЮЩИ: ВЪ СТРАШНЫИ ЖЕ ДЕНЬ СЪДА ВЪЧНЫА МѦ ІЗБАВЛАЮЩИ МЪКН, Ѣ НЕИЗРЕЧЕННЫА СЛАВЫ ТВОЕГѦ СНА Ѣ БІА НАШЕГѦ НАСЛЕДНИКА МѦ ПОКАЗУЮЩИ. ІѢЖЕ Ѣ ДА ОУЛЪЧУ ВЪЦЕ МОА, ПРЕСАА БІЦЕ, ТВОИМЪ ХѢДАТАИСТВОМЪ Ѣ ЗАСТЪПЛЕНІЕМЪ БІГОДАТІЮ Ѣ ЧЛѢКОЛЮБІЕМЪ ЕДИНОРОДАГѦ СНА ТВОЕГѦ, ГДА Ѣ БІА Ѣ СІСА НАШЕГѦ ІІСА ХРІТА: ЕМЪЖЕ ПОДОВАЕТЪ ВСАКАА СЛАВА, ЧЕСТЪ Ѣ ПОКЛОЕНІЕ, СО БЕЗНАЧАЛЬНЫМЪ ЕГѦ ОЦЕМЪ, Ѣ ПРЕСЫМЪ, Ѣ БІГІМЪ, Ѣ ЖИВОТВОРАЩИМЪ ЕГѦ ДХѦМЪ, НЫНѢ Ѣ ПРИИШУ, Ѣ ВО ВЪКН ВЪКѦВЪЗ, АМИНЬ.

Мітва інаа ко гдѡ нашемѡ іисѡ хрїстѡ, антїоха монаха пандекта:

И дѡждѡ намѡ вѡко, на сонѡ градѡщымѡ покѡн тѡбл Ѣ дѡшн, Ѣ сохранн насѡ ѡ мрачнагѡ сна грѡхѡвнагѡ, Ѣ ѡ всакагѡ тѡмнагѡ Ѣ ноцнагѡ сладострастїа: оукрѡтн стремаенїа страстїей, оугасн рѡзжжѡнныа стрѡблы лѡкавагѡ, іѡже на ны льстївнѡ двїжнмыа: плѡтн нашеа вѡтнїа оутолн, Ѣ всакоє земноє Ѣ вѡщїтвенноє наше мѡдрѡванїе оупн. Ѣ дѡрдн намѡ еѡе, бѡдрѡ оумѡ, цѡпломѡдрѡ помыслѡ, сѡрдце трезвѡщїееа, сонѡ легѡкѡ Ѣ всакагѡ сѡтаннѡ мечтѡнїа Ѣзмѡненѡ. вѡзрѡтѡвн же насѡ во времѡ млчтѡв оутѡерждѡсны вѡ заповѡдѡхѡ тѡвоїхѡ, Ѣ памѡть сѡдѡевѡ тѡвоїхѡ вѡ себѡ тѡвѡрдѡ імѡщїа: вѡенѡцноє славоелѡвїе намѡ дѡрдн, во еѡже плѡтн

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

славили свечасно и величанствено Име Твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова. Амин.

Преславна Приснодјево, Мати Христа Бога, принеси нашу молитву Сину Твоме и Богу нашем, да спасе Тобом душе наше.

Молитва Светог Јоаникија:

Надање је моје Отац, прибежиште моје Син, покров је мој Дух Свети, Тројице Света, слава Теби. Сву наду своју на Тебе полажем, Мати Божија, сачувај ме под заштитом Твојим.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Благослови.

Свештеник на глас:

Мир свима! Главе своје Господу приклоните.

Када главе сагнемо, одмах говори:

Господару, много милостиви Господе Исусе Христе, Боже наш, молитвама свепречисте госпође наше Богородице и увек девојке Марије; силом часнога и животворнога крста; заступништвом часних небеских сила бестелесних; часнога, славнога пророка, Претече и Крститеља Јована; светих, славних и сваке хвале достојних апостола; светих, славних и дивних победника мученика; преподобних и богоносних отаца наших; светих и праведних богоотаца Јоакима и Ане, и свију твојих светих; учини молитву нашу да буде радо примљена; даруј нам отпуштење сагрешења наших; закони нас заклоном крила својих; одагнај од нас свакога непријатеља и противника; умири живот наш; Господе, смилуј се на нас и на свет свој, и спаси душе наше, јер си добар и човекољубац.

Недеља свјата пентикостѣн

и ѿгословѣти и славити пречѣтное и великолѣпое имя твоє, оца, и сѣа, и сѣгво дха, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Преславноа приснодѣво, мн хрѣта бга, принеси нашѣ мѣтѣвѣ еиѣ твоємѣ, и бгѣ нашемѣ, да спсѣтѣз твоѡю дшшю нашѣа.

Мѣтѣва инаѣ сѣгво ѿвѣннѣа.

оуповѣнїе моє оца, прѣбѣжице моє еиѣ, покрѡвъ мой дхз сѣнѣ, трѣце стѣа, слава тебеѣ.

Слава оцаѣ, и еиѣ, и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Гдѣ помнѣдѣ, **трѣзды.**

Бѣгословѣ.

И ѡбѣ сѣѣннѣкѣ возгласѣетѣз, намы на зѣмлю приклоншымѣа:

Вѣко многомѣтнѣе, гдѣ ииѣ хрѣте бже нашѣ, мѣтѣвѣми всепречѣтѣвѣа вѣчцы нашѣа вѣцы, и приснодѣвы мариѣ: еилоу чѣтнагво и животворѣцагво крѣта: прѣдстѣтельствѣ чѣтнѣхѣз нѣнѣхѣз сѣлѣз безплѡтнѣхѣз: чѣтнагво славногво прѡрока, прѣчѣн и крѣтѣтелѣа ѿвѣнна: стѣхѣз славнохѣз и всехѣалѣныхѣз ѡпѣа: стѣхѣз славнохѣз и добропѡвѣднѣхѣз мѣченнѣкѡвъ: прѣбѣнѣхѣз и бѣгосѣнѣхѣз оцѣцѣз нашнѣхѣз: стѣхѣз и правѣднѣхѣз бѣгосѣцѣз, ѿвѣакима и ѡннѣ, и всеѣхѣз твоѡнѣхѣз стѣхѣз, бѣгоспрѣѣчнѣа сотворѣнѣ мѣтѣвѣ нашѣ. дѣрдѣ намы ѡстѣвлѣнїе прѣгрѣшѣнїѣ нашнѣхѣз. покрѣнѣ нашѣз крѡвомѣз крѣлѣ твоѣю. ѡженѣ ѡ нашѣз вѣакого врага и сопѡстѣта. оумнѣнѣ нашѣз жнѣзнь. гдѣ, помнѣдѣ нашѣз, и мѣрѣз твоѡнѣ, и спсѣнѣ дшшю нашѣа, ѣако бѣгз и чѣвѣколюбѣецѣз.

Затим настојатељ учини поклон до земље и говори браћи:

Благословите, оци свети, опростите ми грешнику.

А браћа:

Бог да ти опрости, оче свети.

Тада браћа од једног и другога збора почињу чинити то исто, двоје по двоје по чину, моле и добивају Опрост. Настојатељ стоји на сред цркве, а они говоре: Благослови, оче свети, и опрости ми грешнику, *итд., док се сви не изређају.*

Свештеник говори, (а ми непрестано одговарамо: Господи, помилуј):

Помолимо се за мир у свету.

За владара по чину нашега по имену, и за сав владарски дом.

За преосвештеног архијереја нашега **по имену.**

За напредак и јачање христољубиве војске.

За оца нашега **по имену** и сву у Христу браћу нашу.

Ва оце и браћу нашу који изосташе.

За оне који нас мрзе и који нас љубе.

За оне који су милостиви с нама и служе нама.

За оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих.

За ослобођеље заробљенихи.

За оне који плове морем.

За оне који леже у немоћи.

Помолимо се и за обиље земаљских плодова.

И за сваку душу хришћана православних.

За блаженство благочастивих царева.

Православних архијереја и оснивалаца свете обитељи ове.

Родитеља наших и свију отаца и браће наше, који раније преминуше и леже овде и свуда у православљу.

Тајже сотворивъ предстојатель поклонъ на зѣмлю, глаголетъ братѣн:

Благословите Ѡтцы еѣни, прочтите мѣ грѣшномѣ.

И братѣа:

Бгъ проститъ тѣн, Ѡтче еѣни.

Сѣенникъ же глаголетъ:

Помолимса ѡ великомъ господнѣ и Ѡцѣ нашемъ еѣишемъ патриархѣ, и ѡ господнѣ нашемъ преосѣеннѣишемъ еѣпѣкѣ [или архѣеѣкѣ, или митрополитѣ] ѣмѣ.

И мѣ: Гди помилѣи, частѣ.

Ѡ богохранимѣи странѣ нашѣи, властѣхъ и вѣннѣвѣ еѣ. Ѡ Ѡтцѣ нашемъ, ѣмѣ, и всѣи во хрѣтѣ братѣн нашѣи. Ѡ ненавѣдѣщихъ и любащихъ насъ. Ѡ милѣющихъ и слѣжащихъ намъ. Ѡ заповѣдавшихъ намъ недовѣннѣишѣи молитѣса ѡ нѣхъ. Ѡ избавленѣи плѣннѣишѣи. Ѡ ѡшѣдшихъ Ѡтцѣхъ и братѣахъ нашихъ. Ѡ вѣ мѣри плавающихъ. Ѡ вѣ немоцѣхъ лежѣишѣи. Помолимса и ѡ и з'обнѣлѣи плодѣи земныхъ. И ѡ всѣакои дѣшнѣ хрѣтѣи православныхъ. Ѡбѣлѣимъ православныа архѣереѣн, и ктѣиторѣ еѣагѣ хрѣма егѣ [еѣиа Ѡвнѣтелн еѣ]. Родитѣлн нашихъ, и всѣ прѣжде ѡшѣдшыа Ѡтцы и братѣиу нашихъ, зѣлѣ лежѣишѣи и повѣрѣдѣ православныа.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Настојатељ:

Рецимо и за саме себе:

Господи, помилуј. **Трипут.**

Нагјослетку говори настојатељ:

Молитвама светих отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, смилуј се на нас.

И када сви примимо опрост од настојатеља, одлазимо у своје ћелије, где говоримо ову молитву, (коју говори и сваки човек):

О прости, Господе, човекољупче, онима који нас мрзе и чине нам неправду. Учини добро онима који нам чине добро. Браћи нашој и сродницима даруј оно што моле за спасење и живот вечни. Немоћне посети и даруј им исцељење. Буди крмар онима који су на мору. Путуј с онима који путују. Бори се за владара по чин. Подари опрост греха онима који нам служе и који су милостивни с нама. По великој милости својој смилуј се на оне који заповедише нама недостојнима да се молимо за њих. Опомени се, Боже, отаца и браће наше који пре нас уснуше и упокој их тамо где светлост лица твојега надгледа. Опомени се, Господе, заробљене браће наше и ослободи их од сваке неприлике. Опомени се, Господе, оних који доносе плодове и добро чине светим твојим црквама, и подај им што моле за спасење и живот вечни. Опомени се, Господе, и нас смиренних, грешних и недостојних слуга својих, и просветли нам ум светлосту разума твојега, и поведи нас по стази заповести твојих, молитвама свепречисте матере твоје, госпође наше Богородице и увек девојке Марије, и свију светих твојих, јер си благословен у векове векова. Амин.

Недеља свјатих пентикостѣн

Предстојатељ: Рцѣмз њ ѡ свѣѣ самѣхз.

Њ мы: Гдѣн помнѣдѣн, трѣждѣ.

Њ свѣѣнникз:

Млѣтвами стѣхз ѡтѣцз нѣшнхз, гдѣн ѡне хрѣте бже нѣшз, помнѣдѣн нѣгз.

Њ мы: Ѧминь.

Њ прѡчлѣ.

Стоѡцѣ предстојателю посреди црѣкве, дондеже ѡсполнатѣа вс.. Њ прѣѣмше процѣнѣѣ ѡ предстојателѣ, ѡходимз въ кѣлѣѣн нѣшлѣ, глаголюще млѣтвѣ стѣ, ѡже ѡ ѡ всѣкагѡ челоѡѣка глаголетѣа:

Ненавѣдѡщнхз ѡ ѡбѣдѡщнхз нѣгз прѡстѣн гдѣн, члѣѡколѡбѣе. Блѣгѡтворѡщнмз блѣгѡтворѣн. Брѣтѣлмз ѡ сродникѡмз нѣшымз, дѣрѣн ѡже ко стѣенѣю прѡшѣнѣлѣ, ѡ жѣзнь вѣчнѣю. Въ нѣмощехз стѣшлѣ прѡстѣн, ѡ ѡцѣленѣѣ дѣрѣн. Ѧже въ мѡри ѡпрѣвн. Стѣштѣштѣѡщнмн стѣштѣштѣѡщн. Слѣжѡщнмз, ѡ мнѣлющнмз нѣгз, грѣхѡвз ѡстѣвленѣѣ дѣрѣн. Заповѣдавшнхз нѣмз недѡстѡщнмз молѣтнѣлѣ ѡ нѣхз, помнѣдѣн по велѣнѣѣѣ твоѣѣ мнѣлѣстн. Помнѣн гдѣн, прѣжде ѡрѡпшлѣ ѡтѣцѣ, ѡ брѣтѣю нѣшлѣ, ѡ ѡпокоѡѣ ѣ, ѡдѣже прѣстѣцлѣтѣз вѣѣтѣз лнцѣ твоѣгѡ. Помнѣн гдѣн, брѣтѣѣ нѣшнхз плѣнѣннхз, ѡ ѡзбѣвн ѣ ѡ всѣкагѡ ѡстѡѡнѣлѣ. Помнѣн гдѣн, плодѡносѣщнхз, ѡ добродѣлѡщнхз во стѣхз твоѡхз црѣкѡлѣхз, ѡ дѣждѣ ѡмз ѡже ко стѣенѣю прѡшѣнѣлѣ, ѡ жѣзнь вѣчнѣю. Помнѣн гдѣн ѡ нѣгз смнрѣннхз, ѡ грѣшнхз, ѡ недѡстѡщнхз рѣз твоѡхз: ѡ прѡсѣѣтѣн нѣшз ѡѣмз свѣѣтѡмз рѣзѡмѣ твоѣгѡ, ѡ настѣвн нѣгз на стѣзѣн зѣповѣдѣѣ твоѡхз. Млѣтвами прѣѣтѣлѣ блѣцѣѣ нѣшлѣлѣ стѣѣѣ, ѡ прнснодѣѣ мрѣн, ѡ вѣѣхз твоѡхз стѣхз. Ѧкѡ блѣгѡсловѣнз стѣн во вѣѣкн вѣѣкѡвз, Ѧминь.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Праштање се говори овако:

Опрости ми, оче свети, и благослови, што год згреших у све дане живота својега. И овога дана безбројно сагреших душом и телом, сном и лењошћу, нпомрачењем бесовским, у мислима нечистим, у заборавности ума, и у осуђивању. Згреших срцем и свима својим чулима, слухом и видом, хотимице и нехотице, и нема греха којег не учиних. Али се за све кајем. Опрости ми, оче свети, и благослови, и помоли се за мене грешнога.

Недеља свѣта пентикостѣи

Процѣнѣице гл҃голет҃ва:

Простѣи ма, ѿтче свѣи, и бл҃гословѣи, ѣлика согрѣшѣхъ во всѣ дни животѣ моєгѣ, и въ иѣи дѣнь безъ числа согрѣшѣхъ, дѣшѣю и тѣломъ, и оумомъ и лѣностѣю, помрачѣнѣемъ бѣсѣбикимъ, въ мѣслехъ нечистыхъ, въ забѣтѣи оумѣ, и во ѡсѣждѣнѣи: согрѣшѣхъ ѣрдѣемъ, и бѣмнѣи моиимъ чѣвѣтѣи, и ѡхѣомъ и вѣдомъ, болю и небѣлю: и неѣсть тогѣ грѣхѣ, ѣгѣже не сотворѣхъ, но ѡ всѣхъ каѣемъ, простѣи ма, ѿтче свѣи, и бл҃гословѣи, и помолѣма ѡ мнѣ грѣшнѣемъ.

ПОЛУНОЋНИЦА СВАКОДНЕВНА

Свештеник говори: Благословен Бог наш...

Народ: Амин

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешителю, Душе Истине, Који си свуда присутан и све испуњаваш, Ризнице добара и Животодавче, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благ, душе наше.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник

Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Сина и светог Духа, и сада и увек и у векове векова.

Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Начало полуднощницы

Свјатеник глаголетъ: Благословенъ бгъ нашъ:

И мѣ: ѿ мѣнь.

Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

Црѣ ѿ небыи, оутѣшителю, душе истини, иже воздаѣ съи и вс исполнаѣи, сокровнице блгнхъ и жизни подателю, прииди и величае въ ны, и ѡчисти ны ѿ всѣхъ кѣхъ и кверны, и испи блже души нашѣ.

Съгъи бже, съгъи крѣпкѣи, съгъи безсмертнѣи, помилди насъ. **Трижды.**

Слава ѿцѣ, и сиу, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прииди, и во вѣки вѣкѣвъ. ѿ мѣнь.

Престѣла трѣце, помилди насъ: гди, ѡчисти грѣхѣи нашѣ: вѣко, прѣстѣи беззакѣнѣи и ша: съгъи, прѣстѣи и исцѣли немощи нашѣ, имене твоегѣ ради.

Гди помилди, **трижды.**

Слава ѿцѣ, и сиу, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прииди, и во вѣки вѣкѣвъ. ѿ мѣнь.

Оче нашъ, иже съи на небухъ, да свѣтитѣа имя твоѣ, да приидетъ црѣтѣе твоѣ: да вѣдетъ воля твоѣ, ѣкѣ на небу и на земли. хлѣбъ нашъ насущнѣи даждь намъ днѣсь, и ѡстѣви намъ долги нашѣ, ѣкоже и мѣ ѡставаѣемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи насъ во искушење, но избави насъ ѿ лѣваго.

Свѣтеникъ возглаголетъ:

ѣкѣ твоѣ сътъ црѣтво, и сила, и слава, ѿцѣ, и сиу, и стѣмѣ дхѣ, нынѣ и прииди, и во вѣки вѣкѣвъ.

Тѣже, Гди помилди, **ѣ.**

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем. **(3 поклона.)**

Псалом 50

Помилиј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми незнано и тајно премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати Лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од Лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацивати. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови Јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву

Недеља свјата пентикостѣн

Слава Оцу, и Сину, и Свѣтому Духу, и њинѣ и приносѣ, и во вѣки вѣковъ. Аминъ.

Прѣидѣте, поклонѣмѣ црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмѣ и припадѣмѣ хрѣсту, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмѣ и припадѣмѣ самому хрѣсту, црѣви и бгѣ нашемѣ. **Поклоны трѣ.**

И ѡвѣ Псаломъ ѡ:

Помнѣи мѣ бже, по величѣи милости твоѣи и по мнозѣствѣ щедрѣти твоѣихъ ѡчиствѣ беззаконїе мое. Нанпаче ѡмыи мѣ ѡ беззаконїа моихъ, и ѡ грѣхѣ моихъ ѡчисти мѣ. Гдѣкѣ беззаконїе мое азъ знаю, и грѣхъ мой предо мною стѣ вѣнѣ. Тебѣ сдѣнохъ согрѣшѣнїхъ, и лѣкавое предѣ твоѣю сотвори хъ, гдѣкѣ да ѡправдиши мѣ во словесѣхъ твоихъ, и побѣдиши, внигда сдѣнѣи ти. Се бо въ беззаконїихъ зачатъ стѣмъ, и во грѣсѣхъ роди мѣ мати моя. Се бо истинѣ возлюбилъ стѣи, безвѣстнаа и тѣнна премѣдрости твоѣа ѡбнѣи мѣ стѣи. Ѡкропиши мѣ исопомъ, и ѡчищу мѣ, и паче снѣга ѡбѣлю мѣ. Срдѣце мое ѡбнови радостъ и веселїе, возрадѣется кѣрсти смиреннаа. Ѡбрати лице твоѣ ѡ грѣхъ моихъ, и не беззаконїа моя ѡчисти. Срдѣце чисто созижди во мнѣ бже, и дѣхъ правъ ѡбнови во утробѣ моеи. Не ѡбѣржи мене ѡ лица твоѣго, и дѣла твоѣго стѣгъ не ѡмнѣи мѣ мене. Воздѣждь мѣ радостъ спѣнїа твоѣго, и дѣломъ блженнѣмъ ѡтверди мѣ. Насѣдѣ беззаконїихъ моихъ стѣмъ, и нечестїивѣи кѣ тебѣ ѡбратѣтѣ мѣ. Избави мѣ ѡ кровѣи бже, бже спѣнїа моихъ, возрадѣется ѡзѣкъ мой правдѣ твоѣи. Гдѣи, ѡчисти мѣ ѡбѣрзешн, и ѡчисти мѣ возвѣстѣтѣ хвалѣ твоѣи. Гдѣи ѡце бы вохотѣли стѣи жертвы, дѣлѣ быхъ ѡбѣ: воегожѣнїа не блговолїши. Жертва бгѣ дѣхъ сокрѣшенїа: срдѣце

правде, приносе и жртве свеспальнице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Затим се одмах с побожношћу и скрушеношћу поје тројични канон 7 гласа, који у грчком има акростих: Хвалим, Тројице, тебе, самовладалачку природу.

ПЕСМА ПРВА

Ирмос. На твој миг природа воде, дотле течне, претвори се у Земљан облик, Господе. Зато Израил прође непоквашен, певајући теби песму победничку.

Пресвета Тројице, Боже наш, слава теби!

Отвори ми мисаона уста срца и тварне усне да те хвалим, једино божанство свега света, троструко светло, да ти појем песму благодарну, светлости делатељу.

Пресвета Тројице, Боже наш, слава теби!

Да покажеш изобиље своје благодати, Тројице неизмерно силна, ти изваја човека, само блатну слику твојега владалачког господства, вајару.

Слава Оцу и Сину и светому Духу.

Ум којему нема почетка роди Реч, вечну с њим, и Духа израчи који је заједнички без почетка. Тако нас удостоји да се клањамо једному Богу по бићу троипостасном, а заједничкога обличја.

И сада и увек, и у векове векова. Амин.

сокрѹшенно њ смиренно бѣх не о҃уничжѣхъ. Оубѣжѣ гдѣн, бл҃говоленїемъ твоимъ и҃ѡна, њ да созиждѣтсѣ ст҃ены іерлїмскїа. Тогда бл҃говолиши жер҃твѣ правды, возношенїе њ всесожегасѣма: тогда возложѣтсѣ на ол҃тарѣ твоѣмъ тельцы.

Пѣснь ѧ.

Ірмосъ, Млнїемъ твоимъ на земный ѡбразъ преложиѣа, прѣжде о҃добразаньѣмое водное ст҃ество, гдѣн: тѣмже немокреннѡ пѣшешествовавъ и҃нѡ, поетъ тебе пѣснь побѣдную.

Прпѣкъ: Престѣла тр҃це бже нашѡ, слава тебе.

Ѹверзи мнѣ о҃гтѣ о҃мнѡа сѣрца, њ о҃гтнѣ вѣцѣствѣннѡа ко хвалѣ твоѣи, трнѣвѣтлоє єдиное бжествѣ бсѣхъ, пѣти тебе пѣснь свѣтѣодѣтелю, бл҃годѣрственикю.

Прпѣкъ: Престѣла тр҃це бже нашѡ, слава тебе.

Да презлншнее твоєа бл҃гостн покажешн, содмѡ єи҃н человекѡа тр҃це безмѣрноси҃льнаа: токмѡ ѡбразъ єрѣннѡи твоєгѣ началнагѡ содѣтелю, гдѣствѣа.

Слава о҃цѣ, њ снѣ, њ стѣмѣ дхѣ,

о҃умъ безначальный, слово сопрнсноѡцное роднѡи, њ дхѡа собезначальнаго проїавнѡи, сподѣн єдиномѣ бгѣ по ст҃вѣствѣ соверѣзнѣ насѡ поклонѣтнѣа тр҃ипостѣномѣ.

њ нынѣ њ прнснѡ, њ во вѣкн вѣкѡвѡа, аминѡ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

И сада и увек, и у векове векова. Амин.

Божја Речи, ти јасно произиђе из чисте Неве, непроменљива у свему поста једнака с људима. И свему свету показа јединствено по бићу, троструко сјајно божанствено владалаштво непроменљивих ипостаси.

Господи, помилуј. **Трипут.**

Тројични седалан, глас 7, подобан оном: Који мене ради.

Смилуј се, света Тројице, на слуге своје које згрешише. Милосрдна, прими нас који се кајемо и удостој нас опростења.

Богородичан

Слава Оцу и Сину и светому Духу, и сада увек векове векова. Амин.

Учини добро душама нашим које греси злоставише, пречиста Богородице, и избави од пропадања нас који те појемо, богоневесто.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Ирмос. Христe Боже, који ниси оставио отачко наручјеа када сиђе на земљу! Ја чух тајну твоје уредбе и прославих тебе, једини човекољупче.

Пресвета Тројице, Боже наш, слава теби!

Недеља слава петникобѣтѣн

И нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвѣ, ѡминь.

Бѣгородиченз: Нензмѣннѡ челоувѣкѡмѣ ѡподобьелѡ по всемѹ бжѣтѣн слѡве, ѡ чѣтыѡ ѡтроковѣицы прошелѣз ѣнѣ ѡвѣ: и вѣмѣ показѡлѣз ѣнѣ бѣгоначѡлѣе трѣтѣннѡе, и ѣднѣнственнѡе ѡбщестѡвомѣз нензмѣннѡхѣз ѡпогѣтѣенѣ.

Гдѣн помнѡлѣнѣ, **трѣжды.**

Сѣдѡленз, гласѣз ѣ. Подѡбенз: Нѣже менѣ радѣн:

Согрѣшнѣвшѡмѡ помнѡлѣнѣ трѣце сѣтѡлѡ, рабѣнѣ твоѡлѡ: и прѣимнѣ кѡющѡмѡмѡ тѡебѣ бѣгѡдѣтробенѣ, и процѣнѣнѡ спѡдѡбнѣ.

Бѣгородиченз:

Слѡва ѡцѣ, и снѣ, и слѡмѣ дѣхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвѣ, ѡминь.

Ѡслѡблѣсннѡмѡ дѣшѡмѡ нѡшѡ грѣхѡмѡ, ѡбѣлѣжнѣ вѣсѣтѡлѡ бѣе, и нѣзбѡвнѣ ѡ прѣгрѣшѣнѣнѣи тѡебѣ поющѡмѡ бѣгоневѣстѡ.

Пѣснь ѡ.

Ирмосѣз: Ѡчѡ нѣдѡра не ѡстѡлѡвѣлѡ, и сошѣдѣз на зѣмлю, хрѣтѣе бжѣе, тѡинѣ ѡбѣлѡшѡхѣз смѡтрѣнѣлѡ тѡеогѡ, и прослѡвнѣхѣз тѡлѡ, ѣднѣнѣ чѡлѡвѣкољубѣе.

Прѣпѣвѣз: Прѣсѣтѡлѡ трѣце бжѣе нѡшѣз, слѡва тѡебѣ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Троструко светла, заједничка Јединице, која божанствено владалачки све спасаваш, огради сада нас појце твоје и спаси нас од невоље, страсти и свакога зла.

Пресвета Тројице, Боже наш, слава теби!

Не достају. нам праве речи за твоје троструко светло божанство, које се не да разумети. Али те појемо, човекољупче, и славимо твоју силу.

Слава Оцу и Сину и светому Духу.

На земљи као на небесима са зборовима бестелесних сила неодољиво те делимо, Јединице и Тројице, и славимо с љубављу, јер господариш свему што је на свету.

И сада и увек, и у векове векова. Амин.

Од Очеве славе отступио ниси, када си у худост сишао нашу од добре воље и ваплотио си се, ти који си изнад бића. Све си узвисио к божанској слави, јер си милосрдан.

ПЕСМА ПЕТА

Ирмос. Ранимо, о Речи, у славу твоју и хвалу, и непрестано појемо изобраење крста твојега, који нам даде за оружје у помоћ.

Пресвета Тројице, Боже наш, слава теби!

Недеља слава пентикостѣи

Содержителнаа тринеѣтлаа љдинице, бѣоначѣлнаа и спѣителнаа вѣѣхъ, твоѣ пѣвцы нынѣ ѡградѣ, и спѣи ѡ скорби, и страстѣи, и всѣкагѡ ѡслобѣнѣа.

Прпѣвз: Прерѣлаа трѣце вѣѣ нашь, слава тебеѣ.

Назнаменательныхъ речѣнѣи, твоегѡ непостижѣмагѡ тринеѣтлагѡ вѣѣртѣа, недоумѣвающе воспѣваемъ тѣа чѣвѣколѡбче гдѣи, и прославаемъ твоѡ силѣ.

Слава Ѡцѣ, и сѣ, и слѡмѣ дхѣ

На землѣи ѣкѡ на нѣвѣхъ со безплѡтными лики, љдинице и трѣце, нераздѣльнѡ тѣа раздѣлаемъ, и любѡвѣю славимъ, ѣкѡ ѡцѣи вѣѣми владычествѡцѣю.

и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминѣ.

Бѣгѡродиченз:

Ѡчѣкѣа славы не ѡртѣпль, кѡ нашьей хѣдогѣи снзшеаѣ љнѡбѡлю, воплѡщѣа прѣдѣцѣтвенный: и вознѣаѣ љнѣи кѡ вѣѣртѣннѣи славѣ, ѣкѡ блѡгѡтѣробенз.

Пѣснь Ѣ.

Ирмос: Ноць не свѣтла невѣрными, хрѣтѣ, вѣрными же просвѣщенѣе вѣа слѡдѣи слѡвѣзъ твоихъ: сегѡ радѣи кѡ тебеѣ ѡѣтѣрннѡю, и воспѣваю твоѡ вѣѣствѡ.

Прпѣвз: Прерѣлаа трѣце вѣѣ нашь, слава тебеѣ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Природо која си извор светлости, Тројице по обличју, а Јединице по смерању, по слави и части! Утврди нас у својој љубави.

Пресвета Тројице, Боже наш, слава теби!

Природо која си извор светлости, Тројице по обличју, а Јединице по смерању, по слави и части! Утврди нас у својој љубави.

Слава Оцу и Сину и светому Духу.

Ми славимо Ум и Реч и Духа, једно божанствено владалаштво, природу трострука сунца, и молимо да се избавимо од искушења и свих туга.

И сада и увек, и у векове векова. Амин.

Божја Речи, ти доби облик људске природе од свете Девојке, и нас научи да појемо Тројицу у Јединици заједничког обличја на истом престољу.

ПЕСМА ШЕСТА

Ирмос. Мука ми је на валима брига о животу; потапају ме греси што плове са мношвом, бацају ме к звери што душу губи. А ја, Христе, тебе вичем као Јона: извуци ме из дубине смртоносне.

Пресвета Тројице, Боже наш, слава теби!

Недеља слава ПЕНТИКОСТИ

Свѣтоточаљноє ѣстество трѣце начертаньми, и ѣдинице въ свѣтѣ и славѣ и чѣсти, оутверди насъ въ твоѣи любви.

Прпѣвъ: Престѣла трѣце вѣже насъ, слава тебѣ.

Свѣтоточаљноє ѣстество трѣце начертаньми, и ѣдинице въ свѣтѣ и славѣ и чѣсти, оутверди насъ въ твоѣи любви.

Слава оцѣ, и сѣ, и со мѣ дхѣ,

Оумъ, и слово, и дхъ, ѣдино вѣночало и триоличноє ѣстество славаце, проимъ и званъи и исхъи, и всакихъ корѣи.

И нынѣ и при си, и во вѣки вѣкѣвъ, аминъ.

Воскрѣже вѣи слово, въ ѣстество челоуѣчское, ѿ сѣла дѣи, трѣцѣ во ѣдинице на чинѣ сѣи пѣти, свѣрзи и сопредѣли.

Пѣсь 6.

Ирмос: Плавяцаго въ мольбѣ житѣискихъ попечѣи, съ кораблемъ потоплаема грѣхѣи, и дшестелѣнномъ свѣрю приметѣема, ѡкв ѡна, хрѣте, вопиѣ ти: и зъ смертноиыа глѣбни възведи мѣ.

Прпѣвъ: Престѣла трѣце вѣже насъ, слава тебѣ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Самовладалачко божанствено владалаштво слаavimo, у којегa су три ипостаси неизменљиве једна с другом, с моћи исте части, које имају само разлику по својству што је у сваке.

Слава Оцу и Сину и светому Духу.

Мисао ни редови анђеоских чета хвале тебе самовладалаштво трострука сунца. С њима и ми певамо блатним уснама и верно слаavimo тебе, Јединицу што све створи.

И сада и увек, и у векове векова. Амин.

И сказати се речју не да како се пре векова од сунца Оца роди Реч, друго сунце, и напослетку засја од Девојке, и научи нас да једноставни Бог, умом недокуљиви, има три ипостаси.

Господи, помилуј. **Трипут.**

Седалан, глас 7, подобан оном: Светлији од огња.

Тројице истоветнога бића, Јединице троипостасна, смилуј се на нас које изваја, о бесмртна! Спаљуј злоће нас грешника и просветљуј срца нас који појемо милосрђе твоје. Боже наш, слава теби!

Богородичан Подобан

Слава Оцу и Сину и светому Духу, и сада и увек, и у векове векова. Амин.

Недеља свѣта пентикостѣн

Ѣдннослѣвнѣю державѣ, ѣ Ѣднноначѣльное бѣгоначѣлїе, тремнѣ ѣпорѣтѣсьми ѣдѣе, непремѣннѣ съ дрѣгѣ дрѣгомѣ слѣвнмѣ, разлѣчїе ѣмѣще тѣокмѣ, бытїемѣ коѣждо ѣвоѣствѣ.

Слѣва Ѡцѣ, ѣ снѣ, ѣ стѣомѣ дхѣ,

Ѡѣмнѣн тѣ чїнове ѣггѣльскїхѣ красѣтѣ хвалѣтѣ, трисѣлнечное бѣгоначѣлїе: съ ннѣмѣже ѣ мы брѣннѣыми ѣустѣ, ѣѣкѣ тѣворѣтельнѣ брѣхѣ, Ѣдннѣ прѣснослѣвнмѣ, ѣ вѣрнѣ слѣвнмѣ.

ѣ нынѣ ѣ прїенѣ, ѣ во вѣкнѣ вѣкѣвѣ, ѣмнѣ.

Недоѣмѣннѣымѣ слѣвомѣ, слѣво рѣждѣшееѣ ѣ ѣлнѣ Ѡцѣ, ѣно ѣлнѣе, прѣжде вѣкѣ, ѣ дѣбы напоѣлѣдокѣ возѣѣл: ѣ Ѣдннѣственнѣго тремнѣ лнѣцы, недоѣмыѣслнѣмаго бѣа проповѣда.

Гдѣ помнѣдѣ, **трїѣжды.**

Сѣдаленѣ, гласѣ 3: Подѣбенѣ: Ѡгнаѣ свѣтлѣѣшнѣ:

Трїѣ Ѣднноѣщнѣма, Ѣдннѣе брѣхѣ трїѣпорѣтѣнѣма, помнѣдѣ, ѣже ѣздѣлѣ Ѣнѣ, бѣзѣмѣртнѣма: попѣлѣющнѣ слѣбы прѣгрѣшѣющнѣхѣ, ѣ прѣскѣщѣющнѣ сѣрдѣцѣ поѣщнѣхѣ бѣгодѣтрѣбѣе тѣвоѣ, бѣже нѣшѣз, слѣва тѣвѣѣ.

Бѣгорѣднѣенѣ:

Слѣва Ѡцѣ, ѣ снѣ, ѣ стѣомѣ дхѣ, ѣ нынѣ ѣ прїенѣ, ѣ во вѣкнѣ вѣкѣвѣ, ѣмнѣ.

Од огња је сјајнија и од светлости силнија милост твоје благодати, госпођо. Она спаљује грехе људима, а роси размишљања оних који поју твоје величине, Богородице свенепорочна.

ПЕСМА СЕДМА

Ирмос. Побожни момци, кад их бацише у петћ огњену, претворише огањ у росу, и певаху и клицаху овако: благословен си, Господе, Боже отаца наших.

Пресвета Тројице, Боже наш, слава теби!

Послушни беседама божанских пророка, славимо тебе, Бога свега света, јединога, а у три обличја, и овако кличемо: благословен си, Господе, Боже отаца наших.

Пресвета Тројице, Боже наш, слава теби!

Послушни беседама божанских пророка, славимо тебе, Бога свега света, јединога, а у три обличја, и овако кличемо: благословен си, Господе, Боже отаца наших.

Слава Оцу и Сину и светому Духу.

У с нама од праха, заједно с нетварним редовима у песмама певамо теби, света Тројице у Јединици бића, и кличемо: благословен си, Господе, Боже отаца наших.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Огнѧ свѣтлѣиши, свѣтѧ дѣйствениѣиши млѣтъ бл҃годѣти твоѣѧ бл҃гѣ, попалѧюци грѣхѣи челобѣкѡвѣ, ѡ ѡрошѧюци мѡгли хвѧлацихѣ величїѧ твоѧ, вѣѣ пренепорѡчнаѧ.

Пѣснь 3.

Ирмосъ: Вѣ пѣць Огненнѡю вѣрженн прїбнїи Отроцы, Огнь вѣ рѡсѡ преложїша, воспѣвѧнїемѣ ице вопїюще: бл҃гословѣнѣ ѿ гдїи вѣѣ Отѣцѣ нашнхѣ.

Прпѣвѣ: Пресѣла трїце вѣѣ нашѣ, слава тебѣ.

Свѣтолѡчнѡми блнстѧнїи прїснѡ сїѧѧ, трисвѣте вѣѣ, ѡдїннѣ непретѡпнѧ ѡ пресѡцнѧ сїсн, ѡже вѣ тѧ бл҃го, вѣрѡцнѣѧ бл҃гочѣстнѡ, ѡ поклонѧющнѣѧ тебѣ.

Прпѣвѣ: Пресѣла трїце вѣѣ нашѣ, слава тебѣ.

Речѣнїемѣ вѣѣстѣннѣхѣ прѣвѡкѣ повннѡщнѣѧ, ѡдїногѡ тѧ тѡчїю бѣѧ вѣѣхѣ слѧвнѣѣ вѣ трїѣхѣ начертѧнїнхѣ, ице вопїюще: бл҃гословѣнѣ ѿ гдїи вѣѣ Отѣцѣ нашнхѣ.

Слава Оцѣ, ѡ ѡцѣ, ѡ сїнѣ, ѡ сѡмѣ дхѣ,

Перстнѡми оѡстѧнѧми мѡ сѣ невещѣстѣннѡми чїннѡми, пѣснѣми трїце сѣѧѧ, тѧ поѣмѣ во ѡдїнствѣ ѡцѣствѧ, вопїюще: бл҃гословѣнѣ ѿ гдїи вѣѣ Отѣцѣ нашнхѣ.

ѡ нынѣ ѡ прїснѡ, ѡ во вѣкн вѣкѡвѣ, ѡминѣ.

Онај који изваја Адама јасно поста човек од тебе, пречиста, да га опет поново изваја и обоготвори људе, који овако кличу: благословен је, пречиста, плод утробе твоје.

ПЕСМА ОСМА

Ирмос. Купина на Синају, када је пламен обузе, али не опали, Бога откри Мојсију мутава језика и нескладна гласа. А ревност о Богу, показа да три момка огљу не подлежу, него певају: Сва дела Господња Господа појте, и преунесите у све векове.

Пресвета Тројице, Боже наш, слава теби!

Све је у твојој моћи, о троструко и јединствено Господње владалаштво којему почетка нема, и управљаш небо и земљу. Зато сачувај мене којег свагда привлачи твоја милошта да ти појем: сва дела Господња, Господа појте и преунесите у све векове.

Пресвета Тројице, Боже наш, слава теби!

Тројице Јединице,. удостој срца нас појаца твојих да их обасјају луче троструко сјајнога сунца, и подари свагда да већ сада гледамо твоју лепоту сви који с пуном вером појемо твоју величину у све векове.

Слава Оцу и Сину и светому Духу.

Добротворе човекољупче, учини од мене храм своје троструко светле зоре и заједнице и деоничарства с тобом. И не дај, Господару, самовладаоче Боже мој и Господе славе, да доспеју до њега невидљиви непријатељи и телесне страсти, како бих те славом славио у све векове.

Да њже созда́вший а́дма, возсо́зидаетъ па́ки, всесѣ́телъ, њзъ тебѣ́ я́вѣ́ воцеловѣ́чнелъ, челоуѣ́ки ѡ́божнѣ́хъ си́це вопи́оуыа: бл́гословѣ́нъ пресѣ́телъ, пло́дъ твоегѡ́ чре́ва.

Пѣснь ѱ.

Ирмосъ: Нешпальнаа ѡгнью * въ инан причащшааа кзпина бга явн: медленноазычномъ и гдгннвомъ мовнѣовн, и ѡтрокн рѣвностъ бжѣа трн непрехорнмыа во ѡгнн пѣвцы показа: вса дѣла гднъ гда пойте, и превозносите во вса вѣкн.

Прпѣвз: Пресѣ́телъ трѣ́це бжѣ́ нашъ, слава тебѣ́.

Солнца лѣ́лими трисѣ́ннагѡ ѡ́здрѣ́чнелъ свѣ́тодѣ́тельными сподѡ́би, сердца́мъ пѣ́вцѣ́въ твои́хъ: и ны́нѣ зрѣ́ти добо́ротъ твоѡ́ трѣ́це, ѣ́динице, ѡ́къ мо́чно дѣ́лѡ́ всегда́, всѣ́мъ вѣ́роу подо́бноу, твоѡ́ величѣ́е пѣ́сносло́вцымъ во вса́ вѣ́кн.

Прпѣвз: Пресѣ́телъ трѣ́це бжѣ́ нашъ, слава тебѣ́.

Держи́ши вса́чскаа, трѣ́чное и ѣ́динственое гдѡначѣ́лѣ́е безнача́льное, и ѡ́управля́вши нѣ́бо и зѣ́млю. чѣ́мже ма́ любовью́ твоѡ́ю́ привлачи́ма при́сно, сохрани́ пѣ́чти тебѣ́: вса́ дѣ́ла гдѡ́ гда́ пойте, и превозносите во вса́ вѣ́кн.

Слава ѡ́цѣ́, и сѣ́, и стѡ́мъ а́хъ,

Хра́мъ ма́ твоѡ́а трисѣ́чнмыа сотвори́ зрѣ́н, бл́годѣ́телю члѣ́вколю́бче: и причѣ́тѣ́а и прѣ́вещѣ́нѣ́а непрѣ́тѣ́нна врагѡ́мъ невѣ́днмымъ, и плотскѣ́мъ стращѣ́мъ вѣ́ко, покажи́, ѣ́дннонача́льный бжѣ́ мо́й и гдѡ́ славы, пѣ́сносло́вчти тѣ́ во вса́ вѣ́кн.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

И сада и увек, и у векове векова. Амин.

Светлост божанствено владалачка сину из утробе твоје, Девојка и мати чиста, и обасја цео свет светлошћу трострука сунца, и учини да је земља друго небо, те поје: сва дела Господња, . Господа појте и преунесите у све векове.

ПЕСМА ДЕВЕТА

Ирмос. Мати Божја и девојка, породила и ипак девојка! То није дело од природе, већ од Божјега снихођења. Зато свагда величамо тебе, о чиста, што се једина удостоји божанских чудеса.

Пресвета Тројице, Боже наш, слава теби!

Ми људи од блата немамо снаге да достојно узвишавамо и појемо тебе којег на висинама непрестано поју серафими. Али ипак усуђујемо се да те величамо као господара свега света и човеку веома љубазнога Бога.

Пресвета Тројице, Боже наш, слава теби!

Избави од телесна бола и душевна страдаља нас појце твоје, јединствена Тројице неразделљива, и удостој да се сачувамо неповређени од свих искушења у животу.

Слава Оцу и Сину и светому Духу.

Божанствено владалаштво троструке светлости, равно по сили и у којег је моћ, неизменљива лепото суштствене доброте! Дај нам слугама својим да се избавимо од пропадања и ослободимо од искушења и страсти.

Недеља слава пентикостѿн

и њинѣ и приишо, и во вѣки вѣкѡвѣ, ѡминь.

Свѣтъ бѡначальный ѡ чрева твоего воздѣвѡи, бѡмаги пречїтаа, вѣь мїръ трибѡначнымъ свѣтомъ ѡзарї, и зѣмлю ѡкоже ардѡе нѣо показа, поѡцѣ: вѣа дѣла гдѣна гдѣ поїте, и превозноїте во вѣа вѣки.

Пѣнь д.

Ирмос: Мѣи бѣа и дѣа, рѡдшаа и дѣствѡюща пакн, не ѣтѣтѣа дѣло, но бѣа инзхожденїа: тѣмъ ѡкоже ѣднѡ бѣнхъ чдѣе сподѡльшюа, тѣа приишо велчїемъ.

Припѣвз: Пречїтаа трїце бѣе нѡшз, слава тѣеѣ.

Высокѡбнѣти и пѣти тѣа дѡстѡинъ, ѣгоже въ вѣшнхъ непрѣтѣннъ серафїмнъ вѡспѣвѡютъ, не возмѡгѣмъ брѣнїн: ѡбѣе ѡкоже вѣкѡ вѣкѡхъ дерзѡюце, и чѣвѡколѡбнѣншаго бѣа велчїемъ.

Припѣвз: Пречїтаа трїце бѣе нѡшз, слава тѣеѣ.

Тѣлѣенъа болѣзнн ѡзѡвн, и дѡшевнаго прѣстрѣтїа пѣвцы тѡѡ, ѣднѣтѣвеннаа трїце неразѣльнаа, и сохрѣнїтїса неврѣдѣннѡимъ ѡ вѣкѡхъ жнчїенїкѡхъ нѡдѡшенїн сподѡбн.

Слава ѡцѣ, и сїнѣ, и стѡмѣ дхѣ,

Равносїльнаа, бѡначальнаа, трнѣвѣтнаа, вѣсїльнаа держѡво, неизмѣннаа дѡбрѡто ѣднѣтѣвеннаа бѡгѡстн, дѡждь прѣгрѣшенїнъ разрѣшенїе тѡвоїмъ рабѡимъ, и нѡдѡшенїн, и стѡстѣн ѡзѡвн.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Ум и душу и смесу телесну Бог Реч доби из твоје пречисте материце. Тако се појави као човек заиста, и јасно показа да је човек заједничар божанскога бића.

После канона одмах појемо ове
ТРОЈИЧНЕ ПРИПЕВЕ
Григорија Синаита, на Глас 2

Достојно је, и колико заиста, појати пребожанствену Тројицу: Оца и делатеља свега, којему нема почетка; Реч која је заједнички без почетка, рођену пре векова без одлива, и светога Духа који ван времена од Оца исходи.

Достојно је, и колико заиста, славити тебе Бога Реч, од којег стрепе и дрхте херувими, и којег славом славе небеске силе. Њега који тродневан васкрсе из гроба, Христа, даваоца живота, са страхом прославимо.

Запевајмо сви предивно божанственим песмама Оцу и Сину и Духу божанском, троипостасној моћи, једному царству и господству.

Тебе коју поју сви на земљи рођени и славом славе силе небеске, јединицу по бићу, а троипостасну, којој се све верно клања.

Господствено владалачки вишу од херувима и божанствено владалачки неизмерно вишу од серафима, неразделиву Тројицу у Јединици, суште божанствено владалаштво величамо.

И нынѣ њ прѣсно, њ во вѣки вѣкѡвъ, ѡмѣнь.

Оумъ њ дшш, њ плотикѡе смѣшеніе прѣемъ вѣе, ѡ твоѡхъ ложѣнъ прѣчѣхъ, бѣъ слѡво поистиннѣ челоувѣкъ ѡбнѣа: њ бжѣртвеннагъ ѡцетвѣа ѡбщника челоувѣка ѡвѣ показѡвъ ѣтъ.

Посѣмъ припѣвы григорѣа сѣнаита

Достоѡно ѣтъ ѡкво воистиннѣ, ѡмѣнѣи тѣа бѣа слѡва, ѣгѡже трепѣцѣтъ њ трѣдѣтѣа херѡвѣмъ, њ ѡлвослѡвѣтъ ѡны ѡбнѣа, воискрѣшѡго трѣднѣвнѡ ѡзъ грѡба хрѣта жнзнодѡвѣа стѣхѡмъ прослѡвѣмъ.

Воспоѡмъ всѣ бѣолѣпнѡ пѣсньми бжѣртвенными, ѡца, њ сѣа, њ дха бжѣртвеннаго, трѣѡпѡстѣннѡу держѡвѣ, ѣдѣноу цѣтѡу њ гдѣтѡу.

Юже побѡтъ всѣ земнорѡднѣи, њ ѡлвослѡвѣтъ ѡны ѡбнѣа, ѡ вѣхъ вѣрнѡ поклонѡемѡу, ѣдѣннѣу по ѡцетвѣѣ трѣѡпѡстѣннѡу.

Гдѡначѡлнѡу херѡвѣмъ, њ бѣначѡлнѡу бѣзъ ѡравнѣнѣа серѡфѣмъ, нераздѣлнѡу трѣѣу во ѣдѣннѣѣ, ѡцѣе бѣначѡлѣе тѣа велѣчѡемъ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Оцу којему нема почетка и Богу, Речи која је заједнички без почетка, и Духу се клањам. Тому неразлучному јединому сједињеномб бићу, тробројној Јединици пошту учинимо.

Својим муњама светлих луча сини ми, Боже мој, троиспостасни делатељу свега, и покажи да сам дом твоје недостижне славе, светао и свет лости пун и неизменљив њега, од којег стрепе и дрхте херувими и којег славом славе анђеоске војске, од Девојке неисказано рођенога, Христа, даваоца живота, прославимо са страхом.

Неисказане радости испуни се саздање када виде како твој син, пречиста Девојка, предивно васкрсе из мртвих. Зато тебе и њега славом слави и поштује.

Затим:

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Недеља свѣта пентикостѣн

Оцѣ безначальномѣ и бгѣ, собезначальномѣ словѣ со дхѣомъ поклонѣемъ: неразлучное ѣдино соединѣемое ѡцетвѣдѣ, тринѣиленнѣю ѣдиннѣцѣмъ пѣньми почитѣмъ.

Лѣчездрѣма твоѣмъ мѡлѣнѣмъ возвѣщѣи ми бже мой трѣѣипостѣснѣ, вѣдѣтелю: и доми мѣ покажи твоѣмъ непрѣстѣпнѣмъ славы, свѣтелю, и свѣтѣноснѣмъ, и неизмѣненю. Ѣгѡже трепѣщѣтѣ и трѣщѣтѣ хрѣбѣми, и славоловѣтѣмъ ѡгльскѣмъ вѣннѣства, ѡ дѣи неизрѣченнѣмъ воплѣщѣннѣмъ хрѣтѣмъ живнѣмъ, стрѣхомъ прослѣвнѣмъ.

Стѣи бже, стѣи крѣпкѣи, стѣи беземѣртнѣи, помилѣи насъ. **Трѣжды.** Слава Оцѣ, и снѣ, и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣмъ. ѡминѣ.

Прѣстѣа трѣце, помилѣи насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхѣи нашѣ: вѣко, прѣстѣи беззакѡнѣи нѣшѣ: стѣи, прѣстѣи и исцѣлѣи немѡщѣи нашѣ, ѡмене твоегѡ радѣи.

Гдѣ помилѣи, **трѣжды.**

Слава Оцѣ, и снѣ, и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣмъ. ѡминѣ.

Оче нашъ, ѡже ѣси на нѣбѣхъ, да свѣтѣтѣи ѡма твоѣ, да прѣидѣтѣ црѣтѣе твоѣ: да вѣдѣтѣи вола твоѣ, ѡко на нѣбѣи и на землѣи. хрѣбѣи нашѣи насѣщнѣи дѣждѣ намѣи днѣмъ, и ѡстѣвѣи намѣи долги нашѣи, ѡкоже и мы ѡстѣвлѣемъ должннѣкѣмъ нашѣмъ: и не вѣдѣи насъ во исѣщѣнѣи, но исѣвѣи насъ ѡмъ ѡбѣмъ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Свештеник:

Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Сина и светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Затим полијелејни седалан, глас 8.

Подобан оном: **Што би Заповеђено тајно.**

Кад уста, Христe, из гроба, и када се божански вазнесе у висину небеску, ти милосрдан посла тада боговицима славу своју, духа правога обнови ученицима. Зато тајанствено, као звучне гусле под божанским гудалом, свима јасно забрујаше, Спасе, звуцима о теби и твојем управљању.

Господи, помилуј. **40 пута.**

Слава Оцу и Сину и светому Духу, и сада и увек, и у векове векова. Амин.

Часнија си од херувима и неизмерног славнија од серафима; без покварења Бога Реч си родила. Ти си Богородицад, тебе величамо.

Именом Господњим благослови, оче!

Свештеник:

Боже, пожали нас, благослови нас, обасјај лицем својим нас, и смилуј се на наса.

Чатац: Амин.

Недеља слава петникорџти

Свѣщенникъ возглашѣтъ:

Гѣкѡ тѡѡе ѣтъ цѣтѡ, ѡ сѣла, ѡ слава, ѡ цѣла, ѡ сѣла, ѡ стѣгѡ дѣла, ѡ ѡнѣ ѡ прѣсѡ, ѡ во вѣки вѣкѡвѡ.

И мѡ: ѡмѣнь.

По полѣелѣн сѣдѣленъ, гласѣ ѡ.

Подѡбенъ: Повелѣнноѡ тѣиѡ.

По востѣлѣи хрѣтѣ, ѣже ѡ грѡба, ѡ ѣже кѡ высотѣ ѡнѡи бѣжѣтѡвѣнѡмѡ вознесѣнѣи, бѣговѣдѡцѣмѡ слава тѡѡѡ нѣзпѡслаа ѣнѣ цѣдрѣ, дѣла прѣваго ѡновѣвѡи ѡчѣнѣкѡмѡ. тѣмѣже ѡкѡ гѣла ѡ мѡѡкѣиѣскаа, вѣмѡ ѡчѣнѣа бѣжѣтѡвѣнѡмѡ брѣцѣлѡмѡ тѣиѡ ѡѡе гласѣнѣа, ѡ смѡтрѣнѣ тѡѡѡ.

Гѣи помѣлѣи, ѡ

Слава ѡ цѣла, ѡ сѣла, ѡ стѡмѡ дѣла, ѡ ѡнѣ ѡ прѣсѡ, ѡ во вѣки вѣкѡвѡ. ѡмѣнь.

Чѣнѣишѡю хѣрѡвѣмѡ, ѡ славѣишѡю бѣз' ѡравнѣнѣа сѣрфѣмѡ, бѣз' ѡстѣнѣа бѣа ѡва рѡждѡшѡю, ѡѡцѡю бѣла тѣа велѣаѣмѡ.

Именѡм гѣиѡмѡ бѣгѡсловѣ, ѡтѣ.

И сѣщенникъ:

Бѣе, ѡчѣдрѣнѣ ѡ ѡ бѣгѡсловѣ ѡѡ, прѡсѡвѣтѣи ѡнѣ тѡѡѡ на ѡѡ ѡ помѣлѣи ѡѡ:

И мѡ: ѡмѣнь.

Свештених говори
МОЛИТВУ ПРЕСВЕТОЈ ТРОЈИЦИ,
(састав Марка Монаха).

Свемогућа и животворна света Тројице, изворе светлости, која си једино по доброты извела из небића све што је створено на свету и нада светом, и о том се стараш и то одржаваш. Ти си нам, осим осталих твојих добротинастава земаљском роду, даровала и покајање због телесних слабости до смрти. Не допусти да јадници умремо у својим opakим делима, нити да будемо потсмех зметнику зла, завидљивцу и упропаститељу. Јер видиш, милосрдна, колико је подмукао и непријатељ нама, а колико је и наше лутање и слабост и немарење. Али који те свакога дана и часа гневимо и преступамо часне и животворне заповести, ми те молимо: учини нам по доброты својој која не оскудева. Отпусти нам, дакле, и опрости све што згрешисмо у целом својем животу, досада и до овога часа, делима и разговорима и мислима. Удостој нас да остатак живота свршимо у покајању и скрушености и чувању твојих светих наредаба. Ако нас првари сладост те згрешисмо на многе начине, или проживесмо обманути мрским пожудама, некорисним и штетним; ако растужисмо којег брата својег потстакнути неразумним гневом и јарошћу; ако због језика упадосмо у неизбежне замршене и јаке мреже; ако се безумно спотакосмо којим од својих чула или свима.

Чатац: Амин.

И мѣтва глаголетса ѿ іерѣа:

Всемошцаа, и животворѣщаа стѣа трѣце, и свѣтоначѣльнаа, ѿже мѣрнѣю всѣкъю и премѣрнѣю твѣрь, за єдинѣ бл҃гостѣ ѿ не свѣщнѣх привѣдѣнѣ, и промыслѣа и содерѣжѣщи: ѿже по прѣчнѣх твоѣх неизрѣченнѣх ѿ земнѣмъ рѣдѣ бл҃годѣлнѣнѣх, и покаѣннѣ намъ рѣдн плѣтскѣмъ немѣженѣа до смѣрти дарѣваннѣ: не ѿстѣви намъ ѡклѣннѣхъ въ лѣкѣвѣхъ намѣхъ дѣлнѣнѣхъ ѡмрѣти, ннѣже слѣначѣлннѣхъ, и завѣстѣхъ, и гвѣнтѣю посмѣшество бѣти. зрѣши во бл҃госѣрдѣ, єлнѣхъ ѡѣво ѡнагъ на намъ навѣстѣхъ и враждѣ, єлнѣко же и намѣ стѣрастѣобѣннѣ, и слабѣстѣ, и неврѣженнѣ. но не ѡскѣднѣа тѣ бл҃гѣстнѣ содѣлѣнѣ на намъ, мѣлнѣмъ на всѣкѣнѣ дѣнѣ и чѣсѣхъ прогнѣваѣющѣнѣ тѣ чѣтнѣхъ и живѣтѣвнѣхъ заповѣдѣй прѣстѣплѣннѣмъ: и всѣ ѡѣво всѣгѣ прѣшѣдѣшагъ живѣтѣ намѣгъ, и до нынѣшнѣагъ чѣсѣ согрѣшѣннѣа намѣ въ дѣлнѣнѣхъ илѣ глаголѣннѣхъ, илѣ въ помыслѣннѣхъ, ѿстѣви и прѣстѣнѣ: спѣдѣбнѣ же намъ прѣчѣе скончѣтнѣ жнѣтѣ въ покаѣннѣ, и ѡмнѣннѣ, и соблюденнѣ стѣхъ твоѣхъ побѣлѣннѣ. ѿѣце ѡѣво слѣдѣстѣю прѣлѣстѣннѣшѣеа, многѣвѣрѣзнѣ согрѣшнѣхѣмъ: илѣ мѣрзкнѣмъ похѣтѣмъ непѣлѣзнымъ и вѣрѣднѣмъ ѡбѣлѣстѣннѣшѣеа, прѣпрѣводнѣхѣмъ: ѿѣце гнѣвѣмъ и ѿрѣстѣю подвѣгнѣшѣеа безѣловѣенѣю, когѣ вѣрѣта намѣгѣ ѡкѣрѣннѣхѣмъ: ѿѣце лѣзѣкомъ неизѣлѣжнѣхъ и стѣрѣпѣтнѣхъ, и крѣпкнѣхъ стѣтѣнѣ ѡбѣлѣхѣмъ: ѿѣце кѣнѣмъ чѣвѣстѣвъ намѣхъ, илѣ вѣлѣмъ, вѣлѣю илѣ невѣлѣю, вѣдѣшѣе илѣ не вѣдѣшѣе, ѿ вѣрѣшѣннѣа, илѣ полѣннѣа, безѣмнѣ поползѣхѣмъ: ѿѣце же лѣкѣвѣмъ помыслѣмъ и свѣтнѣмъ совѣстѣ ѡскѣрѣннѣхѣмъ: ѿѣце лн кѣнѣмъ дѣлнѣмъ ѡвѣрѣзѣмъ прѣгрѣшнѣхѣмъ, ѿ прѣдпрѣлѣтѣа и ѡбѣчѣа томнѣмъ слѣгъ: прѣстѣнѣ намъ и ѿстѣви всѣа, всѣшѣдѣре, прѣлѣже и многѣмѣлѣтнѣе, и дѣрѣнѣ намъ прѣчѣе вѣдѣстѣ и слѣдѣ, во єже тѣврѣтнѣ вѣлѣю твоѣ бл҃гѣ, и бл҃гѣдѣлнѣ, и соврѣшеннѣ: да ноцнѣагъ и мѣрѣнѣагъ слѣа, свѣтѣвѣднѣмъ покаѣннѣмъ прѣмѣннѣшѣеа, и ѿкѣ во днѣ бл҃гѣвѣрѣзнѣхъ ходѣшѣе, и чѣнѣннѣ ѡбѣлѣннѣа чѣлѣколѣбнѣю тѣвѣмѣ недѣстѣннѣнѣ, вѣспѣваѣшѣе тѣа и вѣлѣчѣшѣе во вѣкнѣ. **И мѣ:** ѿмнѣнѣ.

Затим:

Слава Оцу и Сину и светому Духу, и сада и увек, и у векове векова. Амин.
Господи, помилуј. **Трипут.**

Свештених:

Христос, истинити Бог наш, који у виду огњених језика с небеса посла пресветога Духа на свете своје ученике и апостоле, молитвама пречисте своје Матере, преподобних и богоносних отаца наших, и свију светих, да помилује и спасе нас, јер је добар и човекољубац.

И обично праштање.

Настојатељ учини поклон до земље и говори браћи:

Благословите, оци свети, опростите ми грешнику.

А браћа:

Бог да ти опрости, оче свети. **Тада браћа од једнога и другог збора почињу чинити то исто, двоје по двоје по чину, моле и добивају опроста. (Настојатељ стоји на сред цркве, а они говоре: Благослови, оче свети, и опрости ми грешнику, итд.), док се сви не изређају.**

Свештеник говори, (а ми непрестано одговарамо: **Господи, помилуј**):

Помолимо се за мир у свету.

За владара по чину нашега по имену и за сав владарски дом .

За преосвештенога архијереја нашега имену.

За напредак и јачање христољубиве војске.

За оца нашега по имену и сву у Христу браћу нашу.

Ва оца и браћу нашу која изостаје.

За оне који нас мрзе и љубе.

За оне који су милостиви с нама и служе наме.

Слава ьцѣ, њ сѣ, њ стѣмѣ дѣ, њ нынѣ њ прѣсно, њ во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Гдѣ помнѣи, **трижды.**

И сѣиенникъ:

Хрѣтѣ истинный бѣз насъ, млѣтвами прѣчѣтыа своѣа мѣре, прѣдстѣлѣствы чѣстнѣхъ нѣнѣхъ сѣлзъ безплѣтнѣхъ: сѣбѣхъ славынѣхъ њ всехвалѣнѣхъ апѣлзъ, (њ сѣбѣхъ храма, њ дне) њ сѣбѣхъ прѣвѣднѣхъ бѣосѣзъ іѣакѣма њ ѣнны, њ всехъ сѣбѣхъ, помнѣетъ њ спасѣтъ насъ, ѣкѣ блѣгъ њ человекѣколюбѣцъ.

И прѣемлемъ процѣниѣ ьбѣчноѣ.

Прѣдстѣлѣтель сотворѣвъ поклонъ на зѣмлю, глаголетъ братѣн:

Благословѣте ьтцѣи сѣи, прѣчитѣ мѣ грѣшнома.

И братѣа: Бѣзъ прѣчитѣтъ чѣ, ьтче сѣбѣи.

И мы: Гдѣ помнѣи, **чѣстѣ.**

Ѡ богохранѣмѣи странѣ нашѣи, влѣстѣхъ њ вѣнствѣ сѣа.

Ѡ ьтцѣи нашѣмъ, ѣлкъ, њ всеи во хрѣтѣ братѣи нашѣи.

Ѡ ненавѣдѣнѣхъ њ любѣнѣхъ насъ.

Ѡ млѣнѣнѣхъ њ сѣбѣнѣхъ насъ.

Ѡ заповѣдѣнѣхъ насъ недѣстѣнѣмъ молѣнѣа ѡ нѣхъ.

Ѡ њзбѣлѣнѣи плѣнѣнѣхъ.

Ѡ ѡшѣдѣнѣхъ ьтцѣхъ њ братѣахъ насъ.

Ѡ въ мѣри плѣнѣнѣхъ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

За оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих.

За ослобођење заробљених .

За оне који плове морем.

За оне који леже у немоћи.

Помолимо се и за обиље земаљских плодова.

И за сваку душу хриштана православних.

За блаженство благочастивих цареваи.

Православних архијереја и оснивалаца свете обитељи овеи.

Родитеља нашихи и свију отаца и брата наше који раније

преминуше и леже овде и свуда у православљу.

Настојатељ:

Рецимо и за саме себе:

Господи, помилуј. **Трипут.**

Напослетку говори настојатељ:

Молитвама светих отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, смилуј се на нас. Амин.

И после отпуста улазимо у храм.

Недеља свѣта пентикостѣи

Ѡ въз немощехъ лежѣщихъ.

Помолимъ и ѡ нѣзобилѣи плодѣвъ земныхъ.

И ѡ великой дѣлѣи хрѣтианъ православныхъ.

Оублажимъ православныхъ архіерѣи, и ктиторы стѣгѣ хрѣма сего
[стѣгѣ обители сеѣ].

Родители наша, и всѣ прежде ѡшѣдшыхъ отцы и братію нашу,
здѣ лежѣщихъ и повсюду православныхъ.

Предсѣдатель:

Рцѣмъ и ѡтнихъ.

Гдѣи помилѣи, **трижды.**

Милѣамѣи стѣгѣи отцыъ нашихъ, гдѣи иже хрѣте бже нашъ, помилѣи
насъ, аминь.

ПОРЕДК ЈУТРЕЊА

Благословен Бог наш, **говоримо:** Амин.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше;
Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи
наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство
Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш засушни
дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо
дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од
злога.

Свештеник:

Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Синам и светог Духа, и
сада и увек и у векове векова.

Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.
Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.
Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу
нашем. **(3 поклона.)**

Начало оѣтрени

Сѣѣнникъ глаголетъ: Блгословѣнъ бѣъ нашь: **И мѣ:** ѡмнѣ.

Сѣбѣнъ бѣже, сѣбѣнъ крѣпкѣнъ, сѣбѣнъ безмертнѣнъ, помилѣнъ нашь. **Трижды.**
Слава Ѡцѣ, и сѣнѣ, и сѣтомѣ дѣхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки
вѣкѣвъ. ѡмнѣ.

Пресѣта трѣце, помилѣнъ нашь: гдѣнъ, ѡчиствѣ грѣхѣнъ нашь: блго, прѣстѣ
беззакѣнѣнъ н ѡша: с ѣнѣ, посѣствѣнъ и исцѣлѣнъ немѣщѣнъ нашь, и мене
твоегѣ радѣ.

Гдѣнъ помилѣнъ, **трижды.**

Слава Ѡцѣ, и сѣнѣ, и сѣтомѣ дѣхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки
вѣкѣвъ. ѡмнѣ.

Ѡче нашь, иже сѣнѣ на неѣствѣхъ, да свѣстѣтѣ и ма твоѣ, да прѣидѣтѣ
црѣствѣ твоѣ: да вѣдѣтѣ вола твоѣ, иакѣ на неѣнъ и на землѣ. хлѣбъ
нашь насѣщѣнъ дѣждѣ намѣ днеъ, и ѡстѣбѣ намѣ долѣ нашь,
иакѣже и мѣ ѡстѣбѣлемъ должникѣмъ нашьмъ: и не вѣдѣнъ нашь во
исѣшѣнѣ, но и вѣбѣнъ нашь ѡ лѣкавагѣ.

Сѣѣнникъ:

Иакѣ твоѣ сѣствѣ црѣтво, и сила, и слава, Ѡцѣ, и сѣнѣ, и сѣгѣ дѣхѣ,
нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Тѣже, Гдѣнъ помилѣнъ, **ѣ.**

Слава Ѡцѣ, и сѣнѣ, и сѣомѣ дѣхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки
вѣкѣвъ. ѡмнѣ.

Прѣидѣтѣ, поклонѣмѣ црѣвѣ нашьемѣ бѣ.

Прѣидѣтѣ, поклонѣмѣ и припадѣмъ хрѣстѣ, црѣвѣ нашьемѣ бѣ.

Прѣидѣтѣ, поклонѣмѣ и припадѣмъ самомѣ хрѣстѣ, црѣвѣ и бѣ
нашьемѣ. **Поклоны трѣ.**

(Псалм 19)

Услишиће те Господ у дан жалости, заштитиће те Име Бога Јаковљевог. Послаће ти помоћ са Светиње, и са Сиона заштитиће те. Опоменуће се сваке жртве твоје, и свеспаљеница Твоја биће обилна. Даће ти Господ по срцу твојем, и све намере твоје испуниће. Обрадоваћемо се спасењу твојем, и у Име Господа Бога нашега величаћемо се. Испуниће Господ све молбе твоје. Сада познах да Господ спасе Помазаника Свога. Услишиће га са неба светога Свога; моћно је спасење деснице Његове. Једни (се хвале) колима, и други коњима, а ми ћемо се величати Именом Господа Бога нашега. Они се саплетоше и падоше, а ми устасмо и усправисмо се. Господе, спаси цара (Свога), и услиши нас, у дан у који Те призовемо.

(Псалм 20)

Господе, силом Твојом узвеселиће се цар, и спасењу Твојем обрадоваће се веома. Жељу срца његовог Ти си му дао, и молитве усана његових ниси га лишио. Јер си га предусрео благословима доброте, ставио си на главу његову венац од драгог камења. Живота је тражио од Тебе, и дао си му дужину дана у век века. Велика је слава његова у спасењу Твојем, славу и величанство ставићеш на њега. Јер ћеш му дати благослов у век века, развеселићеш га радошћу Лица Твога. Јер се цар нада у Господа, и милошћу Вишњег неће се поколебати. Да се окрене рука Твоја на све непријатеље Твоје, десница Твоја да нађе све који Те мрзе. Јер ћеш их учинити као пећ зажарену, у време (гнева) Лица Твога. Господ ће их гневом Својим смутити, и огањ ће их прогутати. Род њихов са земље погубићеш и семе њихово између синова човечијих. Јер подигоше зло на Тебе, смислише замисли које не могу извршити. Јер ћеш их натерати у бекство, а осталима Твојима

Таже Псаломъ ѿ:

Оубишнѣтъ тѣ гдѣ въ дѣнь печѣли, заштитѣтъ тѣ ѿ мѣ бѣга ѿкъвѣла. Побѣдѣтъ тѣ помоць ѿ свѣтъ, и ѿ свѣта заштитѣтъ тѣ. Поманѣтъ всѣкъ жертвѣ твоѣ, и всесоуженіе твоѣ тѣчно бѣдѣ. Дѣтъ тѣ гдѣ по сѣрдцѣ твоѣмѣ, и всѣ совѣтъ твоѣ исполнитѣ. Возрадѣемѣ ѿ спѣн твоѣмѣ, и во ѿма гдѣ бѣга нашегѣ возвеличимѣ: исполнитѣ гдѣ всѣ прощѣніѣ твоѣ. Нѣтъ познахѣ, ѿкъ спѣ гдѣ хрѣстѣ твоѣгѣ: оубишнѣтъ ѣгѣ съ нѣѣ свѣтъ твоѣгѣ: въ свѣтъ спѣн десницѣ ѣгѣ. Сѣн на колѣнѣцѣхѣ, и сѣн на конѣхѣ: мѣ же во ѿма гдѣ бѣга нашегѣ призовѣмѣ. Тѣн спѣтъ свѣта и падѣша: мѣ же вѣстѣхѣмѣ и исправѣхомѣ. Гдѣ, испѣ царѣ, и оубишн нѣ, въ ѿнѣже ѿце дѣнь призовѣмѣ тѣ.

Псаломъ дѣдѣ, ѿ.

Гдѣ, силою твоѣю возвеличитѣ царѣ, и ѿ спѣн твоѣмѣ возрадѣетѣ свѣтъ. Желѣніе сѣрдца ѣгѣ дѣлѣ сѣн ѣмѣ, и хотѣніѣ оубитѣ ѣгѣ нѣѣн лншнѣхѣ ѣгѣ. ѿкъ предѣвѣрнѣхѣ сѣн ѣгѣ блѣвѣніемѣ блѣгѣтѣннѣмѣ, положнѣхѣ сѣн на главѣ ѣгѣ вѣнѣцѣ ѿ камѣне чѣстнѣ Животѣ проснѣхѣ ѣгѣ оубѣ, и дѣлѣ сѣн ѣмѣ долготѣ днѣн во вѣкѣхѣ вѣка. Велиѣ слава ѣгѣ спѣнѣмѣ твоѣмѣ: слава и величѣніе возложнѣн на негѣ. ѿкъ дѣн ѣмѣ блѣвѣніе во вѣкѣхѣ вѣка: возвеличнѣн ѣгѣ радѣстѣю съ лицѣмѣ твоѣмѣ. ѿкъ царѣ оубѣдѣтъ на гдѣ, и млѣтѣн вѣшнѣгѣ не подвижитѣ. Да ѿвѣрѣетѣ рѣка твоѣ вѣмѣ врагѣмѣ твоѣмѣ, десницѣ твоѣ да ѿвѣрѣетѣ всѣ ненавѣдѣцыѣ твоѣ. ѿкъ положнѣн ѿхѣ ѿкъ пѣць ѿгненнѣю во вѣрѣмѣ лицѣ твоѣгѣ: гдѣ гнѣвомѣ своѣмѣ смѣтѣтъ ѣ, и свѣтъ ѿхѣ ѿгнѣ. Пѣдѣ ѿхѣ ѿ землѣ погубѣннѣ, и свѣмѣ ѿхѣ ѿ свѣтъ чѣловѣчѣекнѣхѣ. ѿкъ оубѣклѣннѣ на тѣ свѣтъ, помѣлннѣ совѣтъ,

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

погодићеш лице њихово. Уздигни се, Господе, Силом Твојом, певаћемо и псалмопојати моћи Твоје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.

Амин.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.

Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.

Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш засушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова. Амин.

Спаси, Господе, народ Твој, и благослови наслеђе Твоје; победу даруј правовернима над (свима) непријатељима, и Крстом Твојим чувај народ Твој православни.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Недеља слава пентикостѣн

И҃же не возмо́гутъ соптавити. И҃акъ положиши ѿ хребѣтъ: во и҃збытцѣхъ твоихъ оуготоуиши лице и҃хъ. Вознесѣа, г҃ди, силою твоєю: вопоѣмъ и поѣмъ силы твоѣ.

Слава Ѡцѣ, и снѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ. Аминь.

Стѣи бже, стѣи крѣпкѣи, стѣи безмертнѣи, помилѣи насъ. **Трижды.**

Слава Ѡцѣ, и снѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ. Аминь.

Пресѣта трѣце, помилѣи насъ: г҃ди, ѡчиѣти грѣхѣи нашѣ: вѣко, прѣстѣи беззакѣнѣи и ша: стѣи, прѣстѣи и и҃сцѣлѣи немѣщѣи нашѣ, имене твоегѣ радѣи.

Г҃ди помилѣи, **трижды.**

Слава Ѡцѣ, и снѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ. Аминь.

Ѡче нашъ, иже сѣи на небѣхъ, да свѣтитѣа и҃ма твоѣ, да прѣидетъ црѣтѣе твоѣ: да вѣдетъ вола твоѣ, и҃акъ на небѣи и на землѣи. Хлѣбъ нашъ насѣщѣи дѣждѣ намъ днѣе, и ѡстѣви намъ дѣлѣи нашѣ, и҃акоже и мы ѡстѣвлѣемъ должникѣмъ нашимъ: и не введѣи насъ во и҃сѣшѣнѣе, но и҃збѣви насъ ѿ лѣкѣвагѣ.

Сщ҃енникъ:

И҃акъ твоѣ сѣитъ црѣтво, и сила, и слава, Ѡцѣ, и снѣ, и стѣгѣ дхѣ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ.

И тропарѣи еѣ:

Сщ҃и г҃ди лѣди твоѣ, и бл҃гословѣи догѣѣнѣе твоѣ, побѣды на сопрѣтѣвнѣа дѣрѣа, и твоѣ сохраниѣа крѣтѣмъ твоимъ житѣлѣство.

Слава Ѡцѣ, и снѣ, и стѣмѣ дхѣ,

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Узневши се на Крст добровољно, истоименом Твојем новом народу даруј милости Твоје, Христе Боже; узвесели силом Твојом православни и христољубиви род наш, победу дајући над непријатељима, јер за помоћ има Твоје оружје мира, (Крст), као непобедиву победу.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Заштито силна и непостидна, не презри, Блага, мољења наша, Свехвална Богородице; утврди православне хришћане, спаси оне које си позвала да царују, и даруј им победу са неба, јер си родила Бога, Једина Благословена.

Ђакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости Твојој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј. (3 пута.)

Ђакон: Још се молимо за благоверни и христољубиви православни род наш и за Високопреосвештеног Архиепископа /или: Митрополита, или: Преосвештеног Епископа/ нашега (име).

Народ: Господе, помилуј. (3 пута.)

Ђакон: Још се молимо за сву браћу и за све православне хришћане.

Народ: Господе, помилуј. (3 пута.)

Возглас:

Недеља свјата пентикостѣн

Вознебѣиша на крѣтѣ волю тезонменѣтомъ твоѣмъ ноѡмомъ жителѣствъ щедрѡты тво. дѣрѣи хрѣте бѣже: возвелѣи насъ силю твоѣю, побѣды дѣлѣ намъ на сопостѣты, посѡбѣе имѡщымъ твоѣ ѡрѣжѣ мѣра, непобѣдимѡю побѣдѡ.

И нынѣ ѡ прѣсно, ѡ во вѣки вѣкѡвѣ. аминѣ.

Предстѣтелѣство стѣрашноѣ ѡ непорѣдноѣ, не презри блѣгла молѣтѣвѣ насѣхъ, всепѣтѣла бѣже, ѡтверди прѡбоглѣвнѣхъ жителѣство: спѣи вѣрнѣмѣ люди тво., ѡ подѣждѣ имъ изъ небѣ побѣдѡ, занѣ родила сѣи блѣ, сѣдина блѣгословѣннаѣ.

Ђаконъ: Помилѡи насъ бѣже по величѣи милѡсти твоѣи, молимъ ти се, ѡчѣлыши, ѡ помилѡи.

Лѣкѣ: Гдѣ помилѡи, (3)

Ђаконъ: Бѣще молимѣѡ ѡ великомъ господѣнѣ ѡ ѡцѣ насѣмѣ, свѣтѣнѣшемъ патрѣархѣ ѡ всеѡ рѣи пѣменѣ ѡ ѡ господѣнѣ насѣмѣ прѡсѣвѣщенѣнѣшемъ сѣпѣкѣ [илѣ архѣпѣкѣ, илѣ митрополѣтѣ] имѣ.

Лѣкѣ: Гдѣ помилѡи, (3)

Ђаконъ: Бѣще молимѣѡ за все брѣтѣю ѡ за все хрѣтѣяны.

Лѣкѣ: Гдѣ помилѡи, (3)

Возгласѣтѣ сѣѣннѣкѣ:

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Јер си милостив и човекољубив Бог и Теби славу уносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин. Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Слава Светој и Јединосушној и Животворној и Неразделивој Троици, свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

И почињемо Шестопсалмије (Псалми 3, 37, 62, 87, 102, 142), слушајући са сваким ђутањем и умиљењем. Чредни пак брат, или Предстојатељ, са побожношћу и страхом Божјим говори:

Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља.

(3 пута.)

Господе, усне моје отвори, и уста ће моја објављивати славу Твоју.

(2 пута.)

(Псалам 3)

Господе, што се умножише који ме угњетавају? Многи устају на мене, многи говоре души мојој: Нема му спасења у Богу његовом. А Ти си, Господе, Заштитник мој, Слава моја, и подижеш главу моју. Гласом мојим ка Господу виках, и усилиша ме са свете горе Своје. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштитити. Нећу се уплашити од мноштва народа, који ме около нападају. Устани, Господе, спаси ме, Боже мој, јер си Ти поразио све који ме узалуд мрзе, зубе безбожника скршио си. Господње је спасење, и на народу Томе благослов је Твој.

Недеља свјатих педесетнице

Іако мнози мислише и человеколюбцевъ бѣхъ єси, и твѣбѣ славу възмыслиемъ, оцѣ, и сиѣ, и стѣомъ дхѣ, нынѣ и присево, и во вѣки вѣкѣвъ.

Дѣдіе: Іаминъ. Іменемъ гдѣнимъ блгоговѣннѣ оцѣ.

І велеглашво възгласитъ:

Слава стѣбѣ, и єдинобдѣннѣ, и жнвотворѣннѣ, и неразделннѣ тѣбѣ, всегда, нынѣ и присево и во вѣки вѣкѣвъ.

Дѣдіе: Іаминъ.

І начинѣемъ шестоуслѣмїе, со всѣкимъ молѣнїемъ и ѡмнлѣнїемъ сдѣлающе: ѡчнѣнннѣ же братъ со блгоговѣннѣмъ и стѣрѣхомъ вѣннѣмъ глголетъ:

Слава въ вѣшннхъ бѣхъ, и на землн мнрхъ, въ челоуѣцѣхъ блговоленїе. Трн.

Гдѣ, ѡчнѣннѣ мон ѡбѣрзеши, и ѡчтѣ мо. възвѣстѣтъ хвалѣ твоѣ. **Два.**

Гдѣ,^о что єа ѡмножиша стѣжающн мн; мнози возстаютъ на мѣ, мнози глголютъ дѣшн моѣн; нѣсть єпнѣ ємѣ въ єѣ єгѣ. Ты же, гдѣ, застѣпннкъ мон єси, слава моѣ, и возногѣн главо моѣ. Гласомъ моѣмъ ко гдѣ възвѣхъ, и ѡчлѣша мѣ ѡ горы свѣа. Ізъ ѡчнѣхъ, и єпѣхъ, возгѣхъ, іако гдѣ застѣпнтъ мѣ. Не ѡбоуєа ѡ тѣмъ людѣн, ѡкрѣтѣ нападѣющнхъ на мѣ. Воскрѣннѣ, гдѣ, єпнѣ мѣ, вѣе мон: іако ты поразиѣ єси всѣ враждѣющн мн всѣе, зѣвы грѣшннкѣвъ сокрѣшнѣ єси. Гдѣ єсть єпнѣ, и на людѣхъ твоѣхъ блгѣнїе твоѣ.

И опет: Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштити.

(Псалм 37)

Господе, немој ме јарошћу Твојом карати, нити ме гневом Твојим казнити. Јер стреле Твоје забодоше се у мене, и спустио си на ме руку Твоју. Нема исцељења телу моме од лица гнева Твога; нема мира у костима мојим пред лицем грехова мојих. Јер безакоња моја превазиђоше главу моју, као бремене тешко оптеретише ме. Усмрдише се и загнојише ране моје, услед безумља мога. Пострадах и скруших се до краја, сав дан постиђен ходих. Јер се слабине моје испуни-ше поругама, и нема исцељења телу моме. Злостављан бих и унижен веома, риках од уздисаја срца мога. Господе, пред Тобом је сва жеља моја, и уздисање моје од Тебе се не сакри. Срце моје смути се, остави ме снага моја, и светлост очију мојих и она није са мнош. Пријатељи моји и ближњи моји спрам мене дођоше и сташе, и најближи моји на одстојању стадоше. Тражитељи душе моје ужурбаше се, и који ми искаху зла говораху погубне ствари, и по цео дан смишљаху лукавства. А ја као глув не слушах, и као нем не отварах уста своја; бејах као човек који не чује, и који на устима својим нема оправдања. Јер у Тебе се, Господе, поуздах; Ти ћеш ме услышати, Господе Боже мој. Јер рекох: Да ми се не порадују непријатељи моји; и при спотицању ногу мојих изговорише тешке речи нада мнош. А ја сам на ударце спреман, и бол је мој стално преда мнош. Јер безакоње моје ја ћу објавити, и побринућу се за грехе своје. А непријатељи моји уживају, и осилише се нада мнош, и умножише се који ме мрзе неправедно; који ми узвраћају зло за добро оклеветаше ме, јер идох за праведношћу. Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

И́зъ о́у҃гнѣхъ њ́ спѣхъ, востѣхъ, ꙗ́кѡ гдѣ́ змѣтѣхъ мѧ.

Гдѣ́, да не ꙗ́роштѣю твоѣю ѡ́блчѣши мене, ниже гнѣвомъ твоимъ накарѣши мене. ꙗ́кѡ стрѣлы твоѣ о́у҃гнѣша во мнѣ́, ѡ́у҃твердѣхъ ѣ́си на мнѣ́ рѣкѣ́ твоѣ́. Нѣсть ѡ́у҃членѣна въ плѣти моеѣ́ ѡ́ лица гнѣва твоегѡ́, нѣсть мѣ́ра въ костѣхъ моихъ, ѡ́ лица грѣхъ моихъ. ꙗ́кѡ беззакѡнїа моѣ́ превзыдоша главѣ́ мою, ꙗ́кѡ бремена тѣ́жкоѡ ѡ́тлаготѣша на мнѣ́. Воземерѣша ѡ́ огниша рны моѣ́. ѡ́ лица бездѣ́ла моего. Пострадахъ ѡ́ славоу до конца, весь день свѣ́дѣа хождахъ. ꙗ́кѡ лѣ́та моѣ́ наполишася порѣ́ганїи, ѡ́ нѣсть ѡ́у҃членѣна въ плѣти моеѣ́. * ѡ́ слобомъ дѣ́дъ, внигда ѡ́бѣ́гаше ѡ́ лица ѡ́беслава мѧ своегѡ́, ꙗ́кѡ ѡ́слабленъ быхъ, ѡ́ смрихъ до сѣ́ла: рыкахъ ѡ́ въздыханїа сѣ́рца моего. Гдѣ́, предъ тобою все желанїе мое, ѡ́ въздыханїе мое ѡ́ тебе не ѡ́тгаи. Сѣ́рце мое слачеа, ѡ́стѣви мѧ е́ла моѧ, ѡ́ свѣ́тъ сѣ́ню моею, ѡ́ тоѡ́ нѣсть со мною. Арѣ́зи мои ѡ́ ѡ́скреннїи мои, прѣ́мъ мнѣ́ приближшася ѡ́ стѣ́ша. ѡ́ е́лижнїи мои ѡ́далече мене стѣ́ша, ѡ́ нѣждѣхъ ѡ́у҃щїи дѣ́шъ мою, ѡ́ ѡ́у҃щїи сла мнѣ́, глаголахъ ѡ́сѣ́тна, ѡ́ льстивымъ весь день подѣ́хъ. И́зъ же ꙗ́кѡ глѣхъ не слышяхъ, ѡ́ ꙗ́кѡ нѣ́мъ не ѡ́верзѣхъ ѡ́у҃гнѣхъ своихъ. ѡ́ быхъ ꙗ́кѡ человекъ не слышай, ѡ́ не ѡ́мѡ́й во ѡ́у҃гнѣхъ своихъ ѡ́блчѣна. ꙗ́кѡ на тѣ́ гдѣ́, ѡ́повѣхъ, ты ѡ́у҃лышнши гдѣ́ бже мой. ꙗ́кѡ рѣхъ: да не когда порѣ́дѣхъ мѧ въ бразнѣ мою, ѡ́ внигда подвижатсѧ ногамъ моимъ, на мѧ велерѣ́чеша. ꙗ́кѡ ѡ́зъ на рны готѡвъ, ѡ́ болѣзнь моя предо мною ѣ́сть вѣ́дъ. ꙗ́кѡ беззакѡнїе мое ѡ́зъ возвѣщѣхъ, ѡ́ попехъ ѡ́ грѣ́хъ моимъ. Крѣ́зи же мои живѣхъ, ѡ́ ѡ́у҃крѣ́пшася пѣ́че мене, ѡ́ ѡ́у҃множшася ненавѣ́дѣнїи мѧ безъ прѣ́ды. Воздѡу́щїи мѧ сла возъ блга, ѡ́болгахъ мѧ, занѣ́ гонѣхъ ѡ́у҃гнѣхъ. Не ѡ́стѣви мене, гдѣ́ бже мой, не ѡ́стѣви ѡ́ мене. Вонми въ по́мощь мою, гдѣ́ спѣ́нїа моего.

И опет: Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

(Псалам 62)

Боже, Боже мој, к Теби рано раним. Жедна је Тебе душа моја, колико пута Теби (чезне) тело моје, у земљи пустој и непроходној и безводној. Тако се у Светом (Храму) јавих Теби, да видим силу Твоју и славу Твоју. Јер је боља милост Твоја од живота; уста моја хвалиће Те. Тако ћу Те благосиљати у животу моме, у Име Твоје подизаћу руке своје. Као сала и масти да се насити душа моја, и уснама радости да (Те) хвале уста моја. Када бих Те спомињао на постељи мојој, у јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја. Они узалуд тражише душу моју; пропадоше у дубине земље, предани ће бити мачевима, постаће удео лисицама. А цар ће се радовати у Богу, хвалиће се свако ко се Њиме заклице; јер затвори уста оних који говоре неправду.

И опет: У јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута, без поклона.)**

Не ѡстаѣви мене, гдѣи бже мой, не ѡстѣпнѣ ѡ мене. Конми въ помоць мою, гдѣи спенѣиѣ моегѡ.

Бже* бже мой, къ тебе ѡчтвеннѡ: возжадѣ тебе дшѣ моѣ, коль множинцею тебе плѡтъ моѣ, въ землѣи пѣстѣ, и непроходнѣ, и безводнѣ. Тѣкъ во сѣмъ гвѣнѣе тебе, видѣти силѣ твоѣи и славу твоѣи. Їѣкъ лѣчши мѣлостъ твоѣа пѣче живѡтъѣ, ѡчтѣнѣ мои похвалѣнѣ тѣа. Тѣкъ блгословлю тѣа въ животѣ моемъ, ѡ ѣмени твоѣмъ водѣжѣ рѣцѣ мои. Їѣкъ ѡ тѣка и мѣсти да испѡлнитѣа дшѣ моѣ, и ѡчтѣнѣа радѡсти возхваляѣтъ тѣа ѡчтѣ моѣ. Їѣце поминѣхъ тѣа на постѣли моеѣи, на ѡчтвеннѣхъ подчѣхѣа въ тѣа. Їѣкъ бѣлѣ сѣи помѡщникъ мой, и въ кровѣ крилѣ твоѣю возрадѣюѣа. Прилѣпѣ дшѣ моѣ по тебе, мене же прѣлѣтъ десницѣа твоѣа. Тѣи же бѣде некаша дшѣ моѣ, внидѣтъ въ пренеспѡднѣа землѣи: предадѣтъа въ рѣки ѡрѣжѣа, чѣти лѣсовмъ бѣдѣтъ. Цѣрь же возведелиѣа ѡ бѣѣ, похвалѣнѣа всѣкъ клѣнѣнѣа ѣмъ: Їѣкъ заградѣнѣа ѡчтѣа глаголющѣхъ неправѣднѣа.

На ѡчтвеннѣхъ подчѣхѣа въ тѣа, ѣкъ бѣлѣ сѣи помѡщникъ мой, и въ кровѣ крилѣ твоѣю возрадѣюѣа. Прилѣпѣ дшѣ моѣ по тебе, мене же прѣлѣтъ десницѣа твоѣа.

Слава ѡцѣ, и сѣу, и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминѣ.

Їлнлѣдѣа, ѡлнлѣдѣа, ѡлнлѣдѣа, слава тебе бже. **Трѣжды, без поклѡнѡвъ.**

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Свештеник, пак, говори Молитве јутарње тајно, стојећи гологлав пред Светим дверима.

(Псалам 87)

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу виках пред Тобом. Да изађе преда Те молитва моја, приклони ухо Твоје мољењу моме. Јер се душа моја испуни зала, и живот се мој спусти до Ада. Прибројан бих онима који силазе у гроб, постадох као човек беспомоћан, међу мртвима слободан. Као убијени који леже у гробу, којих се више не сећаш, и који од руке Твоје бише одбачени. Поставише ме у јаму најдубљу, у места мрачна, и у сенку смрти. На мени се утврди јарост Твоја, и све валове Твоје навео си на ме. Удаљио си познанике моје од мене, поставише ме за гађење себи; затворен бих, и не излажах. Очи моје изнемогоше од сиромаштва. Виках к Теби, Господе, сав дан, пружах к Теби руке своје: Еда ли ћеш мртвима чинити чудеса? Или ће мртви устати, па ће Те хвали-ти? Еда ли ће неко у гробу казивати милост Твоју, и истину Твоју у пропасти? Еда ли ће у таму бити позната чудеса Твоја, и правда Твоја у земљи заборављеној? А ја к Теби, Господе, завапих, и јутром молитва моја претиче Те. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, одвраћаш Лице Твоје од мене? Сиромаш сам ја, и у трудовима од младости своје. И уздигнут будући, понизих се и изнемогах. На мене дођоше љутње Твоје, устрашења Твоја потресосе ме; опколише ме као вода сав дан, окружише ме скупа. Удаљио си од мене пријатеља и ближњега, и познанике моје од несреће (моје).

Недеља свјата пентикостѣн

Гдн помилуј, **трижды:**

Слава Оцу, и сиу, и стому духу, и нынче и присно, и во вѣки вѣковъ, аминь.

[Сщєнникъ же глаголетъ мѣтвы оутрєннїа, стоѣ непокровєнъ предъ свѣми дверьми, таинно].

Гдн* еже спєсїа моегѡ, во дни воззвахъ, и во ноци предъ тобою: да видетъ предъ тѣ мѣтва моѡ, приклони оухѡ твоє к молєнїю моему, ѡкѡ исполнїа словъ душѡ моѡ, и жнѡтъ мои ѡдъ приближїа. Приблїженъ быхъ съ ннхѡдѡщїи въ рѡвѡ, быхъ ѡкѡ человекъ безъ помѡщи, въ мѣртвѡхъ словѡдъ: ѡкѡ ѡзвєннїи спѡщїи во грѡбѣ, ѡже не помѡшлѡ єсїи кѡму, и тїи ѡ рѡкѡ твоєѡ ѡрнѡвєнн бышлѡ. Положїшлѡ мѡ въ рѡвѣ пренспѡднѣмъ, въ тѣмнѡхъ и єсїи смѣртнѣи. На мнѣ оутвєрдїа ѡротъ твоѡ, и всѡ болны твоѡ навѣлѡ єсїи на мѡ. Оудѡлнлѡ єсїи знѡемыхъ моиъ ѡ менѣ, положїшлѡ мѡ мѣрзѡтъ єсѣѣ, преданъ быхъ, и не ѡхѡждѡхъ. Очїи мои ѡзнемогѡтѣ ѡ нищєтѡ, воззвахъ къ тебѣ гдн, всѣхъ дєнь: воздѣхъ къ тебѣ рѡцѣ мои. Ёдѡ мѣртвѡми творїши чдєєѡ; ѡлн вѡчєє вѡскрєсѡтъ и ѡповѣдѡтѡ тебѣ; ёдѡ повѣтѣтѡ кѡ во грѡбѣ мнѡстѡ твоѡ, и ѡтннѡ твоѡ въ погнбєлн; ёдѡ познѡ бѡдѡтъ во тѣмнѣ чдєєѡ твоѡ, и прѡвдѡ твоѡ въ землїи завѣннѣи; ѡ ѡзъ къ тебѣ гдн, воззвахъ, и оутрѡ мѣтва моѡ предвѡрїтѡ тѡ. Вскѡ гдн, ѡрѣєшн душѡ моѡ; ѡвѡрѡцѡєшн лнцѣ твоє ѡ менѣ; Ннщѡ єсмѡ ѡзъ, и въ трѡдѣхъ ѡ ѡностї моеѡ, вознѣє же єѡ, смнрїхѡ, и ѡзнемогѡхъ. На мнѣ прєндѡшлѡ гнѣбн твоѡ, оутрѡшєнїѡ твоѡ. Возмѡтїшлѡ мѡ. ѡбѡдѡшлѡ мѡ ѡкѡ водѡ всѣхъ дєнь. ѡдѡржѡшлѡ мѡ вкѡпѣ. Оудѡлнлѡ єсїи ѡ менѣ дрѡгѡ и ѡскрєннѡгѡ, и знѡемыхъ моиъ ѡ стѡстѣи.

И опет: Господе Боже спасења мога, дању и ноћу вичем пред Тобом. Нека изађе преда Те молитва моја; приклони ухо Твоје мољењу моме.

(Псалом 102)

Благослови, душо моја, Господа, благословен јеси, Господе. Благослови, душо моја, Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови, душо моја, Господа, и не заборавај све дарове Његове. Који Очишћује очишћује сва безакоња твоја, исцељује све болести твоје. Који избавља од трулежи жи-вот твој, Који те венчава милошћу и добро-тама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновиће се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и правду свима којима се чини неправда. Казао је путеве Своје Мојсеју, синовима Израиљевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпелив и многомилостив. Неће се до краја гњевити, нити ће се до века срдити. Није нам по безакоњима нашим учинио, нити је по гресима нашим узвратио. Јер колико је високо небо од земље, толико је Господ утврдио милост Своју на онима који Га се боје. Ко-лико је далеко исток од запада, толико је удаљио од нас безакоња наша. Као што милује отац синове, тако помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна саздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава дани његови као цвет пољски тако прецвета. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не познаје више место своје. А милост је Господња од века и до века на онима који Га се боје, и правда је Његова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његове да их извршују. Господ је на небу припремио Престо Свој, и Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни снагом творећи реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове, служитељи Његови творећи вољу Његову. Благословите

Гдн бже спсѣнїа моегѡ, во дни воззвахъ, и въ ноцѣи предъ тобою. Да видѣтъ предъ тѣмъ мѣтѣла моѡ, приклони оухо твоѡ къ моленїю моему.

Блгословнѣ дшше моѡ гдѡ и вс. вндтрсннѡ мо. ѡма е.оѡ ѡгѡ. Блгословнѣ дшше моѡ гдѡ, и не забывѡй вѣхъ воздѡлнїи ѡгѡ: Ѡнциѡущаго вс. беззакѡнїа тво., ищѣлающаго вс. Недѡги тво.: Нїзбавлающаго ѡ ищѣнїа жнвѡтъ твоѡн, вѣнчающаго тѣмъ млтѣю и цедрѡтамн: Нсполнающаго во блгнхъ желанїе твоѡ: ѡновнѣа ѡкѡ Ѧрла ѡновѣ твоѡ. Творѡн млтѣнн гдѡ, и сдѡвѣ вѣемъ ѡвннмнмъ. Сказѡ пѡтн ево. мѡнѣевн, снновѡмъ ищѣвнмъ хотѣнїа ево. Цѣдрѡ и млтѣв гдѡ, долготерпѣлнхъ и многомлѣннхъ. Не до концѡ прогнѣваеѣа, ннжѡ вс вѣкѡ враждѡеѣа. Не по беззакѡнїемъ нѡшнмъ сотворїлѡ ѡтеѣ нѡмъ, ннжѡ по грѣхѡмъ нѡшнмъ воздѡлѡ ѡтеѣ нѡмъ. ѡкѡ по вышѡтѣ нѣнѣн ѡ землн, оутвердїлѡ ѡтеѣ гдѡ млтѣ евоѡ на боѡщнхѡ ѡгѡ. Блнкѡ ѡтѡѡтѣ вѡтѡцы ѡ западѡ, оудѡлнлѡ ѡтеѣ ѡ нѡсѡ беззакѡнїа нѡшн. ѡкоже цѣдрнѣа ѡтеѣа снны, оуцѣдрн гдѡ боѡщнхѡ ѡгѡ. ѡкѡ тѡн познѡ сѡдѡнїе нѡше, помѡнѡ, ѡкѡ пѣрѣѣа ѡтеѣ. Челѡвѣкѡ, ѡкѡ травѡ днѣ ѡгѡ, ѡкѡ цѣѣѣа еельннн, тѡкѡ ѡцѣѣѣѣа: ѡкѡ дѡхъ прѡнѣе вс нѣмъ, и не вѡдѣѣа, и не познѡѣѣа кѡмѡ мѣѣа евогѡ. Млѣѣ же гдѡнѡ ѡ вѣка и до вѣка на боѡщнхѡ ѡгѡ, и прѡвѡа ѡгѡ на сннѣхъ снновѡвѡ, хранѡщнхъ закѣѣѣа ѡгѡ, и помнѡщнхъ зѡповѣдн ѡгѡ, творнѣн ѡ. Гдѡ на нѣсн оутѡѡѡа прѡѡлѡ евоѡн, и црѣѣѡ ѡгѡ вѣемн ѡвѡдѣѣѣа. Блгословнѣте гдѡ всн ѡггн ѡгѡ, снльннн крѣпѡстїю, творѡщнн слѡво ѡгѡ, оуѣльншѡтн глѡѡ слѡвѣѡѡ ѡгѡ. Блгословнѣте гдѡ вс. снлы ѡгѡ, сѡдгн ѡгѡ, творѡщнн волю ѡгѡ. Блгословнѣте гдѡ вс. дѣлѡ ѡгѡ. На всѡкомъ мѣѣѣѣ влѣѣѣѣѡ ѡгѡ, блгословнѣ дшше моѡ

Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ гони душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљао о свим делима Твојим, у творевинама руку Твојих поучавам се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати Лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан силазећима у гроб. Чувши ме, учини ми ујутру милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох ду-шу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме прав-дом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

И опет: Услиши ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим. Услише ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву.

Гдѣ. На всѣкомъ мѣстѣ вѣчетвѣа ѣгѡ, бѣгословнѣ дѡшѣ моѡ гдѣ.

Гдѣ,* оуслыши млѣтвѣ моѡ, видши молѣнїе моѡ во истинѣ твоѡй, оуслыши мѡ въ правдѣ твоѡй: ꙗко не виднѣ въ сѡдѣ съ рабѡмъ твоѡмъ, ꙗкѡ не оправданѣа предѣ твоѡмъ всѣкъ живыи. ꙗкѡ погна врагъ дѡшѣ моѡ, смирилъ ѣсть въ зѣмлю животъ моѡ: Поставилъ мѡ ѣсть въ темныхъ, ꙗкѡ мѣртвыа вѣка. ꙗко во мнѣ дѡхъ моѡ, во мнѣ сматѣа ердце моѡ. Помани дѡхъ днѣ дрѣвнѣа, подчїхѣа во вѣхъ дѣлѣхъ твоѡхъ, въ творѣнїихъ рѣкѣ твоѡмъ подчїхѣа. Воздѣхъ къ тебѣ рѣцѣ моѡ, дѡшѣ моѡ ꙗкѡ земля безводная тебѣ. Скѡрѡ оуслыши мѡ гдѣ, ичезѣ дѡхъ моѡ: не ѡврати лица твоѡгѡ ѡ мене, ꙗко оуподобленѣа низходящымъ въ рѡвѣ. Слышанѣ сотвори мнѣ за дѣла млѣтѣ твоѡ, ꙗкѡ на тѣ оуповахъ. Скажи мнѣ гдѣ, пѣть, бѡньже поидѣ, ꙗкѡ къ тебѣ взѡхъ дѡшѣ моѡ. Изми мѡ ѡ врагъ моѡхъ, гдѣ, къ (с.) тебѣ приобѣгѡхъ, на дѣни мѡ творити волю твоѡ, ꙗкѡ ты ѣси бѣгъ моѡ. Дѡхъ твоѡ бѣгнѣ настѡбитъ мѡ на зѣмлю правѣ. ꙗко мене твоѡгѡ рѣди гдѣ, живиши мѡ, правдою твоѡю изведеши ѡ печѣли дѡшѣ моѡ: ꙗко млѣтїю твоѡю потребнѣши врагнѣ моѡ, ꙗко погубиши всѣ стѡжающыа дѡшнѣ моѡй, ꙗкѡ ѡзъ рѣкъ твоѡй ѣшь. Оуслыши мѡ гдѣ, въ правдѣ твоѡй, ꙗко не виднѣ въ сѡдѣ съ рабѡмъ твоѡмъ.

Оуслыши мѡ гдѣ, въ правдѣ твоѡй, ꙗко не виднѣ въ сѡдѣ съ рабѡмъ твоѡмъ. Дѡхъ твоѡ бѣгнѣ настѡбитъ мѡ на зѣмлю правѣ.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)**

ЈУТАРЊЕ МОЛИТВЕ,

које свештеник чита тајно

после прва три псалма у шесто псалмију.

Молитва 1

Благодаримо ти, Господе Боже наш, који нас по диже са постеља наших и метну у уста наша реч хвале, да ти се клањамо и призивамо име твојеж свето. И молимо се твојему сажалјељу, које си свагда примељивао на наш живот. Пошљи и сада помоћ своју онима који стоје пред лицем свете славе твојеа и очекују од тебе богату милост. И подај им да ти свагда служе са страхом и љубављу, да те хвале, поју, да се клањају неисказаној твојој доброты.

Јер теби приликује, свака слава, част и поклоњење, Оца и Сину и светому Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Молитва 2.

Од ноћи рани дух наш к теби, Боже наш, јер светлост су наређења твоја на земљи. Уразумиг нас да правду и светиљу свршавамо у страху твојем. Јер тебе славимо који си заиста Бог наш. Пригни ухо нсвоје и услиши нас, и сети се, Господе, поименце свију оних који су овде с нама и с нама се моле, и спаси их силом својом. Благослови народ свој и освети достојаље своје. Мир подари свету својему, Црквама својим, свештеницима, владару по чину нашему и свему народу својему.

Јер се благосиља и прослави се свечасно и предивно име твоје, Оца и Сина и светога Духа, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Слава Ѡцѣ, и сѣн, и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Ѧлнлѣа, Ѧлнлѣа, Ѧлнлѣа, слава тебе бже. Трѣжды.

Тѣже глаголемъ шестоуѡамѣ, со всѣкнмъ вниманѣмъ и стѣрахомъ бжѣимъ, Ѧкѡ самомѣ советѣдѡюще хрѣтѣ бѣдѣ нашемѣ невѣднмъ, и молѡще ѡ грѣсѣхъ нашихъ. По трѣехъ же ѡамѣхъ іерей глаголетъ мѣтвы ѡтѣреннѣа. стоѡн непокровѣнъ предѣ стѣбн дверьмн.

Мѣтва пѣрваа:

Блѡдаримъ тѣ, гдн бже нашъ, возстѣвнвшаго нас ѡ лѡжей нашихъ, и вложнвшаго во ѡтѣгѣ наша слово хвалѣнѣа, ѣже покланѣтнѣа, и прѣзываетн Ѧма твое стѣбе, и молнмѣа твоимъ щедрѡтамъ, Ѧхже всегда ѡпотреблѡлъ єси ѡ нашей жнзни: и нынѣ послн помоць твоѡ на прѣдѣтѡщыа предѣ лнцѣмъ стѣбн славы твоеѡ, и ѡждѡщыа ѡ тебе богѡтнѣа милѡсти, и дѡждъ Ѧмъ, со стѣрахомъ и любѡвѣю всегда тебе сѡбжѡщымъ, хвалѣтн не испѡвѣднмѡ твоѡ блѡгѡтъ.

Ѧкѡ подѡбѣтѣ тебе всѣкаа слава, чѣстѣ и поклонѣнѣе, Ѡцѣ, и сѣн, и стѣомѣ дхѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Мѣтва вторѡа:

Ѡ ноци ѡтѣреннѣтѣ дхѣ нашъ к тебе бже нашъ, занѣ свѣтѣ повелѣнѣа твоѡ на землѣ. правдѣ и стѣбнѡ совершатн во стѣрѣтѣ твоѡмъ вразѡмн ны, тебе во славнмъ, конѣтнннѣ сѡщѡа бѣа нашего: прнклонн ѡхѡ твое, и ѡтѣлышн ны, и поманн гдн сѡщыа и молѡщыага из нами всѡ по Ѧмѣнн, и спасн ѡ сѣлоу твоѡю, блѡгѡсловн лѡдн твоѡ, и ѡстѣн достоѡнѣе твое: мнрѣ мнровн твоѡмѣ дѡрдн, црѣкѡамъ твоимъ, сѣѣнннѡмъ, імперѡторѣ нашемѣ, всѣмъ лѡдемъ твоимъ.

Ѧкѡ блѡгѡсловнѣа и прослѡвнѣа всѣчѣтнѡе и великолѣпѡе Ѧма твое, Ѡцѣ, и сѣа, и стѣагѡ дхѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Молитва 3.

Од ноћи рани дух наш к теби, Боже, јер светлост су наређења твоја. Научи нас, Боже, правди својој, заповестима својима и наредбама својима. Просветли очи умовања наших, да не бисмо какогод у греху заспали у смрти. Одагнај сваки мрак од срдаца наших; подари нам сунце правде, и печатом светога Духа својега сачувај живот наш од искушеља. Управи стопе нашеј на путу мира. Дај нам да видимо ово јутро и овај дан у радости, да ти шаљемо јутарње молитве.

Јер је твоја моћ и твоје је царство, и сила и слава, Оца и Сина и светога Духа, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Молитва 4.

Господару Боже, свети и недокучљиви, који рече да светлост засветли из тамеа, који нам даде ове ноћи одмор сном и подиже нас да славом славимо и молимо твоју доброту! Трону самим својим милосрђем, прими и сада нас који ти се клањамо и благодаримо ти колико можемо, и даруј нам све што просимо за спасење. Покажи да смо синови светлости и дана, и наследници вечних твојих добара. Сети се, Господе, по многим сажалењу својем, и свега народа својега, оних који су овде с нама и с нама се моле, и све браће наше на земљи, на мору и на било којем месту владањадтвојега, којима је потребно твоје човекољубље и помоћ. Удели свима своју велику милост да пребивамо свагда спасени душом и телом, и да смело славимо чудно и благословено име твоје, Оца и Сина и светога Духа, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Јер ти си Бог милости и сажалења и човекољубља, и теби славу шаљемо, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Молитва трећа:

Ѡ ноци оутреннегъ дѡхъ нашъ къ тебѣ бже, занѣ свѣтъ повелѣнїа твоѡ. наѡчи наѡзъ бже правдѣ твоѣй, заповѣдемъ твоимъ и ѡправданїемъ твоимъ. просвѣти ѡчи мыслии нашихъ, да не когда ѡчнемъ во грѣхѣхъ въ смѣртѣ. ѡженѣ всѡкїи мракъ ѡ сердцецъ нашихъ. дарѡи намъ солнце правды, и ненавѣстнѡ жизнь нашѡ соблюди печатїю стѡгъ твоегѡ дѡа. исправи стопы наша на пѡтъ мира. даждь намъ видѣти ѡтро и денѣ въ радованїи, да тебѣ ѡтгрѣснїа возсылаемъ молитвы.

Иѡкѡ твоѡ держава, и твоѣ єсть црѣтво, и сила и слава, ѡца, и сїа, и стѡгъ дѡа, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Молитва четвѣрта:

Влѡко бже стѡпїи и непостыжїимыи, рекїи и зѣ тмаѣ свѣтѡ возсїати, ѡпоконвїи наѡзъ въ ноцинемъ снѣ, и возстѡвнвїи къ славогѡвїю и мольбѣ твоѡа блгостн: ѡмолаемъ ѡ твоегѡ тн блгѡдѣтѡвїа, прїимї наѡзъ и нынѣ покланѡющїхѡ тебѣ и по силѣ блгѡдарящїхъ тѡ, и дарѡи намъ всѡ, ѡже ко спасѣнїю, прощѣнїа: покажи ны сыны свѣта и днѣ, и наследнїки вѣчныхъ твоихъ блгѡ. помани гдїи, во мнѡбжествѣ щедрѡтѣ твоихъ, и всѡ люди твоѡ, сѡщыа и молѡщыаєса съ нами, и всѡ братїю нашѡ, ѡже на землїи, на морїи, на всѡкомъ мѣстѣ влѣстїа твоегѡ, трѣбѡущїхъ твоегѡ члѡвѡколюбїа и помѡци, и вѣемъ подѡи великѡю твою мїтѣ: да спасѣнї дѡшею же и тѣломъ всегдѡ пребывѡюще, съ дерзновѣнемъ славномъ чѡдноѡ и блгѡсловѣнное ѡма твоѡ, ѡца, и сїа, и стѡгъ дѡа нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Иѡкѡ бгѡ милостн, щедрѡтѣ и члѡвѡколюбїа єсїи, и тебѣ славу возсылаемъ, ѡца, и снѡ, и стѡмѡ дѡхѡ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Молитва 5.

Ризницо блага, изворе који вазда тече, Оче свети, чудотворче, свесилни и Сведржитељу, сви се теби клањамо и молимо ти се призивајући сву твоју милост у помоћ и обрану нашој смирености. Сети се, Господе, својих слугу, прими јутарње молитве свију нас као кад пред собама; не дај да ико од нас буде неваљан, него све нас одржи милосрђем својим. Сети се, Господе, оних који бдију и певају у славу твоју и твојега јединороднога Сина и Бога нашега, и светога Духа твојега. Буди њихов помоћник и бранич. Прими њихове молбе у наднебески и мисаони жртвеник свој. Јер ти си Бог и Сину и светому векова наш и теби славу шаљемо, Оцу Духу, сада и увек, и у векове Амин.

Молитва 6.

Благодаримо ти, Господе Боже спасења наших, јер све чиниш за добротворство живота наших, да једнако у тебе гледамо, спаситеља и добротвора душа наших. Јер ти нам даде одмор преко целе минуле ноћи, подиже нас с постеља наших и постави нас да се клањамо часному имену твојему. Зато се молимо теби, Господе, дај нам благодат и силу да се удостојимо да ти појемо разумно и да се молимо непрестано, градећи спасење своје са страхом и дрхтањемв обраном Христа твојега. Сети се, Господе, и оних који ти у ноћи вичу, услиши их и смилуј се, и скрши под ноге њихове невидљиве и убојне непријатеље. Јер ти си цар мираг и спаситељ душа наших, и теби славу шаљемо, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Молтва пјата:

Бл҃гнх҃з сокрѡбнице, истѡчинче приноскѡщїи, ѿче ст҃бїи, чудотворче, всеи҃льне и вседержителю, вси тебѣ поклонѡемса, и тебѣ молимса, твоѡ милостн и твоѡ щедрѡты призывѡюще на помѡщь и заступленїе нашегѡ смнренїа: помани г҃дн твоѡ рабы, прїимн всѣх҃з насѡ ѡтсрннѡ молснїа, ѡкв каднло пред҃ тобою, и да нн єдннѡго ѿ насѡ нескѡзна сотвориши, но всѡ ны снабдн щедрѡтами твоимн. помани г҃дн, едѡщыа и поѡщыа во слѡвѡ твоѡ, и єдннорѡднѡгѡ твоегѡ снѡ и б҃га нашегѡ, и ст҃агѡ твоегѡ д҃ха: и б҃дн тѣмз помѡщннкз и заступннкз, прїимн нх҃з мольбы вѡ пренебесннѡи и мысленнѡи твоѡи жертвенннкз. Ѣкв ты єсн б҃г наш, и тебѣ слѡвѡ воздылѡемз, ѡцѡ, и снѡ, и ст҃ѡмѡ д҃хѡ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвз, ѡмннѡ.

Молтва шестѡа:

Бл҃годаримз тѡ, г҃дн вѣже спасенїи҃ нашнх҃з, ѡкв всѡ твориши во бл҃годѣтельствѡ жнзнн нашеѡ, да всегдѡ кз тебѣ взнрѡемз снѡ и бл҃годѣтелю дѡшз нашнх҃з: ѡкв препѡкѡнлз єсн насѡ вѡ мнмошѡдшѡе нѡщн чнслѡ, и возвнглз єсн ны ѿ лѡжей нашнх҃з, и постѡвллз єсн вѡ поклоненїе ѡтнѡгѡ имене твоегѡ. тѣмже молимз тѡ, г҃дн: дѡждь намз бл҃годѡть и снѡ, да спѡдѡбнмса пѣтн тебѣ развмнѡ и молнчнм непрестѡннѡ, во ст҃растѣ и трѣпетѣ своѡе спасенїе содѣловѡюще, заступленїемз хрїтѡ твоегѡ. помани, г҃дн, и вѡ нѡщн кз тебѣ вопїѡщыа, ѡгнѡшн ѡ и помнлѡн, и сокрѡшн под҃ нѡзѣ нх҃з невнднмыа и корнѣельныа врагн. Ты во єсн цр҃ь мнра, и снѡ дѡшз нашнх҃з, и тебѣ слѡвѡ воздылѡемз, ѡцѡ, и снѡ, и ст҃ѡмѡ д҃хѡ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвз, ѡмннѡ.

Молитва 7.

Боже и Оче Господа нашег Исуса Христа који нас подиже с постеља наших и сабра у овај час молитвени, дај нам благодат да се отворе уста наша и прими наша благодареља према моћи нашој. Научи нас наредбама својима, јер не знамо молити се како треба, ако нас ти, Господе, не упутиш Духом својим светим. Зато ти се молимо ако згрешисмо што до овога часа речју, делом или помишљу, хотимице или нехотице, остави, отпусти, опрости. Јер ако на безакоња замотриш, Господе, Господе, ко ће се одржати! Јер у тебе је избављење. Једино ти си свет, помоћник, моћни заштитник живота нашега, и о теби појемо свагда.

Нека буде моћ царства твојега благословена прослављена, Оца и Сина и светога Духа, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Молитва 8.

Господе Боже наш, који одагна од нас тромост сна и призва нас зваљем светимв да и у ноћи подигнемо руке своје и тебе исповедамо за судове правде твоје! Прими мољења наша, молбе, исповедања, ноћне службе, и подари нам, Боже, веру која се неће постидети, наду тврду, љубав недволичну. Благослови улазе и излазе наше, дела, радње, речи, помисли. И дај да стигнемо на почетак дана хвалећи, појући, благосиљајући доброту твоје неисказане благодати.

Јер се благослови свесвето твоје име и прослави се твоје царство, Оца и Сина и светога Духа, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Мѣтва седмѣла:

Бѣже њ Оте гдѣ нашегв ииса хрѣта, возрѣтѣвнѣннѣ ны ѿ лѡжеѣ нѣшнхѣ њ собрѣвнѣннѣ ны вѣ чѣсѣ молѣтѣвѣ, дѣждѣ нѣмѣ блѣтѣ во ѿверзѣнїе оѣстѣ нѣшнхѣ, њ прѣмнѣ нѣша по силѣ благодарѣнїѣ, њ нѣдѣннѣ ны ѿправдѣнїемѣ твоимѣ: знѣне помолѣнїемѣ, ѣкоже подовѣетѣ, не вѣѣмы, ѣще не тѣѣ гдѣн, стѣымѣ твоимѣ дѣхомѣ настѣвншн ны. тѣѣмѣже мѡбнмѣ тѣѣѣ, ѣще чѣдѡ согрѣшнхѡмѣ дѣже до настѡѡцѣгв чѣсѣ, слѡбѡмѣ, нѣн дѣѡмѣ, нѣн помышлѣнїемѣ, вѡлею нѣн невѡлею, ѡстѣвн, прѡстн: ѣще во беззакѡнїѣ нѣзрншн гдѣн, гдѣн, кѣдѡ постѡнѣтѣ; ѣкѡ оѣ тѣѣѣ њзбѣвлѣнїе ѣстѣ: тѣѣ ѣсн ѣдннѣ стѣымѣ, помѡщннкѣ держѣвннѣ, зѡщнѣтѣлѣ жнзнн нѣшеѣ, њ ѿ тѣѣѣѣ пѣнїе нѣше вѣсѣдѣ.

Бѣдн держѣвѣ црѣтѣѣ твоегѡ блѣгѡсловѣнѣ њ прѣпросѣвлѣнѣ, ѡцѣ, њ снѣ, њ стѣгѡ дѣхѣ: нынѣ њ прѣснѡ, њ во вѣкн вѣкѡвѣ, ѣмннѣ.

Мѣтва ѡемѣла:

Гдѣн бѣже нѣшнѣ, сѡбнѡе оѣнннїе ѡгнѣвннѣ ѿ нѣсѣ њ сопрнзѣвѣвннѣ ны зѣвннїемѣ стѣымѣ, ѣже њ вѣ ноцнѣ воздѣвѣтн рѣкн нѣшнѣ, њ испѡвѣдѣнїѣ тѣѣѣѣ ѿ сѣдѣѣлѣхѣ прѣвѣды твоѣѣ: прѣмнѣ мѡлѣбѣ нѣшнѣ, мѡлѣнїѣ, испѡвѣдѣнїѣ, ноцннѣѣ сѣлѣжѣвѣ, њ дѣрѣѣ нѣмѣ бѣже, вѣѣрѣѣ непѡстѣднѣ, нѣдѣждѣ њзѣѣстнѣ, лѡѡѡѣ неѣнѣѣмѣрнѣ, блѣгѡсловн нѣшнѣ вхѡды њ нсхѡды, дѣѣннѣ, дѣѣлѣ, словѣѣ, помышлѣнїѣ, њ дѣждѣ нѣмѣ постѣннѣтн вѣ начѣло днѣ, хѣвѣлѣщнмѣ, поѡщнмѣ, блѣгѡсловѣщнмѣ твоѣѣ неѣзрѣчѣннѣѣ блѣгѡстѣннѣ блѣгѡстѣ.

ѣкѡ блѣгѡсловнѣѣ вѣсѣстѡѣ ѣмѣ тѣѡѣ, њ просѣвлѣнѣ црѣтѣѡ тѣѡѣ, ѡцѣ, њ снѣ, њ стѣгѡ дѣхѣ, нынѣ њ прѣснѡ, њ во вѣкн вѣкѡвѣ, ѣмннѣ.

Молитва 9.

Засветли у срцима нашим, човекољупче, Господару, чисту светлост својега божанскога познања, и отвори очи нашега разумевања да разумемо твоја јеванђелска проглашења. Метни у нас и страх од твојих блажених заповести, да згазивши све телесне пожуде дођемо у духовно живљење, и да мислимо и чинимо све што је теби угодно. Јер ти си просветљење наше, Христе Боже, и теби славу шаљемо, заједно и Оцу твојему којему нема почетка, и свесветому доброму и животворному Духу твојему, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Молитва 10.

Господе Боже наш, који си подарио људима отпуштење покајањем и у покајању Давида пророка показао нам пример сазнања греха и признања; ти Господару, смилуј се по великој својој милости, и по многим сажалењу својем избриши безакоља нас који падосмо са многих и великих сагрешења. Јер теби згрешисмог, Господе, који знаш и што је јавно и што је тајно у срцу човечјем, и једини имаш власт да отпушташ грехе. Ти сазда срце чисто у нама, и утврди нас духом владалачким, и објави нам радост спасеља твојега. Не одби нас, дакле, од лица својега, него будући добар и човекољубац, буди вољан да ти до последњег издисаја приносимо жртву правде и принос на светим твојим жртвеницима. Милошћу и сажалењем и човекољубљем јединороднога твојега Сина, с којим си благословен, са пресветим, твојих твари и пошљи за то богате дарове своје доброте. Јер пред тобом се савија свако колена оних који су на небу и на земљи и под земљом а, и свако дихање поје твоју недокучљиву славу. Јер само си ти Бог истинит и много милостив.

Јер тебе хвале све силе небеске и шаљу славу теби, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Млтва девјатла:

Возвѣи въ сердцахъ нашихъ, члвчколюбче вѣко, твоегѡ вѣторазумѣннѣи свѣтъ, и мысленныа наша ѡвѣрзи. Очн во свѣльскихъ твоихъ проповѣданнѣи разумѣннѣи: вложн въ насъ и блженныхъ твоихъ заповѣдей стравъ, да плотскѣа похвти вѣд попрѣвше, дхѡвное жителство пройдемъ, вѣд ко блгодождѣннѣи твоемѡ и мдрствѡюще и дѣюще. Ты бо свѣтлѣи прѡсвѣщеннѣи дѡшъ и члвчскъ нашихъ, хрѣте бже, и тебе слава возвыаемъ, со безначальнымъ твоимъ оцѣмъ и всесѣтымъ и блгимъ и животворщимъ твоимъ дхѡмъ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ, аминь.

Млтва девјатла:

Гдн бже нашъ, покланнѣи ѡставленнѣи чловчкѡмъ даровавнѣи, и во ѡбразъ намъ позннѣи грѣхѡвъ и непѡвѣданнѣа, пророка дѣда покланнѣи къ процѣннѣи показавнѣи, самъ вѣко, во мнѡгѡмъ ны и великѡмъ падшѡмъ согрѣшѣннѣа, помнѣи по величнѣи млти твоѣи, и по мнѡжествѣ щедрѡтъ твоихъ ѡчнсти беззакѡннѣа наша: ѡкв тебе согрѣшнѡмъ гдн, и безвѣстнѡмъ и тлннѡмъ сердца чловчческагѡ вѣдѡщемъ, и свѣдѣннѣи мѡщемъ властѣ ѡставлѣти грѣхнѣ. сердце же чнсто создѣвъ въ насъ, и дхѡмъ блчннѡмъ ѡчтврднѣвъ насъ, и радѡсть спасѣннѣа твоегѡ казѣвъ намъ, не ѡриннѣ насъ ѡ лица твоегѡ: но блговоли ѡкв блгъ и чловчколюбчѣвъ, дѣже до послѣднѡгѡ нашегѡ издыхнѣннѣа, приноснѣти тебе жертвѣ правды, и возношеннѣи во стѣихъ твоихъ жртвенницѣхъ.

Млчтнѡ, и щедрѡтамн, и члвчколюбнѣемъ свѣдѣннѣи твоегѡ свѣдѣннѣи, со всесѣтымъ, и блгимъ, и животворщимъ твоимъ дхѡмъ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ, аминь.

Молитва 11.

Боже, Боже наш, који си својом вољом постави мисаоне силе, теби се молимо и тебе преклињемо прими према моћи нашој славославље наше и свију твојих твари и пошљи за то богате дарове своје доброте. Јер пред тобом се савија свако колено оних који су на небу и на земљи и под земљом а, и свако дихање поје твоју недокучљиву славу. Јер само си ти Бог истинит и много милостив.

Јер тебе хвале све силе небеске и шаљу славу теби, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Молитва 12.

Хвалимо те, певамо, благосиљамо и благодаримо ти, Боже отаца наших, што одведе сен ноћи и опет нам показа светлост дана. Али молимо твоју доброту: очисти грехе наше и прими мољење наше у великом милосрђу својем, јер к теби притичемо, к милостивом и свесилном Богу. Засветли у срцима нашим истинито сунце правде своје. Просветли ум наш и сачувај сва осећања, да као по дану поштено ходимо по путу твојих заповести, те да достигнемо до живота вечнога, јер је у тебе извор животу; и да се удостојимо да се наслађујемо у недостижној светлостиј.

Јер си ти Бог наш и теби славу шаљемо, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Молитва прва на недељу:

Бже, бже наш, оумна и словесна сретавна сила твоја воля, та молима, и тебе мила джема: прими наше по силе славословје, со вселми создани твои, и богатыми твоим блгоути воздаждь дарованми. ѿкв тебе преклонаетеа вьское колѣно нѣных, и земных, и пренеподанных, и вьское дыханіе и созданіе поетъ непостижимю твою славу: єдинъ бо єси бгъ истинный и многомлчивый.

ѿкв та хвалатъ вь силе нѣных, и тебе славу возсылаемъ, оцъ, и спъ, и стомъ дхъ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминъ.

Молитва втора на недељу:

Хвалима, поемъ, блгословимъ, и благодаримъ та, бже оцъ наших, ѿкв преевль єси євнь ноцию, и показавль єси намъ пакн свѣтъ дневный. но молима твою блгостъ, ѡчисти грѣхн наших, и прими моленіе наше великимъ твоимъ блгостротіемъ: ѿкв къ тебе прибгаемъ млчивою и всеильною бгъ. возиди вь сердцяхъ наших истинное єлице правды твоєа, просвети оумъ наш, и чдства вьа обиди, да ѿкв во дни блгосебразнв ходяще пдтѣмъ заповѣдей твоихъ, достигнемъ вь жнзнь вѣчнѡ, ѿкв оу тебе єсть источникъ жнзни, и вь наслажденіи быти сподобимеа непретѡпнагъ твоєгѡ свѣта.

ѿкв ты єси бгъ наш, и тебе славу возсылаемъ, оцъ, и спъ, и стомъ дхъ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминъ.

Таже іерей или дїаконъ глаголетъ великѡ єктенію:

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За овај свети храм и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За преосвештеног епископа нашег (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику, Господу се помолимо.

Недеља свјата пентикостѣн

Ђіаконз: Мнїромз гдѣ помобнмса.

Анїкз: Гдн помнїлїнї.

Ђіаконз: Ѡ свїшнїемз мнїрѣ, нї сплсєнїн дѣшз нїшнхз, гдѣ помобнмса.

Анїкз: Гдн помнїлїнї.

Ђіаконз: Ѡ мнїрѣ всєгѡ мїра, бл҃гогтобнїн стѣхз бжїтнхз црквєй, нї соєдннєнїн вѣкхз, гдѣ помобнмса.

Анїкз: Гдн помнїлїнї.

Ђіаконз: Ѡ стѣмз храмѣ сємз, нї сз вѣрою, бл҃гоговѣнїемз нї стрїхомз бжїтнмз входїцнхз бонь, гдѣ помобнмса.

Анїкз: Гдн помнїлїнї.

Ђіаконз: Ѡ велїкомз господннѣ нї Ѡтцѣ нашємз стѣнїшемз патрїархѣ нїмкз, нї ѡ господннѣ нашємз прєвєвдцєннѣнїшемз мнїтрополїтѣ (нїлн архїєпїскопѣ, нїлн єпїскопѣ) (нїмкз), чєстнѣмз прєвѣчєрєчѣѣ, во хрїтѣ дїаконствѣ, ѡ вєємз прїчтѣ нї лїдєхз, гдѣ помобнмса.

Анїкз: Гдн помнїлїнї.

Ђіаконз: Ѡ вєгохранїмѣнї стрнѣ нашєй, влстѣхз нї воннєтѣ єл, гдѣ помобнмса.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

- Народ:** Господе помилуј.
- Бакон:** За ово село, за свако село, град, крај и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Бакон:** За благоварење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Бакон:** За оне који плове, за путнике, болеснике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Бакон:** Да нас избави од сваке невоље, гнева, опасности и тескобе, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Бакон:** Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас Боже, благодаћу Твојом.
- Народ:** Господе помилуј.

Недеља свјата пентикостѣн

- Лікз:** Гдн помнѣнѣ.
- Діакоз:** Ѡ градѣ еѣмз, (нлн ѡ вѣсн еѣн, нлн стѣнѣн Ѡвнѣтлн еѣн,) вѣакомз градѣ, стрлнѣ, н вѣрою жнвѣщнхз вх ннхз, гдѣ помѡнмѣ.
- Лікз:** Гдн помнѣнѣ.
- Діакоз:** Ѡ бл҃гостворѣнн вѡздѣхвѣз, ѡ нз'ѡвнлнн плодѡвз земннхз, н врѣменѣхз мнрнхз, гдѣ помѡнмѣ.
- Лікз:** Гдн помнѣнѣ.
- Діакоз:** Ѡ плѣбѡщнхз, пѣтешѣствѣющнхз, недѣгѣющнхз, стрѣждѣщнхз, плѣнѣннхз, н ѡ спасѣнн нхз, гдѣ помѡнмѣ.
- Лікз:** Гдн помнѣнѣ.
- Діакоз:** Ѡ нзѣвнтнѣа нлмз ѡ вѣаклѣа скѡрбн, гнѣва н нѣжды, гдѣ помѡнмѣ.
- Лікз:** Гдн помнѣнѣ.
- Діакоз:** Злстѣпнѣ, сплнѣ, помнѣнѣ н сохрлннѣ нлсз вѣѣ, тѣвоѣю бл҃годѣтнѣю.
- Лікз:** Гдн помнѣнѣ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Бакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

И одмах се пева на глас тропара Светога дана:

Бог је Господ, и јави се нама; благословен Који долази у Име Господње.

Стих 1: Исповедајте се Господу, јер је Благ, јер је до века милост Његова.

Бог је Господ, и јави се нама; благословен Који долази у Име Господње.

Стих 2: Обишавши, опколише ме, и Именом Господњим противих им се.

Бог је Господ, и јави се нама; благословен Који долази у Име Господње.

Стих 3: Нећу умрети, него ћу жив бити, и казивати дела Господња.

Бог је Господ, и јави се нама; благословен Који долази у Име Господње.

Недеља свјата пентикостѣн

Діаконъ: Пресѣѣю, пресѣѣю, преблагословеннѣю, славною влѣцѣю нашѣ еѣю и принодѣю мрїю со вѣѣми стѣѣми поманѣвше, слави себѣ, и дрѣзддрѣга, и вѣсѣ живѣтѣ нашѣ хрѣтѣ еѣю предаднѣмъ.

Діакъ: Тебѣ гдѣ.

Возглашеніе:

Іѣкѣ подобѣтѣ тебѣ всѣкаа слава, чѣстѣ и поклонѣніе, оѣю, и еѣю, и стѣомѣ дѣю, нынѣ и прїснѣ, и во вѣѣки вѣѣкѣвѣ.

Діакъ: Імѣнѣ.

И начиннѣютѣ пѣти:

Бѣю гдѣ и слава намѣ, еѣгословѣнѣ гдѣнѣ во ѣма гдѣне.

Стихъ: Исповѣдантѣса гдѣнѣ, іѣкѣ еѣю, іѣкѣ вѣ вѣѣкѣ милѣстѣ еѣю.

Бѣю гдѣ и слава намѣ, еѣгословѣнѣ гдѣнѣ во ѣма гдѣне.

Стихъ: Обишѣдше ѣбыдѣша мѣ, и ѣменемѣ гдѣнѣмъ прѣтивлѣхѣа ѣмѣ.

Бѣю гдѣ и слава намѣ, еѣгословѣнѣ гдѣнѣ во ѣма гдѣне.

Стихъ: Не ѣумрѣю, но живѣ еѣю, и повѣмѣ дѣла гдѣна.

Бѣю гдѣ и слава намѣ, еѣгословѣнѣ гдѣнѣ во ѣма гдѣне.

Стих 4: Камен који одбацише зидари, он поста глава од угла. То би од Господа, и дивно је у очима нашим.

Појемо тропар, глас 8.

Благословен си, Христе, Боже наш, који у рибарима показа мудраце, кад им посла Духа светогa и њима уловие васиљену. Човекољупче, слава теби! **Трипут.**

КАТИЗМА ДРУГА. АНТИФОН ПРВИ.

Псалм 9

[За крај, о скривностима сина, Псалм Давидов.]

Исповедаћу се Теби, Господе, свим срцем својим, казиваћу сва чудеса Твоја. Узвеселићу се и обрадовати у Теби, псалмопеваћу Имену Твоме, Вишњи. Кад се поврати непријатељ мој назад, изнемоћи ће и пропасти од лица Твога. Јер си учинио суд мој, и распру моју; засео си на трон, Ти Који судиш правду. Запретио си народима, и пропаде безбожник; име његово избрисао си до века и у век века. Непријатељу нестане мачева на крају, и градове си им разрушио; пропаде спомен њихов са бучком. А Господ остаје до века. Припремио је за суд престо Свој, и Он ће судити васељени правдом, судиће народима правотом. И постаде Господ прибежиште убогоме, помоћник благовремени у невољи. И нека се уздају у Тебе сви који знају Име Твоје, јер ниси оставио оне који Те траже, Господе. Псалмопојте Господу Који обитава на Сиону, јављајте у народима подвиге Његове. Јер Он Који тражи крви њихове, опомену се, није заборавио вапаје убогих. Помилуј ме, Господе; види понижење моје од непријатеља мојих, Ти Који ме подижеш са врата смрти, да бих објављивао све хвале Твоје на вратима кћери Сионове; обрадоваћу се спасењу Твоме. Потонуше незнабожци у пропасти коју начинише; у замци тој коју скрише ухвати се нога њихова. Познат је Господ Који чини судове; у

Стих: Камень ѡгоже небрегѡша зиждѡщїи, сїи бѡисть во главѣ ѡ҃глѡ: ѡ гдѡ бѡисть сїи, ѡ сїи дївнѡи во ѡчєсѡхъ нѡшнѡхъ.

Тропарь, гласъ трѡйже:

Благословєнъ сїи хрїтє бже нѡшнъ, ѡже премѡдры ловцы ѡвлєи, ннзпослѡвъ нмѡ дхѡ сѡ҃го, ѡ чѡмн о҃ловлєи вселєннѡю, чєловѡколѡбчє слѡва твєчѡ.

Кадѡма ѡ.

Ѧ. Вѡ конєцъ, ѡ чѡинѡхъ сїина,

Ѧ. Псаломъ двѡдѡ, Ѧ.

Исповѡмѡ твєчѡ, гдѡ, вѡчѡмъ єрѡцємъ моїмъ, повѡмъ всѡ чдєєѡ твѡѡ. Возвєєлѡиѡ ѡ възрѡдѡиѡ ѡ твєчѡ, поѡ ѡмєнн твѡємѡ, бѡшнїи. Кнєгдѡ възвратїтнѡ вѡрѡ моємѡ вѡпѡть, ѡзнємогѡтъ ѡ погнѡнѡтъ ѡ лицѡ твѡєгѡ. Ыкѡ сотворѡиѡ сїи сдѡ мої ѡ прѡ моѡ: сѡлъ сїи на прѡтѡлѡ, сдѡи прѡвѡдѡ. Запретнѡиѡ сїи ѡзѡкѡмъ, ѡ погнѡє нечєстївѡи: ѡмѡ сгѡ потрєбнѡи сїи вѡ вѡкѡ ѡ вѡ вѡкѡ вѡкѡ. Вѡрѡ ѡкѡдѡшѡ ѡрѡжїѡ вѡ конєцъ, ѡ гѡды разрѡшнѡиѡ сїи: погнѡє пѡмѡть сгѡ єѡ шѡмомъ. Ы гдѡ во вѡкѡ прєбѡвѡєтъ, о҃гѡтѡѡ на сдѡ прѡтѡлѡ сѡѡи: Ы тѡи сдѡннѡи ѡмѡтѡ вселєннѡѡи вѡ прѡвѡдѡ, сдѡннѡи ѡмѡтѡ лѡдємъ вѡ правѡтѡѡ. Ы бѡисть гдѡ прнєчѡжнѡцє о҃бѡгомѡ, помѡщннѡкѡ во єлѡвѡрємєннѡхъ, вѡ кѡрєвѡхъ. Ы дѡ о҃пѡбѡѡтъ на тѡ знѡѡѡщїи ѡмѡ твѡє, ѡкѡ не ѡстѡвнѡи сїи вѡзыскѡѡщнѡхъ тѡ, гдѡ. Пѡнѡтє гдѡєвн, жнѡвѡцємѡ вѡ сїѡнѡѡ, възвѡстїтнѡтє во ѡзѡѡцѡхъ нѡчннѡннѡиѡ сгѡ: Ыкѡ вѡзыскѡѡи крѡвн ѡхъ помѡнѡ, не зѡбѡ зѡвнѡиѡ о҃бѡгнѡхъ. Помнѡдѡи мѡ, гдѡ, внѡждѡ смнрєнїє моє ѡ вѡрѡгѡ моѡхъ, възноѡѡи мѡ ѡ вѡртѡ смєртнѡхъ: Ыкѡ дѡ възвѡщѡ всѡ хѡлѡбн твѡѡ во вѡртѡхъ дѡцєрє сїѡнн: възрѡдѡємѡ ѡ сїєєннѡ твѡємъ. О҃҃гѡчѡбѡшѡ ѡзѡѡѡцѡ вѡ пѡгнѡѡѡ, ѡже сотворнѡшѡ: вѡ сѡтн сїи, ѡже скрѡшѡ, о҃҃бѡзѡє ногѡ ѡхъ. Знѡємъ сїи гдѡ сдѡвѡбн твѡрѡиѡ: вѡ

делима руку својих ухваћен би грешник. Нека се поврате грешници у ад, сви народи који заборављају Бога. Јер неће до краја заборављен бити сиромаш, трпљење убогих неће пропасти до века. Устани Господе, нека се не осили човек; нека буду суђени народи пред Тобом. Постави, Господе, законодавца над њима; нека познају народи да су само људи. Зашто си, Господе, одступио далеко? Пренебрегаваш у потребно време у невољи? Када се надима безбожник, ватра захвата сиромаша; ухваћени бивају зли у замислима које смишљају. Јер се хвали грешник у жељама душе своје, и неправедник себе похваљује. Раздражује грешник Господа; по мноштву обести своје говори: Неће тражити Бог! Нема Бога пред њиме. Искривљују се путеви његови у свако време. Поричу се судови Твоји од лица његовог, над свим непријатељима својим завладаће. Јер рече у срцу своме: Нећу посрнути, из нараштаја у нараштај бићу без зла. Његова су уста пуна проклетства, и горчине, и преваре; под језиком његовим мука је и бол. Поставља заседу са богатима, у скривености, да би убио невинога. Очи његове на сиромаша вребају. Поставља заседу у скривеном месту, као лав иза ограде своје; у заседи је да зграби сиромаша, да зграби сиромаша да га увуче у замку своју, унизиће га, сагнуће се и пашће, када овлада сиромасима. Јер рече у срцу своме: Заборави Бог, одврати лице Своје да не гледа до краја! Устани, Господе Боже мој, нека се уздигне рука Твоја, не заборави убоге Твоје до краја. Ради чега разгневи безбожник Бога? Јер рече у срцу своме: Неће тражити Бог! Видиш ли, јер Ти бол и гнев сагледаш; да буду предани у руке Твоје. Теби је остављен сиромаш, сирочету Ти си помоћник. Скрши мишицу грешника и лукавога; потражиће се грех његов, и неће се наћи. Господ је цар до века и у век века. Пропашће незнабожци са земље његове. Жељу сиромаша услишио си, Господе; на готовост срца њиховог обрати пажњу ухо Твоје. Суди сироти и пониженоме, да се не велехвали више човек на земљи.

дѣлѣхъ рѣкъ своєю оубавзѣ грѣшникъ. Да возвратѣтѣ грѣшници во адъ, вси ѣзыцы забывающіи бѣа. ꙗко не до конца забвенъ здетъ нищій, терпѣніе оубогихъ не погинеетъ до конца. Воскрѣни, гдѣ, да не крѣпитѣа человекъ, да сдѣатѣа ѣзыцы предъ тобою. Постави, гдѣ, законоположитѣа надъ ними, да раздѣлѣютъ ѣзыцы, ꙗко человекы сѣтъ. Воскрѣни, гдѣ, ѡгтоа далече, презираеш во блгобременіихъ, въ скорбехъ; внигда гордѣтѣа нечестивомъ, възгарѣтѣа нищій: оубавзѣтъ въ совѣтѣхъ, ꙗже помышлѣютъ. ꙗко хвалѣмъ сѣтъ грѣшный въ похотехъ дѣши своѣа, ѡ ѡбидѣи блголовімъ сѣтъ. Раздражи гдѣ грѣшный: по мнѡжетвѣ гнѣва своѣгъ не възыщѣтъ: нечѣтъ бѣа предъ нимъ. ѡсквернѣютѣа пѣтѣ сѣгъ на вѣако время: ѡемлѣтѣа сдѣбѣи твоѣа ѡ лицѣ сѣгъ: вѣмн врагн своѣмн ѡемлѣтѣа. Рече бо въ сѣрцы своѣмъ: не подвижѣа ѡ рѡда въ рѡдъ безъ зла: вѣгъже клѣтвы оустѣ сѣгъ пѡлна сѣтъ, ѡ горѣти ѡ льѣти: подъ ѣзыкомъ сѣгъ трѣдъ ѡ болѣзнь. Присѣдѣтъ въ ловѣтельствѣ сѣ богатыми въ тайныхъ, сѣже оубѣити неповѣннаго: ѡчи сѣгъ на ницаго презираѣтѣ. Ловѣтъ въ тайнѣ ꙗко лѣвъ во ѡградѣ своѣи, ловѣтъ сѣже вохѣтити ницаго, вохѣтити ницаго, внигда привлѣци ѡ въ сѣти своѣи. Смирѣтъ сѣгъ: преклонѣтѣа ѡ падѣтѣ, внигда сѣмъ ѡемлѣтѣа оубогимн. Рече бо въ сѣрцы своѣмъ: забѣ бѣа, ѡвратѣи лицѣ своѣ, да не видѣтъ до конца. Воскрѣни, гдѣ вѣже мѡй, да вознесѣтѣа рѣка твоѣа, не забѣди оубогихъ твоихъ до конца. Чесѡ радн прогнѣва нечестивыи бѣа; рече бо въ сѣрцы своѣмъ: не възыщѣтъ. Видѣши, ꙗко ты болѣзнь ѡ ѡроитѣ смѡтрѣши, да предѣанъ здетъ въ рѣцѣ твоѣи: тебѣ ѡстѣвленъ сѣтъ нищій, сѣрѣ ты бѣди помѡщникъ. Воскрѣни мѡишцѣ грѣшномъ ѡ лѣкавомъ: възыщѣтѣа грѣхъ сѣгъ ѡ не ѡбращѣтѣа. Гдѣ црѣ во вѣкѣхъ ѡ въ вѣкѣхъ вѣка: погинеете, ѣзыцы, ѡ землѣ сѣгъ. Желѣніе оубогихъ оубѣшлѣа сѣи, гдѣ, оубогѡванію сѣрца ѡхъ вниѣтъ оѣхо твоѣ.

Псалом 10.

[За крај, Псалом Давидов.]

На Господа се поуздах, како ћете рећи души мојој: Пресели се на гору као птица? Јер, ево, грешници затегнуше лук, припремише стреле у тоболцу, да устреље у мраку праве срцем. Јер оно што Ти утврди, они срушише; а праведник шта је урадио? Господ је у храму светоме Своме. Господ је на небу поставио престо Свој. Очи Његове на убогога гледају; обрве Његове испитују синове људске. Господ испитује праведника и безбожника; а који љуби неправду, мрзи душу своју. Бациће на грешнике мреже, огањ и сумпор и ветар бурни удео је чаше њихове. Јер је праведан Господ, и правду заволе, правоту зна лице Његово.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)**

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Псалом 11.

[За крај, за осму, Псалом Давидов.]

Спаси ме, Господе, јер неста преподобнога; јер се умањише истине од синова људских. Лажи говораше сваки ближњему своме; уста дволична у срцу, а у срцу говораше зло. Уништиће Господ сва уста лукава и језик велеречиви, оне који рекоше: Језик наш величаћемо, уста су наша у нас; ко нам је господар? Због страдања сиромаша и уздаха убогих, сад ћу устати, говори Господ; поставићу се у спасење њихово, осмелићу се у њему. Речи су Господње речи чисте, сребро ражежено у огњу, очишћено од земље, претопљено седмоструко. Ти, Господе, сачуваћеш нас и

Вз конѣцз, џаломз дѣдз, ї.

На гдѣ оуповѣхъ, кѣкѡ речѣте дѡшнѣ моѣи: превнтѣи по горѣмз, ѣкѡ птѣица; ѣкѡ еѣ, грѣшницѣ налѣкоша дѡкз, оѣготѡвѣша стѣрѣлы вз тѣлѣ, сострѣлѣтѣи во мрѣцѣ прѣвѣмз еѣрдѣемз. Зѣнѣ ѣже тѣи совершѣлѣз еѣи, онѣи разрѡшѣиша: прѣвникѣ же чтѡ сотворѣи; Гдѣ во хрѣмѣ стѣмз своѣмз. Гдѣ, на нѣи прѣтѡлз еѣгѡ: онѣи еѣгѡ на ницаго признѣлѣтѣ, вѣждѣи еѣгѡ испѣтѣлѣтѣ сыны челѡвѣчѣскѣа. Гдѣ испѣтѣлѣтѣ прѣнаго нѣ нечѣтѣваго: лѡвѣи же неправдѣ ненавидѣтѣ своѡ дѡшѡ. ѡдождѣтѣ на грѣшникѣи стѣтѣи: онѣи нѣ жѡпѣлз, нѣ дѡхъ еѡренз чѣстѣ чѣши нѣхъ. ѣкѡ прѣвнѣ гдѣ нѣ прѣвды возлюбѣи: правѡтѣи вѣдѣтѣ лицѣ еѣгѡ.

Слѡва онѣи, нѣ еѣи, нѣ стѡмѡ дѡхѡ, нѣ нынѣи нѣ прѣиенѡ, нѣ во вѣкѣи вѣкѡвз, ѡминѣи.

Ѣлѣлѡдѣа, ѡлѣлѡдѣа, ѡлѣлѡдѣа, слава тѣбѣ еѣже. **Трѣиждѣи.**

Гдѣи помѣлѣи, **трѣиждѣи:**

Слѡва онѣи, нѣ еѣи, нѣ стѡмѡ дѡхѡ, нѣ нынѣи нѣ прѣиенѡ, нѣ во вѣкѣи вѣкѡвз, ѡминѣи.

Вз конѣцз, ѡ онѣи, џаломз дѣдз, ѡи.

онѣи ма, гдѣи, ѣкѡ ѡскѡдѣи прѣвнѣи: ѣкѡ оѡмѡлѣша ѣстѣнны ѡ сыновз челѡвѣчѣскѣихъ. Сѡстѣнаѡ глагола кѣиждѡ ко ѣскреннемѡ своѣмѡ: оѡстѣнѣ лѡстѣнѣмз вз еѣрдѣи, нѣ вз еѣрдѣи глаголаша элѡа. Потрѣкѣтѣ гдѣ вѣа оѡстѣнѣ лѡстѣнѣмз, ѡзѡнкѣ велѣрѣчѣнѣи, рѣкѣшѣмз: ѡзѡнкѣ нашз возвелѣчѣемз, оѡстѣнѣи нѡша при наѣз эѡтѣ: ктѡ наѡмз гдѣ еѣстѣ; Стѣрѣтѣи рѡдѣи ницѣихъ нѣ воздыхѣнѣа оѡбѡгнѣхъ нынѣи воискрѣнѡ, глѣтѣ гдѣ: положѣа во онѣи, не ѡвнѣнѡа ѡ нѣмз. Слѡвѣа гдѣна слѡвѣа чѣстѣа, сѣбрѡ разжѣено, ѣскѡшѣено землѣи, ѡчищѣено сѣдѣрѣицѣю. Ты, гдѣи, сохрѣнѣиши нѣи нѣ обѡлѡдѣши нѣи ѡ рѡда еѣгѡ нѣ

одбранићеш нас од рода овога и до века. Наоколо безбожници ходе; по висини Твојој постарао си се за синове људске.

Псалм 12.

[За крај, Псалм Давидов.]

Докле ћеш ме, Господе, заборављати до краја? Докле ћеш одвраћати лице Своје од мене? Докле ћу се домишљати у души својој, мучити се у срцу своје дању и ноћу? Докле ће се узносити непријатељ мој нада мношвом? Погледај, услиши ме, Господе Боже мој. Просветли очи моје, да не заспим на смрт; да не рече непријатељ мој: Утврдих се над њим. Они који ме угњетавају обрадоваће се, ако посрнем. А ја се на милост Твоју поуздах; обрадоваће се срце моје спасењу Твоме. Певаћу Господу Добротвору моме, и псалмопојаћу Имену Господа Вишњег.

Псалм 13.

[За крај, Псалм Давидов.]

Рече безумник у срцу своје: Нема Бога. Распадоше се и згадише се у поступцима својим; нема га који чини добро, нема га ни једнога. Господ с неба погледа на синове људске, да види има ли који разуман, или који тражи Бога. Сви застранише, уједно неваљали посташе; нема га који чини добро, нема га ни једнога. Неће ли познати сви који чине безакоње, који једу народ мој као јеђење хлеба, а Господа не призваше. Тамо се устрашише страха, где страха не беше; јер је Господ у роду праведних. Савет сиромаша посрамисте, јер Господ је нада његова. Ко ће дати са Сиона спасење Израљево? Када поврати Господ робље народа Свога, обрадоваће се Јаков и узвеселиће се Израил.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

во вѣкѣ. Ѡкрѣстѣ нечестивѣи хѡдѡтѣ: по высотѣ твоѣи оумножиш ѣи сыны челоѡчѣскїа.

Вз конѣцѣ, Псаломъ дѣдѣ, ѣи.

Докѡлѣ, гдѣи, злѡдѣши мѡ до концѡ; докѡлѣ ѡвращѡиши лицѣ твоѣ ѡ менѣ; докѡлѣ положѣ совѣты въ душѣи моѣи, свѡлѣзши въ сѣрдцы моѣмъ дѣнь и ноцѣ; докѡлѣ вознесѣтъ врагы моѣи на мѡ; Призри, оумѡиши мѡ, гдѣи вѣже моѣи: проговѣти ѡчи моѣи, да не когдѡ оумѣ въ смѣртѣ; да не когдѡ речѣтъ врагы моѣи: оумрѣпнѣша на негѡ. Стыжѡиши мѡи возрадѡуетѣ сѣрдце моѣ ѡ спѣсѣнїи твоѣмъ: возпоѡ гдѣви блѡгодѣавшемѣ мнѣ и поѡ имени гдѡ вышнѡгѡ.

Вз конѣцѣ, Псаломъ дѣдѣ, ѣи.

Рече беззѡменъ въ сѣрдцы своѣмъ: неѣсть бѣгѡ. Расплѣшѡ и ѡмерзѣшѡ въ начинѡишѣ: неѣсть творѡи блѡгостѡию. Гдѣи сѡ неѣе принїче на сыны челоѡчѣскїа, видѣти, ѡще ѣсть разѡмѣвѡи, илїи възыклѡи бѣа. Всѣи оумклонїшѡсѡ, вкѡпѣ неключїи бышѡ: неѣсть творѡи блѡгостѡию, неѣсть до ѣднѡгѡ. Ни лѣ оумразѡмѣютѣ всѣи дѣлающїи беззакѡнїе, снѣдѡиши людѣи моѡи въ снѣдѣ хлѣба; гдѡ не призѡшѡ. Тѡмѡ оумѡшѡ стѡрѡи, илѣже не бѣ стѡрѡи: ѡкѡ гдѣи въ рѡдѣ прѣвнѣхѣ. Совѣтъ нїцагѡ посрамисте: гдѣи же оумѡише ѣгѡ ѣсть. Кѡдѡ дѡитѣ ѡ ѣѡна спѣсѣнїе илѣво; внегдѡ возвратитѣ гдѣи плѣнѣнїе людѣи своѣхѣ, возрадѡуетѣ ѡкѡвѣ, и возвеселїтѣ илѣ. Слаѡва ѡцѣ, и снѣ, и сѡмѣ дѣхѣ, и нынѣ и прїснѡ, и во вѣкии вѣкѡвѣ, аминѣ.

Иллиѡїа, иллиѡїа, иллиѡїа, слаѡва твоѣе вѣже. Трїжды.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Псалом 14.

[Псалом Давидов.]

ГОСПОДЕ, ко ће се настанити у насељу Твоме? Или ко ће се населити на гори светој Твојој? Који ходи непорочно и чини правду, који говори истину у срцу своме. Који не слага језиком својим, и не учини ближњему своме зла, и поругу не прими на ближње своје. Унижен би пред њим лукави, а оне који се боје Господа он прославља, који се куне ближњему своме, и не одриче; који новац свој не даде на камату, и мито за невине не прими. Који тако чини, неће се поколебати до века.

Псалом 15.

[Стилографија, Давидов.]

САЧУВАЈ ме, Господе, јер се у Тебе поуздах. Рекох Господу: Господ мој Ти јеси, јер немаш потребе од добара мојих. Светима који су на земљи Његовој чудесно учини Господ све воље Своје у њима. Умножише се немоћи њихове, после тога оне брзо несташе. Нећу сабрати сабрања њихова од крви идола, нити ћу споменути имена њихова устима мојим. Господ је удео наслеђа мога и чаше моје; Ти си Који ми васпостављаш наслеђе моје. Одмерена наслеђа пала су ми најбоља, јер наслеђе моје најбоље ми је. Благосиљаћу Господа Који ме је уразумио; а још и до ноћи поучише ме дубрези моји. Провиђах Господа преда мног свагда, с десне стране мени, да не посрнем. Тога ради развесели се срце моје, и обрадова се језик мој, а још и тело моје починуће у нади. Јер нећеш оставити душу моју у аду, нити ћеш дати да светац Твој види труљења. Показао си ми путеве живота, испунићеш ме радошћу с лицем Твојим; красоте су у десници Твојој до краја.

Гдн помилуј, **трижды:**

Слава ѿцѣ, и сѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Вз конѣцъ, Псаломъ дѣдѣ, ѿ.

Гдн, ктѣ ѡбнѣтѣтъ въ жилици твоѣмъ; илѣ ктѣ вселѣтѣ во стѣнѣ горѣ твоѣ; Ходѣи непорѣченъ и дѣлаѣи правдѣ, глаголаѣи истинѣ въ сѣрдцы своѣмъ: Иже не ѡлычѣти ѡзыкомъ своѣмъ и не сотвори ѣскреннемѣ своѣмѣ зла, и поношенѣа не прѣѣтъ на ближнѣа своѣ: Ѳвнѣченъ ѣсть предѣ нимъ лѣкѣбнѣа, боѣщѣажеѣ гдѣ славетѣ: кленѣиѣа ѣскреннемѣ своѣмѣ и не ѡметѣла: Сребрѣ своѣгѣ не даде въ лѣхѣ и мзды на неповѣннѣхъ не прѣѣтъ. Творѣи сѣа не подвижитѣа во вѣкѣ.

Столпопѣнѣе, дѣдѣ, ѣ.

Сохранѣ ма, гдн, ѣкѣ на тѣ ѡповѣхъ. Рѣхъ гдѣви: гдѣ моѣ ѣси ты, ѣкѣ благѣхъ моѣхъ не трѣбѣши. Сѣѣмъ, иже ѣтъ на землѣ ѣгѣ, ѡднѣ гдѣ всѣ хотѣнѣа своѣа въ нѣхъ. Ѳвнѣжнѣа нѣмѣци нѣхъ, по сѣхъ ѡскорѣша: не сѣбѣ сѣбѣ нѣхъ ѡ кровѣи, ни помѣнѣ же нѣмѣнъ нѣхъ ѡстѣнѣа моѣа. Гдѣ чѣстѣа достѣѣнѣа моѣгѣ и чѣши моѣа: ты ѣси ѡстѣѣнѣа достѣѣнѣа моѣ мнѣ. Ѳжѣа нападѣша мѣ въ держѣбнѣхъ моѣхъ: ѣбо достѣѣнѣа моѣа держѣбно ѣсть мнѣ. Бѣгѣслово гдѣа вразѣмѣнѣшаго ма: ѣще же и до нѣци наказѣша ма ѡстѣѣнѣа моѣа. Предѣрѣхъ гдѣа предѣ мноѣмъ вѣнѣ, ѣкѣ ѡдѣнѣ менѣ ѣсть, да не подвижитѣа. Сѣгѣ рѣднѣа возвѣселѣа сѣрдце моѣ, и возрѣдѣла ѡзыкѣ моѣ: ѣще же и плѣтъ моѣа вселѣтѣа на ѡповѣнѣи. Иѣкѣ не ѡстѣнѣа дѣшѣ моѣа во ѣдѣ, ниже дѣи прѣнѣомѣа тѣомѣа вѣдѣти ѣстѣнѣа. Сказѣа мѣ ѣси пѣти живѣтѣа: ѣспѣнѣи ма вселѣа сѣа лицѣмъ тѣомъ: крѣсѣтѣа въ деснѣцѣа тѣоѣа въ конѣцѣ.

Псалом 16.

[Молитва Давидова.]

Услиши, Господе, правду моју; пази на мољење моје, услиши молитву моју, није са усана лажљивих. Од лица Твога суд ће мој изаћи, очи моје нека виде правоту. Испитао си срце моје, посетио си ме ноћу; окушао си ме у огњу, и не нађе се у мени неправде. Да не говоре уста моја дела људска; ради речи уста Твојих ја сачувах путеве тешке. Утврди стопе моје на стазама Твојим, да се не колебају кораци моји. Ја завапих, јер си ме услишио, Боже; приклони к мени ухо Твоје и услиши речи моје. Чудесно покажи милости Твоје, Ти Који спасаваш оне који се у Тебе уздају, од противећих се десници Твојој. Сачувај ме, Господе, као зеницу ока; покровом крила Твојих покрићеш ме, од лица безбожних који ме угњетавају. Непријатељи моји душу моју опколише; дебело срце своје затворише, уста њихова говораху гордост. Они који ме изагнаше, сада ме опколише, очи своје устремише да ме оборе на земљу. Спопадоше ме као лав готов на лов, и као лавић који борави у потаји. Устани, Господе, предухитри их, и обори их; избави душу моју од безбожника, мачем Твојим од непријатеља руке Твоје. Господе, од малобројних на земљи раздели их у животу њиховом. И скривених Твојих претњи испуни се утроба њихова; наситише се синови, и оставише остатке младенцима својим. А ја ћу се у правди јавити лицу Твоме, наситићу се када угледам славу Твоју.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе, помилуј. (3 пута.)

Молитва дѣла, ѿ.

Оубльши, гди, прѣвдѣ моѣ, конми молѣнїю моемѣ, вндшн молнѣвѣ моѣ не во оубѣтнѣхъ льѣтнѣвѣхъ. ѿ лицѣ твоегѣ ѿдѣлѣ моѣ нѣзѣдетѣ: ѿчи моѣ да видѣнта правотѣ. Нѣкѣнѣлѣ ѣсн ѣрдѣце моѣ, поѣфтнѣлѣ ѣсн нѣцїю: нѣкѣнѣлѣ мѣ ѣсн, н не ѡѣрѣтѣсѣ во мнѣ неѣрѣвдѣ. Їѣкѣ да не возглаголютѣ оубѣтѣ моѣ дѣлѣ чѣловѣчѣекнѣхъ, за словѣлѣ оубѣтѣнѣ твоенѣхъ ѣзѣ сохрѣннѣхъ пѣтнѣ жѣѣтѣкнѣ. Соѣвршнѣ стѣпнѣ моѣ во стѣзѣхъ твоенѣхъ, да не подѣвнѣжѣтѣ стѣпнѣ моѣ. Їѣзѣ воззѣвѣхъ, ѣѣкѣ оубльшѣмѣ мѣ ѣсн, ѣѣѣ: приклонѣнѣ оубѣхо твое ѣснѣ н оубльшн глаголы моѣ. Оубднѣнѣ мѣтн твоеѣ, спѣлѣнѣ оубѣвѣнѣнѣ на тѣ ѡ прѣтнѣвѣнѣнѣ дѣннѣтѣ твоеѣнѣ: Сохрѣнѣ мѣ, гди, ѣѣкѣ зѣннѣнѣ ѿкѣ: вѣ крѣвѣтѣ крилѣ твоеѣю покрѣвѣши мѣ ѿ лицѣ нечѣстнѣвѣхъ ѡѣтрѣтѣшнѣхъ мѣ: вѣрѣзѣнѣ моѣ дѣшѣ моѣ ѡѣдрѣжѣша Тѣѣкѣ своѣнѣ зѣтѣврѣнѣша, оубѣтѣ нѣхъ глаголаша гордѣннѣю. Нѣзгонѣнѣнѣ мѣ нѣнѣтѣ ѡѣвѣдѣша мѣ, ѿчи своѣнѣ возложнѣша оубѣклонѣнѣнѣ на зѣмлю. ѡѣвѣдѣша мѣ ѣѣкѣ лѣѣѣ гѣтѣѣѣ на лѣѣѣ н ѣѣкѣ икѣѣнѣнѣ ѡѣнѣтѣлѣнѣ вѣ тѣннѣхъ. Воскрѣнѣнѣ, гди, прѣдѣврѣнѣ ѣ нѣ зѣпннѣ нѣмѣ: нѣзѣлѣнѣ дѣшѣ моѣ ѡ нечѣстнѣвѣгѣ, ѿрѣжѣѣ твое ѿ вѣрѣгѣ рѣкнѣ твоеѣ, гди, ѡ мѣлѣхъ ѡ зѣмлнѣ: рѣздѣлѣнѣ ѣ вѣ живѣтѣ нѣхъ, н сокрѣвѣннѣхъ твоенѣхъ нѣпѣлнѣнѣ чрѣѣѣ нѣхъ: насѣѣтнѣшѣлѣ сѣнѣѣѣѣ, н ѡѣтѣлѣнѣнѣ ѡѣтѣнѣкнѣ млѣдѣнѣцѣмѣ своѣнѣмѣ. Їѣзѣ жѣ прѣвдѣѣю ѣвѣлѣлѣ лицѣ твоемѣ, насѣѣѣдѣлѣ, внѣгдѣ ѣвѣнѣтнѣнѣлѣ сѣлѣѣѣ твоеѣнѣ.

Слѣѣѣ ѿѣѣ, н ѣнѣ, н стѣѣмѣ дѣѣѣ, н нѣнѣтѣ н прнѣснѣѣ, н во вѣѣкнѣ вѣѣкѣѣѣѣ, ѣмнѣнѣ.

Ѡлнлѣдѣѣ, ѣлнлѣдѣѣ, ѣлнлѣдѣѣ, слѣѣѣ тѣѣѣѣ ѣѣѣ. Трнѣжѣдѣѣ.

Гди помнѣлѣѣнѣ, трнѣжѣдѣѣ:

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Бакон: Опет и опет, у миру, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас Боже,
благодању Твојом.

Народ: Господе помилуј.

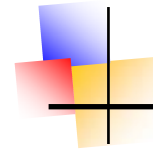
Бакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену,
славну Владичицу нашу Богородицу и
Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе
и једни друге и сав живот свој Христу Богу
предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник: Јер је Твоја моћ и Твоје је царство и сила и слава,
Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове
векова.

Народ: Амин.

И појемо седалан, глас 4.
Подобан оном: **Задиви се Јосиф.**

Недеља свѣта пентикостѣн

Слава Ѡцѣ, и сѣнѣ, и стѣомѣ дѣхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки
вѣкѣвъ, ѡмнѣнь.

Ѡбѣ же дѣаконѣ глаголетѣ:

Дѣаконѣ: Пѣки и пѣки мѣромѣ гдѣ помѡлимѣ.

Дѣаконѣ: Гдѣ помѣлѣи.

Дѣаконѣ: Злѣчлпнѣ, сплснѣ, помѣлѣи и сохрѣннѣ нѣсѣ вѣже, тѣбоѣю
блѣгодѣтѣю.

Дѣаконѣ: Гдѣ помѣлѣи.

Дѣаконѣ: Пресѣтѣю, пресѣтѣю, пресѣлѣгословѣннѣю, славною влѣцѣ
нѣшѣ вѣцѣ
и прѣснодѣѣ мѣрѣю со вѣѣми стѣѣми помѣлѣѣше, сѣми себѣ, и
дрѣздѣрдѣга, и вѣсѣ жнѣвѣтѣ нѣшѣ хрѣтѣ бѣѣ прѣдѣдѣнѣмѣ.

Дѣаконѣ: Тебѣ гдѣ.

Возгласѣетѣ:

Ѡѣкѣ тѣвоѡ держѣбѣ, и тѣвоѡ ѣстѣ црѣтѣво, и сѣла, и слава, Ѡцѣ, и сѣла,
и стѣлѣгѣ дѣхѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Дѣаконѣ: Ѡмнѣнь.

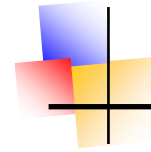
По ѡмѣ стѣхослѡбѣн стѣдѣленѣ, гласѣ дѣ.

Подѡбенѣ: **Ѡѣднѣнѣ ѡѣнѣфѣ:**

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Прославимо, верни, светло за празницима празник завршни. То је Педесетница, испуњење обећања и рока. Јер у тај дан огањ Утешитеље сиђе одједном на земљу као у виду језика и просветли ученике, и учини их тајнике небеске. Светлост наиђе Утешитељева и просветли свет. **Двапут.**

Недеља свјата пентикостѣн

Попразднственный вѣрѣн, њ конѣный праздникъ празднѣмъ свѣтлѣ, сѣй ѣсть пѣтдесѣтница, ѡбѣщанѣа исполненѣе ѡ предложѣнѣа: въ сѣй бо Ѡгнь ѡтѣшителевъ снѣде на зѣмлю, ѡкѣ въ видѣ ѡзыкъ, ѡ ѡченикѣ просвѣтѣн, ѡ сѣа нѣботлиники поклязѣ. свѣтѣ прѣиде ѡтѣшителя, ѡ мѣрѣ просвѣтѣн. **[Дважды.]**

И бывѣтъ чтѣнѣе въ толкованѣнѣи ѡ ѡанна, Слово ѡ: Въ послѣднѣи дѣнь: нѣдвоѣ.

И бива читање из тумачења Јованова, беседа светога Јована Златоуста, 50 (51): **У последњи дан, на два дела.**

Чатац:

Читање тумачења светог Јована Златоуста.

Свештеник: Молитвама светог Јована Златоуста, Господе Исусе Христе, Боже наш, смилуј се на нас.

Чатац:

А у последњи дан велики празника сјајаше Исус и викаше говорећи: ако је жедан ко, нека дође мени и пије, који ме верује, као што Писмо рече. Из утробе његове потећи ће реке воде живе.

Који прилазе божанственој проповеди, пазећи на своју веру, треба да имају жеђ као жедни људи и да распаљују у себи исту онаку живу жељу као и они. Тако ће с више поузданости моћи сачувати оно што се проповеда. Јер када жедан човек узме пехар, приноси га себи с много ватрене жеље и тада се смири. Тако и који слушају божанске беседе: ако их приме са жеђу, никада неће престати док не испију. А о том чега треба свагда бити жедан и гладан, речено је ово: благо гладнима и жеднима правде. А овде вели Христос: ако је жедан ко, нека дође мени и пије. Те речи значе: никога не довлачим силом и насиљем, него ако је неко веома жедан и гори жељом, тога зовем. А због чега јеванђелист означаје: у последњи дан велики? Зато што су и први и завршни дан празника били велики дани, а дани између та два проводише се онајчешће у чашћењу. Но зашто вели: у последњи? Зато што су тога дана сви били на окупу. Првога дана Господ није дошао, а брат.и је рекао разлог. Али ни другога ни трећега дана не говорин нешто тако, да не би оно што каже било ослабљено, јер се неће аосле аршиити они који верују, јер Дух свети још не беше. Па како су онда пророци прорицали и чинили толика чуда? Ево како: апостоли нису Духом терали зле духове, него влашћу добивеном од Христа, као што сам рече: ако ја помоћу Веелзевула изгоним ђаволе, синови ваши чијом помоћу изгоне?

Тако говораше зато да покаже да пре крста нису сви изгнали Духом, него влашћу добивеном од њега. Зато тек кад их хтеде послати говораше: примише Дух свети. А затим читамо: сиђе Дух свети на њих, и тада чињаху чуда.

А о томе као их је слао, не вели се: даде им Духа светог, него: даде им власт, говорећи: губаве очистите, ђаволе изгоните, мртве дижите, забадава сте добили, забадава и дајите. А пророцима сви признају да су имали дар Духа светог. Но та је благодат опала, отишла и престала на земљи од онога дана када је речено: оставиће се ваша кућа пуста. А и пре тога дана почела је опадати. Јер у њих не беше више пророка нити благодат лебдијаше над њиховом светињом. Према томе Дух је свети био одузет да се тек доцније обилније излије. То раздавање Духа почело је после крста не само обилније него и с већим даровима. А и заиста је дар био веће чудо кда се на пример вели: не знате каквога сте ви Духа и још: јер не примише духа ропства него примише духа посиначкога. И стари су имали Духа, али нису га предавали другима; напротив, апостоли су напунили Духом безброј људи. Дакле, зато што су имали тек да приме таку благодат, јер још не беше дана, зато вели: јер Дух свети још не беше. Говорећи, дакле, о тој благодати јеванђелист вели: јер Дух свети још не беше, то јест, не беше дарован, јер Исус још не беше прослављен.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

**КАТИЗМА 3.
Псалм 17.**

[За крај, слуге Господњег Давида, што говораше Господу речи песме ове, у дан у који га избави Господ из руке свих непријатеља његових и из руке Саулове, и рече:]

Љубићу Те, Господе, снаго моја. Господ је утврђење моје, и прибежиште моје, и избавитељ мој, Бог мој, помоћник мој, и уздаћу се у Њега; заштитник мој, и моћ спасења мога, и заступник мој. Хвалећи призваћу Господа, и од непријатеља мојих спашћу се. Обузеше ме болови смртни, и потоци безакоња смутише ме. Болови адски сколише ме, претекоше ме замке смртне. И кад се мучих, призвах Господа, и Богу моме завапах; услиша од храма Свога светога глас мој, и вапај мој пред Њим доћи ће у уши Његове. И потресе се и би устрашена земља, и темељи гора задрмаше се и потресоше, јер се разгневи на њих Бог. Узиће дим од гнева Његова, и огањ од лица Његова распали се, жар се разгоре од Њега. И приклони небеса и сиђе, и примрак је под ногама Његовим. И уседи на Херувиме и полете, полете на крилу ветрова. И постави таму за скровиште Своје; око Њега је шатор Његов, тамна вода у облацима ваздушним. Од севања пред Њим облаци прођоше, град и угљевље огњено удари. И загреме са неба Господ, и Вишњи даде глас Свој. И посла стреле и разасу их, и муње умножи и сатресе их. И јавише се извори вода, и открише се темељи васељене, од претње Твоје, Господе; од дувања духа гнева Твога. Ниспосла руку с висине и узе ме, прихвати ме из вода

Гдн помилуј, тријкды:

Слава ѠцѸ, и снѸ, и стѠмѸ дхѸ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвѣ, аминь.

Катизма трѣтја

Въ конѣцѣ, ѠтрокѸ гдню двѣдѸ, ѣже глагола гдѣви словеса пѣени еса, въ дѣнь, вѡньже ѣзбави ѣго гдѣ ѡ рѣкѣ вѣрѣхѣ вѣрѣхѣ ѣго и ѣз рѣкѣ слави: и рече: Ѹ

Возлюблю тѣ, гдн, крѣпосте моѣ: Гдѣ ѡутверждѣнїе моѣ, и прѣвѣжнїце моѣ, и ѣзбавитель моѣ, бѣх моѣ, помощникъ моѣ, и ѡповѣю на него: заштититель моѣ, и рѡгъ свѣенїа моего, и заступникъ моѣ. Хвала призвоу гдѣ и ѡ вѣрѣхѣ моиѣхъ испѣла. Удержаша мѣ евлѣзни смѣртныа, и потѡцы беззакѡнїа смѣтѡша мѣ: евлѣзни ѣдѡвы ѡбыдѡша мѣ, предвѣрїша мѣ еѣти смѣртныа. И внегда скорѣѣти ми, призвѣхъ гдѣ и кѣ бѣх моему воззѡвахъ: ѡслыша ѡ хрѣма стѣгѡ своегѡ гласъ моѣ, и вѡплъ моѣ предъ нимъ видѣтѣ во ѡшѣ ѣго. И подвижеѣ и трѣпетна бысть земля, и ѡсновѣнїа горѣ смѣтѡшасѣ и подвигошасѣ, ѣкѡ прогнѣбасѣ на нѣ бѣхъ. Възидѣ дымъ гнѣвомъ ѣго, и Ѡгнь ѡ лица ѣго воспламеничѣ: ѡгнѣ возгорѣѣ ѡ него. И приклони нѣса и снѣде, и мѣрѣхъ подъ ногама ѣго. И възидѣ на херѡвїмы и летѣѣ, летѣѣ на крилѣ вѣтрѣню. И положи тмѸ закрѡвѣ своѣй, ѡкрѣтѣ ѣго селѣнїе ѣго, темна вода во ѡблацѣхѣ въздѡшныѣхъ. Ѹ ѡблѣстѣнїа предъ нимъ ѡблацы проидѡша, градъ и ѡгнѣ Ѡгненноѣ. И возгремѣ сѣ нѣсе гдѣ, и вѣш нїѣ даде гласъ своѣй. Ниспосла стрѣлы и разгна ѣ, и мѡлнїн ѡмножи и смѣтѣ ѣ. И ѣвнїшасѣ ѣстѡчнїцы воднїи, и ѡкрѣшасѣ ѡсновѣнїа вселѣнныа ѡ запреѣнїа твоегѡ, гдн, ѡ дохнѡвенїа дѡхѣ гнѣва твоегѡ. Ниспосла сѣ высоты и прѣтѣтѣ мѣ, вопрѣтѣтѣ мѣ ѡ водѣ многиѣхъ. ѣзбавитѣ мѣ ѡ вѣрѡвѣ моиѣхъ

многих. Избави ме од силних непријатеља мојих, и од мрзитеља мојих, јер се утврдише већма од мене. Претекоше ме у дан злострадања мога, али Господ поста потпора моја, и изведе ме на пространство; избавиће ме, јер ме хоћаше. И узвратиће ми Господ по правди мојој, и по чистоти руку мојих узвратиће ми. Јер сачувах путеве Господње, и не безбожничих пред Богом мојим. Јер су сви судови Његови преда мном, и законе Његове не удаљих од мене. И бићу непорочан са Њиме, и чуваћу се од безакоња мога. И узвратиће ми Господ по правди мојој, и по чистоти руку мојих пред очима Његовим. Са преподобним бићеш преподобан, и са човеком невиним бићеш невин, и са изабраним бићеш изабран, а са развраћеним бићеш развраћен. Јер ћеш Ти спасти народ понижени, и очи гордых понизићеш. Јер Ти просветљујеш светиљку моју, Господе; Боже мој, просветљујеш таму моју. Јер ћу се Тобом спасити од искушења; и с Богом мојим прећи ћу зид високи. Бог мој, непорочан је пут Његов, речи су Господње разжежене; заштитник је свих који се уздају у Њега. Јер ко је Бог осим Господа? И ко је Бог осим Бога нашега? Бог Који ме опасује снагом, и постави непорочан пут мој; Који утврђује ноге моје као у јелена, и на висину ме поставља; Који обучава руке моје за бој, и чини мишице моје као лук метални. И дао си ми заштиту спасења мога, и десница Твоја прихвати ме, и наказање Твоје исправи ме до краја, и васпитање Твоје оно ме научи. Раширио си кораке моје пода мном, и не ослабише стопала моја. Гонићу непријатеље моје и достићи ћу их, и нећу се повратити докле не ишчезну; сатрћу их, и неће моћи опстати, пашће под ноге моје. И опасао си ме снагом за бој, саплео си пода ме све који устају на ме. И непријатеље моје дао си у бекство, и мрзителие моје сатро си. Повикаше, и не беше ко да их спасе; ка Господу викаше, и не услыша их. И иситнио сам их као прах пред лицем ветра, као блато на путевима погазићу их.

сильныхъ и ѿ ненавидящихъ мѧ: ѿкъ оутвердиша мѧ паче мене. Предварѣша мѧ въ день ѡслобленѣа моего: и бысть гдѣ оутверженіе мое. И ѡзведе мѧ на широтѣ: ѡзбавитъ мѧ, ѿкъ вохотѣ мѧ. И воздѣтъ мнѣ гдѣ по правдѣ моеѣ, и по чистотѣ рѣкъ моею воздѣтъ мнѣ, ѿкъ сохранихъ пѣти гдѣи и не нечествовахъ ѿ бѣа моего. ѿкъ всѧ оудьбы ѣгѡ предо мною, и ѡправданиа ѣгѡ не ѡстѣдѣша ѿ мене. И бѣдѣ непороченъ ехъ нѣмъ и сохраниша ѿ беззаконїа моего. И воздѣтъ мнѣ гдѣ по правдѣ моеѣ и по чистотѣ рѣкъ моею предъ очима ѣгѡ. Ехъ прѣбывымъ прѣбывъ бѣдеш, и ехъ мѡжемъ неповиннымъ неповиненъ бѣдеш: и ехъ ѡзбраннымъ ѡзбранъ бѣдеш, и ехъ строптивымъ развратѣнша. ѿкъ ты людѣи смиренныа спѣеш и ѡчи гордыхъ смириши. ѿкъ ты просвѣтиши свѣтѣльникъ мой, гдѣ: бѣже мой, просвѣтиши тмѣ мою. ѿкъ твою ѡзбавиша ѿ ѡкѡшенїа, и бѣгомъ моимъ прѣидѣ стѣнѣ. Бѣже мой, непороченъ пѣтъ ѣгѡ: словеса гдѣа разжежена. Заштититель ѣсть вѣхъ ѡповѣщающихъ на него. ѿкъ ктѡ бѣже, рѣзвѣ гдѣ; илѣ ктѡ бѣже, рѣзвѣ бѣа нашегѡ; бѣже преподаваѣ мѧ сілю, и положи непороченъ пѣтъ мой: совершѣаѣ нѡзѣ мой ѿкъ ѣленѣ, и на высокихъ поставѣлаѣ мѧ: наѣлаѣ рѣцѣ мой на бранѣ, и положиѣ ѣсѣ лѣкъ мѣдѣнъ мѡшца моѡ. И далъ мнѣ ѣсѣ заштитеніе спѣенїа, и десница твоѡ воспрїѣтъ мѧ: и наказаніе твоѡ ѡсправитъ мѧ въ конѣцъ, и наказаніе твоѡ тѡ мѧ наѣчитъ. Оушириѣ ѣсѣ стѡпы моѡ подо мною, и не ѡзнемоготѣ плечѣ мои. Поженѣ врагѣ моѡ, и постигнѣ ѡ, и не возвратѣша, дѡндеже скончѡутѣа: ѡкорѣнѣ ѡхъ, и не возмѡгутъ стѣти, падѣтъ подъ ногама моима. И преподаша мѧ ѣсѣ сілю на бранѣ, спѣлаѣ ѣсѣ всѡ вѡстаѡщыа на мѧ подъ мѧ. И врагѡвъ моихъ далъ мнѣ ѣсѣ хребѣтъ и ненавидящыа мѧ потребѣлаѣ ѣсѣ. Воззваша, и не бѣ спѣлаѣ: ко гдѣ, и не оуслѣша ѡхъ. И истниѡ ѡ ѿкъ прѣхъ предъ лицемъ вѣтра, ѿкъ ереніе пѣтѣй поглаждѣ ѡ.

Избавићеш ме од буне народа, поставићеш ме за главу незнабожаца. Народ, којега не знадох, служиаше ми, на слух уха послушаше ме, синови туђи ласкаше ми, синови туђи оветшаше, и клечаху са стаза својих. Жив је Господ, и благословен је Бог мој, и нека се узвиси Бог спасења мога. Бог Који ми даје освету, и Који потчини народе пода ме; Избавитељ мој од љутих непријатеља мојих; од оних који устају на ме уздићи ћеш ме, од човека неправедна избавићеш ме. Зато ћу Те исповедати и славити међу народима, Господе, и Имену Твоме псалмопеваћу; Теби Који велича спасења цара Свога и чини милост Помазанику Своме, Давиду и семену његовом до века.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)**

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Псалом 18.

[За крај, Псалом Давидов.]

Небеса казују славу Божију, дело руку Његових јавља свод небески. Дан дану говори реч, и ноћ ноћи објављује знање. Нема говора нити речи, од којих се не чују гласи њихови. По свој земљи изиђе глас њихов, и до крајева васељене речи њихове. На сунцу је поставио насеље Своје, и оно као женик који излази из одаје своје, обрадоваће се као исполин да иде путем својим. Од краја неба је излазак његов, и достизање његово до краја неба, и нема ко ће се сакрити од топлоте његове. Закон је Господњи непорочан, који обраћа душе; сведочанство Господње је верно, које умудрује децу.

ИЗБѢВШИ МѦ ѿ ПРЕРѢКѦНІѦ ЛЮДЕЙ: ПОСТѢВШИ МѦ ВО ГЛАВѢ МѢЗЫКѢВЪ: ЛЮДІЕ, ИХЖЕ НЕ ВѢДѢХЪ, РАБОТАША МНѢ, ВЪ СЛѢХЪ ОУХѦ ПОСЛУШАША МѦ. СЫНОВЕ ЧУЖДИН СОЛГѦША МНѢ. СЫНОВЕ ЧУЖДИН ѠБЕТШѦША И ѠХРОМОША ѿ СТЕЗЪ СВОИХЪ. ЖИВЪ ГДѢ, И БЛГОСЛОВЕНЪ БГЪ, И ДА ВОЗНЕСЕТЕѦ БГЪ СПСЕНІѦ МОЕГѠ, БГЪ ДЛѦН ѿМЩЕНІЕ МНѢ И ПОКОРНѢВЫИ ЛЮДИ ПОДѢ МѦ. ИЗБѢВШЕТЕЛѢ МОИ ѿ ВРАГЪ МОИХЪ ГНѢВЛИВЫХЪ: ѿ ВОСТАЮЩИХЪ НА МѦ ВОЗНЕСЕШИ МѦ, ѿ МЪЖА НЕПРАВЕДНА ИЗБѢВШИ МѦ. СЕГѠ РАДИ ИСПОВѢСА ТѢБѢ ВО МѢЗЫЦѢХЪ, ГДѢ, И ИМЕНИ ТВОЕМѸ ПОИ: ВЕЛИЧАИИ СПАСЕНІѦ ЦАРСѢѦ И ТВОРАИИ МЛТЪ ХРИСТѸ СВОЕМѸ ДѢДѸ И СЕМЕНИ СГѠ ДО ВѢКА.

Слава ОцѸ, и СнѸ, и СѠмѸ ДхѸ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѠвъ, аминь.

Иллиѡдіа, иллиѡдіа, иллиѡдіа, слава тебѣ вѣке. **Трижды.**

Гдѣ помилѡди, **трижды:**

Слава ОцѸ, и СнѸ, и СѠмѸ ДхѸ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѠвъ, аминь.

Въ концѣхъ, ѿломъ дѣдѸ, ии

Небеса повѣдаютъ славу бжѣю, твореніе же рѡкѸ СГѠ возвѣщаютъ твѣрдь. День дни ѿрыгаютъ глаголы, и ношь ноши возвѣщаютъ рѡзѠмъ. Не сѡтъ рѣчи, ниже словеса, ихже не слышатъ гласи ихъ. Во всю зѣмлю изыде вѣщаніе ихъ, и въ концы вселенныхъ глаголы ихъ: въ сонцѣ положн селеніе свое: и тѡи ѡкѠ женихъ ижеходѡи ѿ чертога своего, возрадѣетъ ѡкѠ исполннъ тещи пѡтъ. ѿ краѡ небесе ижеходъ СГѠ, и срѣтеніе СГѠ до краѡ небесе: и нѣсть, иже оукрѣетъ тещи СГѠ. Законъ гдѣнь непороченъ, ѡбращаѡи дѡшы: свидѣтельство гдѣне вѣрно, оумѡрающе младѣнцы. ѿправдиѡи гдѣнѡ

Закони су Господњи прави, орадошћују срце; заповест Господња је светла, просветљује очи. Страх Господњи је чист, остаје у век века; судови Господњи су истинити, уједно оправдани; жељени већма од злата и драгог камена многог, и слађи већма од меда и саћа. Јер слуга Твој чува их и држи, у чувању њиховом награда је многа. Прегрешења моја ко ће схватити? И од тајних мојих очисти ме. И од туђих грехова сачувај слугу Твога, да не овладају мноме; тада ћу бити непорочан, и чист од греха великог. И биће Ти угодне речи уста мојих, и мисли срца мога пред Тобом заувек, Господе, Помоћниче мој и Избавитељу мој.

Псалом 19.

[За крај, Псалом Давидов.]

Услишиће те Господ у дан жалости, заштитиће те Име Бога Јаковљевог. Послаће ти помоћ са светиње, и са Сиона заштитиће те. Опоменуће се сваке жртве твоје, и свеспаленица твоја биће обилна. Даће ти Господ по срцу твоме, и све намере твоје испуниће. Обрадоваћемо се спасењу твоме, и Именом Господа Бога нашега величаћемо се. Испуниће Господ све молбе твоје. Сада познах да Господ спасе Помазаника Свога, услишиће га са неба светог Свога; моћно је спасење деснице Његове. Једни се хвале колима, и други коњима, а ми ћемо се величати Именом Господа Бога нашега. Они се саплетоше и падоше, а ми устасмо и исправисмо се. Господе, спаси цара, и услиши нас, у дан у који Те призовемо.

прѣла, веедѣцѣа сѣрдце: заповѣдь гдѣна свѣтлѣ, просвѣщѣюцѣа очѣ. Стрѣхъ гдѣнь чѣстѣ, пребывѣаѣи въ вѣкѣхъ вѣкѣ: сдѣбѣи гдѣни ѣстинны, ѡправдѣнны въспѣ, вождѣлѣнны пѣче злѣта ѣ камене чѣстѣна многа, ѣ слѣждѣша пѣче мѣда ѣ сѣта. Њѣо рѣбѣзъ тѣвоѣ храниѣтъ ѣ: вѣнегда сохраниѣти ѣ, воздѣлѣнѣе много. Грѣхѡпадѣнѣа кѣтѡ раздѣмѣетѣ; ѡ тѣинныхъ моѣхъ ѡчиѣсти мѣ, ѡ ѡждѣихъ пощѣдѣи раба тѣвоегѡ: ѣще не ѡбладѣютѣ мною, тѡгда непорѡченъ бѣдѣ, ѣ ѡчиѣдѣа ѡ грѣхѣ велика. ѡ бѣдѣтъ въ блѣгоболѣнѣе словесѣ оуѣстѣ моѣхъ, ѣ подѣнѣе сѣрдѣца моегѡ прѣдъ тѡбою вѣнѣ, гдѣи, помѡщѣннѣе моѣ ѣ ѣзѣвѣнѣтелю моѣ.

Въ конѣцѣ, ѡсловоу дѣдѣ, ѡи

Оуѣслашѣнѣтъ тѣ гдѣ въ дѣнь печѣли, зашѣнѣнѣтъ тѣ ѣма бѣа ѣакѡвѣла. Поблѣтѣтъ тѣ помѡщѣ ѡ сѣгѡ, ѣ ѡ сѣѡна зашѣнѣнѣтъ тѣ. Помѣнѣтѣ въсѣкѣ жѣртѣвѣ тѣвоѣ, ѣ вѣсожжѣнѣе тѣвоѣ тѣчно бѣдѣ. Дѣстѣтъ тѣ гдѣ по сѣрдѣцѣ тѣвоѣмѣ, ѣ вѣсѣ совѣтѣтъ тѣвоѣ ѣспѡлнѣнѣтъ. Возрѣдѣмѣа ѡ сѣсѣнѣи тѣвоѣмѣ, ѣ во ѣма гдѣ бѣа ѣашегѡ возвелѣнѣмѣа: ѣспѡлнѣнѣтъ гдѣ вѣа прощѣнѣа тѣвоѣ. Нѣнѣтъ познѣхъ, ѣакѡ сѣсѣ гдѣ хрѣстѣа своегѡ: оуѣслашѣнѣтъ сѣгѡ въ нѣсѣ сѣгѡ своегѡ: въ сѣлахъ сѣсѣнѣе деснѣицы сѣгѡ. Сѣи на колѣнѣицахъ, ѣ сѣи на кѡнѣхъ: мѣ же во ѣма гдѣ бѣа ѣашегѡ призовѣмѣа. Тѣи спѡтѣи бѣша ѣ падѡша: мѣ же вѡстѣхѡмѣа ѣ ѣспрѣвѣнѣхомѣа. Гдѣи, спасѣи цара, ѣ оуѣслаши ны, вѡнѣже ѣще дѣнь призовѣмѣа тѣ.

Псалом 20.

[За крај, Псалом Давидов.]

ГОСПОДЕ, силом Твојом узвеселиће се цар, и спасењу Твоме обрадоваће се веома. Жељу срца његовог Ти си му дао, и хтења усана његових ниси га лишио. Јер си га предусрео благословом добротним, ставио си на главу његову венац од драгог камења. Живота је тражио од Тебе, и дао си му дужину дана у век века. Велика је слава његова у спасењу Твоме, славу и величанство ставићеш на њега. Јер ћеш му дати благослов у век века, развеселићеш га радошћу лица Твога. Јер се цар узда у Господа, и милошћу Вишњег неће се поколебати. Нека се окрене рука Твоја на све непријатеље Твоје, десница Твоја да нађе све који Те мрзе. ер ћеш их учинити као пећ зажарену, у време гнева лица Твога. Господ ће их гневом Својим смутити, и огањ ће их прогутати. Род њихов са земље погубићеш и семе њихово између синова човечијих, јер подигоше зло на Тебе, смислише замисао коју не могу извршити. Јер ћеш их натерати у бекство, с осталима Твојима погодићеш лице њихово. Уздигни се, Господе, снагом Твојом, певаћемо и псалмопојати силе Твоје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)**

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Псаломъ дѣдъ, ѿ

Гдн, силоу твоєю возвеселѣтъ царь, и ѿ спсѣніи твоѣмъ возрадѣтъ сѣлѡ. Желаніе сердца егѡ дѡдъ еси е мѡ, и хотѣніа оустнѡ егѡ нѣси лишѣлъ егѡ. Іѡкѡ предварѣлъ еси егѡ блгословѣніемъ блгослѡвнымъ, положѣлъ еси на главѣ егѡ вѣнѣцъ ѡ камѣне чѣстна. Животѡ просѣлъ естъ оу тебѣ, и дѡдъ еси е мѡ долготѡ днѣи во вѣкѡхъ вѣка. Вѣліа слава егѡ спсѣніемъ твоимъ: слава и велелѣпіе возложѣши на него. Іѡкѡ дѡдъ е мѡ блгословѣніе во вѣкѡхъ вѣка: возвеселѣши егѡ радостію сѡ лицемъ твоимъ. Іѡкѡ царь оуповѣтъ на гдѡ, и мѡтїю вѣшнѡгѡ не подвижитѣа. Да ѡбръщѣтъа рѡкѡ твоѡ вѣдѣмъ врагѡмъ твоимъ, десница твоѡ да ѡбръщѣтъа вѣдѣ ненавѣдѡщымъ тебѣ. Іѡкѡ положѣши нѣхъ ѡкѡ пѣщѡ огненнѡю во времяа лица твоегѡ: гдѣ гнѣвомъ твоимъ сматѣтъа ѡ, и снѣтъ нѣхъ огнь. Пѡдѡхъ нѣхъ ѡ землѣ погубѣши, и сѣма нѣхъ ѡ сынѡвѡхъ чѡловѣчѣскнѡхъ. Іѡкѡ оуклонѣши на тѡ слѡдѡ, помыслиша совѣты, нѣхъ же не возмѡгутѡ соитѡвнѣти. Іѡкѡ положѣши ѡ хребѣтъа: во нѣзбѣтѡцѣхъ твоихъ оугѡтѡвнѣши лице нѣхъ. Вознесѣа, гдн, силоу твоєю: воспѡемъ и поемъ сѡны твоѡ.

Слава Ѡцѡ, и снѡ, и стѡмѡ дхѡ, и нынѣ и прѣснѡ, и во вѣкнѡ вѣкѡвѡхъ, аминѡ.

Ілнѡдѣа, ілнѡдѣа, ілнѡдѣа, слава тебѣ бже. **Трижды.**

Гдн помилѡди, **трижды:**

Слава Ѡцѡ, и снѡ, и стѡмѡ дхѡ, и нынѣ и прѣснѡ, и во вѣкнѡ вѣкѡвѡхъ, аминѡ.

Псалом 21.

[За крај, о заштити јутарњој, Псалом Давидов.]

БОЖЕ, Боже мој, чуј ме зашто си ме оставио? Удаљивши се од спасења мога и од речи вапаја мојих. Боже мој, вичем дању и не чујеш; и ноћу, и нема одговора на агонију моју. А Ти у светињи обитаваш, Хвало Израилјева. У Тебе се уздаше оци наши; уздаше се, и избавио си их; Теби вапише и бише спасени, на Тебе се уздаше и не постидеше се. А ја сам црв а не човек, подсмех људима и руг народу. Сви који ме видеше ругаше ми се, говораху устима, климаху главама: Уздао се у Господа, нека га избави! Нека га спасе, ако га хоће! Јер Ти си Који ме извади из утробе, нада моја од времена дојки мајке моје. Теби сам привржен од материце, из утробе мајке моје Ти си Бог мој. Немој одступити од мене, јер је невоља близу, а нема помоћника. Опоколише ме јунци многи, бикови дебели окружише ме; отворише на ме уста своја, као лав који граби и риче. Као вода разлих се, и расуше се све кости моје; поста срце моје као восак топљен у утроби мојој. Сасуши се као опека снага моја, и језик мој прилепи се за грло моје, и у прах смртни низвео си ме. Јер ме окружише пси многи, збор лукавих опколише ме; прободоше руке моје и ноге. Избројаше све кости моје, а они ме погледаше и презреше ме. Разделише одећу моју међу собом, и за хаљину моју бацаху коцку. А Ти, Господе, не удаљи помоћ Твоју од мене, похитај да ме заштитиш. Избави од мача душу моју, и из руке псеће јединицу моју. Спаси ме из уста лављих и од рогова носорога смерност моју. Казиваћу Име Твоје браћи мојој, усред цркве хвалићу Те. Који се бојите Господа, хвалите Га; све семе Јаковљево прославите Га; нека Га се боји све семе Израилјево. Јер не понизи нити одбаци мољење убогог, нити окрену лице Своје од мене; и када завиках к Њему, услиша ме. О Теби је похвала моја, у цркви великој исповедаћу Ти се; завете моје

Вз конѣцз, ѿ застѣплѣніи о҃т҃реннѣмз, ѡ҃ломз дѣдѣ, ꙗ҃

Бѣже, бѣже мой, вонми ми, вкѣдѣ ѿстѣвнлз мѣ ѣсн; далече ѿ спсѣніа моегѡ словеса грѣхѡпадѣніи моихѣ. Бѣже мой, воззовѣ во дни, и не о҃г҃лѣшиши, и вз ноци, и не вз бездѣмїе мнѣ. Ты же во стѣмз живѣши, хвалѡ и҃леба. На тѣ о҃повѣша ѡ҃т҃цы наши: о҃повѣша, и и҃збѣвнлз ѣсн ѡ: Вз твѣѣ воззѣвѣша, и сплѡбшасѣ: на тѣ о҃повѣша, и не постыдѣшасѣ. И҃з же ѣсмь чѣрвь, ѡ не человекѣ, поношенїе человекѡвѣз и о҃ннчнженїе людѣи. Вн вѣдѡщн мѣ порѡдѣшамнсѣ, глаголѣша о҃ст҃нѣмн, покнѣвѣша главоу: О҃повѣ на гдѣ, да и҃збѣвнѣтѣ ѣгѡ, да спсѣтѣ ѣгѡ, ѡкѡ хѡщѣтѣ ѣгѡ. И҃кѡ ты ѣсн и҃сторїи мѣ и҃з чрѣва, о҃повѣнїе моѣ ѿ свѣцѣ мѣтере моеѡ. Вз твѣѣ прнѣрженз ѣсмь ѿ ложенз, ѿ чрѣва мѣтере моеѡ бѣ мой ѣсн ты. Да не ѡстѣпнши ѿ менѣ, ѡкѡ скѡрѣв елнз, ѡкѡ нѣсть помогѣнн мнѣ. Ѡбѣдѡша мѣ тельцы мнози, и҃нци тѣннн ѡдержѣша мѣ: Ѡверзѡша на мѣ о҃г҃тѣ своѡ, ѡкѡ лѣвз вѡсхнцѣнн и҃ рыкѣнн. И҃кѡ водѣ и҃злѣѡхсѣ, и разгѣпашасѣ всѣ кѡстн моѡ: вѣстѣ ерѣдце моѣ ѡкѡ вѡкѣз тѣлн погрѣдѣ чрѣва моегѡ. И҃зѣше ѡкѡ скѣдѣлѣ крѣпѡстѣ моѡ, и ѡзѡкѣ мой прнлпѣ гортѣнн моегѡ, и вз пѣрѣтѣ смѣртн свѣлз мѣ ѣсн. И҃кѡ ѡбѣдѡша мѣ псн мнози, со҃нмз лѡкѡвнхѣ ѡдержѣша мѣ: и҃скопѣша рѡцѣ моѣ и҃ нѡзѣ моѣ. И҃счѣтѡша всѣ кѡстн моѡ: тн же смѡтрнша и҃ презрѣша мѣ. Раздѣлнша рнзѣ моѡ сѣѣѣ, и ѡ ѡдѣждн моѣнн мѣтѣша жрѣбїи. Ты же, гдѣ, не ѡдѣлн по҃мѡщѣ тѡѡ ѿ менѣ: на застѣплѣнїе моѣ вонми. И҃збѣвн ѿ ѡрѡжѣа дѡшѡ моѡ, и и҃з рѡкн пѣтн ѣдннорѡднѡю моѡ. Спсѣн мѣ ѿ о҃г҃тѣз лѡвѡвнхѣ, и ѿ рѡгѣз ѣдннорѡжѣз смнрѣнїе моѣ. Повѣмз нѣма тѡѡ брѣтнн моѣнн, погрѣдѣ црѣкѣ вѡспѡ тѣ. Пѡѡщннсѣ гдѣ, вѡсхвалнѣтѣ ѣгѡ, всѣ сѣмѣ ѡкѡвѣ, прогѣлѣнѣтѣ ѣгѡ, да о҃г҃вѡнѣтѣ же ѿ негѡ всѣ сѣмѣ и҃лево: ѡкѡ не о҃ннчнжн, ннжѣ негѡѡѡ молнѣвн ннцѣгѡ, ннжѣ ѡвратнн лнцѣ своѣ ѿ менѣ, и ѣгдѣ воззѡвѣхз кѣ немѡ, о҃г҃лѣшѣ мѣ. Ѡ твѣѣ похвалѣ

испунићу пред онима који Га се боје. Јешће убоги и наситиће се, и хвалиће Господа они који Га траже; жива ће бити срца њихова у век века. Опоменуће се и обратиће се Господу сви крајеви земаљски, и поклониће се пред Њим сви родови народа. Јер је Господње Царство, и Он ће владати свим народима. Једоше и поклонише се сви моћници земаљски; пред Њим ће се поклонити сви који силазе у земљу; а душа ће моја Њему живети. И семе моје служиће Њему; и јавиће се Господу нараштај долазећи. И објавиће правду Његову, народу који ће се родити, оно што учини Господ.

Псалом 22.

[Псалом Давидов.]

Господ ме напаса, и ничега ме неће лишити. На месту зеленом, тамо ме настани, на водама одмора отхрани ме, душу моју опорави. Одведе ме на стазе правде, ради Имена Свога. Јер ако и пођем посред сенке смрти, нећу се бојати зла, јер си Ти са мнош. Штап Твој и палица Твоја, они ме утешеше. Припремио си преда мнош трпезу, насупрот угњетавача мојих. Намазао си уљем главу моју, и чаша Твоја напајајућа је као најјача. И милост Твоја пратиће ме у све дане живота мога, и настанићу се у дому Господњем за дуге дане.

Псалом 23.

[Псалом Давидов, првога дана недеље.]

Господња је земља и пуноћа њена, васељена и сви који живе у њој. Он је њу на морима основао, и на рекама је припремио. Ко ће узивићи на гору Господњу, и ко ће стати на месту светом Његовом? Невин рукама и чист срцем, који није узео узалуд душу своју, и није се лажно заклео ближњему своме. Он ће добити благослов од Господа, и милост од Бога Спаса Свога. Ово је род оних који траже

моѡ, въ цркви велицеѣи ѡповѣмса тебе: молиТВы моѡ въздѡмз предъ коѡцимнса ѣгѡ. Ѣдѡтъ ѡубѡзѣн, ѡ насытѡтѡса, ѡ вохвалѡтъ гдѡ възыскѡуциѣн ѣгѡ: жнвѡ вѡдѡтъ сѣрдцѡ ѡхъ въ вѣкз вѣка. Помѡнѡтъ ѡ ѡбратѡтъ ко гдѡ въ концѡи земли, ѡ поклонѡтъ предъ нѡмз всѡ ѡтѣсѣтѡѡ ѡзыкз. Ѣкв гдѣне ѣсть црѣвѣе, ѡ тоѡ ѡбладѡетз ѡзыки. Ѣдѡша ѡ поклонѡшасѡ въ тѣни земли: предъ нѡмз припадѡтъ въ ннхѡдѡциѣн въ зѣмлю: ѡ дѡшѡ моѡ томѡ жнвѣтъ. Ѣ сѣма моѡ порѡбѡтѡетз ѣмѡ: възвѣстѡтъ гдѣви рѡдз градѡциѣи: ѡ възвѣстѡтъ прѡдѡ ѣгѡ людемз ѡждшымсѡ, ѡже сотвори гдѡ. родѣтѣ ѡмѡцимз

Псаломъ дѣдъ, ѣв

Гдѡ пасѣтъ мѡ, ѡ ничѡѡже мѡ лишѣтъ. На мѣсте слѡниѣ, тѡмъ вселѡ мѡ, на водѣ покоѡиѣе возпитѡ мѡ. Дѡшѡ моѡ ѡбрати, настѡви мѡ на стѣзи прѡвды, ѡмене рѡди своѣгѡ. Ѣще ко ѡ поѡдѡ погредѣ сѣни смѣртныѡ, не ѡубѡѡвѡ слѡ, ѡкв ты ѡ мноѡу ѣи: жѣзлз тѡѡѡ ѡ пѡлнца тѡѡ, тѡ мѡ ѡтѣшнѣтѡ. ѡгѡтѡвалз ѣи предѡ мноѡу трѡпѣзѡ сопротѡвз стѡжѡушымз мѣ: ѡмѡстнлз ѣи ѣлѡмз главѡ моѡ, ѡ чѡша тѡѡ ѡповѡѡциѣн мѡ, ѡкв держѡвна. Ѣ мѡтъ тѡѡ поженѣтъ мѡ всѡ дни жнвѡтѡ моѣгѡ, ѡ ѣже вселѣтнмнса въ дѡмз гдѣнь въ долготѡ дниѡ.

Псаломъ дѣдъ, ѣднныѡ ѡ ѡбѣѡтъ, ѣг

Гдѡа землѡ, ѡ ѡполнѣнѣе ѣѡ, вселѣннаѡ ѡ въи жнвѡциѣи на нѣѡ. Тоѡ на морѡхъ ѡсновѡлз ѡ ѣсть ѡ на рѣкѡхъ ѡгѡтѡвалз ѡ ѣтъ. Кѡѡ възѡдетз на гѡрѡ гдѣню; ѡлѡ кѡѡ стѡнетз на мѣстѣ стѣмз ѣгѡ; Ѣповѡненз рѡкѡма ѡ чѡтъ сѣрдѡцемз, ѡже не прѡѡтъ всѣ дѡшѡ своѡ ѡ не клѡтъ ѡлетѡ ѡскреннемѡ своѡмѡ. Сѣи прѡметз блѡсловѣнѣе ѡ

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Господа, који траже лице Бога Јаковљева. Подигните врата, кнезови ваши, и уздигните се, врата вечна, и ући ће Цар славе. Ко је тај Цар славе? Господ моћан и силан, Господ силан у боју. Подигните врата, кнезови ваши, и уздигните се, врата вечна, и ући ће Цар славе. Ко је тај Цар славе? Господ над војскама, Он је Цар славе.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)**

Ђакон: Опет и опет, у миру, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас Боже, благодаћу Твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Недеља слава пентикостѣн

Гдѣ њ мѣтѣннѣ ѿ бѣга сѣса своегѣ. Сѣн рѣдѣ ѡцѣнѣ гдѣ, ѡцѣнѣ лицѣ бѣга іакѣвѣ. Возмѣнѣ вратѣ кнѣзнѣ вѣша, ѡ возмѣнѣ вратѣ вѣчнѣ: ѡ внидѣтѣ црѣ славы. Ктѣ ѣстѣ сѣн црѣ славы; гдѣ крѣпокѣ ѡ сѣленѣ, гдѣ сѣленѣ вѣ бранѣ. Возмѣнѣ вратѣ кнѣзнѣ вѣша, ѡ возмѣнѣ вратѣ вѣчнѣ: ѡ внидѣтѣ црѣ славы. Ктѣ ѣстѣ сѣн црѣ славы; гдѣ сѣлѣ, тѣ ѣстѣ црѣ славы.

Слава Ѡцѣ, ѡ сѣнѣ, ѡ стѣмѣ дѣхѣ, ѡ нынѣ ѡ прѣснѣ, ѡ во вѣкѣ вѣкѣ, ѡминѣ.

Иллиѣдѣ, иллиѣдѣ, иллиѣдѣ, слава тебѣ бже. **Трижды.**

Ибѣ же дѣакѣ глѣгѣтѣ:

Дѣакѣ: Пѣкѣ ѡ пѣкѣ мѣромѣ гдѣ помѣнѣмѣ.

Дѣакѣ: Гдѣ помѣнѣнѣ.

Дѣакѣ: Застѣпнѣ, спасѣнѣ, помѣнѣнѣ ѡ сохрѣнѣнѣ насѣ бже, тѣвоѣо бѣгодѣтѣо.

Дѣакѣ: Гдѣ помѣнѣнѣ.

Дѣакѣ: Прѣстѣнѣ, прѣчѣнѣ, прѣблѣгѣсловѣннѣнѣ, славнѣнѣ вѣчѣнѣ насѣ бже ѡ прѣнѣодѣнѣ мѣнѣ со вѣчѣмѣ стѣмѣмѣ помѣнѣнѣнѣ, сѣмѣнѣ сѣбѣ, ѡ дрѣгѣдрѣгѣ, ѡ бѣсѣ жнѣвѣтѣ насѣ хрѣстѣ бѣ прѣдѣдѣнѣмѣ.

Дѣакѣ: Тебѣ гдѣ.

Возгласѣтѣ:

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

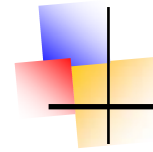
Јер је Твоја моћ и Твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

И појемо седалан, глас 4.

Подобан оном: Задиви се Јосиф.

Извор Духа дође људима на земљи, па се мисаоно дели у огњене реке, роси апостоле, светлошћу их води. Тако им поста облак што роси огањ, пламен што их просветљује и дажди на њих. Од њих ми примисмо благодат огњем и водом. Светлост наиђе Утешитељева и просветли свет. **Двапут.**

Недеља свјат пентикостѣн

И́акѡ твоѡ держа́ва, и́ твоѡѡ ѡцѣь цѣрѣьво, и́ сна́, и́ сла́ва, о́цѣь, и́ снѣ, и́ сѣгѡ дѣа, нынѣ и́ прѣнѡ, и́ во вѣкѣи вѣкѡвѡвѡ.
Дѣи́кѡ: Я́ми́нь.

По ѡнѡ кадѣи́мѣ сѣдѡленѡ,

гласѡ и́ подѡбенѡ тѡи́же:

Дѣа и́сточни́кѡ прѣшедѡ на зѣмлю, во о́гненныѡ рѣкѣи раздѣла́ваѡ мѡисленныѡ, а́пѡлы ѡроша́ше просѣѣща́ѡ: и́ бѣи́сть и́мѡ о́блакѡ ѡроша́ѡ о́гнь, просѣѣща́ѡ тѣѣхѡ, и́ ѡдожда́ѡ пла́мень, и́мни́же мѡ прѣа́хомѡ благода́ть, о́гнемѡ же и́ водо́ю. свѣтъ прѣидѡ о́тѣшнѣтелѡ, и́ мѡрѡ просѣѣтѣнѡ. **[Два́жды.]**

И чита се други део беседе светог Јована Златоуста.

Свештеник:

Молитвама светог Јована Златоуста, Господе Исусе Христе, Боже наш, смилуј се на нас.

Чатац:

Ми бесмо непријатељи и грешници, бесмо лишени дара Божјега и бесмо мрски Богу. А благодат је сведочанство о помирељу, јер дар се не даје непријатељима и мрским лицима, него пријатељима и онима који угодише. Беше, дакле, потребно, да се прво жртва принесе за нас, да се разруши непријатељство у телу и да постанемо пријатељи Божји, па тек тада да добијемо тај дар. Ако је тако било када је Авраму дато обећање, онда то још више вреди за благодат. Тако и Павле објашњава. Он говори: ако су наследници они који су од Закона, пропаде вера јер Закон гради гнев. Његове речи значе ово. Бог је обећао Авраму и његову семену да ће им дати земљу; али потомци не бише достојни тога обећања и не моглоше угодити својим рођеним трудом. Зато дође вера, лака ствар, да привуче благодат, те да се не изгубе обећања. Ваша од вере, наставља апостол, да буде по благодати, да обећање тврдо остане. Зато по благодати што не моглоше својим напорима. Али зашто вели по Писму, а не наводи и сведочанства? Зато што Јудеји беху заражени развратним појмовима. Једни говораху: овај је пророк; други говораху: вара свет; други опет говораху: не долази Христос ив Галилеје, него из села Витлејема а опет други: Христос када дође, нико неће знати откуда ће доћи. И тако беху различита мишљења, као обично у несрећеном народу. Јер нити су помно пазили на оно што је Христос говорио, нити су имали воље да науче. Зато им он ништа не одговара, иако они говоре: зар од Галилеје Христос долази? А похвалио је као права Израилца Натанаила, који се јаче и заједљивије изразио: зар може што добро бити из Наварета? Како ови тако исто и они који Никодиму рекоше: разгледа и види да аорок из Галилеје не долази а, не говораху то што су хтели да сазнају нешто, него само да опровргну мишљење о Христу. А Натанаил говораше стога што је волео истину и тачно је

нама да пресудимо и казнимо, већ то задрже себи самима, онда, све да доцније тисућу пута дођу нама, не само нећемо се светити, него Ђемо се и љутити на њих и рећи: пробисвету и вуцибатина, требало је да све предаш нама; али када си претекао и већ си се сам осветио, више не досађуј. Тим пре ће то рећи Бог, који је заповедио да се све остави њему. Како да не буде неумесно када од својих слугу тражимо таку мудрост и послушност, а Господу не остављамо оно што тражимо да нама слуге оставе! Ово говорим зато што сте готови да се један другому светите. Међутим ко истинито воли мудрост не сме то чинити, него мора опраштати и отпуштати погрешке све Рада за то и не би било оне велике награде, то јест да се за опраштање и нама опраштају греси. Ако осуђујеш онога ко је згрешио, реци ми онда зашто и сам грешиш и упадаш у то исто? Је ли те увредио? Не вређај и ти њега, иначе си самога себе увредио. Је ли те ударио? Не удри и ти њега, јер шта имаш од тога? Је ли те ожалостио? Не жалости и ти њега, јер од тога нема никакве користи, и постао си исти као и он. Тако ћеш га моћи обратити, ако увреду издржиш тихо и кротко; тако ћеш га застидети и укротити гнев његов. Нико не излечи зло злим, него зло добрим. Тако мудрују и неки од незнабожаца. Нека нас, дакле, буде стид да будемо гори од неразумних Јелина, у којих је тако мудровање. Многима је учиљена неправда и претрпеше; многе опадоше, а они се не осветише; метнуше им замке, а они вратише добрим. Веома се бојим да се међу њима не нађу који су по животу виши од нас, те да не заслужимо већу казну себи. Заиста, ако ми који примисмо Духа, који очекујемо царство; који мудрујемо о небесима и не бојимо се гејене; који смо позвани да будемо анђели; који се наслађујемо тајнама, не претекнемо њих у врлини, какав ћемо опроштај добити? Ако смо дужни да надмашимо Јудеје, јер је речено: ако не буде већа и правда ваша него књижника и фарисеја, нећете ући у царство небескоа, то тим пре незнабошце. Ако смо дужни да надмашимо фарисеје, то тим пре невернике. Ако је за нас закључано царство небеско што не надмашисмо Јудеје, како ћемо стећи то царство, ако будемо гори од незнабожаца? Отклонима, дакле, од себе сваку раздражљивост, гнев и јарост. Све једно да вам говорим мени није досадно, а вама је иотребно. И лечници један и исти лек употребе више пута.

После читања почиње полијелеј,
поју се псалми **Хвалите име Господње и Исповедајте Господа.**

Тада се напред цркве поставља аналој, а на аналој икона силаска светога Духа. Настојатељ и сви свештенослужитељи по обичају облаче фелон у олтару, затим излазе из олтара кроз отворена царска врата и стану с обе стране око аналоја. Настојатељ раздаје свеће саслужитељима и народу који стоји у светом храму, када разда, узме кадионицу. Пред њим иде ђакон са упаљеном свећом. Настојатељ прво кади унаоколо икону на аналоју, затим иде у олтар и тамо кади свету трпезу и сав олтар, а у крашу све свете њеснеа иконе, затим свештенике који стоје с једне и друге стране, па десни и леви збор појаца. После тога, пролазећи кади сав народ који ту стоји, па опет свете двери, и само две иконе: Христову и Богородичину; напоследку икону на аналојуо За то време поју величање с избраним стиховима из псалама Давидових.

ПОЛИЈЕЛЕЈ

Псалам 134.

[Алилуја.]

Хвалите Име Господње, хвалите, слуге Господње, Господа, Алилуја.

Који стојите у Храму Господњем, у дворима дома Бога нашега. Алилуја.

Хвалите Господа, јер је добар Господ; псалмопојте Имену Његовом, јер је добро. Алилуја.

Јер Јакова изабра Себи Господ, Израиља за достојање Себи. Алилуја.

Јер ја познах да је велик Господ, и Господ је наш над свима боговима. Алилуја.

Све што је захтео Господ, створио је, на небу и на земљи, у морима и у свим безданима. Алилуја.

Полѹелѣн рѣдѣленз

Хвалѣте ѿма гдѣне, хвалѣте, рабѣ гдѣ, ѿлннлѣѣ

Сѣгѣшѣи во храмѣ гдѣни, во двѣрѣхъ дѣмѣ вѣа нашегѣ. ѿлннлѣѣ

Хвалѣте гдѣ, ѿкѣ блѣгъ гдѣ: пѣнѣте ѿмени ѣгѣ, ѿкѣ добѣрѣ: ѿлннлѣѣ

ѿкѣ ѡкѣва ѡзѣрѣ ѣѣѣ гдѣ, ѿннлѣ вѣ дѣгѣѣнѣ ѣѣѣ: ѿлннлѣѣ

ѿкѣ ѡзѣ познахъ, ѿкѣ вѣлѣѣ гдѣ, ѿ гдѣ нашъ надъ вѣѣлн бѣгн: ѿлннлѣѣ

вѣа, ѣлнѣкѣ вѣрѣѣѣ гдѣ, ѣѣѣѣнѣ на нѣѣнѣ ѿ на зѣмлн, вѣ морѣхъ ѿ во вѣѣхъ бѣздннхъ. ѿлннлѣѣ

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Који узводи облаке са краја земље, муње за кишу Он створи; Који изводи ветрове из скровишта својих. Алилуја.

Који погуби првенце Египатске од човека до животиње. Алилуја.

Посла знаке и чудеса усред тебе, Египте, на фараона и на све слуге његове. Алилуја.

Који порази народе многе и поби цареve силне: Алилуја.

Сиона цара Аморејског, и Ога цара Васанског, и сва царства Хананска; Алилуја.

И даде земљу њихову у наслеђе, у наслеђе Израиљу народу Своме. Алилуја.

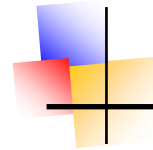
Господе, Име је Твоје до века, и спомен Твој је из нараштаја у нараштај. Алилуја.

Јер ће Господ судити народу Своме, и за слуге Своје умолиће се. Алилуја.

Идоли незнабожаца сребро су и злато, дела руку човечијих; Алилуја.

Уста имају и неће говорити, очи имају и неће гледати, Алилуја.

Уши имају и неће чути, нити има даха у устима њиховим. Алилуја.

Недеља свјатих педесетница

Возводѧ облакѣ ѿ послѣднихъ землѣ, мѡлнѣи въ дождѣ сотвори, изводѧи ветры ѿ скровищъ своихъ. Аллилуѧа

Иже порази первенцы египетскѧа ѿ человека до скотѧ: Аллилуѧа

Посла знаменѧа и чудеса посреди тебѣ, египте, на фараѡна и на всѧ рабы егѡ. Аллилуѧа

Иже порази языки мнози и извѣи царѣ крепки: Аллилуѧа

Синона царѧ аморрейска и ѡга царѧ васанска, и всѧ царствѧ хананска: Аллилуѧа

И даде землю ихъ достоянѧе, достоянѧе иноу людемъ своимъ. Аллилуѧа

Гдѣи, има тебѣ въ вѣкѣ, и пѡматѣ тебѣ въ родѣ и родѣ: Аллилуѧа

Ижеко судити иматѣ гдѣ людемъ своимъ, и ѡ рабѣхъ своихъ оумолятѧ. Аллилуѧа

Долѧи языкъ сребро и злато, дела рукъ чловѣческихъ: Аллилуѧа

Устѧ не мѡвтѣ, и не возглаголютѣ: Очи не мѡвтѣ, и не оузрятѣ: Аллилуѧа

Ушѧи не мѡвтѣ, и не оумьшлатѣ: ниже ко естѣ дѡхъ во оустѣхъ ихъ. Аллилуѧа

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Слични нека им буду они који их праве, и сви који се уздају у њих.
Алилуја.

Доме Израиљев, благословите Господа; доме Ааронов,
благословите Господа; Алилуја.

Доме Левијев, благословите Господа; који се бојите Господа,
благословите Господа. Алилуја.

Благословен је Господ са Сиона, који живи у Јерусалиму. Алилуја.

Псалом 135.

[Алилуја.]

Исповедајте и славите Господа, јер је добар, јер је до века милост
Његова. Алилуја.

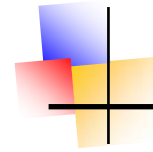
Исповедајте и славите Бога над боговима, јер је до века милост
Његова. Алилуја.

Исповедајте и славите Господара над господарима, јер је до века
милост Његова. Алилуја.

Онога Који једини чини чудеса велика, јер је до века милост
Његова. Алилуја.

Који је створио небеса разумом, јер је до века милост Његова.
Алилуја.

Који је утврдио земљу на водама, јер је до века милост Његова.
Алилуја.

Недеља св. Пентекостин

Подобни њмз да бѣдѣтъ творѣщїи ѿ нѣ вѣн надѣющїица на нѣ.
Ѳллнаѡїа

Доме Ѳллевз, бл҃гословѣте г҃а: доме ларѡнь, бл҃гословѣте г҃а: Ѳллнаѡїа

Доме левїннз, бл҃гословѣте г҃а: Ѳллнаѡїа

Бл҃гословѣнз г҃ъ ѡ стѡна, жнвѣн во іерлїмѣ. Ѳллнаѡїа

Исповѣдаѣтеа г҃дѣн, ѡкѡ бл҃г: ѡкѡ вѣкз мл҃ть ѡгѡ. Ѳллнаѡїа

Исповѣдаѣтеа б҃гѡ богѡвз: ѡкѡ вѣкз мл҃ть ѡгѡ. Ѳллнаѡїа

Исповѣдаѣтеа г҃дѣн господѣн: ѡкѡ вѣкз мл҃ть ѡгѡ. Ѳллнаѡїа

Сотѡоршѣмѡ чѡдѣлѡ вѣлїа ѡднѡмѡ: ѡкѡ вѣкз мл҃ть ѡгѡ.
Ѳллнаѡїа

Сотѡоршѣмѡ небелѡ рѡзѡмомз: ѡкѡ вѣкз мл҃ть ѡгѡ. Ѳллнаѡїа

Оутѡерднѣшѣмѡ зѣмлю на водѡхз: ѡкѡ вѣкз мл҃ть ѡгѡ. Ѳллнаѡїа

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Који је створио светила велика, јер је до века милост Његова.
Алилуја.

Сунце за владање даном, јер је до века милост Његова. Алилуја.

Месец и звезде за владање ноћу, јер је до века милост Његова.
Алилуја.

Који је поразио Египта с првенцима његовим, јер је до века милост
Његова. Алилуја.

И извео Израилџа између њих, јер је до века милост Његова.
Алилуја.

Руком моћном и мишицом високом, јер је до века милост Његова.
Алилуја.

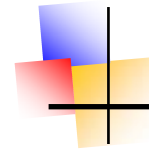
Који је поделио Црвено море на раздељења, јер је до века милост
Његова. Алилуја.

И провео Израилџа посред њега, јер је до века милост Његова.
Алилуја.

И истресао фараона и војску његову у море Црвено, јер је до века
милост Његова. Алилуја.

Који је провео народ Свој у пустињи, јер је до века милост Његова.
Алилуја.

Који је поразио царева велике, јер је до века милост Његова.
Алилуја.

Недеља свѣта пентикостѣи

Сотворѣшемъ свѣтила всѣла единаомъ: ѿкъ въз вѣкъ млть егѡ:
ѿлладѣа

Солнце во область дне: ѿкъ въз вѣкъ млть егѡ: ѿлладѣа

Лунѣ и свѣзды во область нощи: ѿкъ въз вѣкъ млть егѡ.
ѿлладѣа

Поразѣвѣшемъ егѣпта съ первенцы егѡ: ѿкъ въз вѣкъ млть егѡ:
ѿлладѣа

И изведѣшемъ ѿла ѿ среды ѿхъ: ѿкъ въз вѣкъ млть егѡ: ѿлладѣа

Рѣкою крепкою и мышцею высокою: ѿкъ въз вѣкъ млть егѡ.
ѿлладѣа

Раздѣльшемъ чермное море въз раздѣленѣа: ѿкъ въз вѣкъ млть
егѡ: ѿлладѣа

И проведѣшемъ ѿла посредѣ егѡ: ѿкъ въз вѣкъ млть егѡ: ѿлладѣа

И истрѣвѣшемъ фараѡна и силъ егѡ въз море чермное: ѿкъ въз вѣкъ
млть егѡ. ѿлладѣа

Проведѣшемъ людѣи своѣ въз пустыни: ѿкъ въз вѣкъ млть егѡ.
ѿлладѣа

Поразѣвѣшемъ царѣи всѣла: ѿкъ въз вѣкъ млть егѡ. ѿлладѣа

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

И побио цареve моћне, јер је до века милост Његова. Алилуја.

Сиона, цара Аморејског, јер је до века милост Његова. Алилуја.

И Ога, цара Васанског, јер је до века милост Његова. Алилуја.

И дао земљу њихову у наслеђе, јер је до века милост Његова.
Алилуја.

У наслеђе Израилу служи Своме, јер је до века милост Његова.
Алилуја.

Јер у понижењу нашем спомену нас Господ, јер је до века милост
Његова. Алилуја.

И избави нас од непријатеља наших, јер је до века милост Његова.
Алилуја.

Који даје храну свакоме телу јер је до века милост Његова.
Алилуја.

Исповедајте и славите Бога Небескога, јер је до века милост
Његова. Алилуја.

ВЕЛИЧАЊЕ.

Величамо тебе, Христе, даваоче живота, и поштујемо свесветога
Духа твојега, којегa си од Оца послао божанственим ученицима
својим. **Трипут.**

Недеља свјата пентикостѣн

И оубѣвшемѹ царѣ крѣпкѣа: ѣкѡ въз вѣкѡз млѣть љгѡ: ѣлнлѣѣа

Снѡна царѣ аморреѣнка: ѣкѡ въз вѣкѡз млѣть љгѡ: ѣлнлѣѣа

И ѡга царѣ влѣнска: ѣкѡ въз вѣкѡз млѣть љгѡ. ѣлнлѣѣа

И дѣвшемѹ зѣмлю ѣхз догтоѡнѣ: ѣкѡ въз вѣкѡз млѣть љгѡ: ѣлнлѣѣа

Догтоѡнѣ ѣню рѣѣлѹ своѣмѹ: ѣкѡ въз вѣкѡз млѣть љгѡ. ѣлнлѣѣа

Ѣкѡ во смрѣнѣнѣ нашѣмѣ помѡнѹ ны гдѣ: ѣкѡ въз вѣкѡз млѣть љгѡ.
ѣлнлѣѣа

И нзѣѡвнлѣ ны љгѣть ѡ врагѡвѣз нѡшнхз: ѣкѡ въз вѣкѡз млѣть љгѡ:
ѣлнлѣѣа

Дѡѡнѣ пѣщѣ всѡкоѣ плѡтн: ѣкѡ въз вѣкѡз млѣть љгѡ. ѣлнлѣѣа

Исповѣдѡнѣѣа бгѹ нѣномѹ: ѣкѡ въз вѣкѡз млѣть љгѡ. ѣлнлѣѣа

Велнчѡнѣ:

Велнчѡѣмѣз тѡ, жнвоѡѡѡѣ хрѣтѣ, и чтѣмѣз вѣѣтѡго дхѡ твоѡго, љгѡже
ѡ ѡцѡ погмѡлѣз љснѣ бжѣтѣѣннѣмѣз оубѣвшѣмѣз твоѡнѣмѣз.

ПСАЛАМ ИЗАБРАНИ

Небеса казују славу Божју, дело руку његових јавља тврђа Духом уста његових сва је сила њиховаг, с неба погледа Господ, виде све синове човечје. Огањ ће пред њим ићи, а око њега је бура велика. Угаљ се запали од њега, и сави небеса и сиђе. Од севања пред њим облаци прођоше. Опоменуће се и обратите се ка Господу сви крајеви земаљски. И поклоните се њему сва отачаства. Народна. Сведочанство је Господње верно, уразумљује дечицу. Земља се затресе, јер небеса задаждише од лица Бога синајскога. Од добре воље дажд ћеш излучити, Боже достојању својему. Поставићеш их за кнежеве по свој земљин. По свој земљи изиђе звук њихов, и до крајева васиљене беседе њихове. Послаћеш Духа својега и бите саздани, и поновићеш лице земљи. Дух твој добрији упутиће ме на земљу праву. Срце чисто сздај у мени, Боже, и дух прави понови у утроби мојој. Не одвргни мене од лица својега, и Духа својега светога не одузми од менеа. Врати ми радост спасења твојега, и духом владалачким поткрепи ме. Господ ће дати реч онима који јављају добро са силом многим. Господ ће крепост народу својему дати, Господ ће благословити народ свој миром.

Слава Оцу и Сину и светом у Духу. И сада и увек, и у векове векова. Амин.

Алилуја, алилуја, алилуја. Слава теби, Боже. **Трипут.**

Ѳлаомъ избранный.

Нѣсѧ повѣдаютъ славу твою, твореніе же и рѣкъ ѣгѡ возвѣщаетъ твою славу. Дѣломъ оутѣхъ ѣгѡ всѧ сила ихъ. съ нѣе призрѣ гдѣ, видѣ всѧ сыны чловчскѣа. Огнь предъ нимъ предидетъ, и окрестъ ѣгѡ бурѧ свѣла. оуглие возгорѣа ѡ негѡ, и приклонѣ нѣсѧ, и снѣде. ѡ ѡблестѧнѣа предъ нимъ облацы проидоша. поманишѣа, и ѡбратѧтѣа ко гдѣ вси концы земли: и поклонѧтѣа предъ нимъ всѧ отечествѣа избраннѣа. свѣдѣтельство гдѣе верно, оумѣдрѧющее младѣнцы. земля потресѣа, ѣво небеса каниша ѡ лица бѣа сѣанна. дождь болѣнъ ѡлчѣншн бѣе достоѧннѡ твою. поставиши ихъ князи по всѣй земли. во всю землю избѣде вѣщаніе ихъ, и въ концы вселѣнныа глаголы ихъ. болешн дѣа твою, и созиждѣтѣа, и ѡбновиши лице земли. дѣхъ ѧ твоѣ елѣн настѧвѧтъ ма на землю правѣ. сердце чисто созиждѣн во мнѣ бѣе, и дѣхъ правъ ѡбнови во оутробѣ моеѣ. не ѡвержи мене ѡ лица твоегѡ и дѣа твоегѡ стѧгѡ не ѡнми ѡ мене. воздѣждь ми радость спасѣнѣа твоегѡ, и дѣломъ блѣннимъ оутверди ма. гдѣ дѣтѣ глаголѣ блговѣстѣующимъ силою многѡю. гдѣ крепостъ людемъ своимъ дѣтѣ: гдѣ блгословѧтъ люди своѧ миромъ.

Слава оцѣ, и сѣ, и стѡмѣ дѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Ѳлнѣдѣа, ѡлнѣдѣа, ѡлнѣдѣа, слава тебе бѣе. **Трижды,**

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

После полијелеја мала јектенија

- Ђакон: Опет и опет, у миру, Господу се помолимо.
- Народ: Господе помилуј.
- Ђакон: Заштиту, спаси, помилуј и сачувај нас Боже, благодаћу Твојом.
- Народ: Господе помилуј.
- Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.
- Народ: Теби Господе.
- Свештеник: Јер је Твоја моћ и Твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.
- Народ: Амин.

После гюлијелеја седалан, глас 8. Подобан оном: **Што би заповеђено тајно.**

Кад уста, Христе, из гроба и када се божански вазнесе у висину небеску, ти милосрдан посла тада боговицима славу своју, духа право га обнови ученицима. Зато тајанствено, као звучне гусле под божанским гудалом, свима јасно забрујаше, Спасе, звуцима о теби и твојем управљању. **Двапут.**

Недеља свѣта пентикостѣн

Їѣѣ же дѣаконъ глаголетъ:

Дѣаконъ: Пѣки њ пѣки мѣромъ гдѣ помолнѣмъ.

Дѣаконъ: Гдѣ помнѣмъ.

Дѣаконъ: Злѣтѣнѣ, сплнѣ, помнѣмъ њ сохрнѣнѣ нѣсѣ бѣже, тѣоѣю блѣгодѣтѣю.

Дѣаконъ: Гдѣ помнѣмъ.

Дѣаконъ: Пресѣтѣю, пресѣтѣю, пресѣтѣю, славною блѣцѣю нѣшѣ бѣѣ њ преснодѣѣ мѣрю со вѣѣмнѣ сѣѣмнѣ поманѣвшѣ, сѣмнѣ себѣ, њ дрѣдѣдрѣга, њ вѣѣ жнѣвѣтѣ нѣшѣ хрѣтѣ бѣѣ предадѣмъ.

Дѣаконъ: Тебѣ гдѣ.

Возгласѣтѣ:

Гдѣ тѣоѣ держѣбѣ, њ тѣоѣ сѣтѣ црѣтѣ, њ сѣла, њ слава, оцѣ, њ сѣла, њ сѣла, нѣнѣ њ прѣнѣ, њ во вѣѣкнѣ вѣѣкѣвѣ.

Дѣаконъ: Їмнѣ.

По полѣелѣнѣ сѣдѣленѣ, гласѣ њ.

Подѣбенѣ: Повелѣннѣоѣ тѣннѣ:

По вѣртѣннѣ хрѣтѣ, сѣже ѡ грѣба, њ сѣже кѣ вѣсѣтѣ нѣноѣ бѣжѣтѣвннѣомъ вознесѣннѣ, бѣговѣдѣцѣмъ славоѣ тѣоѣоѣ ннѣзпѣлѣлѣ сѣнѣ цѣдрѣ, дѣла прѣблѣго ѡбновнѣвнѣнѣ оѣченнѣкѣомъ. тѣѣмѣже гдѣ гдѣ мѣсѣкѣнѣсѣла, вѣѣмъ оѣѣннѣсѣла бѣжѣтѣвннѣомъ брѣцѣломъ тѣннѣ сѣе глашѣнѣа, њ смѣтѣннѣ тѣоѣ. **[Дѣлѣдѣ.]**

И читање из Григорија Богослова.

Проповед 41.

Чатац:

Читање проповеди светога Григорија Богослова.

Настојатељ:

Молитвама светога Григорија Богослова, Господе Исусе Христе, Боже наш, смилуј се на нас.

Чатац:

Размислимо мало о овом празнику да бисмо га духовно прославили. Једном је ово, а другом оно свечаност, а служитељу Речи је беседа, и то беседа која највише приликује времену. И никоја лепота не весели тако ма којег љубитеља лепоте као духовно светковаље љубитеља празника. Размишљајмо овако. И јудеј празнује, али по слову, јер иде за телесним законом, те не стиже до духовнога. И Јелин празнује, али телесно, јер су му таки и богови и демони; од којих једни буде страсти, као што и сами кажу, а друге за страсти поштују као богове. Зато и љихово празноваље је уживаље у страстима: тиме управо што греше дају част богу, којему страст припада као нешто часно и поштено. И ми празнујемо, али онако како је Духу по вољи. А њему је по вољи или да говоримо или да радимо нешто што ваља. Наше је, дакле, празновање у овом: да за душу скупимо нешто од онога што је стално и дурашно, а не од онога што се губи и распада, и што по мојем мишљењу мало голица чуло, а више чини штету и шкоди. Јер доста је телу зла његоваа. А зар је потребно пламену много више дрва, или звери обилније хране, па да буде разузданија и надвлада разум? зато, дакле, треба празновати духовно. Али потребно је рећи и нешто чиме се баве љубитељи науке, тако да тиме метнем као неки сладак зачин у свечаност, иако Ћу се због тога донекле удаљити о,з; својег предмета. Тиме, дакле, почињем. Јевреји поштују број седам по Мојсијевим законским одредбама, као што питагорејци доцније светковаху број четири, који узимаху и за заклетву, а симоновци и маркионовци бројеве осам и тридесет, с којим бројевима веле да су једнаки и неки еони и чине им пошту. Не знам, додуше, шта налазе Јевреји у односима броја седам и какве су му нарочите моћи; али тек га поштују. Познато је да је Бог за шест дана створио тварб и дао јој обличје. Украсио ју је свакојаким врстама и смешама и начинивши овај сада видљиви свет, одморио

св седмога дана од дела. То казује и назив субота, који јеврејски значи одмор. А ако за то има и какав виши разлог, нека други проуче. Али то поштоваље броја седам Јевреји примељују не само на дане него и на године. Пре свега, на дане: ту имамо суботу, доказ је што се непрестано поштује; овамо долази и седмодневно уклањање квасца. Затим, код година: ту је седма година отпуштања. Али не ради се само о седмици, него и о седмоструким седмицама, како код дана тако и код година. Дакле, седмице дана дају Педесетницу, коју зову свети дан; а седмице година дају оно што зову Јовилеја, када се пушта земља и даје се слобода робовима, и враћају се продана имања. Јер тај народ посвећује Богу првине не само од рода и прворођенчади него и од дана и година. На тај начин поштовање броја седам довело је и до Педесетнице. Јер када се седам помножи са седам даје педесет дана без једнога, који додајемо од будућега века, тако да је то осми и први, или боље: један и непрекидни. Јер у оном веку престаће овдашње суботство душа, да се учини пошта седморици и осморици. Тако бар већ пре мене некоји протумачише те Соломонове речи о поштовању броја седам има много доказа, али од многих нама ће доста бити неколико. Тако се спомињу седам часних духова, а чини ми се да Исаија воли да делања Духова назива духовима. Даље, речи Господње, како Давид каже, пречишћене су седам путаг. А праведник се шест пута избавља из невоље, но ни седмога пута га не погађа. Грешнику се опрашта не само седам пута него седамдесет пута седам!?" Али и обратно, јер за похвалу је када се кажњава зло: седам пута бива освета на Кајину, т. ј. извршује се казна за братоубијство; а за Ламеха седамдесет пута седам е, зато што беше убојица после закона и осуде. Злим суседима седмином се узвраћа у наручје. Дом мудрости подупрт је са седам стубова, а Зоровавељев камен је украшен истим толиким бројем очијуи. Седам пута дневно приноси се хвала Богуј. И сама нероткиња рађа седморо, савршен број, насупрот оној која није родила пун број. А. ко је потребно испитивати и старе повести, видим да је Енох, седми међу прецима, имао част да буде пренесен одавдеа. Видим затим двадесетпрвога, Аврама, који се прослави поставши праотац с додатком још и веће тајнеб. Међутим двадесетједан је трипут седам. А можда ће неко од смелијих доћи и на новог Адама, на

Бога мојега и Господа Исуса Христа, који је седамдесетседми на броју од старог Адама, онога под грехом, према Лучином родословљу унатра. Видим и седам труба Исуса Навина, исти толики број обилажења, дана и свештеника, после чега се јерихонски зидови потресосе. Видим како се седам пута обраћа пророк Илија, и како је тајанствено трипут задахнуо сина сарефтске удовице и тако удахнуо живот у њега; и како седам пута полива иверје, када огњем послатим од Бога уништи жртву и осуди пророке што служачу срамоти, који не могуше учинити исто што и он када их позва; и како момак по наредби његовој седам пута гледа облаке, а Јелисеј се седам пута нагиње над дететом сунамке, што даде плам даху живота а. Чини ми се да исто тако могу навести (а да и не говорим о светњаку у храму са седам рукава и седам кандилаи) и седам дана у које се посвећује свештеник, и седмодневно чишћење губавога, и освећивање храма за толико исто дана. Седамдесете је године народ изведен из ропства, да би оно што бива с јединицом било и с десетицом, те да се и савршеним бројем у'шни пошта тајни седмице. Но зашто да скупљам издалека? Сам Исус, који је чисто савршенство, зна да нахрани у пустињи пет тисућа с пет хлебовам, и опет са седам хлебова четири тисуће, а остаци комада што претече - тамо су дванаест котарица, а овде седам корпи. Мислим да ни једно ни друго не беше без разлога, нити недостојно Духа. У осталом, будеш ли и сам прелиставао, запазићеш многе бројеве који имају неки дубљи смисао него што се чини. А за овај мах је најважније да Јевреји поштују Педесетницу из наведених разлога, или њима сличних, или можда и некојих духовнијих. А поштујемо и ми, као што има и других ствари, које Јевреји свршаваху као наговештење, а ми тајанствено извршујемо. Пошто сам прво толико рекао о самом дану, прелазим на оно о чему се ради. Педесетницу празнујемо и долазак Духа, и рок обећању и испуњење наде. колика тајна, како ли велика и часна! Најпре, ето, завршује се све што је телесно било с Христом, или тачније: што је било с телесним борављењем његовим. (Бојим се рећи: што је било с телом, док ме каква расправа не увери да је боље скинути са себе телоа). А затим почиње делање Духово. Шта је то било с Христом? Девојка, рођење, јасли, повоји; анђели славе, мудраци се клањају и доносе дарове, Ирод убија децу, Исус бега у Мисир,

враћа се из Мисира; обрезане и крштење, сведочанство за њега од горе, искушење; камељем га бију ради нас, што треба да буде пример како се страда за проповед; издају га, разапињу, сахрањују, васкрсава, одлази горе. Много од тога бива и данас с њим: срамоте га христомрски, али сноси, јер је стрпљив, а поштују га христољупци. Зато не хита ни с гневом против оних, нити с добром вољом за нас. Оне штеди свакако ради тога да им да времена за покајање, а нама не хита, да би искушао љубав, да се нећемо можда покварити у невољама и у борбама за благочашће. Тако бива од давнина у смислу божанскога управљања и његових недостижних одлука, којима мудро упућује наш живот. Толико о оном што је било с Христом, а што је било даље видећемо и у већој слави; о да би и он нас видео! А да бих говорио о оном што се Духа тиче, нека буде уз мене Дух, и нека ми да беседу колику желим, а ако не толико, а оно да одговара овом. свечаном дану, а он ће свакако бити ту, као господар, а не као роба да чека наредбе, како неки мисле. Јер душе где хоће и на кога жели, и када и колико хоће. И ја сам задахнут од Духа да тако мислим и говорим. Мрске су и зле су слуге који светога Духа своде на твар, и најгори су од најгорих. Јер особина је злих слуга да одбацују господарску власт, да устају на господство и да у слободном човеку виде себи једнака роба. А који Духа сматрају за Бога, у њима је нешто божанствено, они су светла ума. А који га и зову Богом, и то пред људима благоразумним, они су узвишени; а ако то чине пред нискима, неопрезни су: поверавају бисер блату, грмљавину грома слабачком слуху, немоћним очима сунце, и чврсту храну онима за које је још млеко. Треба их помало водити напред и примицати вишем, да би се светлости додала светлост и истина истини. Зато ћу и ја на тај начин говорити с љима, дакле засада не савршенијим говором, јер му још није време. Дакле, ако ви о којима је реч не признајете да Дух свети није створен, да је изван времена, јасно је допустите мојој ревности да буде мало и оштра - да је то непризнавање дело противнога духа. А ако толико здраво мислите да избегавате ту очевидну неблагочастивост, те не тврдите да је у ропству управо онај који и нас чини слободне, онда испитајте и сами са светим Духом и са мном и оно што излази из тога. Уверен сам да бар донекле имате Духа у себи, те ћу, дише, расправљати као са својима. Или ми дајте нешто средње између

ропства и господства, или, ако избегавате да говорите о ропству његову, јасно је куда имате ставити онога о коме је реч. Али вас буне слогови и спотичете се о реч, то вам је камен спотицаља и стена саблазни, што је и Христос био некима. То је људска слабост, а ми треба да се сложимо о једни с другима духовно. Будимо више братољупци него себелљупци. Признајте ми Духу силу божанства, а ја нећу питати како га називате. Признајте божанску природу другим речима, речима које више цените, а ја ћу вас лечити као немоћне, шта више протурићу нешто и од онога што вам прија. Јер срамота је, заиста срамота, и потпуно је бесмислено да они који су јаки душом ситничаре о изразу, и да сакривају благо као да завиде другима, или као да се боје да и језик не посвете. А још већма је срамота да ми грешимо у оном што вама пребацујемо: да осуђујемо ситничарење, а сами да ситничаримо о словима. Признајте да је Тројица једно божанство, или, ако оћете, једна природа, а ја ћу вам измолити у Духа да пристанете на назив Бог. Јер добро знам: који да оно прво да ће и ово друго, нарочито ако је супротна тврдња долазила од некога духовног устезања, а не од ђавоље насртљивости. Рећи ћу још јасније и краће: ви нас немојте оптуживати што Духу дајемо узвишенији назив (јер нема места замерању када се узвишује), а ми вам нећемо пребацити ваш израз који засада одговара вашој моћи, док не стигнете, ма и другим путем, истој мети. Јер не тражимо да победимо, него да се врате браћа, која нас жалосте што се од нас одделише. То велимо вама код којих налазимо и животаа зато што о Христу здраво судите. Дивимо се вашем животу, али не одобравамо сасвим ваше науке. Када имате дарове Духове, примите и Духа, да се не само борите него и правилно, јер тако се добива венац. Нека вам се ова награда да за ваше живљење: да потпуно признате Духа и да га с нама, па и пре нас, достојно објавите. Усуђујем се и да нешто више кажем за вас, оно апостолског: толико вас волим и толико ценим то ваше красно рухо, и боју уздржљивости, и свештене састанке, и часно девојаштво, и чистоту, и свеноћно појање псалама, љубав сиромаша, братољубље и гостопримство, да пристајем и да будем одлучен од Христаг, и да пострадам као осуђен, само да бисте стајали с нама и с нама заједно прослављали Тројицу. А треба ли да говорим о другима, за које је јасно да су умрли, које једино може ускрснути Христос, који силом својом

оживљује мртве). Они се злонамерно одељују једни од других местом, будући везани учењем, и толико су несагласни међу собом колико и разроке очи, које посматрају један предмет, али се не слажу, не видом, него својим положајем, уколико им уопште треба пребацити само тај недостатак разрокости, а не рећи да су слепи. Пошто сам прилично расправио оно што се вас тиче, враћам се опет Духу.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Затим степена, први антифон 4 гласа.

Од младости моје многе страсти наваљују на мене, али ти ме одбрани и спаси, Спасе мој.

Који ненавидите Сионаа, застидите се од Господа, јер као трава огњем бит.ете опустошени.

Слава Оцу и Сину и светому Духу.

Свети Дух сваку душу држи у животу, чистотом је узвишује, тројично је осветљује јединство свештено и тајно.

И сада и увек, и у векове векова. Амин.

Свети Дух точи благодатне струје, које напајају сву твар да се држи у животу.

За време тога појаља излази палитељ кандила и удара у звона Свештеник и ђакон уђу у олтар и обуку се по обичају: ђакон у стихар, пошто му га свештеник благослови, а свештеник узима епитрахил и фелон. И говори:

Припазимо! Мудрост!

А канонарх казује прокимен, псалам Давидов, глас 4.

Дух твој добри упутиће ме на земљу праву.

Народ: Дух твој добри упутиће ме на земљу праву.

Стих: Господе, услиши молитву моју, саслушај мољење моје.

Народ: Дух твој добри упутиће ме на земљу праву

Недеља свјат пентикостѣн

Степенна, ѿ ѿ антифώνъ ѿ-го гласа.

Ѿ ѿнорѣи моѣа мнози бѣрѣтѣ мѧ стрѣтѣи, но гласъ мѧ заетѣи, ѿ спѣи спѣе моѣи.

Ненавидѣции ѿѡна, пограмиѣтѣа ѿ гдѧ, ѡакѡ трава бѡ ѡгнѣмъ бѣдетѣ ѿзѣрѣше.

Слава ѿцѣ, ѿ спѣ, ѿ стѡмѣ дхѣ,

Сѣгѣмъ дхѡмъ всѧка дѣшѧ живѣтѣа, ѿ чистѡтѡю возвышѧетѣа, свѣтлѣетѣа трѣтѣекимъ ѣдинствѡмъ ѿѣнночѣйнѣ.

И нынѣ ѿ прѣсѡ, ѿ во вѣки вѣкѡвѣ. ѧминѣ.

Дхѣ твоѡ бѣгѣи настѧвнѣтѣ мѧ на зѣмлю прѧвѣ.

И ѿѣнникъ глаголетѣ велегласѡ:

Премѣдрѡстѣ, прѡстѣи.

Прокименъ, гласъ ѿ:

Дхѣ твоѡ бѣгѣи настѧвнѣтѣ мѧ на зѣмлю прѧвѣ.

Лѣкѣ: Дхѣ твоѡ бѣгѣи настѧвнѣтѣ мѧ на зѣмлю прѧвѣ.

Сѣрѣхѣ: Гдѧ ѡѣслаши мѣтѣѣ моѡ, внѣши молѣнѣ моѡ.

Лѣкѣ: Дхѣ твоѡ бѣгѣи настѧвнѣтѣ мѧ на зѣмлю прѧвѣ.

Када се прокимен сврши, ђакон говори;

Господу се помолимо.

Народ: Господи, помилуј.

Свештеник:

Јер си свет, Боже наш, и међу светима боравише, и теби славу шаљемо, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова.

Народ: Амин.

Канонарх: Све што дише да Господа хвалиа!

Народ: Све што дише да Господа хвалиа!

Стих: Хвалите Бога међу светима његовим, хвалите га у тврђи силе његове.

Народ: Све што дише да Господа хвалиа, хвалите Бога међу светима његовим.

А ђакон говори:

Да се удостојимо и слушања светога јеванђења, Господу се помолимо.

Народ: Господи, помилуј. **Трипут.**

Ђакон: Мудрост! Усправни саслушајмо свето јеванђеље!

Свештеник:

Мир свима.

Дјакон: Гдѣ помолнмѣ.

Лик: Гдѣ помнѣдѣ.

Возглас:

Гдѣкѣ стѣ ѣсѣ вѣѣ нѣшѣ, нѣ во стѣхѣ почнѣвѣши, нѣ тебѣ слава
возгласѣмѣ, оцѣ, нѣ сѣ, нѣ стѣмѣ дѣ, нынѣ нѣ прѣсно, нѣ во вѣки
вѣкѣвѣ.

Лик: ѣмнѣ

Тѣже дрѣгѣ прокимен:

Вѣѣкое дѣхѣнѣ да хѣлѣнтѣ гдѣ.

Лик: Вѣѣкое дѣхѣнѣ да хѣлѣнтѣ гдѣ.

Стих: Хвалѣнтѣ бѣ во стѣхѣ ѣгѣ, хвалѣнтѣ ѣгѣ во оѣтвержѣнѣнѣ силѣ
ѣгѣ.

Лик: Хвалѣнтѣ бѣ во стѣхѣ ѣгѣ, хвалѣнтѣ ѣгѣ во оѣтвержѣнѣнѣ силѣ
ѣгѣ.

Нѣ по ѣмѣ возгласѣнтѣ дјакон:

Нѣ ѣ сподѣбнтѣ нѣмѣ слѣшѣнѣ стѣгѣ ѣнѣ, гдѣ бѣ молнѣ.

Лик: Гдѣ помнѣдѣ, (Трѣжды.)

Нѣ по ѣмѣ возгласѣнтѣ дјакон:

Прѣмѣдрѣнтѣ, прѣнтѣ, оѣслѣшѣнѣмѣ слѣгѣ ѣнѣ.

Іерѣ:

Мирѣ вѣѣмѣ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Народ: И духу твојему.

Бакон: Читање светoга јеванђеља од Јована.

Народ: Слава теби, Господе, слава теби!

Бакон: Пазимо

Када би увече онај први дан недеље, и где се ученици беху скупили врата беху затворена од страха јудејскога, дјуђе Исус и стаде на среду и рече им: мир вам. И ово рекавши показа им руке и ребра своја. Онда се ученици обрадоваше видевши Господа. Исус им рече опет: мир вам! И као што отац посла мене, и ја шаљем вас. И ово рекавши дуну, и рече им: примите Духа светoга. Којима отпустите грехе, отпуштају им се, и којима задржите, задржани су.

Народ: Слава теби, Господе, слава теби!

Псалм 50

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безаконје моје. Опери ме добро од безаконја мога, и од греха мога очисти ме. Јер безаконје моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагрехих, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безаконју зачет бих, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми незнано и тајно премудрости Твоје.

Недеља слава петикосвѣти

Ліодіе: І дхѡвн твоємѹ.

Діакоуз: Ѡ ѿ іωάνна слгѡ ѿ҃ла чтєніе.

Лікз: Слава тебѣ гдѣ, слава тебѣ.

Діакоуз: Вѡнмемз.

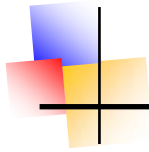
Ѡ҃ліе ѿ іωάνна, зачало ѿ҃.

Сѡцѹ позѡде въз дєнь тѡн во єднѣ ѿ сѡбѡтѡз, и двєремз затворєннымз, и дѣже бѡхѹ о҃чєнницѹ є҃гѡ собрани стрѡха рѡдн іѡдєйскѡ, прѣидє іисѡз, и стѡ посрєдѣ, и глагола имз: мирз вамз. и єє рєкз, показѡ имз рѡцѣ и нѡзѣ и рѣбра своѡ. возрѡдовашасѡ же о҃чєнницѹ видѣвшє гдѡ. речє же имз іисѡз плкн: мирз вамз. іакѡже послѡ ма ѡцѡз, и ѡзз послѡю вѡ. и єє рєкз, дѡдѹ, и глагола имз: прѣимїте дхѡ стѡ. имже ѡпѡстїтє грѣхн, ѡпѡстѡтєсѡ имз: и имже держитє, держѡтєсѡ.

Лікз: Слава тебѣ гдѣ, слава тебѣ.

Воскрѣніе хрѣтѡво: не глаголемз, но ѡ҃те ѡ҃ломз и.

Помнѡдѹ ма бѣже, по велицѣмї милостї твоєї и по множєствѹ цєдрѡтѡз твоєхѡз ѡчїстї беззакѡнїе моє. Нѡнпѡче ѡмѡн ма ѿ беззакѡнїѡ моєгѡ, и ѿ грѣхѡ моєгѡ ѡчїстї ма. іакѡ беззакѡнїе моє ѡзз знѡю, и грѣхз мої прєдѡ мною є҃стѣ вѡнѹ. Тебѣ єднѡмѹ согрѣшнїхз, и лѡкѡвє прєдѡ твоѡю сотворїхз, іакѡ да ѡправдїшисѡ во словєсѣхз твоєхѡз, и побєдїши, вєнегда єднѣтн тѣ. Єє во вз єѡ іавнѡз мн єєн. Ѡкрѡпїши ма ѡѡпомз, и ѡчїстїсѡ: ѡмѡєши ма, и плѡче

Покропи ме испомом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бѣли од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати Лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од Лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми ра-дост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацивати. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови Јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Слава Оцу и Сину и светому Духу.

Молитвама светих апостола, милостиви, очистимноштво безакоња наших.

И сада и увек, и у векове векова. Амин.

Молитвама Богородичиним, милостиви, очисти мноштво безакоња наших.

Затим стих:

Смилуј се на нас, Боже, по великој милости својој, и по многим сажалењу својем избриши безакоња наша.

ижега оубѣлюѣа. Слѣхъ моему даи радостъ и веселіе, возрадѣюща кѣсти смнрѣнныа. Ѡбрати лице твоє ѡ грѣхъ моихъ, и вс. беззакѡнїа мо. ѡчисти. Сердце чисто созижди во мнѣ бже, и дхъ правъ ѡновнѣ во оутробѣ моеи. Не ѡвержи мене ѡ лица твоегѡ, и дхъ твоегѡ слгѡ не ѡими ѡ мене. Возрады ми радостъ спсѣнїа твоегѡ, и дхомъ блгннмъ оутверди ма. Насъчъ беззакѡнныа плтсмъ твоимъ, и нечестивн кз тебе ѡбратѣтца. Избави ма ѡ кровей бже, бже спсѣнїа моего, возрадетца азъкъ мой правде твоеи. Гдн, оустнѣ мои ѡверзешн, и оустѣ мо. возвестѣтъ хвалъ твою. Гдѣкъ ѡце бы вохотѣлъ сн жертвы, далъ быхъ оубо: виеожженїа не блговолншн. Жертва бгѡ дхъ сокрѣшенъ: сердце сокрѣшенно и смнрѣнно бгѡ не оунчижитъ. Оублжн гдн, блговолнмъ твоимъ сїѡна, и да созиждѣтца стѣны иерлїмскїа. Тогда блговолншн жртвѡ правды, возношенїе и виеожегѣмаа: тогда возложѣтъ на олтарь твои тельцы.

Таже:

Слава оубѡ, и снѡ, и стѡму дхѡ,

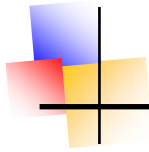
Млтвами аплз, млтнве, ѡчисти множества согрѣшенїи нашихъ.

И нынѣ и прїсно, и во вѣкнвѣкѡвз, аминь.

Млтвами бѣы, млтнве, ѡчисти множества согрѣшенїи нашихъ.

Таже стихъ, глѣзъ 5:

Помнїи ма, бже, по величїи млти твоеи, и по множестве щедрѡты твоехъ, ѡчисти беззакѡнїе мое

НЕДЕЉА СВѢТА ПЕНТИКОСТѢН

Царе Небески, Утешитељу, Душе Истине, Који си свуда присутан и све испуњаваш, Ризнице добара и Животодавче, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благихи, душе наше.

Затим ђакон говори ову молитву на обичном месту.

Спаси, Боже, народ свој, и благослови достојање своје; посети свет свој у милости и сажалењу; узвиси рог хришћана православних и пошљи на нас своје богате милости, молитвама свепречисте госпође наше Богородице и увек девојке Марије; силом часнога и животворнога крста; заступништвом часних небеских сила бестелесних; часнога, славнога пророка, Претече и Крститеља Јована, светих славних и сваке хвале достојних апостола; међу светима отаца наших и васиљенских великих учитеља и светитеља: Василија Великога, Григорија Богослова и Јована Златоуста; међу светима оца нашега Николаја, архиепископа Мира Ликијских, чудотворца; светих, апостолима равних, Методија и Кирила, учитеља словенских; светих српских просветитеља и учитеља: Симеона Мироточивога, светитеља Саве, Арсенија и Максима; светих славних и дивних победника мученика; преподобних и богоносних отаца наших, светих и праведних богоотаца Јоакима и Ане, светога којег је обитељ или храм, и свију твојих светих; молимо те, много милостиви Господе, услиши нас грешне који ти се молимо, и смилуј се на нас.

Народ: Господи, помилуј. **Трипут.**

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Стїхїра, гласъ ѿ:

Црїѡ небный, оутѣшителю, душе истинны, ѣже вездѣ съи, и всѣ исполнѣи, сокровнице бл҃гнхъ, и жизни подателю, прїиди и вселѣи въ ны, и очисти ны ѿ всѣкѣи скверны, и спаси бл҃же души наша.

Канѡна прѣздника двѣ. Ирмосъ ѿкоѡ канѡновъ по двѣжды, а тропарѣ на ѿ. Последнї же ѿдинъ ликъ, а-и ирмосъ: и др҃гїи ликъ, др҃гїи ирмосъ.

Још се молимо за владара по чину нашега **по имену**, и за сав владарски дом, за моћ, победу, одржање, мир, здравље, спасење његово, и да му Господ Бог наш нарочито да напредак и потпору у свему, и да му покори под ноге свакога непријатеља и противника.

Народ: Господи, помилуј. **Трипут.**

Још се молимо за преосвештенога архијереја нашега **по имену**, **(ако је обитељ: за архимандрита нашега по имену)**, и за све у Христу братство наше, и за сваку душу хришћанску, невољну и изнурену, милости и помоћи Божје потребиту; за заштиту свете обитељи ове **(или: града овога)**, и оних који живе у њој **(или: у љему)**; за мир и сталност свега света, за постојанство светих Божјих Цркава, за спасење и помоћ оцима и браћи нашој који се вредно и са страхом Божјим труде и служе; за оне који су изостали и који су на путу; за исцељење оних који леже у немоћи; за почивање, отпуштење, блажену успомену и опроштење греха свију отаца и браће наше, који благочастиво преминуше, што леже овде и свуда у православљу; за ослобођење заробљених, и за браћу нашу која су на службама, и за све који служе или послужеше у светој обитељи овој **(или: свечасном храму овом)**, рецимо.

Народ: Господи, помилуј. **Трипут.**

Још се молимо да се сачува ова света обитељ **(или: град овај)** и сваки град и крај од глади, куге, труса, потопа, огња, мача, навале туђинске и међусобнога рата; да буде милостив, добре воље и помирљив добри и човекољубиви Бог наш, да одврати сваки гнев који се диже на нас; да се избавимо од спремљене за нас и праведне претље његове, и да се смилује на нас.

Народ: Господи, помилуј. **Трипут.**

Још се молимо и да услиши Господ Бог глас мољења нас грешника, и да се смилује на нас.

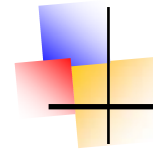
НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Народ: Господи, помилуј. **Трипут.**

Затим свештеник говори:

Милошћу и сажалењем и човекољубљем јединораднога својега Сина с којим си благословен, са прсветим, добрим и животворним твојим Духом, сада и увек, и у векове векова.

Народ: Амин.

Недеља свѣта ПЕНТИКОСТѢ

Када почне појање канона, свештеник излази и стаје на обично место у десном збору.

Ђакон, пришивши прво благослов за кадионицу, кади.

Два празнична канона.

Ирмоси свакога канона по двапут, а тропари на 12; затим један збор први, а други збор други ирмоса.

ПЕСМА 1.

Припеви из

ПЕСМЕ МОЈСИЈЕВЕ ПРИЛИКОМ ИЗЛАСКА,

Изл. 15 1-5 15 16;.

Канон први, којег је акростих: Педесетницу празнујемо

Дело Косме Монаха

Глас 7.

Ирмос: Онај који високом мишицом крши ратове покри пучином
фараона с колима. Запевајмо њему, јер се прослави.

Двапут.

Стих: Запевајмо Господу, јер се славно прослави. Коња и коњика
врже у море.

Христе, ти делом посла Утешитеља Духа, као што некад обећа
ученицима, и засја свету светлошћу, човекољупче.

Стих: Он ми поста помоћник и заштитник на спасење. Овај је Бог
мој и прославићу га, Бог оца мојега, и узвисићу га.

Христе, ти делом посла Утешитеља Духа, као што некад обећа
ученицима, и засја свету светлошћу човекољупче.

Стих: Господ је који крши ратове, Господ му је име кола
фараонова и силу његову врже у море, избране коњике,
војводе потопа у Црвеном Мору.

Канѡнъ, ѡгѡже краестрѡчїе:

Патдесѡтницѡ прѡздѡнѡмъ.

Творѣнїе коемѡ монаха.

Гласъ 7.

Ирмосъ: Пѡнѡмъ покрыѡ фараѡна съ колесницѡмѡ сокрѡшѡлѡ
бранимѡщїею високою, поимъ ѡмѡ, ѡкъ прослѡвїеѡ.

Гдѣви поѡмъ, слѡвнѡ бо прослѡвїеѡ. Поѡмъ гдѣви, слѡвнѡ бо
прослѡвїеѡ: конѡ ѡ вѡдника вѣрже въ морѡ.

Дѡломъ, ѡкоже дрѡвле ѡученикѡмъ ѡбѡщѡлѡ ѡнѡ, ѡучѡшнїеѡ дѡ
погѡвѡнѡ хрѡтѡ, возстѡлѡ ѡнѡ мїрѡ свѡтѡчѡ человекѡлюбѡче.

Помѡщникъ ѡ покровѡнїтель бѡгѡтъ мнѡ бо спасѣнїе: ѡнѡ мѡнѡ бѡгъ, ѡ
прослѡвлю ѡгѡ, бѡгъ ѡцѡ моѡгѡ, ѡ вознеѡ ѡгѡ.

Дѡломъ, ѡкоже дрѡвле ѡученикѡмъ ѡбѡщѡлѡ ѡнѡ, ѡучѡшнїеѡ дѡ
погѡвѡнѡ хрѡтѡ, возстѡлѡ ѡнѡ мїрѡ свѡтѡчѡ человекѡлюбѡче.

Гдѡ сокрѡшѡлѡ брани, гдѡ ѡмѡ ѡмѡ, колесницѡ фараѡнѡвѡ, ѡ снѡ
ѡгѡ вѣрже въ морѡ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Христе, ти делом посла Утешитеља Духа, као што некад обећа ученицима, и засја свету светлошћу, човекољупче.

Стих: Пучином их покри, потонуше у дубине као камен.

Христе, ти делом посла Утешитеља Духа, као што некад обећа ученицима, и засја свету светлошћу, човекољупче.

На 8 стихова.

Стих: Тада похиташе глава риедомски и кнезови моавски; спопаде их дрхат, растопише се сви који живе у Ханану.

Испуни се што Закон и пророци некад објавише, јер се данас изли благодат божанственога Духа свима вернима.

Стих: Нека их спопадне страх и дрхат, нека се скамене од величине мишице твоје.

Испуни се што Закон и пророци некад објавише, јер се данас изли благодат божанственога Духа свима вернима.

На 6 стихова.

Стих: Докле не прође народ твој, Господе, докле не прође овај народ твој који си задобио.

Испуни се што Закон и пророци некад објавише, јер се данас изли благодат божанственога Духа свима вернима.

Недеља свјата пентикостѣн

Дѣломъ, ѣкоже дрѣвле оученикомъ ѡбѣщала єси, оутѣшитела дѣла полавый хрѣте, возѣлає єси мѣрѣ свѣтъ челоуколюбе.

Пѣчиномъ покры ѣхъ, погразѡша во глѣбиниѣ ѣкоу камень.

Дѣломъ, ѣкоже дрѣвле оученикомъ ѡбѣщала єси, оутѣшитела дѣла полавый хрѣте, возѣлає єси мѣрѣ свѣтъ челоуколюбе.

На ѣ:

Тогда потѣшашає владыки єромѣтѣн, ѣ князѣи мѡлѡвѣтѣкѣхъ, прѣлѣтъ ѡ трѣпетѣ, растѡлаша єси жнѡвѣциѣн въ хананѣѣ.

Закѡномъ дрѣвле проповѣданное ѣ прѡрѡки, ѣсполниєа: вѣѣтвеннагѡ во дѣла днѣєь вѣѣмъ вѣѣрнымъ єлгодѣтъ ѣзлѣлаєа.

Нападѣтъ на нѣ стѣрѣхъ ѣ трѣпетѣ, величѣемъ мѡшцы твоєѡ да ѡкаменѡтѣа.

Закѡномъ дрѣвле проповѣданное ѣ прѡрѡки, ѣсполниєа: вѣѣтвеннагѡ во дѣла днѣєь вѣѣмъ вѣѣрнымъ єлгодѣтъ ѣзлѣлаєа.

На є:

Дѡндеже прѡѣдѣтъ людѣ твоѡ, гдѣн, дѡндеже прѡѣдѣтъ людѣ твоѡ єн, ѣже стѣжѣлає єси.

Закѡномъ дрѣвле проповѣданное ѣ прѡрѡки, ѣсполниєа: вѣѣтвеннагѡ во дѣла днѣєь вѣѣмъ вѣѣрнымъ єлгодѣтъ ѣзлѣлаєа.

Канон други у јамвима,
којега је акростихо ироелгијским стиховима:

Богом рођена Речи, ти из Родитељева наручја посла људима опет Духа, другог Утешитеља, који огњеним језицима нетварнога божанства као да носи знак твоје природе и благодат песмописцима.

Дело господина Јована Арклијскога
Глас 4.

Ирмос: Божанственим покривен мраком, човек спора језика избеседи Богом записани закон. Јер стресавши блато с мисаона ока, види онога који јест и учи се познању Духа, хвалећи божанским песмама. **Двапут.**

Стих: Уведи их и посади на гори наследства својега, у готов стан свој, који ти начини, Господе, светињу коју припремише руке твоје.

Рекоше чиста и часна уста: неће бити растанка с вама пријатељима, јер ћу ја, седети с Оцем на превисоком престолу његову, излити обилну благодат од Духа да сине онима који жуде да засветле.

На 4 стиха.

Стих: Господ је који царује вековима и још. Кад уђе коњ фараонов с колима и коњицима у море, и наведе на њих Господ воду морску.

И́ный канѡнъ ѿмѣстѣскѣй,
творѣнїе кѣрзъ ѿѡанна арклїѣскагѡ.
Гласъ ѧ. Пѣснь ѧ.

Ирмосъ: Бжѣствѣннымъ покрѡвѣнъ медленѡзѡбѣчнѣй мрѡкомъ,
нзвѣтїѣствѡва бгѡписанный законъ: тннѡ бо ѡтѡраѣзъ ѡчѣсѣ
ѡгнѡгѡ, вїднѣтѡ ѡцаго, н наѡчѡетѣа дхѡ рѡзѡмѡ, хвалѡ
бжѣствѣнными пѣсньми.

Ввѣдѡ насѡднѡ ѧ въ гѡрѡ достоѡнїѡ твоѡгѡ, въ гѡтѡвое жнїѡце твоѡ,
ѡже соѡбѡлѡзъ ѡнѡ, гдѡнѡ, стѣнїю, ѡже ѡгѡтѡбѡетѣ рѡцѣ твоѡнѡ.

Рѡкѡша чїстѡѡ н чѣстнѡѡ ѡгѡтѡ: рѡзѡдѣнїѡ вѡмъ не бѡдетѡ, ѡ
дрѡзнѡ! ѡзъ бо на ѡчѡмъ вѡшнѡмъ прѣстѡлѣ соѡбѡлѡ, нзлїѡ дхѡ,
вѡзвѡдѡтн желѡющымъ бгѡгѡдѡтѣ незѡвѣстнѡ.

На ѧ:

Гдѡ црѣтѡвѡѡ вѣкнѡ н на вѣкѡ, н ѡцѣ, ѡгдѡ внїде коњѡ фѡрѡновѡвъ
коленїѡцѡмнѡ н вѡднїкнѡ въ мѡре.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Рекоше чиста и часна уста: неће бити растанка с вама пријатељима, јер ћу ја, седећи с Оцем на превисоком престолу његову, излити обилну благодат од Духа да сине онима који желе да засветле.

Стих: А синови Израилеви прођоше сухим посред мора.

Рекоше чиста и часна уста: неће бити растанка с вама пријатељима, јер ћу ја, седећи с Оцем на превисоком престолу његову, излити обилну благодат од Духа да сине онима који желе да засветле.

Слава Оцу и Сину и светому Духу.

Неварљива Реч, ставши на мету, срцу даје тишину. Јер Христос изврши дело, разда Духа у силном духању и огњеним језицима, као што обећа, и обрадова пријатеље.

И сада и увек, и у векове векова. Амин.

Неварљива Реч, ставши на мету, срцу даје тишину. Јер Христос изврши дело, разда Духа у силном духању и огњеним језицима, као што обећа, и обрадова пријатеље.

Катавасија.

Ирмос први: Онај који високом мишицом крши ратове покри пучином фараона с колимаи. Запевајмо њему, јер се прослави.

Недеља свјатих Пентикостин

Рекóша чистáа и четнаáа оустá: разлúчениáа бáмъ не вóдетъ, ѿ дрóзнь! ãзъ ко на ѿчёмъ вышнемъ престóлѣ сѣдѣа, и злѣнò дхá, возсѣáчн желáющымъ бáгодáть незавѣстнòю.

И наведè на нà гдѣ вóдѣ морекòю: сынове же ииáсвы пронóша сòшено погрѣѣ мóра.

Рекóша чистáа и четнаáа оустá: разлúчениáа бáмъ не вóдетъ, ѿ дрóзнь! ãзъ ко на ѿчёмъ вышнемъ престóлѣ сѣдѣа, и злѣнò дхá, возсѣáчн желáющымъ бáгодáть незавѣстнòю.

Слáва оцѣ, и сѣнѣ, и стóмѣ дхѣ,

Предѣлъ прешѣдшее и́стиннѣйшее слóво, тихоóбрáзнь совершáетъ сѣрдце: дѣло ко скончáвъ, возвелè дрóгн, дыхáнїемъ нòжнымъ и ѿгненнымъ ãзъикн, подáвъ дхá хрѣтòсз, ãкоже ѡбѣщáеа.

И нынѣ и прѣснъ, и ко вѣки вѣкòвъ. áминь.

Предѣлъ прешѣдшее и́стиннѣйшее слóво, тихоóбрáзнь совершáетъ сѣрдце: дѣло ко скончáвъ, возвелè дрóгн, дыхáнїемъ нòжнымъ и ѿгненнымъ ãзъикн, подáвъ дхá хрѣтòсз, ãкоже ѡбѣщáеа.

Катавасија:

Ирмосъ: Пóнтомъ покрý фараóна сз колеснѣцáми сокрúшáа и брáннмишщю вьсóкою, поимъ сѣмѣ, ãкѡ прогáвнѣа.

Ирмос други: Божанственим покривен мраком, човек спора језика избеседи Богом записани законъ. Јер стресавши блато с мисаона ока, види онога који јеста и учи се познању Духа, хвале божанским песмама.

ПЕСМА 3.
Припеви на
МОЛИТВЕ АНЕ, МАТЕРЕ ПРОРОКА САМУИЛА,
1 Цар. 2 1-3,10.
Канон први.

Ирмос: Док се не обучете у силу с висине, рекао си, Христе, ученицима, останите у Јерусалиму; а ја ћу послати другог Утешитељав као ја, Духа својега и Очева, у којем ћете се утврдити. **Двапут**

Стих: Срце ми се утврди у Господу, узвиси се рог мој у Богу мојем. Раширише се устад моја на непријатеље моје, обрадовах се спасењу твојему.

Наиће сила божанскога Духа и божански сложи у један склад раздељени некада глас оних који се сагласише на зло, и даје разум вернима да познају Тројицу, у којој се утврдисмо.

Стих: Јер нема светогато као што је Господ, и нема праведногато као што је Бог наше, и нема светогато осим тебе.

Наиће сила божанскога Духа и божански сложи у један склад раздељени некада глас оних који се сагласише на зло, и даје разум вернима да познају Тројицу, у којој се утврдисмо.

Ирмосъ: Бѣжѣтвеннымъ покробѣнъ медленомъ зычнѣмъ мрѣкомъ, нѣзвѣтѣтствова бѣгонѣланнѣмъ законъ: тѣнѣ бо ѡтпращѣ ѡчѣсѣ оумнагѣ, видѣнѣтѣ сѣщаго, нѣ надѣлетѣа дѣла рѣзѣмѣ, хвалѣа бѣжѣтвеннымъ пѣсѣнѣмъ.

Пѣснь трѣтѣа

Мѣтѣа ѣнны мѣтере самѣнна прѣрока.
Бѣа почнѣлетѣа неплоды раждѣющѣаа стрѣннѣ.

Пѣснь ѣ.

Ирмосъ: Сѣ высотѣи сѣлю, оученикомъ хрѣтѣ, дондеже ѡблецѣтѣа, рѣкѣа сѣнѣ, сѣдѣнѣе бо іерѣлѣалимѣ: ѣзѣ же ѣакѣ менѣ, оучѣшнѣтелѣа нѣного, дѣла моего же нѣ ѡчѣа поглю, вѣ нѣмѣже оучѣтѣрѣдѣтѣа.

Учѣтѣрѣдѣа сѣрдѣце мое бо гдѣе, вознесѣа рогѣ мой ѡ вѣтѣ моеѣмъ: разшнрѣшилѣа оучѣтѣа моѣ на врагѣи моѣ, возвесѣлѣхѣа ѡ спасѣнѣи твоѣѣмъ.

Бѣжѣтвеннагѣа дѣла нашѣдѣшаа сѣла, раздѣльшѣиѣа дрѣвле глѣсѣа, сѣлѣе согласѣвшнѣхѣа, бо сѣдѣно прнѣлѣчѣе бѣжѣтвеннѣе совокѣлѣнѣ, вѣдѣнѣемъ трѣцы вразѣумлѣющнѣ вѣрныѣа, вѣ нѣнѣже оучѣтѣрѣдѣхомѣа.

Ѣакѣ нѣсѣтѣ сѣтѣ ѣакѣ гдѣе, нѣ нѣсѣтѣ прѣнѣнѣ ѣакѣ бѣтѣ нашѣа, нѣ нѣсѣтѣ сѣтѣа пѣче тѣбѣе.

Бѣжѣтвеннагѣа дѣла нашѣдѣшаа сѣла, раздѣльшѣиѣа дрѣвле глѣсѣа, сѣлѣе согласѣвшнѣхѣа, бо сѣдѣно прнѣлѣчѣе бѣжѣтвеннѣе совокѣлѣнѣ, вѣдѣнѣемъ трѣцы вразѣумлѣющнѣ вѣрныѣа, вѣ нѣнѣже оучѣтѣрѣдѣхомѣа.

Стих: Не хвалите се и не зборите поносито у охолостиж, и нека не изиђу дрске речи из уста ваших.

Наиђе сила божанскога Духа и божански сложи у један склад раздељени некада глас оних који се сагласише на зло, и даје разум вернима да познају Тројицу, у којој се утврдисмо.

Стих: Јер Господ је Бог разума, и Бог који удешава своје намере.

Наиђе сила божанскога Духа и божански сложи у један склад раздељени некада глас оних који се сагласише на зло, и даје разум вернима да познају Тројицу, у којој се утврдисмо.

На 8 стихова.

Стих: Даје молитву оном који се моли, и благослови године праведнику.

Наиђе сила божанскога Духа и божански сложи у један склад раздељени некада глас оних који се сагласише на зло, и даје разум вернима да познају Тројицу, у којој се утврдисмо.

Стих: Јер није снагом човек силян. Господ ће противника његова учинити слаба. Господ је свет.

Наиђе сила божанскога Духа и божански сложи у један склад раздељени некада глас оних који се сагласише на зло, и даје разум вернима да познају Тројицу, у којој се утврдисмо.

На 6 стихова.

Стих: Нека се мудрац не хвали мудрошћу својом, и нека се силни човек не хвали силом својом, и нека се богати не хвали богатством својим.

Не хвалѣтеѡ, њ не глаго́лѣте вы́сокаѡ въ горды́ни, ниже да њзыдеѣтъ велерѣчѣе њз ѡу́стѣхъ ва́шихъ:

Бѣже́ственнагѡ дѣ́ха нашѣдшаѡ силѡ, раздѣльшѣѡ дре́вле гла́сѡ, салѣ согласѣвшѣхѡ, во ѣ́дино прили́чѣе бѣже́ственнѣ совокѡпѣ, вѣдѣнѣемъ тѣ́рцы вразѡмля́ющѣхъ вѣрныѡ, въ не́йже ѡутверди́хомѡ.

И́акѡ бѣ́хъ разѡмѡвъ гдѣ, ѡ бѣ́хъ ѡготовля́ѡи начинѣнѣѡ своѡ.

Бѣже́ственнагѡ дѣ́ха нашѣдшаѡ силѡ, раздѣльшѣѡ дре́вле гла́сѡ, салѣ согласѣвшѣхѡ, во ѣ́дино прили́чѣе бѣже́ственнѣ совокѡпѣ, вѣдѣнѣемъ тѣ́рцы вразѡмля́ющѣхъ вѣрныѡ, въ не́йже ѡутверди́хомѡ.

На ѡ:

Дѡдѣѡ моли́теѡ моля́щемѡсѡ, ѡ блѣвѣ ли́та прѣнагѡ.

Бѣже́ственнагѡ дѣ́ха нашѣдшаѡ силѡ, раздѣльшѣѡ дре́вле гла́сѡ, салѣ согласѣвшѣхѡ, во ѣ́дино прили́чѣе бѣже́ственнѣ совокѡпѣ, вѣдѣнѣемъ тѣ́рцы вразѡмля́ющѣхъ вѣрныѡ, въ не́йже ѡутверди́хомѡ.

И́акѡ не ѡкрѣплѡеѣѡ силѡмъ мѡжѡ крѣпостѣѡ своѣѡ, гдѣ немо́щна сотвори́ сопо́стѡта ѣ́гѡ, гдѣ сѣ́хъ.

Бѣже́ственнагѡ дѣ́ха нашѣдшаѡ силѡ, раздѣльшѣѡ дре́вле гла́сѡ, салѣ согласѣвшѣхѡ, во ѣ́дино прили́чѣе бѣже́ственнѣ совокѡпѣ, вѣдѣнѣемъ тѣ́рцы вразѡмля́ющѣхъ вѣрныѡ, въ не́йже ѡутверди́хомѡ.

На ѡ:

Да не хвалѣтеѡ премѡдрѡмъ премѡдростѣѡ своѣѡ, ѡ да не хвалѣтеѡ си́льнѡмъ си́лою своѣѡ, ѡ да не хвалѣтеѡ богѡтъѡмъ богѡтъѡмъ своѡмъ.

Наиђе сила божанскога Духа и божански сложи у један склад раздељени некада г лас оних који се сагласише на зло, и даје разум вернима да познају Тројицу, у којој се утврдисмо.

Канон други.

Ирмос: Сама молитва пророчице Ане раскиде некад окове утробе нероткиње и неиздржљиву охолост оне која добро рађаше; а Ана скрушен дух управља Владару и Богу разума. **Двапут.**

Стих: Него који се хвали нека се овим хвали: да разуме и познаје Господа, и да чини суд и правду посред земље.

Недокучљиво је најбожанственије владалаштво, јер у неученима показа беседнике, који речју затварају уста многима мудрацима, и севањем Духа извлаче без бројне народе из ноћне дубине.

На 4 стиха.

Стих: Господ се попе на небеса и загрме. Он ће судити крајевима земаљским, јер је праведан.

Недокучљиво је најбожанственије владалаштво, јер у неученима показа беседнике, који речју затварају уста многима мудрацима, и севањем Духа извлаче без бројне народе из ноћне дубине.

Стих: И даће снагу царевима нашим, и узвисиће рог помазанику својему.

Недокучљиво је најбожанственије владалаштво, јер у неученима показа беседнике, који речју затварају уста многима мудрацима, и севањем Духа извлаче без бројне народе из ноћне дубине.

Бѣжественнаго дѣла нашѣдшаа сила, раздѣльшійсѣ древле глѣз, слѣб согласнѣшнхѣа, во єдино приличіе бѣжественнѣ совоклѣпн, вѣдѣнїемз тѣцы вразумлѣющн вѣрныа, вх нейже оутвердїхомсѣ.

Ирмос:

Развѣрзе оутробы нечлѣдствовавшїа оубы, догдѣ же недодокотерпїмѣ блгочлѣдствующїа, єдина млтва пророчнцы древле лнны, нослщїа дѣх сокрѣшенз, кх силномѣ н бѣ разумовз.

Но ѿ ємз да хвалнтелѣ хваллїелѣ, єже разумѣтн н знлчн гдѣ, н творїтн єдз н правдѣ посредѣ землї.

Непостнжїма єсть блгоначлѣннѣшлѣ: вѣтїа во нзѣвн безкнїжннѣа, рыбарн премѣдрнѣа, злщлѣющнѣа слѣбомз, н ѿ глѣбѣкїа нѣщн нзнмѣющнѣа лѣдн безчїсленннѣа, блнстлнїемз дѣлѣ.

На ѣ:

Гдѣ взыде на нѣсл н возгремѣ, тѣн єдннѣа концѣмз землї, прѣнз снї.

Непостнжїма єсть блгоначлѣннѣшлѣ: вѣтїа во нзѣвн безкнїжннѣа, рыбарн премѣдрнѣа, злщлѣющнѣа слѣбомз, н ѿ глѣбѣкїа нѣщн нзнмѣющнѣа лѣдн безчїсленннѣа, блнстлнїемз дѣлѣ.

Н длстѣа крѣпѣстѣа царѣо нашемѣ, н вознеєтѣа рѣгз хрїстѣа своєгѣо.

Непостнжїма єсть блгоначлѣннѣшлѣ: вѣтїа во нзѣвн безкнїжннѣа, рыбарн премѣдрнѣа, злщлѣющнѣа слѣбомз, н ѿ глѣбѣкїа нѣщн нзнмѣющнѣа лѣдн безчїсленннѣа, блнстлнїемз дѣлѣ.

Слава Оцу и Сину и светому Духу.

Беше непропадљиво блистање што исходи од нерођенога сјаја и свом силом светло дела. Огњени глас у Сиону показује сада народима кроз Сина отачке власти његово по бићу заједничком сијање.

И сада и увек, и у векове векова. Амин.

Беше непропадљиво блистање што исходи од нерођенога сјаја и свом силом светло дела. Огњени глас у Сиону показује сада народима кроз Сина отачке властив његово по бићу заједничком сијање.

Катавасија.

Ирмос први: Док се не обучете у силу с висине, рекао си, Христе, ученицима, останите у јерусалиму; а ја ћу послати другог Утешитеља као ја, Духа својега и Очева, у којем ћете се утврдити.

Ирмос други: Сама молитва пророчице Ане раскиде некад окове утробе нероткиње и неиздржљиву охолост оне која добро рађаше; а Ана скрушен дух управља Владару и Богу разума.

Када се сврши трећа песма, ђакон говори малу јектенију.

Слава Ѡцѣ, ѡ ѡнѣ, ѡ стѠмѣ дхѣ,

Бѡше ѡсхѠденѣ ѡ нерожденѣ свѣтѣ, всесильный сѣлющїй свѣтѣ, сѣгѡже сѡмѡ Ѡтѣческѡ влѡстѣ, нынѣ явлѡетѣ срѡсленное ѡзрѣнїе, Ѡгненный глѡс вѣ сѡнѣ языковѣ.

И нынѣ ѡ прїсно, ѡ во вѣки вѣковѣ. аминѣ.

Бѡше ѡсхѠденѣ ѡ нерожденѣ свѣтѣ, всесильный сѣлющїй свѣтѣ, сѣгѡже сѡмѡ Ѡтѣческѡ влѡстѣ, нынѣ явлѡетѣ срѡсленное ѡзрѣнїе, Ѡгненный глѡс вѣ сѡнѣ языковѣ.

Катавасїа:

Ирмос: Сѣ высотѣ силоу, ѡучениковѣмѣ хрїтѣ, дѡндеже ѡблещѣтѣса, рѣкѡ сѣи, фдїте во іерѡсалимѣ: язѣ же яков менѣ, ѡтѣшителя ѡного, дхѡ моего же ѡ Ѡца поглю, вѣ немѣже ѡтѣверднѣтѣса.

Инд. Ирмос: Развѣрзе ѡтѣробѣ нечѡдетвовавшїа ѡзѣ, догдѣ же недоботерпнѣ блѡгѡдетвѡщїа, сѣднѡ млѣтва прорѡчнцы дрѣвле янны, носѡщїа дхѡ сокрѡшенѣ, кѣ снльноѣ ѡ бѣдѣ рѡзѡмѡвѣ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господи, помилуј.

Ђакон: Одбрани, спаси, смилуј се и сачувај нас, Боже, својом благодаћу.

Народ: Господи, помилуј.

Ђакон: Сетимо се пресвете, пречисте, преблагословене, славне госпође наше Богородице и увек девојке Марије са свима светима, те сами себе и једни друге, и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник, унутри у олтару, оглас:

Јер си ти Бог наш, и теби славу шаљемо, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова.

Народ: Амин.

И свлаче свештене одежде, и изаишавши стоје на обичним местима.

Седалан, глас 8.

Подобан оном: Што је заповеђено тајно.

Који воле Спаситеља испунише се радости, и охрабрише се који се пре бојаху. Јер Дух свети сиђе данас с висине на дом ученички сваки другчије говораше народима. Јер се расуше језици који на око беху као огњени, али не запалише ученике, него заправо оросише.

Недеља свѣта пентикостѣи

Ђакон: Паки и паки мироуз гдѣ помолнѣмѣ.

Лѣк: Гдѣ помнѣдѣ.

Ђакон: Змѣтѣнѣ, испѣнѣ, помнѣдѣ и сохранѣ насѣ бѣже, твоѣю блѣгодѣтѣю.

Лѣк: Гдѣ помнѣдѣ.

Ђакон: Престѣю, прѣчѣтѣю, прѣблѣгословѣннѣю, слѣвнѣю блѣчѣ нѣшѣ бѣцѣ и прѣснодѣлѣ мѣрѣю со вѣблѣнѣ свѣмнѣ поманѣвшѣ, слѣмнѣ себѣ, и дрѣдѣдрѣдѣ, и вѣсѣ жнѣвѣтѣ нѣшѣ хрѣтѣ бѣгѣ прѣдѣдѣнѣмѣ.

Лѣк: Тебѣ гдѣ.

Возгласѣнѣ:

Гдѣко твоѣ держѣбѣ, и твоѣ сѣтѣ црѣтво и сѣла и слѣва, оцѣла, и сѣла, и слѣгѣ дѣла, нынѣ и прѣснѣ, и во вѣкнѣ вѣкѣвѣ.

Лѣк: Гдѣ.

Тѣже свѣдѣнѣ, гласѣ и.

Подобенѣ: Повелѣннѣе тѣинѣ.

Сѣтѣовѣ рѣчѣтѣлѣ рѣдѣстѣнѣ испѣлннѣшѣмѣ, и дерѣзновѣнѣе прѣлѣша, прѣжде боцѣпнѣмѣ: гдѣко дѣхѣ сѣтѣнѣ днѣсѣ свѣшѣ снѣде на дѣмѣ оѣченнѣчѣскѣнѣ, и нѣнѣ нѣнѣ глѣгѣлѣмѣ кѣ лѣдѣмѣ. Лѣзѣбѣы бо рѣзѣбѣшѣмѣ, вѣдннѣ гдѣко оѣгнѣ: и сѣхѣ не ѣплѣнѣ, но пѣче ѣрогнѣ.

И чита се други део беседе светог Григорија Богослова.

Чатац;

Читање беседе светог Григорија Богослова.

Свештеник:

Молитвама светог Григорија Богослова, Господе Исусе Христе, Боже наш, смилуј се на нас.

Чатац:

Дух свети, Дакле, увек беше, и јест и биће; нити поче нити ће престати, него је увек с Оцем и Сином сврстан и убројен. Јер нити је приликовало Оцу да икада буде без Сина, нити Сину без Духа, јер би иначе божанство веома много изгубило у вредности, да је, тобоже, до пуноће савршенства дошло тек пошто се предомислило. Дух, дакле, свагда беше онај којега други примају, а не који сам прима; који усавршује, а не који бива усавршаван; који испуњује, а не који се испуњује; који освећује, а не који се освећује; који боготвори, а не који бива боготворен; свагда је један и исти са собом и с онима с којима је сврстан. Невидљив је, без времена, необухватљив, непроменљив, без каквоће, без количине, без обличја, неопипљив, сам од себе пекретан, свагда покретан, сам од себе слободан; сам од себе силан, свесилан, иако се све што је Духова преноси на први узрок исто онако као и све што је Синовљева. Живот је живот твори, светлост је и светлост даје. Од себе је добар и извор је доброте. Дух је прави, владалачки, господарски, који шаље, одваја, чини себи храм, упућује, дела како хоће, разделяје благодати. Дух је посинаштва, истине, мудрости, разума, знања, побожности, савета, крепости, страха, као што је то набројеној. Њиме се Отац познаје и Син се прославља, и само се од њих познаје; једно сврставање, служба једна, поклоњење, сила, савршенство, освећење. Али што да говорим даље: све што има Отац Синовљева је, осим нерођености; све што има Син Духова је, осим рођености. Али нерођеност и рођеност не чине различна бића, него су то по мојем мишљењу разлике у истом бићу.

Учиш се, хоћеш друго да тврди? А ја на стављам говор. Учини пошту дану Духову. Задржи мало језик, ако је могуће. О другим језицима је реч. Учини им пошту, или их се бој: јављају се с огњем. Данас ћемо излагати науку, сутра ћемо вешто расправљати.

Данас ћемо светковати, сутра ћемо бити неприлични. Оно тајанствено, ово као у позоришту. Оно је за цркве, а ово за тргове. Оно је за трезвене, а ово за пијане. Прво је за оне који озбиљно раде, а ово друго за оне који праве шале с Духом. Одбацимо, дакле, што нам је туђе, а уредимо што је наше.

Дух је делао, пре свега, у анђелима и небеским силама, у силама које су прве после Бога и око Бога. Јер савршенство и сјај, неокретност или непокретност ка злу имају од светог Духа и ни од кога другог. Затим је делао у оцима и пророцима. Једни од њих Бога назреше у сликама или га познаше; а други сазнаше и будућност, јер то Дух утискиваше у племенити њихов ум: оно што ће тек бити беше им као да је већ ту. Така је сила Духа. Даље, он је делао у Христовим ученицима. Нећу да речем: у Христу, с којим је Дух такођер био, али не као који дела у њему, него ко који иде са себи равним. У ученицима је делао у три маха онолико колико беху способни да приме, и у три времена: прво, пре него што се Христос прославио страдањем; затим, после васкрсења којим се прославио; и још после одласка на небо, или преокрета, или како било да се то назове. То се види из овога. Они прво исцељују од болести и духова, а зна се да то не бива без Духа; затим, пошто је извршена градња спасења, апостоли примају задахнуће од Христа, јер је јасно да то задахнуће значи јаче божанствено задахњавање; напослетку: разделявање огњених језика на данашњи дан, које светкујемо. Али оно прво делање беше нејасно, друго беше изразитије, а данашње још савршеније, јер у данашњем Дух се не јавља више кроз дело, као раније, него, тако да кажем: на битан начин је назочан с апостолима и с њима пребива. А зато што је Син беседио с нама примивши тело, приличило је да се и Дух јави телесно. Затим, када је Христос отишао горе к себи, приличило је да Дух сиђе к нама. Он долази, истина, као Господ, па ипак се не шаље као неки супарник Богу. Јер овако изражавање колико показује јединственоста толико разликујеб природев. Дух долази после Христа зато да не останемо без Утешитеља. Вели се пак други утешитељ, да разумеш да је он једнаке части с Христом. Јер други значи "други као што сам и ја", а то ће рећи: има исто господство као и ја, а не мању част. Јер колико знам реч други не

употребљава се за нешто туђе, него за оно што је истоветно по бићу. Дух се јавља у језицима, због тога што је језик у извесној вези с речју. А зашто у огњени? Или зато што огањ чисти, јер Свето писмо говори о огњу који чисти, о чему се свакако хоће може уверити; или због бића његова. Јер наш је Бог огањ, и то огањ који прождире злоћу, све ако ћеш и опет бити незадовољан што те истоветност бића доводи у теснаце. Јавља се у равдељеним језицима због разлике у даровима; језици седоше - због царскога достојанства и да почивају на светима, јер и Богу су херувими престо.

На сарашуи (ако се не чини да сам овим ситничар више него што треба), зато да се они који ће примити Духа · попну горе, да се дигну са земље, јер и неке спратове покривају божанске воде, због чега се пева Богу. И сам Исус на спрату причешћује тајни оне које посвећује у вишу службу, да се покаже силажење и подизање: да је потребно да Бог сиђе к нама, што је, колико знам, раније учинио Мојсију, и да се ми попнемо к њему. Тако би настала заједница Бога с људима када се достојанства споје. А док сваки остаје код својега, Бог на висини, човек у низини, нити се може његова доброта применити на нас, нити човекољубље његово саопштити нама. А провала по средини је велика и не може се прећи. Она дели не само богатога од Лазара и од Аврамова наручја које жели, него и човечју природу, која је створена и пролазна, од Божје нерођене и сталне.

О духу проповедаху пророци. Ево потврде: Дух Господњи је на мени; почиваће на њему седам духова; сиђе Дух Госаодњи и упуту их. Имамо и дух знања, који испуни Веселеила, неимара сенице; дух раздражени; дух који подиже Илију у колима и којега Јелисеј тражаше у двострукој количини, а дух добри и владалачки упућује и утврђује Давида. Духа је прво обећао Јоилъ говорећи: И биће у последње дане, излићу од духа својега на свако тело, свакако на оно које верује, и на синове ваше и на кћери вашеј, итд.; а затим и сам Исус, који га и сам слави као што и Дух слави њега, и као што слави Оца и Отац његал И то како ли обилно обећање: да ће Дух пребивати кроз векове и свагда остати било с онима који су достојни сада, у пролазном времену, било доцније с онима који ће се удостојити на другом свету, ако се будемо владали тако да

потпуно сачувамо Духаи не одбацимо га онолико колико грешимо. Овај Дух гради заједно са Сином и твар и васкрсеље. О томе нека те увери ово: Речју Божјом небеса се утврдише, и духом уста љегових сва сила њихова; Дух Божји који ме створи, и дах Сведржитеља који ме учи; затим још: послаћеш Духа својега и биће саздани, и обновићеш лице земљи. Он гради и духовно прерођење. О томе нека те увери ово: нико не може видети ни примити царства, ако се наново не роди Духом одозгог, и ако се не очисти од првога рођења, које је тајна ноћи, поновним звајањем на дану и светлости, којим бива извајан сваки за себе. Овај Дух, премудри и пун човекољубља, ако узме пастира, чини га свирачем који растерује зле

духове, и показује у њему израиљскога цара. Ако узме козара који дудове гриска, претвара га у пророка. Сети се Давидад и АмосаУ. Ако узме довитљиво момче, чини га судијом старешинама. Доказ је онај Данило који је победио лавове у јами. Ако нађе рибаре, улови у мрежу Христову оне који читав свет хватају у мрежу Речи. Узми, на пример, Петра и Андрију и синове громове, који загрише духовне ствари. Ако царинике, придобије их за ученике и чини их купцима душа. То доказује Матеј : јуче цариник, а данас јеванђелист. Ако ватрене гониоце, мења њихову ревност, и Савле претвара у Павлеп, да толико достигну у побожности колико их затече у злу. Ово је у исти мах и дух кротости и љутње на оне који греше. Гледајмо, дакле, да га осетимо као кротка, а не гневна, те признајимо његово достојанство и избегавајмо хуљење, и немојмо желети да га видимо како се гневи без опроштаја. Он и мене данас чини смелим проповедником пред вама. Ако, дакле, добро прођем, хвала Богу; ако зло прођем, и за то хвала. Оно прво зато да поштеди оне који ме мрзе, а ово друго да будем посветен, тако да и награду примим за свештено дејствовање јеванђеља, а то је да пролијем своју крв.

Апостоли, дакле, збораху туђим језицимаа, а не отачким, и још једно велико чудо: држаху говор људи који се нису учили. То беше знак онима који не верују, а не онима који верују, да буде на осуду онима који не верују, као што је написано: јер ћу другим језицима и другим уснама говорити народу овом, а ни тако ме неће

послушати, говори Госаод. Али слушаху. Заустави се мало овде и испитај колико ћеш разделити речи. Јер казивање има донекле двострук смисао, који ћемо уклонити запетом. Јер или је сваки чуо своје наречје тако да би се могло рећи да је излазио један говор, а чули се многи, зато што се тако ваздух тресао; да будем јаснији: то би значило: од једнога језика разлегаху се више језика; или, напротив, треба застати код речи слушахув, а речи где они зборе језицима. . . спојити с оним што даље долази, тако да смисао буде: где они говоре језицима њиховим, језицима оних који слушају, то јест туђим. И ја се више слажем с тим. Јер у првом случају чудо би пре било код оних који слушају него код оних који говоре; а у другом случају је код оних који говоре, шта више, њих држе за пијане; из тога се види да Духом чине чудо од језика.

Иако заслужује одобрење и оно раздељивање језика у древности када зидаху кулу они који Једногласни беху за злу и безбожну ствар, као што се усуђују бити и неки данашњи људи; заслужује, велом, одобравање, јер када језик би раздељен, нестало и сложености у мишљењу, те се покварило и оно предузеће; ипак је достојније дивљења раздељивање што овом приликом на чудан начин бива. Јер изливши се од једнога Духа на многе, скупља се опет у једну складност. И има разлике у даровима, тако да је потребан нов дар да распозна који је дар бољи, јер сви имају нешто што је за хвалу. Могло би се рећи да је лепо и оно дељење о којем Давид вели: потоци Господе и раздели језике њихове. Зашто? јер завољеше све речи од иотоиа, језик преварени. Ту он оптужује, иако не сасвим јасно, оне језике који цепају божанство. Но о томе доста.

Језици, дакле, збораху веома побожним Јудејима што живљаху у Јерусалиму, Парћанима, и Милјанима, и Еламљанима, Мисирцима и Ливијцима, Корићанима и Арапима, Месопотамцима и мојим Кападокијцима, и јудејима тамо скупљеним из целог народа под небом, ако се коме свиди да тако мисли. Када је тако, вреди погледати ко то беху и из каквога ропства. Јер ропство у Вавилоне и Мисиру беше привремено, и када се заробљени вратише, одавно преста. Римскога ропства још не беше, оно се тек спремаше да буде одмазда за дрскост против Спаситеља. Остаје да се узме ропство под Антиохом, које не беше много пре тога времена и. Ако се ког од не слаже с таким тумачењем, те тражи нешто

веројетније, зато што је тумачење натегнуто (ропство о коме је реч не беше у давнини, нити тада Јудеји беху расејани свуда по свету), можда ће боље бити примити ово. Пошто се тај народ више пута и под многим пресељавао, као што Јездра описује, једна племена беху ослобођена, а друга заосташе. По свој прилици из тих племена, расејаних међу многим народима, дојоше тада нека и бише учасници чуда. Ово изложих онима који желе да што науче; свакако неће бити на одмет. А када би неко друго што допринео овом дану, то би и мени било на корист. Но сада треба да прекинем овај састанак, јер доста сам беседио; али не треба прекинути и свечаност. Него треба светковати сада и телесно, а после, и убрзо, сасвим духовно. Тамо, на оном свету, знаћемо чистије и јасније и смисао свега овога у самој Речи и Богу и Господу нашем Исусу Христу, истинитом празнику и радости оних који се спасавају. Слава и част њему и Оцу и светому Духу, сада и увек, и у векове векова. Амин.

ПЕСМА 4.

Припеви из

МОЛИТВЕ ПРОРОКА АВАКУМА.

Ав. 3 1-3 17 18

Канон први.

Ирмос: Гледао је пророка твој долазак, Христе, у последња времена, и викаше тада: Чуо сам, Господе, силу твоју, да си дошао да спасеш све помазанике своје. **Двапут.**

Стих: Господе, чух вест твоју и побојаш се; Господе, разумех дела твоја и препадох се.

Бога истинитога, Утешитеља који проговори кроз пророке, и којег Закон испрва објави несавршенима, данас упознају служитељи и сведоци Речи.

Стих: Усред двају живи створења бићеш познан, када се приближе године, распознаћеш се, када дође време јавићеш се. Када се помете душа моја, у гневу сетићеш се милости своје.

Бога истинитога, Утешитеља који проговори кроз пророке, и којег Закон испрва објави несавршенима, данас упознају служитељи и сведоци Речи.

Стих: Бог ће доћи с југа, и Светац са горе сеновите честе.

ПѢСНЬ ЧЕТВѢРТАЯ.

Мѣтва ѡвакѡма прѡка.

Слѡва ѡстоцѡнїе ѡвакѡмз ѡказѡетз:

ПѢСНЬ Д.

Ирмос: Смотрѡмъ прорѡкз въ послѣднѡмъ твоѡ хрѣтѣ пришеетѡе, вопѡше: твоѡ ѡгнѡшахъ гдѣи еиѡ, ѡкѡ всѡ спастѣи помѡзанныѡ твоѡ пришеѡз ѡи.

Гдѣи, ѡгнѡшахъ слѡхъ твоѡи, ѡ ѡбоѡхѡ: гдѣи, разѡмѡхъ дѣлѡ твоѡ, ѡ ѡжѡсѡхѡ.

Во прорѡцѡхъ глагѡлѡвѡи, ѡ законѡмъ проповѣданныѡ перѡвѡе неѡвершѡннѡмъ, бѣхъ ѡстиннѡи ѡтѡшитель, слѡва слѡжѡитѡлѡмъ ѡ свѡдѡитѡлѡмъ познаѡетѡ днѡеѡ.

Посредѡ двѡѡ жнѡѡтнѡ познѡнѡз бѡдѡши. внѡгдѡ приѡлѡжитѡлѡ лѡтѡмъ, познѡешнѡ: внѡгдѡ прѡнтѡи врѡмени, ѡвнѡшнѡ: внѡгдѡ смѡтѡитѡлѡ дѡшнѡ моѡи во гнѡѡѡ, мѡтѡ твоѡ помѡнѡши.

Во прорѡцѡхъ глагѡлѡвѡи, ѡ законѡмъ проповѣданныѡ перѡвѡе неѡвершѡннѡмъ, бѣхъ ѡстиннѡи ѡтѡшитель, слѡва слѡжѡитѡлѡмъ ѡ свѡдѡитѡлѡмъ познаѡетѡ днѡеѡ.

Бѣхъ ѡ ѡга прѡидѡтѡ, ѡ стѡиѡи ѡзъ горѡи прѡѡѡѡннѡмъ чѡци.

Дух с огњеним знамењем божанства на себи подели сем апостолима и туђим језициман показа да долази као божанска сила од Оца, која сама заповеда.

Стих: Покри небеса врлина његова, и хвале његове пуна је земља.

Дух с огњеним знамењем божанства на себи подели сем апостолима и туђим језициман показа да долази као божанска сила од Оца, која сама заповеда.

Канон други

Ирмос: Царе царевима, таки од такога једини Речи, која изиђе од Оца, којему нема узрока! Ти, заиста, као добротвора, посла својега Духа, теби једнакога по сили, апостолима који поју: слава моћи твојој, Господе. **Двапут.**

На 8 стихова

Стих: Јер смоква неће донети плода, нити ће бити рода на лози.

Божја Речи, сложена природо, из пречистого, прободенога ребра својега даждиш ми струју, божанствену бању прерођења, с којом мешаш реч, а печатише топлотом од Духа.

Стих: Омахнуће дело маслинино, а поља неће творити хране.

Божја Речи, сложена природог, из пречистого, прободенога ребра својега даждиш ми струју, божанствену бању прерођења, с којом мешаш реч, а печатише топлотом од Духа.

Зна́менїе бѣ́жествѣ ногѣ́й, апѣ́лѡмъ во Ѡ́гнїи, дѣ́хъ раздѣ́лїеѡ, и стѣ́ранными ѡ́збыки ѡ́блѡшеѡ, ѡ́кѡ Ѡ́тѣ́ческаѡ бѣ́жтвеннаѡ сі́ла градѡ́щаѡ ѣ́сть, самоповелї́тельнаѡ.

Покрѣ́и не́беса добродѣ́тель ѣ́гѡ, и хвалы́ ѣ́гѡ и́сполнь зема́ла.

Зна́менїе бѣ́жествѣ ногѣ́й, апѣ́лѡмъ во Ѡ́гнїи, дѣ́хъ раздѣ́лїеѡ, и стѣ́ранными ѡ́збыки ѡ́блѡшеѡ, ѡ́кѡ Ѡ́тѣ́ческаѡ бѣ́жтвеннаѡ сі́ла градѡ́щаѡ ѣ́сть, самоповелї́тельнаѡ.

И́нз. Ирмосъ: Црѣ́ю црѣ́и, ѡ́ковыи ѡ́ ѡ́ковѡгѡ ѣ́дїнѡзъ сло́ве пронзше́дыи ѡ́ Ѡ́цѣ́ безвїно́внагѡ, равномо́цнагѡ твоегѡ́ дѣ́ла апѣ́лѡмъ и́стїннѡ погѡ́лѡзъ ѣ́и, ѡ́кѡ бл҃годѣ́телѡ пою́щымъ: сла́ва державѣ́ твое́й гдѣ́и.

На и:

Занѣ́ сло́кови не плодопрїне́етъ, и не бѣ́детъ рода въ лозѣ́хъ.

Бѡ́гїю бѣ́жествѣннѡ́ пакнбытїѡ́ сло́вомъ растворѣ́въ, сложе́нное ѣ́стество́, дождоточїши ми стѣ́рѡ ѡ́ негѣ́ннопроводѣ́ннагѡ твоегѡ́ ребрѡ́, ѡ́ бѣ́гїи сло́ве, запечатлѣ́ѡ тепло́тою дѣ́ла.

Сложѣ́тъ дѣ́ло ма́линное, и полѡ́ не сотворѡ́тъ ѡ́днѡ.

Бѡ́гїю бѣ́жествѣннѡ́ пакнбытїѡ́ сло́вомъ растворѣ́въ, сложе́нное ѣ́стество́, дождоточїши ми стѣ́рѡ ѡ́ негѣ́ннопроводѣ́ннагѡ твоегѡ́ ребрѡ́, ѡ́ бѣ́гїи сло́ве, запечатлѣ́ѡ тепло́тою дѣ́ла.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

На 6 стихова

Стих: Изосташе овце од хране, и неће бити волова на јаслима.

Божја Речи, сложена природог, из пречистого, прободенога ребра својега даждиш ми струју, божанствену бању прерођења, с којом мешаш реч, а печатише топлотом од Духа.

Стих: А ја ћу се обрадовати у Господу, развеселићу се у Богу, спасу својем.

Све преклања колено Утешитељу, и Сину Очеви, сасвим заједничком с Оцем по бићу. Јер, заиста, у трима лицима познаје недостижно биће, које је без времена, једно. Јер светлошћу сину благодат светога Духа.

На 4 стиха

Стих: Господ Бог моја сила је моја, и поставиће ноге моје у савршенство.

Све преклања колено Утешитељу, и Сину Очеви, сасвим заједничком с Оцем по бићу. Јер, заиста, у трима лицима познаје недостижно биће, које је без времена, једно. Јер светлошћу сину благодат светога Духа.

Стих: И одводи ме у висине да победим песмом његовом.

Све преклања колено Утешитељу, и Сину Очеви, сасвим заједничком с Оцем по бићу. Јер, заиста, у трима лицима познаје недостижно биће, које је без времена, једно. Јер светлошћу сину благодат светога Духа.

Слава Оцу и Сину и светому Духу.

Недеља свјата пентикостѣн

На 5:

Ўскѣдѣша ѡвцы ѡ пици, и не бѣдетъ волѡвъ при ѣлехъ.

Планю бжѣтвеннѡ пакнбытїа слѡвомъ рсстворнѡвъ, сложенное сстветво, дождоточнїш мн стрдѡ ѡ негаченнопрободѣннагъ твоегѡ ребра, ѡ бжїи слѡве, запечатлѣа теплотѡю дха.

Ѧзъ же ѡ гдѣ возрадѡуа, возвеелюа ѡ бжѣтїи моѣмъ.

Преклонѡютъ вѣа ѡтѣшнтелю квлѣна, еїѡ же ѡтѡ, ѡцѡ сраеленномѡ, въ лицѣхъ ко бндѣша трегѡбыхъ сщсствѡ ѡтнннѡе, неприкосновѣнное, безлѣтное, сдннѡе: возїа ко свѣтѡ бгѡдѡтѣ дха.

На 4:

Гдѣ бгѡ моїи сила моа: и ѡчннїтѡ нѡзѣ моїи на совершѣнїе.

Преклонѡютъ вѣа ѡтѣшнтелю квлѣна, еїѡ же ѡтѡ, ѡцѡ сраеленномѡ, въ лицѣхъ ко бндѣша трегѡбыхъ сщсствѡ ѡтнннѡе, неприкосновѣнное, безлѣтное, сдннѡе: возїа ко свѣтѡ бгѡдѡтѣ дха.

И на выѡкла возвѡднѡтъ ма, побѣдїти мн въ пѣснїи сгѡ.

Преклонѡютъ вѣа ѡтѣшнтелю квлѣна, еїѡ же ѡтѡ, ѡцѡ сраеленномѡ, въ лицѣхъ ко бндѣша трегѡбыхъ сщсствѡ ѡтнннѡе, неприкосновѣнное, безлѣтное, сдннѡе: возїа ко свѣтѡ бгѡдѡтѣ дха.

Слава ѡцѡ, и еїѡ, и стѡмѡ дхѡ,

У савршиће се превисоким божанством, сви који год сте служитељи бића трострукога сјаја. Јер Христос, као добротвор, мимо природу усавршује, светли огњем на спасење и предаје сву благодат од Духа.

И сада и увек, и у векове векова. Амин.

У савршиће се превисоким божанством, сви који год сте служитељи бића трострукога сјаја. Јер Христос, као добротвор, мимо природу усавршује, светли огњем на спасење и предаје сву благодат од Духа.

Катавасија.

Ирмос први. Гледао је пророк твој долазак, Христе, у последња времена, и викаше тада: Чуо сам, Господе, силу твоју, да си дошао да спасеш све помазанике своје.

Ирмос други. Царе царевима, тако од такога једини, Речи, која изиђе од Оца, којему нема узрока Ти, заиста, као добротвор, посла својега Духа, теби једнакога по сили, апостолима који поју: слава моћи твојој, Господе.

ПЕСМА 5.

Припеви из

МОЛИТВЕ ПРОРОКА ИСАЈЕ,

Ис. 26 9-11 15-20

Канон први.

Ирмос. Дух спасења, зачет у утроби пророка страха ради од тебе, и рођен на земљи, саздаје апостолска срца чиста и прави се обнавља у вернима. Јер су светлост и мир твоје заповести. **Двапут.**

Да исполнѣтѣа всѣ бѣгоначальнѣишнмъ, ѣлицы слѣжителѣе трнѣвѣтлагъ ѣществѣ: пѣче ѣстество бѣо совершѣетъ ѣакъ блгодѣтель, и ѣгневѣтитъ хрѣтѣс въ спасѣнѣе, всѣо дѣа блгодѣтъ дхѣ.

И нынѣ и прѣсно, и во вѣкнѣвѣкѣвъ, ѣминь.

Да исполнѣтѣа всѣ бѣгоначальнѣишнмъ, ѣлицы слѣжителѣе трнѣвѣтлагъ ѣществѣ: пѣче ѣстество бѣо совершѣетъ ѣакъ блгодѣтель, и ѣгневѣтитъ хрѣтѣс въ спасѣнѣе, всѣо дѣа блгодѣтъ дхѣ.

Пѣнь д.

Ирмос: Смѣтрѣлѣи прѣрѣкъ въ послѣднѣа твоѣ хрѣтѣ прншѣетвѣе, копѣаше: твоѣо ѣгнѣшѣахъ гдѣи еѣлѣ, ѣакъ всѣа спасѣнѣ помѣзанныа твоѣа прншѣлѣ ѣнѣ.

Изн. Ирмос: Црѣо црѣнѣ, ѣковьѣи ѣ ѣковѣгъ ѣдѣнѣи слѣбѣе прнзшѣдѣи ѣ ѣцѣа безвнѣнѣгъ, равномѣцнѣаго твоѣгѣо дхѣа ѣпѣлѣмъ ѣстннѣ послѣлѣ ѣнѣ, ѣакъ блгодѣтелѣа поѣцѣымъ: слава держѣвѣе твоѣѣи гдѣи.

Пѣсьнѣ пѣтѣа

Мѣтѣа ѣѣлѣи прѣрока.

ѣѣлѣи прѣрѣчѣнѣе, мѣтѣа вѣцннѣ:

Пѣсьнѣ ѣ.

Ирмос: Стрѣха рѣднѣ твоѣгѣо зачѣтѣи гдѣи во чрѣвѣе прѣрѣкѣвъ, и рѣждѣннѣи на землѣи дхѣа спасѣнѣа, ѣпѣстѣальскѣа ердѣца сознѣлѣетъ ѣнѣста, и въ вѣрнѣыхъ прѣвѣи ѣвнѣвлѣетѣа: свѣтѣтъ бо и мѣрѣа знѣнѣ твоѣа повѣлѣнѣа.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Стих. Од ноћи рани дух мој к теби, Боже, јер су твоје заповести светлост на земљи.

Сила која је данас наишла, то је Дух добри, Дух мудрости Божје, Дух који од Оца исходи и који се кроз Сина јавио нама вернима, и раздаје онима у које се усељава светињу, у којој се огледа по природи.

Стих. Научите се правди, који живите на земљи.

Сила која је данас наишла, то је Дух добри, Дух мудрости Божје, Дух који од Оца исходи и који се кроз Сина јавио нама вернима, и раздаје онима у које се усељава светињу, у којој се огледа по природи.

Стих. Јер нестане безбожник; нико који се не научи правди на земљи неће творити истине.

Нека се узме безбожник, да не види славе Господње. Господе, висока је твоја мишица и не знадоше; сазнавши, посрамиће се.

Сила која је данас наишла, то је Дух добри, Дух мудрости Божје, Дух који од Оца исходи и који се кроз Сина јавио нама вернима, и раздаје онима у које се усељава светињу, у којој се огледа по природи.

Стих. Ревност ће дохватити народ ненаучени, и сада ће огањ прождрети противнике.

Недеља свјата пентикостѣн

Ѡ ноѣи оѣтренюетѣ дѣхъ моѣ къ тебѣ, бѣже, занѣ свѣтъ побелѣнѣа твоѡ на землѣ.

Нашѣдшаа силѣ днѣсь сѣа, дѣхъ бл҃гїи, дѣхъ премѣдростѣ бж҃їа, дѣхъ ѿ оца и҃сходѣи, и҃ спомѣ вѣрнымъ намъ явлѣнѣа подавателенъ, въ нѣхже вселѣетѣа ѣстествомъ ст҃ыи, въ нѣхже зрѣтѣа.

Прѣдѣ наѣнѣтѣа, живѣщїи на землѣ:

Нашѣдшаа силѣ днѣсь сѣа, дѣхъ бл҃гїи, дѣхъ премѣдростѣ бж҃їа, дѣхъ ѿ оца и҃сходѣи, и҃ спомѣ вѣрнымъ намъ явлѣнѣа подавателенъ, въ нѣхже вселѣетѣа ѣстествомъ ст҃ыи, въ нѣхже зрѣтѣа.

Да възметѣа нечестївыи, да не видѣтѣ славы г҃днѣ.

Г҃днѣ, высока твоѡ мышца, и҃ не вѣдѣша, разумѣвше же постыдѣтѣа.

Нашѣдшаа силѣ днѣсь сѣа, дѣхъ бл҃гїи, дѣхъ премѣдростѣ бж҃їа, дѣхъ ѿ оца и҃сходѣи, и҃ спомѣ вѣрнымъ намъ явлѣнѣа подавателенъ, въ нѣхже вселѣетѣа ѣстествомъ ст҃ыи, въ нѣхже зрѣтѣа.

Зѣвнѣть прїимѣтѣа люди неуклѣзанныа, и҃ нынѣ о҃гнь испостѣтѣа поѡртѣа.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Сила која је данас наишла, то је Дух добри, Дух мудрости Божје, Дух који од Оца исходи и који се кроз Сина јавио нама вернима, и раздаје онима у које се усељава светињу, у којој се огледа по природи.

Канон други.

Ирмос. Примите ослободилачко очишћење од греха: росу од Духа која огањ сипај, о светлолика чеда црквена! Јер сада из Сиона изиђе законк, благодат Духова у облику огњених језикај. **Двапут.**

На 8 стихова.

Стих. Дометни им зла, Господе, дометни им зла, славнима на земљим.

Дух који није под господарем, који има силу Очеу, једнак обличју његову, својом влашћу, као што изволи, силази од Оца, умудрује апостоле језицима, и печати животоносну реч коју Спаситељ рече.

Стих. Господе, у невољи помену смо тебе; у малој невољи твоја нам је казна.

Дух који није под господарем, који има силу Очеу, једнак обличју његову, својом влашћу, као што изволи, силази од Оца, умудрује апостоле језицима, и печати животоносну реч коју Спаситељ рече.

На 6 стихова.

Стих. И као што је жена која се превија близу да роди, и викаше од бола својега, тако и ми бисмо твојему љубазному.

Недеља свјата пентикостѣн

Нашѣдшаа сила днѣвь сѣа, дхъ блгїи, дхъ премѣдрости бжїа, дхъ ѿ оца нѣходѣи, н сїномъ вѣрнымъ намъ явлѣнѣа подлѣителенъ, въ нїхъже вселѣтсѣ сїстествомъ стїиин, въ нѣиже зрїтсѣа.

И҆ный. Ирмосъ: Рѣшїтельное ѡчищенїе грѣхѡвъ, ѡгнедхїновѣннѡю прїимнїте дхѣа роусѣ, ѿ чїада свѣтообрѣзнаа церкѡвнаа: нѣиѣ ѿ стїона бо нзыде законъ, ѡзыкоогнеобрѣзнаа дхѣа блгодѣтъ

На и҆:

Приложїи нѣмъ слѣ, гдїи, приложїи слѣ слѣвнымъ землїи.

И҆коже блгволи самовлѣтнѡ, невладѣннїи нѣходнѣтѣ дхъ ѿ оца, ѡумѣдрѣа въ ѡзыцѣхъ аплы, печатлѣа жнвотное слово, ѡчїиельное, ѡобрѣзное, сїгоже стїи рече.

Гдїи, въ скѡрби поманѣхомъ тѣа, въ скѡрби малѣ наказанїе твоѣ намъ.

И҆коже блгволи самовлѣтнѡ, невладѣннїи нѣходнѣтѣ дхъ ѿ оца, ѡумѣдрѣа въ ѡзыцѣхъ аплы, печатлѣа жнвотное слово, ѡчїиельное, ѡобрѣзное, сїгоже стїи рече.

На с҆:

И҆ какѡ болѣщаа приближѣтсѣа роднїи н въ болѣзни своѣи вопїаше, такѡ въ хомъ возлюбленномъ твоѣмъ.

Дух који није под господарем, који има силу Очеви, једнак обличју његову, својом влашћу, као што изволи, силази од Оца, умудрује апостоле језицима, и печати животоносну реч коју Спаситељ рече.

Стих. Страха ради твојега, Господе, зачесмо у утроби и спопадоше нас муке, и родисмо дух спасења твојега, који начинисмо на земљи. Нећемо пасти, али ће пасти сви који живе на земљи.

Дух који није под господарем, који има силу Очеви, једнак обличју његову, својом влашћу, као што изволи, силази од Оца, умудрује апостоле језицима, и печати животоносну реч коју Спаситељ рече.

На 4 стиха.

Стих. Васкрснуће мртвим и устаће који су у гробовима и развеселиће се који су на земљи.

Бог Реч, који свима влада, исцељиваше умове апостолима од греха и спремаше их себи за пречист дом; а сада се усељава у њ светлост Духа, који је с Речју једнак по сили и по бићу истоветан.

Стих. Јер роса од тебе њима је исцељење, а земља ће безбожничка пасти. Иди, народе мој, уђи у избу своју; затвори врата своја, прикриј се мало, колико толико, док не прође гнев Госаодњи.

Бог Реч, који свима влада, исцељиваше умове апостолима од греха и спремаше их себи за пречист дом; а сада се усељава у њ светлост Духа, који је с Речју једнак по сили и по бићу истоветан.

Ѣкоже блговолѣ емовлѣстнѡ, неслѣдѣннѣ иѣхѡднѣтѣ дхъ ѡ ѡцѣ, оумѡдрѣа въ ѡзыцѣхъ ѡплѣ, печатлѣа жнвонѡеное слѡво, ѡчѣснѣное, еоскрѣзное, ѣгѡже спѣс рече.

Стрѣха рѣди твоегѡ, гдѣи, во чрѣвѣ прѣѡхѡмъ и поколѣхѡмъ, и родѣхѡмъ дхъ спасѣнѣа твоегѡ, ѣгѡже еотворѣхѡмъ на землѣ: не падѣмъ, но падѣтѣ жнвѡщѣи на землѣ.

Ѣкоже блговолѣ емовлѣстнѡ, неслѣдѣннѣ иѣхѡднѣтѣ дхъ ѡ ѡцѣ, оумѡдрѣа въ ѡзыцѣхъ ѡплѣ, печатлѣа жнвонѡеное слѡво, ѡчѣснѣное, еоскрѣзное, ѣгѡже спѣс рече.

На ѡ:

Воскрѣснѡтѣ мѣртвѣи и возстанѡтѣ, ѣже во гробѣхъ, и возвесеелѡтѣа, ѣже на землѣ.

Ѧ иѣцѣлѣнѣтѣ оубѡ смѣслѣ ѡ грѣхѣ, и еѣ оустроѡше ѡплѡвѣ, блѣ слѡво всеначѣльное, пречѣстѣи дѡмъ, въ немѣже ѣднѡмѡщнѡгѡ же и еѣщѣстѣеннѡгѡ нѣнѣ вселѡетѣа дхѡ свѣтѣтѣ.

Росѡ бо, ѡже ѡ тебеѣ, иѣцѣлѣнѣе ѣмъ ѣсть, землѡ же нечѣстѣивѣхъ падѣтѣ.

Ѧ иѣцѣлѣнѣтѣ оубѡ смѣслѣ ѡ грѣхѣ, и еѣ оустроѡше ѡплѡвѣ, блѣ слѡво всеначѣльное, пречѣстѣи дѡмъ, въ немѣже ѣднѡмѡщнѡгѡ же и еѣщѣстѣеннѡгѡ нѣнѣ вселѡетѣа дхѡ свѣтѣтѣ.

Слава Оцу и Сину и свето.му Духу.

Бог Реч, који свима влада, исцељиваше умове апостолима од греха и спремаше их себи за пречист дом; а сада се усељава у њ светлост Духа, који је с Речју једнак по сили и по бићу истоветан.

И сада и увек, и у векове векова. Амин.

Бог Реч, који свима влада, исцељиваше умове апостолима од греха и спремаше их себи за пречист дом; а сада се усељава у њ светлост Духа, који је с Речју једнак по сили и по бићу истоветан.

Катавасија.

Ирмос први. Дух спасења, зачет у утроби пророка страха ради од тебе, и рођен на земљи, саздаје апостолска срца чиста и прави се обнавља у вернима. Јер су светлост и мир твоје заповести.

Ирмос други. Примите ослободилачко очишћење од греха: росу од Духа која огањ сипа, о светлолика чеда црквена! Јер сада из Сиона изиђе закон, благодат Духова у облику огњених језика.

Слава Ѡцѣ, ѡ Сѣну, ѡ Слѣдѣ Дѣху,

Да ѡсѣлѣнѣтъ оубѣ смѣслѣ ѡ грѣхѣхѣ, ѡ еѣ оубрѣошѣ ѡплѣшѣ, бѣтъ слѣво всеначѣльное, пречѣстѣнѣ дѣмѣ, въ нѣмѣже ѣднѣомѣщнѣагѣ же ѡ сѣщѣстѣвеннѣагѣ нѣнѣѣ вселѣетѣа дѣа свѣѣтъ.

И нѣнѣѣ ѡ прѣснѣ, ѡ во вѣкѣвѣкѣшѣ, ѡмѣнѣ.

Да ѡсѣлѣнѣтъ оубѣ смѣслѣ ѡ грѣхѣхѣ, ѡ еѣ оубрѣошѣ ѡплѣшѣ, бѣтъ слѣво всеначѣльное, пречѣстѣнѣ дѣмѣ, въ нѣмѣже ѣднѣомѣщнѣагѣ же ѡ сѣщѣстѣвеннѣагѣ нѣнѣѣ вселѣетѣа дѣа свѣѣтъ.

Катавасија:

Ѡ дѣа твоегѣ на плѣтъ вѣлѣкѣю, ѡкоже рѣклѣ ѣсѣ, богѣтнѣ ѡзлѣлѣ ѣсѣ, ѡ ѡпѣлнѣшѣа вѣлѣѣклѣа твоегѣ вѣдѣнѣа гѣнѣ, ѡкѣ ѡзѣ Ѡцѣа сѣнѣ нечлѣннѣ родѣлѣа ѣсѣ, ѡ дѣа неразлѣльнѣнѣ ѡзѣде.

Рѣшѣнѣльное ѡчѣнѣнѣе грѣхѣшѣ, Ѡгнедохновѣннѣю прѣнѣмѣте дѣа рѣсѣ, Ѡ чѣда свѣтѣошѣрѣзнаа, цѣркѣвнѣа! нѣнѣѣ ѡ еѣѣна бо ѡзѣде законѣнѣ, ѡзѣко Ѡгнешѣрѣзнаа дѣа блѣгодѣть.

ПЕСМА 6.

**Припеви из
МОЛИТВЕ ПРОРОКА ЈОНЕ,
Јона 2 3-10
Канон први.**

Ирмос. Мука ми јеа на валима брига о животу, потапају ме греси што плове са мнош; бацају ме к звери што ми душу губи. А ја, Христе, тебе вичем као Јона: извуци ме из дубине смртоносне. **Двапут.**

Стих. Завапих у невољи својој ка Господу Богу својему, и услиши ме. Ти чу вику моју, глас мој из утробе адске.

Богато си излио од Духа својега на свако тело, као што обрече, и све се напуни твојега познања, Господе: да се без одлива родио Син од Оца, и да Дух неодољиво исходи.

Стих. Ти ме врже у дубине срца морскога, и реке ме оптекоше.

Богато си излио од Духа својега на свако тело, као што обрече, и све се напуни твојега познања, Господе: да се без одлива родио Син од Оца, и да Дух неодољиво исходи.

Стих. Све набујале воде твоје и вали твоји пређоше преко мене.

Богато си излио од Духа својега на свако тело, као што обрече, и све се напуни твојега познања, Господе: да се без одлива родио Син од Оца, и да Дух неодољиво исходи.

ПѢСНЬ ШЕСТАА.

**Мѣтва іѡны прѣрока.
Іѣкѡ прѣрока іѡнѡ еіен наѣз, гдѣн.**

Ирмос: Пѣваѡцаго въ молѣбѣ житѣйникѡхъ попечѣніи, съ кораблѣмъ потчоплѣема грѣхѣн, ѡ дѡшетлѣнномѡмъ свѣѣрю приметѣема, іѣкѡ іѡна хрѣте, вопію ти: ѡзъ смертноубиѣна глѣбннѡ възведѣ ма.

Возопѣхъ въ ікѡрѣн моѣн ко гдѡу бгѡу моѡмѡу, ѡ ѡгнѣшѡ ма. ѡзъ чрѣва ѡдова бѡплѣ моѡн, ѡгнѣшѡмъ ѣн глѣз моѡн.

Ѥ дхѡ твоѡгѡ на плѡть вѣѡкѡю, іѣкоже рѣкѡз ѣн, богѡтнѡ ѡзлѣѡлѡз ѣн, ѡ ѡпѡлннѡмъ вѣѡчѣскѡмъ твоѡгѡ вѣѡдѣнѣѡ гдѣн, іѣкѡ ѡзъ ѡцѡ еіѡз ѡтлѣннѡ родѣнѡ ѣн, ѡ дхѡ неразлѣѡннѡ ѡзѡде.

Ѥвѣргѡлѡ ма ѣн во глѣбннѡ іѣрдѡца морѡкѡгѡ, ѡ рѣкѡ ѡбѡдѡша ма.

Ѥ дхѡ твоѡгѡ на плѡть вѣѡкѡю, іѣкоже рѣкѡз ѣн, богѡтнѡ ѡзлѣѡлѡз ѣн, ѡ ѡпѡлннѡмъ вѣѡчѣскѡмъ твоѡгѡ вѣѡдѣнѣѡ гдѣн, іѣкѡ ѡзъ ѡцѡ еіѡз ѡтлѣннѡ родѣнѡ ѣн, ѡ дхѡ неразлѣѡннѡ ѡзѡде.

Вѣѡ вѡкотѡ твоѡѡ ѡ вѡлнѡ твоѡѡ на мнѣ прѣнѡдѡша.

Ѥ дхѡ твоѡгѡ на плѡть вѣѡкѡю, іѣкоже рѣкѡз ѣн, богѡтнѡ ѡзлѣѡлѡз ѣн, ѡ ѡпѡлннѡмъ вѣѡчѣскѡмъ твоѡгѡ вѣѡдѣнѣѡ гдѣн, іѣкѡ ѡзъ ѡцѡ еіѡз ѡтлѣннѡ родѣнѡ ѣн, ѡ дхѡ неразлѣѡннѡ ѡзѡде.

Стих. И рекох ја: одбачен сам испред очију твојих; е да ли ћу опет погледати на свети храм твој?

Богато си излио од Духа својега на свако тело, као што обрече, и све се напуни твојега познања, Господе: да се без одлива родио Син од Оца, и да Дух неодољиво исходи.

Канон други.

Ирмос. Синуо си, Христе, од Девојке, очишћење нама и спасење, Господару, да отргнеш од пропасти, као пророка Јону из груди морске звери, целог Адама који паде са свима које роди. **Двапут.**

На 8 стихова.

Стих. Изли се вода на менеј до душе моје, бездан ме опколил најкрајњи.

Да бисмо га вечно имали, Сведржитељу, понови нам у утробама жељенога правога Духа, Оцем одаслатога, потпуно с њим уједињенога, који спаљује прљавштине непријатељске твари и чисти мрљу у срцима.

Стих. Глава ми се зарони горама у пукотине, сиђох у земљу, којој су преворнице њене бране вечне.

Да бисмо га вечно имали, Сведржитељу, понови нам у утробама жељенога правога Духам, Оцем одаслатога, потпуно с њим уједињенога, који спаљује прљавштине непријатељске твари и чисти мрљу у срцима.

И ѡзвѣстѣхъ: ѡрнѣна ѡ ѡчию твоєю ѡдѣ приложѣ призрѣти мнѣ ко храмѣ стѡмѣ твоємѣ;

Ѣ дѣла твоегѡ на плѡть вѣкѡмѡ, ѡкоже рѣкѡхъ ѡнѣ, богѡтнѡ нѣзлѡлѡхъ ѡнѣ, и испѡлнѡша вѣвѣстѡмѡ твоегѡ вѣдѣнѡ гдѣнѣ, ѡкѡ нѣзѡ ѡцѣ ѡнѣ нечлѣннѡ родѡлѡ ѡнѣ, и дѣхъ нераздѣльный нѣзыде.

Иновѣнѣ. Ирмосѡ: ѡчнѣнѣнѣ намѡ хрѣтѣ и спасѣнѣ вѣкѡ, возстѡлѡхъ ѡнѣ ѡ дѣбѡ, да ѡкѡ прѡрѡка ѡ свѣтѣ морѡкагѡ пѣрегѣнѣ ѡнѣ, ѡ тлѣнѣ нѣчнѣнѣнѣнѣ, вѣсегѡ адѡма вѣсѣрѡдѡна пѡдѡшагѡ.

Возстѡлѡхъ водѡ до дѡшнѣ моѡѡ, вѣздѡна ѡбѡде мѡ послѣдѡнаѡ.

Истинный намѡ прѡвѣый во ѡчтѣрѡбѡхѡхъ вѣчнѡхъ прѣнѣмѡшымѡ дѣхѡ, да ѡбновѣнѣнѣ ѡчѣнѣхѡдѡный, и вѣсѣвокѡзпѣнѣнѡ, вѣсѣсѣтѡвѡ ненавѣстѡнагѡ пѡлнѣтѣльный ѡквѣрѣнѡ, кѡла же смѡслѡвѡхъ чнѣтнѣтѣльный, вѣсѣдѣржнѣтѣлю.

На ѣ:

Понрѣ главѡ моѡ вѡ разрѣлѣнѣ гѡрѡхъ, ѡнѡдѡхѡхъ вѡ зѣмлю, ѡѡже вѣрѣнѣ ѡдѣ закѣпнѣ вѣчнѣнѣ.

Истинный намѡ прѡвѣый во ѡчтѣрѡбѡхѡхъ вѣчнѡхъ прѣнѣмѡшымѡ дѣхѡ, да ѡбновѣнѣнѣ ѡчѣнѣхѡдѡный, и вѣсѣвокѡзпѣнѣнѡ, вѣсѣсѣтѡвѡ ненавѣстѡнагѡ пѡлнѣтѣльный ѡквѣрѣнѡ, кѡла же смѡслѡвѡхъ чнѣтнѣтѣльный, вѣсѣдѣржнѣтѣлю.

На 6 стихова.

Стих. Али нека се живот мој успне из трулежи к теби, Господе Боже мој.

Да бисмо га вечно имали, Сведржитељу, понови нам у утробама жељенога правога Духам, Оцем одаслатога, потпуно с њим уједињенога, који спаљује прљавштине непријатељске твари и чисти мрљу у срцима.

Стих. Када нестајаше душе моје из мене, Господа се сетих, и нека би се дигла молитва моја к теби, к светом храму твојем.

Да бисмо га вечно имали, Сведржитељу, понови нам у утробама жељенога правога Духам, Оцем одаслатога, потпуно с њим уједињенога, који спаљује прљавштине непријатељске твари и чисти мрљу у срцима.

На 4 стиха.

Стих. Који чувају таштине и лажи, милост својуј оставише.

Апостоли Сиоњани чекају твој долазак, част за којом се жуди, о Душе, којим се познаје Реч рођена од Оца, а ти садаш с огњеним дахом, и брзо показујеш груба трабуњања у незнабожачким обманаман.

Стих. А ја ћу ти жртвовати гласом хвале и признања Што заветовах, узвратићу теби, Господе, за спасење своје.

Апостоли Сиоњани чекају твој долазак, част за којом се жуди, о Душе, којим се познаје Реч рођена од Оца, а ти садаш с огњеним дахом, и брзо показујеш груба трабуњања у незнабожачким обманама.

Слава Оцу и Сину и светому Духу.

И да възыдетъ изъ нечлѣнѣа жнвотъ мой къ тебѣ, гдѣи бже мой.

Истинный намъ правый во утробахъ вѣчно прѣимшымъ дхъ, да ѡбновѣши ѡчѣнехѡдный, и всевокозплѣннѡ, веществѣа ненавѣстнагѡ палѣтельный сквернѣа, кѣа же смыслахъ чистѣтельный, вседержителю

На 6:

Внегда скончавшисѣ ѡ менѣ дшн моеѣ, гдѣа поманѡхъ. И да прѣидетъ къ тебѣ молитва моя ко храмѣ стѡмѣ твоемѣ.

Истинный намъ правый во утробахъ вѣчно прѣимшымъ дхъ, да ѡбновѣши ѡчѣнехѡдный, и всевокозплѣннѡ, веществѣа ненавѣстнагѡ палѣтельный сквернѣа, кѣа же смыслахъ чистѣтельный, вседержителю

На 4:

Хранѣщи ѡсѣтнаѣ и лѡжнаѣ мѣть своѡ ѡстѣвши.

Желѣтельное достоѡнѣ апѡстѡлѡмъ, еѡнанѡмъ чѡщымъ твоегѡ прѣстѣтѣа, познѡнѣ дхъ ѡчѣрожденна слѡва, рѣчь жестѡкъѡ ѡзыческихъ ласкѣтельствъ скѡрѡ показѣвъ, ѡгнедохновѣннѡ ѡтѣверждѣши.

Иъ же со глаголю хвалѣнѣа и исповѣданѣа пожрѡ тебѣ, сѣнка ѡбѣщѣхъ, воздѡмъ тебѣ во спасѣнѣ мое гдѣви.

Желѣтельное достоѡнѣ апѡстѡлѡмъ, еѡнанѡмъ чѡщымъ твоегѡ прѣстѣтѣа, познѡнѣ дхъ ѡчѣрожденна слѡва, рѣчь жестѡкъѡ ѡзыческихъ ласкѣтельствъ скѡрѡ показѣвъ, ѡгнедохновѣннѡ ѡтѣверждѣши.

Слава,

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Апостоли Сиоњани чекају твој долазак, част за којом се жуди, о Душе, којим се познаје Реч рођена од Оца, а ти седаш с огњеним дахом, и брзо показујеш груба трабуњања у незнабожачким обманаман.

И сада и увек, и у векове векова. Амин.

Апостоли Сиоњани чекају твој долазак, част за којом се жуди, о Душе, којим се познаје Реч рођена од Оца, а ти седаш с огњеним дахом, и брзо показујеш груба трабуњања у незнабожачким обманама.

Катавасија.

Ирмос први. Мука ми је на валима брига о животу, потапају ме греси што плове са мнош; бацају ме к звери што ми душу губи. А ја, Христe, тебе вичем као Јона: извуци ме из дубине смртоносне.

Ирмос други. Синуо си, Христe, од Девојке, очишћене нама и спасење, Господару, да отргнеш од пропасти, као пророка Јану из груди морске звери, целог Адама који паде са свима које роди.

После шесте песме свештеник и ђакон чине малу јектенију стојећи гологлави пред светим дверима, и говори на глас:

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господи, помилуј.

Ђакон: Одбрани, спаси, смилуј се и сачувај нас, Боже, својом благодаћу.

Недеља свјатих пентикостѣн

Желательное достоинство апостоловмъ, и ѿннаномъ чинимъ твоегѡ пришествїа, познанїе дхъ ѿчерожденна слова, рчь жестокѡю мзвическихъ ласкательствъ скорѡ показавъ, ѡгнедохновеннѡ ѡтверждаеш.

и ѿнынѣ:

Желательное достоинство апостоловмъ, и ѿннаномъ чинимъ твоегѡ пришествїа, познанїе дхъ ѿчерожденна слова, рчь жестокѡю мзвическихъ ласкательствъ скорѡ показавъ, ѡгнедохновеннѡ ѡтверждаеш.

Катавасїа: Кондакъ, гласъ ѿ:

Ирмосъ: Плавающимъ въ мольбѣ житїейскихъ попеченїи, въ кораблемъ потопляема грѣхѣ, и дшестлѣнномѡ свѣрѡ приметяема, ѿкъ ѡна хрѣтѣ, вопїю ти: ѿз смертносныхъ глбнны возведи ма.

Инынѣ. Ирмосъ: Ѹчищенїе намъ хрѣтѣ и спасенїе вѣко, возїалъ єи ѡ дѣы, да ѿкъ пророка ѡ свѣрѡ морикагѡ персеи ѡнѡ, ѡ тлѣ и счнтїиши, всего адѡма всерѡдна пдшго.

дїаконъ и стѣвъ на

Ѳбычномъ мѣстѣ и поклонїемъ, глаголетъ:

дїаконъ: Пѡки и пѡки мїромъ гдѡ помѡлимъ.

дїаконъ: Гдѡ помїлѡи.

дїаконъ: Застѡпнѣ, спасѣ, помїлѡи и сохрѡнѣ насъ вѣжѣ, твоєѡ влгодѡчїѡ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Народ: Господи, помилуј.

Бакон: Сетимо се пресвете, пречисте, преблагословене, славне госпође наше Богородице и увек девојке Марије, те сами себе и једни друге, и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Оглас:

Јер ти си цар мира, и теби славу шаљемо, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова.

Народ: Амин.

Кондак, глас 8

Када Вишњи сиђе и помете језике, растављаше народе. Када раздаде огњене језике, све људе позва да се уједине. Тако сложно славимо свесветога Духа.

Икос.

Брзу и поуздану утеху дај слугама својим, Исусе, када духови наши клону. Немој се растати од душа наших у невољама, немој се удаљити од мисли наших у неприликама, него нас увек претеци. Приближи нам се, приближи, ти који си свуда. Као што си свагда и са својим апостолима био, тако се, милостив, сједини и с онима који желе тебе, да спојени с тобом појемо и славом славимо твојега пресветога Духа.

Недеља свјатих Пентикостин

Ликз: Гдн помилѡи.

Діакоз: Пресѡю, пречѡю, преблгословѣннѡю, славною влчѡю нашѡ бѡю и принодѡ мрїю со вѣѡми свѡми поманѡвше, слми себе, и дрздрздрзла, и вѣс жнвѡтѡ нашѡ хрѡю бгѡ предаднмз.

Ликз: Тебѣ гдн.

Возгласіеніе:

Гѡкѡ твоѡ державѡ, и твоѡ ѡсѡтъ црѡтво и сіла и слава, ѡцѡ, и сѡа, и слгѡ дхѡ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвѡз.

Ликз: Яминь.

Кондакз, глас 8

Вгдѡ снзшѡдѡ ѡзыки слѡд, раздѡлѡше ѡзыки вѡшнїи: ѡгдѡ же ѡгненнѡ ѡзыки раздѡлѡше, вѡ соединенїе вѡд призвѡ, и соглѡснѡ славноз вѡсѡтѡго дхѡ.

Їкоз:

Скѡрое и незвѣстное дѡждѡ ѡтѡшѡнїе рѡвѡмз твоимз їисе, вгедѡ ѡуныватн дѡхѡмз нашымз, не раздѡчлѡсѡ ѡ дѡшѡ нашнхѡ вѡ скѡрбѡхѡ, не ѡдѡлѡсѡ ѡ мѡслѡй нашнхѡ во ѡбѡтѡннхѡ: но прїснѡ нѡсѡ предвѡрн. прнелїжнѡ нѡмз, прнелїжнѡ вѡздѡ сѡй, ѡкоже со ѡпѡстѡлы твоѡми вгедѡ ѡсн, сїце и тебе желѡуцымз соединн себе цѡдѡре: да совѡкѡплени тебе поѡмз, и славогѡвнмз вѡсѡтѡго дхѡ твоѡго.

Синаксар из Месечника, а затим овај о недељи Педесетнице.

Стихови:

Силним дахом с огњеним језицима.
Христос дели божанскога Духа апостолима.
Великога дана Дух се изли рибарима.

У овај дан, у осму недељу после Пасхе, празнујемо свету Педесетницу. И овај празник примисмо из јеврејских књига. Јер као што Јевреји светкују своју Педесетницу зато што поштују број седам, и што примише Закон када прође педесет дана од Пасхе, тако и ми после Пасхе светкујемо педесет дана и примамо светога Духа законодавца, који нас води на пут сваке истине и који заповеда што је Богу угодно.

А треба знати да у Јевреја беху три празника: Пасха, Педесетница и Градња Сеница пре свега, дакле, Пасху држаху за спомен прелаза кроз Црвено Море, јер пасха значи прелаз. А у томе прелазу већ се тада видео наш поновни прелаз и повратак из тамнога греха у рај. Затим, Педесетницу светковаху за спомен на своја тешка страдања у пустињи и на многе невоље, кроз које бише доведени у земљу обећану, јер се тек тада засладише плодом, пшеницом и вином. А то се већ тада приказиваше зло које ће нас задесити због неверовања, а затим улазак у Цркву, јер у њој се и ми причешћујемо Господњег тела и крви. То је, дакле, разлог, веле једни, што Јевреји поштују Педесетницу. А други веле да је она у част педесет дана које је Мојсије отпостио пре него што је примио Богом писани Закон. У исти мах то их потсећа и на оне жртве телету и на све што беше учињено када је Мојсије ишао на гору и силазио с ње. Други опет, као што је речено, нађоше да су Јевреји установили Педесетницу због поштовања броја седам. Јер седам помножено са собом чини педесет дана без једнога. Тако су

Сѣназарїи.

Стїхї: Великое дыханїе прогласи дх҃а гд҃на:
И҃же лѡкавыхъ дѡхѡвъхъ вѣдѣ дерзостн.

Въ сїи дѣнь, въ понедѣльннкъ пѡтдесѡтннцы, тогѡ ввсѣтѡго и҃ жнвѡтворѡщаго, и҃ ввсѣльнаго дх҃а прѡзднѡемъ, ѣднѡнаго ѡ трѣцы б҃га, ѣднѡчѣстна и҃ ѣднѡношнна и҃ ѣднѡнослѡвна ѡцѣ и҃ сїи. Въ сїи о҃убъ дѣнь пѡтдесѡтннцы ст҃бымъ апѡломъ едѡественнѣ найде, въ вѣдѣ ѡгнннхъ ѡзыкѡвъхъ, е҃дѡ на ѣднѡнаго коегѡждо и҃хъ въ гѡрннцѣ, въ нѣйже бѡхѡ прѣбывѡюще. Чѣстн же рѡдн ко ввсѣтѡмѡ дх҃ѡ, и҃ раздѣльнѣ, и҃ въ сїи пѡтдесѡтннцѣ о҃убѡзѡннша прѡзднѡвѡтн е҃мѡ, и҃же вѡдѡ дѡбрѣ разчннѡвшѣ е҃жѣственнїи ѡцѣи. Ѡбѣщѡвыи бо сїеъ, прѣжде ст҃рѡтн, о҃убѣшнтѡла прншѣствїе, рѣкъ (Іѡѡн. Зѡ и҃в): полѣзно е҃сть, да ѡзъ и҃дѡ, ѡце бо ѡзъ не и҃дѡ, о҃убѣшнтѡль не прїидѡтъ. И҃ пѡкн: е҃гда же прїидѡтъ ѡннѡи, налчнѡтъ вѡсѡ, и҃ настѡвнтъ вѡсѡ на вѡлѡдѡ и҃стннѡ. И҃ пѡкн: о҃умолѡ ѡцѡ, и҃ и҃ного о҃убѣшнтѡла полѡетъ вѡмъ, дх҃а и҃стнннѡ, и҃же ѡ ѡцѡ и҃хѡднѡтъ. И҃ по ст҃рѡтн же, е҃гда и҃ на нѣѡ вѡсѡходѡ, рѣчѣ: вѡ же прѣвѡднѡтѣ вѡ іерѡслѡлнмѣ, дѡндеже ѡблѣчѣтѡса сїлою сѡ вѡсоты: посылѡетъ е҃гѡ: прѣбывѡющеымъ бо и҃мъ внѡгда и҃сполннтѡса днѡ пѡтдесѡтннцы, ѡбѣ члѣтѣ трѣтѣемъ днѣ на гѡрннцѣ, внѡзѡпѡ грѡмъ сѡ небесѣ вѡсѣтъ, ѡкѡ и҃ мнѡжѡствѡ ввселѣннѡмъ прѡтецн: и҃ въ вѣдѣ ѡгнннхъ ѡзыкѡ вѡвнѡса дх҃а ст҃бннѡ, ѣднѡномѡ и҃хъ коемѡждо, не тѡкмѡ двѡнадѡсѡтнмъ, но и҃ едмѡдѡсѡтнмъ. И҃ глагѡлахѡ ст҃рѡнннмн ѡзыкн, снрѣчь, ѣдннъ кнѡждо ѡ апѡстѡловъхъ, вѡсѣмн ѡзыкн ѡзыкѡвъхъ глагѡлаше. Не о҃убѡ вѡбнмъ ѡзыкомъ апѡл глагѡлющѡ, и҃ноплемѣнннкъ слѡшѡше, но коегѡждо ѡзыка ѡзыкѡ апѡлѡ слѡшѡше и҃ глагѡлаше: ѡнѡдѡже и҃ вѡбрѡвшымъсѡ нарѡдомъ, пѡѡнѡствѡвѡтн вѡзмнѣшѡса. Не вѣднѡи бо кнѡждо, кѡкѡ апѡл ѡсѡбнѡ вѡсѣмн ѡзыкн глагѡлаше, пѡѡнѡствѡвѡтн

поштовани не само дани Педесетнице него се то протеже и на године. Од година код њих постаје Јовилеј (што значи опрост), јер постаје када се седам година уседмоструче.

Тада и земљу остављају без посева, и животињама дају опрост, а купљеним робовима допуштају да оду. Трећи је празник Градња Сеница, који се светкује када се саберу плодови, а то је пет месеца после празника Пасхе. Светковина је била за успомену на дан када је Мојсије подигао сеницу, коју прво виде кроз облак на Гори Синајској, те је по томе изгради неимар Веселеил. Јер тај празник светковаху тако што су и сами градили сенице, боравили у пољима и благо да рећи Богу скупљали плодове својих труда. Мисли се да је и Давид псалмима намењеним за тај дан дао натпис о месцима. Тај празник беше слика нашега васкрса из мртвих: када буду скршене наше телесне сенице, подићи ће се нове, те ћемо уживати у плодовима својих труда и славити у вечним сеницама.

Треба знати да је Дух свети дошао ученицима на сам дан када се служила Педесетница. Али свети Оци изволеше оделити празнике ради величанства свесветога Духа, јер је он један од свете Тројице која влада животом. Зато ћемо и ми сутра говорити о том како је сишао Дух свети.

Молитвама светих апостола, Христe Боже, смилуј се на нас. Амин.

томѣ непцевѣхъ. Нинѣ же днѣвѣхъ глаголюще: что оубо хощетъ еѣ быти; бѣхъ же снѣ ѿ всеѣхъ землѣ собранны прѣзидника рѣди: пѣр.д.ане, мнѣдѣне и ѣлмнѣте, прѣжде мѣла ѿ антѣѡха плѣнѣни бывшѣи. По вознесѣннѣ оубо десѣтихъ днѣхъ мнѣбшнхъ, приходитъ дѣхъ свѣтѣй, и не ѣбѣ возвертѣса хрѣтѣ, да пѣче теплѣншыа сотворитъ оученикѣ ѡжидѣющыа ѣгѡ. Глаголютъ же нѣцыи: ѣкѡ на кѣждо ѿ днѣй, ѣдинъ кѣждо ѣгльскнхъ чинѡвѣхъ, приходѣ ѡбоженноѣ плѡти ѡной поклонѣшеа. Девагѣ оубо днѣхъ ипѡлншымѣа, въ десѣтый дѣнь оучѣшитель прѣидѣ, примирѣнѣю бывшѣ еѡмѣ. По патѣдесѣтихъ же днѣхъ ѿ пѣхн, въ воспомнѣнѣе вѣтхагѡ законѣа. Иѣль бо ѡнѣнже чермнѡе мѡре прѡидѣ, патѣдесѣтихъ днѣхъ мнѡшѣдшымѣа, десѣтѡслобѣе прѣидѣ. Зрѣ же и знѣменѣа: тѣмѡ горѣ, здѣ горница: тѣмѡ ѡгнь, здѣ ѡзыцы ѡгненнѣи. вѣсѣтѡ же громѡвѣхъ и мрѣка, дыханѣе сѣльное здѣ. Въ бѣдѣ оубо ѡзыковѣхъ инѣ дѣхъ свѣтѣй, ѣкѡ своѣйственнѡ и мѣти кѣ жнѡмѡу слѡвѣ ѣвлѣетъ: нѣнѣ и ѣкѡ ѣплн надѣнѣти и приходѣти ѣзыки, ѡзыкомѣ и мѣхъ. Ѳгненнхъ же, занѣ бѣхъ ѡгнь помѣдѣнѣ ѣсѣтъ, и ѡчищенѣа рѣди: Раздѣлѣемыхъ же, дровѣнѣа рѣди. И ѣкоже иногдѣ ѣдинъ ѡзыкѣ вѣдѣщнхъ, на мнѡгѣа раздѣлѣн, и размѣсн: тѣкѡ и нынѣ, вѣдѣщнхъ ѣдинъ ѡзыкѣ на мнѡгѣа раздѣлѣн, да соберѣтъ ѿ ѡнѣхъ ѣзыковѣхъ по концѣмѣхъ вселѣнныахъ раздѣлѣнныахъ. Въ прѣзидникѣхъ же бывѣетъ, да мнѡжѣншымѣа собравшымѣа, повѣсѡдѣ вѣщѣ възгласѣтѣа, и да иже въ пѣхѣхъ прилѣнѣвшѣи, и ѣже ѿ хрѣтѣ бывшѣа вѣдѣвшѣ, чѣдѣтѣа и мѡдѣтѣа. Въ патѣдесѣтннѣхъ же, занѣ подѡвѣше въ нѣже времѣа дрѣвле законѣа дѣнъхъ бысѣтъ, по немѡже и дѣа ѣлгодѣти и зѣлѣтѣа, ѣкоже и хрѣтѡсѣ сотворѣ въ законноѣ пѣхѣхъ, своѡ пѣхѣхъ совершнхъ, истиннѣю пѣхѣхъ. Не на оубѣа же сѣдѣ дѣхъ свѣтѣй, но на главѣхъ апѡстѡловѣхъ, вѣсѣтѣеннѡе ѡбѣмѣа, и бѡльшее тѣлесѣе, и сѣмыи оубо, ѿ негѡже и

ѡзвѣкъ ѣже глаголати ѣмать. И ли ѣкѡ ѡбразъ нѣкѣи глагъ
 ѡзвѣкомъ дѣхъ испѣщѣетъ, ѣкѡ рѣкопологатѣ апѡстолы чрезъ глабѣ,
 всеа поднебѣсныа оучителѣ: рѣкоположеніе бо на верѣ глагъ быкѣетъ.
 Глагъ же ѣ ѡгнь, занѣже ѣ въ сѣнѣ сѣа быша: ѣкѡ да ѣвѣтѣа
 тоѣжде дѣхъ, ѣ тогда ѣ нынѣ законопологаѣи, ѣ всѣа разчнѣаѣи.
 Слѡтѣа же мнѡжестѡ шѡмомъ дыханіа, понѣже мнѡхѣ концѣ
 быти, ѣлика ѣдѣомъ хрѣтѡсѣ ѡ разрѣшеніи ѣхъ провозвѣстѣи. ѣкоже
 ѡгненны, речѣ: да никтѡже тѣлѣено чтѡ ѡ дѣѣ стѡмъ смѣслѣтъ.
 пѣанствомъ оубѡ ѡждѣютѣа апѡстолѣ: но пѣтръ стѣвъ ѣ
 провѣщѣвъ поредѣ нарѡда, сѣ ѡблчѣи, не ѣстинною держимѡе, іѡнаево
 прорѡчестѡ въ словесѣи привѣдъ, ѣ покорѣ ѡ нѣхъ ѣкѡ трѣ тѣлѣаѣи.
 Оутѣшитѣль же дѣхъ стѣиѣи глаголетѣа, ѣкѡ оутѣшатѣи ѣ поконѣи
 нѣсѣ могѣи: вѣстѡ бо хрѣтѣ сего прѣахомъ, ѣ ѡнаго тѣмъ ѣмѣюще,
 ѣкѡ ѣ ходѣтайствѣетъ ѡ нѣсѣ глагъ неизглаголаннѣи къ стѣ, ѣкѡ
 чѡлѡвѣколѡбецъ нѣшъ предѣтѡѣи ѣкоже ѣ хрѣтѡсѣ: оутѣшитѣль бо ѣ
 ѡнъ. Сего рѣди ѣ нынѣи оутѣшитѣль дѣхъ стѣиѣи глаголетѣа. Глаголетъ
 бо ѣплъ: ѣмѡмы оутѣшитѣла іѣса къ стѣ. Нынѣи же речѣа, за
 ѣднносѣщное: ѣже бо рѣщѣи, нынѣи ѣ нынѣи, ѡ тождедѣствѣенныхъ, ѣ
 кѡпноествѣенныхъ. ѣ ѣже ѣно ѣ ѣно, ѡ разлѣчныхъ вѣмъ
 ѣствѣахъ. Сѣи стѣиѣи дѣхъ ѣдинъ ѣсть ѣ ѡцѣ ѣ сѣѣ во всѣхъ:
 тѣмъ же ѣ содѣловлетъ кѡпнѡ сѣ нѣма все, ѣ тоѣ сѣмѡе ѣмѣе
 быти вѡскресѣнѣе. ѣ ѣлика хѡщѣтъ, тѡорѣтъ: ѡсѡщѣлетъ,
 раздѣлѣетъ, новѡтѡорѣтъ, спѡсылѣетъ, оумѣдрѣетъ, помѡзѣетъ
 прорѡки: прѡстѡ рѣщѣи, во всемъ самѡвлѣстнѣи ѣсть, всеіѣльнѣи,
 блгѣи, прѣвыи, вѡдычѣствѣаѣи. Тѣмъ всѣа премѡдрѡстѣ, жнѡбѡтъ,
 дѡнженѣе, всѣкѡ причѣстнѣи стѣиѣи, ѣ всѣкомѣ жнѡбѡтѣ. Прѡстѡ, всѣа
 ѣмать, ѣлика ѡцѣ ѣ сѣѣ, кромѣ нерѡженѣа ѣ рѡженѣа, ѡ ѡцѣ
 ѣдинѡгѡ ѣходѣи. ѣзлѣвшѣа оубѡ на всѣкѣю плѡтъ дѣхъ стѡмѣ,
 мѣръ всѣкнѣи дарѡаннѣи ѣспѡлнѣа: ѣ тѣмъ всѣа ѣзвѣцы къ

бѣговѣдѣнію рѣководствовашаєа, ѿ всѣхъ недѣлъ, ѿ всѣхъ мѣсяцъ
прогнана бысть. Третье же ѿ христовъ оученикомъ данъ бысть духъ
святъ. Прѣжде страти не мѣхъ свѣта. По воскресѣніи дѣновѣнемъ
мѣстѣнѣ. Нынѣ же низпосла єго̀ дѣствѣннѣ: паче же свѣта єиѣ
совершѣннѣ, просвѣщѣаѣ ѿ ѿсвѣщѣаѣ ѿ христовъ, ѿ тѣмъ пакн концѣ
вселѣннѣа прѣводѣѣ, прѣшествѣемъ стѣгѣмъ дѣхъ. молитѣамн стѣхъ
апѣлъ, христе вѣже нашъ помнѣѣ нашъ.

ПЕСМА 7.

Припеви из
МОЛИТВЕ ТРИЈУ СВЕТИХ МОМАКА
и из
ПЕСМЕ ОТАЦА НАШИХ,
Дан. 3 26-28 (LXX) и 3 52-56 (LXX).

Канон први.

Ирмос. Побожни момци, кад их бацише у пећ огњенуј, овако:
Благословен си, Господе Боже отаца нашиха. **Двапут.**

Стих. Благословен си, Господе Боже отаца наших, и за хвалу је и прослављена име твоје у векове.

Кад апостоли бесеђаху о величинама Божјим; неверници мишљаху да су пијани , а то беше делање Духово, којим се познаје Тројица, један Бог отаца наших.

Стих. Јер си праведан у свему што учини нама, и сва су дела твоја истинита, а прави су пути твоји.

Кад апостоли бесеђаху о величинама Божјим; неверници мишљаху да су пијани , а то беше делање Духово, којим се познаје Тројица, један Бог отаца наших.

Стих. И све су пресуде твоје истините, и осуде у истини ти учини у свему што наведе на нас.

Православно учимо о Богу да су Отац, којему нема почетка, и Реч и Дух, који су исте власти, недељиван природа. Зато вичемо: Благословен си, Боже отаца наших.

ПѢСНЬ СЕДМАА.

Мѣтва сѣбѣхъ трѣхъ ѿтрокѡвъ:
Хвалѡ пламень ѡгашаетъ трѣхъ ѡнѡшъ.
Пѣснь 3.

Ирмосъ: Въ пѣць ѡгнению вѣржени преподѡбнѣн ѿтроцы, ѡгнь въ рѡѣ преложнѣша, вопѣванїемъ ице вопїюще: благоговѣнъ єси гдѣи бже ѡтѣцъ нашьхъ.

Блгвѣнъ єси, гдѣи, бже ѡтѣцъ нашьхъ, хвалѣно ѡ прославлено ѣма твоѡ во вѣки.

Вѣтѡуцымъ вжѣетвѣннаѡ величїѡ апѡстолѡмъ, дхѡ дѣнствѡ нещевѡшеѡ пѡнство невѣрствѡуцымъ, ѣже трѣца познаѡетѡ, єдинъ єгѡ ѡтѣцъ нашьхъ.

Ѧкѡ прѣнъ єси ѡ вѣхъ, ѡже сотвориѡхъ єси намъ, ѡ вѡ дѣла твоѡ истинна, ѡ прѡви пѡтїѡ твоѡ, ѡ вѡ єдѣн твоѡ истиннѣи.

Вѣтѡуцымъ вжѣетвѣннаѡ величїѡ апѡстолѡмъ, дхѡ дѣнствѡ нещевѡшеѡ пѡнство невѣрствѡуцымъ, ѣже трѣца познаѡетѡ, єдинъ єгѡ ѡтѣцъ нашьхъ.

Ѧ єдѡвѡ истиннѣи сотвориѡхъ єси по вѣѡмъ, ѡже навѣлъ єси на ны

Нераздѣльное єстество православно єгѡсловнѡмъ єгѡ ѡцѡ безначальнаго, тоѡже єлїтнѣ слѡва ѡ дхѡ, блгговѣнъ єси, зовѡще, бже ѡтѣцъ нашьхъ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Стих. И на свети град отаца наших, Јерусалим.

Православно учимо о Богу да су Отац, којему нема почетка, и Реч и Дух, који су исте власти, недељиван природа. Зато вичемо: Благословен си, Боже отаца наших.

Канон други.

Ирмос. Складно се заори песма са свирком да се служи бездушному кипу, саграђеном од злата. А благодат Утешитељева која светлост носи чини да с поштовањем вичемо: Благословена си, Тројице једина, равне моћи и без почетка. **Двапут.**

На 8 стихова.

Стих. Благословен си, Господе Боже отаца наших, да се појеш више свега и преуносиш у векове.

Безумници када чуше од апостола туђинске речи, не разумевши гласа који пророчки навести, говораху да су се опили од вина. А ми благочастиви божанствено вичемо теби: Благословен си, обновитељу свега.

Стих. И благословено је име славе твоје светод, да се поје више свега и преуноси у векове.

Безумници када чуше од апостола туђинске речи, не разумевши гласа који пророчки навести, говораху да су се опили од вина. А ми благочастиви божанствено вичемо теби: Благословен си, обновитељу свега.

Недеља свѣта пентикостѣи

И на градѣхъ свѣтѣи Ѡтѣцѣхъ наѣшихъ ѱерлѣимѣ: ѡкъ истинноу и ѡдѣомъ навѣлѣхъ ѣсѣи ѡѡ всѣмъ на ны грѣхѣхъ рѣдѣи наѣшихъ.

Нераздѣльное ѣстество православноу бѣословнмъ бѣа Ѡцѣа безначальнаго, тоѡжде власти слова и дѣла, бѣгословѣнъ ѣсѣи, зовѡще, бѣже Ѡтѣцѣхъ наѣшихъ.

Изм. Ирмосъ:

Соглаинамъ возшѡмѣ Ѡрганикамъ пѣвѣнь, починѣти златоотворѣнный бездѡшный истѡкѣнъ: ѡтѣшнителиа же свѣтѣноинамъ бѣгодѣть почевѣветъ, ѣже вопѣти: трѣце ѣдинаа, равносильнаа, безначальнаа, бѣгословѣна ѣсѣи.

Росѡу пѣци, трѣхъ хвалѣ ѡнѡшъ. На ѣ:

Блѣвѣнъ ѣсѣи, гдѣи, бѣже Ѡтѣцѣхъ наѣшихъ, и препѣтѣи и превозносимѣи во вѣки.

Глѣса пророковѣцѣлѣнагѡ не разѡмѣвше, глаголахѣ безѡмнѣи бѣноотворѣнное пѣнство, рѣчи ѡкъ страннѣи слышаша апѣстолѡвѣ: бѣгослѣвѣи же тѣбѣ вопѣемъ бѣжѣтѣвннѡ: бѣодѣтелю всѣхъ бѣгословѣнъ ѣсѣи.

И блѣвѣно ѣма славы тѡеѡ свѣѡе, препѣтѣѡ и превозносимѡе во вѣки.

Глѣса пророковѣцѣлѣнагѡ не разѡмѣвше, глаголахѣ безѡмнѣи бѣноотворѣнное пѣнство, рѣчи ѡкъ страннѣи слышаша апѣстолѡвѣ: бѣгослѣвѣи же тѣбѣ вопѣемъ бѣжѣтѣвннѡ: бѣодѣтелю всѣхъ бѣгословѣнъ ѣсѣи.

На 6 стихова.

Стих. Благословен си у храму свете славе своје, да се појеш више свега и преуносише у векове.

Безумници када чуше од апостола туђинске речи, не разумевши гласа који пророчки навести, говораху да су се опили од вина. А ми благочастиви божанствено вичемо теби: Благословен си, обновитељу свега.

Стих. Благословен си који видиш бездане, који седиш на херувимима, да се појеш више свега и преуносиш у векове.

Загрме Богом задахнути Јоил видилац гласом пребожанственога владалаштва: Којима излиједи, рече, као Реч, од Духа својега, заједно ће клицати: природа троструко сјајне светлости, благословена си.

На 4 стиха.

Стих. Благословен си на престолу славе царства твојега, да се појеш више свега и преуносиш у векове.

Загрме Богом задахнути Јоил видилац гласом пребожанственога владалаштва: Којима излиједи, рече, као Реч, од Духа својега, заједно ће клицати: природа троструко сјајне светлости, благословена си.

Стих. Благословен си на тврђи небеској, да се појеш више свега и преуносиш у векове.

На 5:

Благовѣнъ ѣси въ храмѣ стѣна славы твоеа, препѣтый и превозносимый во вѣки.

Гласа пророковѣцѣательнаго не разумѣвше, глаголаху безумнии винопотоборенное пѣнство, рѣчи ѣко странни слышаша апостолехъ: благочестивѣи же чекѣ вопіемъ бжѣственнъ: бгдѣтелю вѣхъ благословѣнъ ѣси.

Благовѣнъ ѣси, видѣи бсзаны, сѣдѣи на херувимѣхъ, препѣтый и превозносимый во вѣки.

Бжѣственное оученіе возгремѣ видѣи видѣнѣа бжѣственный іовль, бгоначальнѣйшаго, ѣмже ѣзліи, рѣкъ, ѣкоже слѣва, аха моего свзопіицымъ: ѣстество трнѣцѣанное свѣтлое, благословѣнъ ѣси.

На 4:

Благовѣнъ ѣси на прѣтолѣ славы црѣтѣа твоегѣ, препѣтый и превозносимый во вѣки.

Бжѣственное оученіе возгремѣ видѣи видѣнѣа бжѣственный іовль, бгоначальнѣйшаго, ѣмже ѣзліи, рѣкъ, ѣкоже слѣва, аха моего свзопіицымъ: ѣстество трнѣцѣанное свѣтлое, благословѣнъ ѣси.

Благовѣнъ ѣси на твѣрди небеснѣй, препѣтый и превозносимый во вѣки.

Загрме Богом задахнути Јоиљ видилац гласом пребожанственога владалаштва: Којима излиједи, рече, као Реч, од Духа својега, заједно ће клицати: природа троструко сјајне светлости, благословена си.

Слава Оцу и Сину и светому Духу.

Трећи од часова доби благодат да покаже да се три ипостаси поштују у простоти власти. Али сада једнога од дана, Господњега, Сине, Оче и Душе, благословен си.

И сада и увек, и у векове векова. Амин.

Трећи од часова доби благодат да покаже да се три ипостаси поштују у простоти власти. Али сада једнога од дана, Господњега, Сине, Оче и Душе, благословен си.

Катавасија

Ирмос први. Побожни момци, кад их бацише у пећ огњену, претворише огањ у росу, и певаху и викаху овако: Благословен си, Господе Боже отаца наших .

Ирмос други. Складно се заори песма са свирком да се служи бездушному кипу, саграђеном од злата. А благодат Утешитељева која светлост носи чини да с поштовањем вичемо: Благословена си, Тројице једина, равне моћи и без почетка.

Бѣжѣтвенное оуѣненіе возгремѣ видѣи видѣніа бѣжѣтвенный іѡнль, бѣгоначальнѣйшаго, ѡмже ѡзлїи, рекъ, ѡкоже слѡва, дѣа моего возопїищымъ: състѣтвѡ трнѣцїанное свѣтлоє, благоловѣнъ єси.

Слѡва оуцѣ, ѡ снѣ, ѡ соумѣ дѣхѣ,

Трїчнѣю оубѡ раздѣлїи зрѣлѣ бѣгодѣтъ, ѡкѡ да ѡбнѣтъ трїи ѡпорѣи, почнтѣти въ простотѣ властїи, но во єдїномъ нынѣ днѣ гдїкомъ, єнѣ, оуцѣ ѡ дѣхѣ бѣголовѣнъ.

ѡ нынѣ ѡ прїснѡ, ѡ во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣ.

Трїчнѣю оубѡ раздѣлїи зрѣлѣ бѣгодѣтъ, ѡкѡ да ѡбнѣтъ трїи ѡпорѣи, почнтѣти въ простотѣ властїи, но во єдїномъ нынѣ днѣ гдїкомъ, єнѣ, оуцѣ ѡ дѣхѣ бѣголовѣнъ.

Ирмос: Въ пѣць ѡгненнѣю вѣржени преподѣнїи ѡтроцы, ѡгнь въ рѡсѣ преложїша, воє- пѣванїемъ єнѣ вопїище: благо- словѣнъ єси гдї бѣже ѡтѣцѣ на- шнѣхъ.

Согласнаа возшѡмѣ ѡргѣнскаа пѣснь, почнтѣти златѡсѡтворѣнный бездѣшний ѡстѣкѣнъ: оутѣшнтелева же свѣтонѡснаа бѣгодѣтъ поче- тѣдѣтъ, єже вопїитї: трїце єдї- наа, равнѡсїльнаа, безначаль- наа, бѣголовѣна єси.

ПЕСМА 8.
Припви из
ПЕСМЕ ТРИЈУ СВЕТИХ МОМАКА,
Дан. 3 57-63 80-87 (LXX).

Канон први.

Ирмос. Купина на Синају, када је пламен обузе, али не опали, Бога откри Мојсију мутава језика и нескладна гласа. А ревност о Богу показа да три момка огњу не подлежу, него певају: сва дела, Господа појте, и преуносите у све векове.

Двапут.

Стих. Благословите Господа, сва дела Господња, појте и преуносите га и у векове.

Када се животно, силно духање свесветога Духа с хуком спуштала с висине у облику огњених језика рибарима, они тада бесеђаху о величинама Божјим. Сва дела, Господа појте, и преуносите у све векове.

Стих. Благословите Господа, анђели Господњи, небеса појте и преуносите га у векове.

Када се животно, силно духање свесветога Духа с хуком спуштала с висине у облику огњених језика рибарима, они тада бесеђаху о величинама Божјим. Сва дела, Господа појте, и преуносите у све векове.

Стих. Благословите Господа, све воде изнад небеса, све силе Господње, појте и преуносите га у векове.

ПѢСНЬ ОСМАА.

ПѢСНЬ СЪВѢСЪ ТРЕХЪ ОЦТРОКОВЪ.
ВѢСЪ ВОСПОИ СОЗДАНИХЪ СЪТВОРО:

Ирмосъ: Непълънна ѿгнѣ въз сѣнѣн причѣшшлѣса кѣпннѣ, вѣа ѣвнѣ медленомъзычномъ ѣ гѣгннѣ. вомъ мѣвѣеовнѣ, ѣ ѿтрокн рѣвностъ вѣѣа трѣ непрекорѣмыа во ѿгннѣ пѣвцыѣ показѣ: вѣа дѣла гѣна гѣа поѣте, ѣ преко зноѣте во вѣа вѣкнѣ.

Благословѣте вѣа дѣла гѣна гѣа, поѣте ѣ превозноѣте сѣго во вѣкнѣ.

Живѣтнѣ свѣше вѣрнѣ носѣмъ гласѣвнѣ, дѣа вевѣтѣгѣв дѣхѣнѣю рыбарѣмъ, ѿгннннхъ вѣдомъ ѣзыкѣ велѣчѣа вѣчѣѣстъ вѣвахѣ: вѣа дѣла гѣа поѣте, ѣ превозноѣте во вѣа вѣкнѣ.

Благословѣте ѣгѣн гѣннѣ, небѣа гѣна гѣа, поѣте ѣ превозноѣте сѣго во вѣкнѣ.

Живѣтнѣ свѣше вѣрнѣ носѣмъ гласѣвнѣ, дѣа вевѣтѣгѣв дѣхѣнѣю рыбарѣмъ, ѿгннннхъ вѣдомъ ѣзыкѣ велѣчѣа вѣчѣѣстъ вѣвахѣ: вѣа дѣла гѣа поѣте, ѣ превозноѣте во вѣа вѣкнѣ.

Благословѣте вѣды вѣа, ѣже превѣше небѣа, вѣа сѣлы гѣннѣ гѣа, поѣте ѣ превозноѣте сѣго во вѣкнѣ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Ходите, не бојмо се страховитог огња, јер идемо на гору која се не може опипати: станимо на Гору Сионску, у граду живогa Бога. Играјмо сада заједно с духоносним апостолима. Сва дела, Господа појте и преуносите у све векове.

Стих. Благословите Господа, сунче и месече, звезде небеске, појте и преуносите га у векове.

Ходите, не бојмо се страховитог огња, јер идемо на гору која се не може опипати: станимо на Гору Сионску, у граду живогa Бога. Играјмо сада заједно с духоносним апостолима. Сва дела, Господа појте и преуносите у све векове.

Канон други.

Ирмос. Дреши узе и орошава пламен троструко сјајна слика божанскога владалаштва. Певају момциј, а сва створена твар благосиља као добротвора јединога Спаса и створитеља свега. **Двапут.**

На 8 стихова.

Стих. Благословите Господа, све птице небеске, звери и сва стоко, појте и преуносите га у векове.

Дух седа у виду огњених језика а и буди успомену на речи спасоносне људима, које Христос рече апостолима чувши од Оца; а отуђена, сада усвојена твар пева тебе благословенога.

Стих. Благословите, синови човечји, нека Израил благослови Господа, појте и преуносите га у векове.

Недеља свѣта пентикостѣн

Иѣкѡ на некасѣемѡю превосхо дѡще гóрѡ, не боѡщесѡ Ѧгнѡ стрѡшѡца, прѣидѣте ѣ стѡнемѡ на горѣ сѣѡнскоѡ, во градѣ жи вѡгѡ бѣга, дѡхонѡенымѡм ѡрченн кѡмѡ нынѣ слнкѡюще: всѡ дѣла гѡа поѣте, ѣ превозносите во всѡ вѣки.

Благословѣте сѡлнце ѣ мѣсѡцѡ, свѣзды небѣсныѡ гѡа, поѣте ѣ превозносите ѣгѡ во вѣки.

Иѣкѡ на некасѣемѡю превосхо дѡще гóрѡ, не боѡщесѡ Ѧгнѡ стрѡшѡца, прѣидѣте ѣ стѡнемѡ на горѣ сѣѡнскоѡ, во градѣ жи вѡгѡ бѣга, дѡхонѡенымѡм ѡрченн кѡмѡ нынѣ слнкѡюще: всѡ дѣла гѡа поѣте, ѣ превозносите во всѡ вѣки.

Разрѣшѡлетѡ ѡзы, ѣ ѡрошѡлетѡ плѡмень, трисвѣтлыѣ бѣоначѡлѡ Ѧбразѡ: поѡтѡ Ѧтроцы, благословѣтѡ же ѣдѡнаго сѣа ѣ вседѣтелѡ, ѣкѡ блгодѣтелѡ сотворѣнна всѡческѡа тѡарѡ.

На ѣ:

Благословѣте всѡ птицы небѣсныѡ, свѣрѣе ѣ вси кѡбѡти гѡа, поѣте ѣ превозносите ѣгѡ во вѣки.

Пѡмѡть хрѣтѡсѡз чѡловѣкоплѣтѣльныхѡ словѣсѡ, ѣже ѡ Ѧцѡ слѡшѡвѡ апѡтолѡмѡм речѣ, дѡхѡ ѡстрѡлетѡ ѡзыкоѡгненнымѡм видѣнѣемѡ, поѡжѡдѡ блгословѣннѡ ѡрѡеѡеннѡю, ѡрѡжѣнна же поѡтѡ тѡа тѡарѡ.

Благословѣте сынове чѡловѣчестѣн, да благословѣтѡ ѣнѡ гѡа, поѣте ѣ превозносите ѣгѡ во вѣки.

Дух седа у виду огњених језика а и буди успомену на речи спасоносне људима, које Христос рече апостолима чувши од Оца; а отуђена, сада усвојена твар пева тебе благословенога.

На 6 стихова.

Стих. Благословите Господа, свештеници Господњи, слуге Господње, појте и преуносите га у векове.

Дух седа у виду огњених језика а и буди успомену на речи спасоносне људима, које Христос рече апостолима чувши од Оца; а отуђена, сада усвојена твар пева тебе благословенога.

Стих. Благословите Господа, дуси и душе праведничке, преподобни и који сте смирена срца, појте и преуносите га у векове.

Видело будући што од себе сјаје и светлост раздаје, што иде спасоносно, самогосподарски ти дође да испуниш апостоле као драгоцен дах. О удели слугама својим духа обилнога.

На 4 стиха.

Стих. Благословите Господа, Ананије, Азарије, и Мисаило, појте и преуносите га у векове.

Видело будући што од себе сјаје и светлост раздаје, што иде спасоносно, самогосподарски ти дође да испуниш апостоле као драгоцен дах. О удели слугама својим духа обилнога.

Стих. Благословите Господа, апостоли, пророци и мученици Господњи, појте и преуносите га у векове.

Памать хрѣтоуз челоуѣкоупителныхъ словесъ, ѿже ѿ оца слышавъ апѣтолѡмъ рече, дхъ оустроаетъ азыкоогненнымъ видѣнїемъ, помаждѡа блгословеннѡ оубоеннѡю, оубоженна же поетъ тѡ тварь.

На 5:

Благословите шѣенницы гднн, рабн гдн гдѡ, пойте и превозносите ѿго во вѣки.

Памать хрѣтоуз челоуѣкоупителныхъ словесъ, ѿже ѿ оца слышавъ апѣтолѡмъ рече, дхъ оустроаетъ азыкоогненнымъ видѣнїемъ, помаждѡа блгословеннѡ оубоеннѡю, оубоженна же поетъ тѡ тварь.

Блгословите дшн и дшн прѣвнхъ, прѣбнн и смиреннн серцемъ гдѡ, пойте и превозносите ѿго во вѣки.

Спасителнѡ самовладычннй ѿднхъ, свѣтъ самодѣтелннй, и подѣтелннй свѣта сынъ, пришелъ ѿн исполнаѡ аплы, четннй ѡкв вѣрхъ твоимъ рабѡмъ, насытителннй же дхъ подавалешн.

На 4:

Блгословите ананїа, азарїа, мїсаилъ гдѡ, пойте и превозносите ѿго во вѣки.

Спасителнѡ самовладычннй ѿднхъ, свѣтъ самодѣтелннй, и подѣтелннй свѣта сынъ, пришелъ ѿн исполнаѡ аплы, четннй ѡкв вѣрхъ твоимъ рабѡмъ, насытителннй же дхъ подавалешн.

Блгословите аплн, пррѡцы и мчнцы гднн гдѡ, пойте и превозносите ѿго во вѣки.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Виделое будући што од себе сјаје и светлост раздаје, што иде спасоносно, самогосподарски ти дође да испуниш апостоле као драгоцен дах. О удели слугама својим духа обилнога.

Благословимо Оца, Сина и светога Духа, Господа. Појма и преуносимо га у векове.

Запеваше пророци духоносним устима о твојем телесном доласку, Владаоче; и Духа који изиђе из наручја отачкога, несазданог, с тобом вајара и на престолу с тобом, шаљеше вернима по ваплоћењу да га поштују.

И сада и увек, и у векове векова. Амин.

Запеваше пророци духоносним устима о твојем телесном доласку, Владаоче; и Духа који изиђе из наручја отачкога, несазданог, с тобом вајара и на престолу с тобом, шаљеше вернима по ваплоћењу да га поштују.

На крају 8 песме, пре него што ћемо почети 9, сви чинимо метанију подједнако , говорећи:

Хвалимо, благосиљамо, клањамо се Господу, појемо и преуносимо га у свеа векове.

Катавасија.

Ирмос први. Купина на Синају, када је пламен обузе, али не опали, Бога откри Мојсију мутава језика и нескладна гласа. А ревност о Богу показа да три момка огњу не подлежу, него певају: Сва дела, Господа појте, и преуносите у векове.

Недеља свѣта пентикостѣи

Спасительнѡ самовладычнѡй ѣдинѡ, свѣтъ самосѣятельнѡй, и подательнѡй свѣта сѡй, пришѣлѡ ѣси исполнѣлѡ аплы, четнѡй ѣкѡ вѣрхѡ твоемѡ раѡмѡ, насытитѣльнѡй же дхѡ подавѣши.

Благословѣмѡ оца, и сѣна, и стѣго дха, гда.

Поахѡ прорѡкѡ дхонасыщеннѡ оустѣ, твоѣ тѣлесное, ѡ црѣ, пришѣтѣе, и дхѡ ѡ нѣдрѡ оцнѡх пронзшѣдшѡй, несозданный, зданнодѣтеленѡ, сопретѡленѡ тѣбѣ, ѣдинѡгѡ воцеловѣченѡ вѣрнымѡ чѣстѣ.

Нынѣ и приишѡ, и во вѣки вѣкѡвѡ, ѡминѣ.

Поахѡ прорѡкѡ дхонасыщеннѡ оустѣ, твоѣ тѣлесное, ѡ црѣ, пришѣтѣе, и дхѡ ѡ нѣдрѡ оцнѡх пронзшѣдшѡй, несозданный, зданнодѣтеленѡ, сопретѡленѡ тѣбѣ, ѣдинѡгѡ воцеловѣченѡ вѣрнымѡ чѣстѣ.

Хвалѣмѡ, блгословѣмѡ, поклонѣемѡ гдѣви, поюще и превозноѡще во всѣ вѣки.

Катавасија:

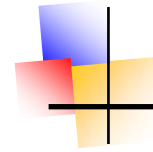
ѣкѡ на некасиѣмѡ превозноѡще горѡ, не боѡщѣемѡ огнаѡ страшѣца, прѣидѣте и стѣнемѡ на горѣ сѡнскоѡ, во градѣ жнѡлѡгѡ гѣа, дхонѡенымѡ оученнѡмѡ нынѣ елкѡюще: всѣ дѣлѡ гда пойте, и превозносите во всѣ вѣки.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Ирмос други. Дреши узе и орошава пламен троструко сјајна слика божанскога владалаштва. Певају момци, а сва створена твар благосиља као добротвора јединога Спаса и створитеља свега.

За време осме песме свештеник и ђакон чине поклон настојатељу, улазе у олтар и облаче се обично. А када се осма песма сврши, ђакон поје почетак ирмоса девете Песме празничне. Свештеник изиђе и стаје на обично место, а ђакон све кади по обичају. Када се врати, стаје на обично место. На 9 песми **Часнију** не појемо.

Недеља свѣта пентикостѣи

Разрѣшѣтѣ о҃зы, и ѡрошѣтѣ пламень, трисвѣтлыи б҃гоначалїа
Образъ: пою҃тѣ О҃троцы, благословѣтѣ же є҃динаго сп҃са и вездѣтѣла,
ѡкѡ благодѣтѣла сотворѣннаа всѣческѡа твѡрь.

ПЕСМА 9.

Припеви из

МОЛИТВЕ СВЕТОГ А ПРОРОКА ЗАХАРИЈЕ, ОЦА ПРЕТЕЧЕВА,

Лк. 1 68-79.

Канон први.

Ирмос. Ти роди, а не претрпе покварања, и позајми тело свестваралачкој Речи, Мати која мужа не позна, Девојка Богородице, склониште онога који се не може заклонити, стане бескрајнога вајара својега. Тебе величамо. **Двапут.**

Стих. Благословен да је Господ Бог Израилев, што посети и учини избављење народу својему.

Праскаxu некада огњена кола, радостан се возаше ревнитељ онај огњена даха. То он навештаваше духање, које сада сину апостолима с висине, те осветљени тиме објавише свима Тројицу.

Стих. И подиже нам роге спасења у дому Давида, момка својега.

Праскаxu некада огњена кола, радостан се возаше ревнитељ онај огњена даха. То он навештаваше духање, које сада сину апостолима с висине, те осветљени тиме објавише свима Тројицу.

Стих. Као што прозбори устима светих од памтивека пророка својих, да спасе од непријатеља наших и од руке свију који нас мрзе.

Мѣтва Захарїи, Оца претечева.

Захарїа блгословаетъ отроцѣе рождєніе.

Ірмосъ: Не тлєніа иисклєніемъ рождшаа, и вєхитрець слобѣ плоть възнамодѣшлаа, мѣти ненєкѣсомѣжнаа дѣо ецѣе, прїаѣтелнице нестерпнмагѡ, еелѡ невмѣстнмагѡ знжднїтєла твоегѡ, тѣ величїемъ.

Блгословєнъ гдѣ егъ иїлевъ, ѣкѡ порѣчїи и сотворнї извѣвлєніе людемъ своимъ.

На палѣцєй дрєвлє ѡгнєнной колєснїцѣ, ревнїтєль и ѡгнедохновєнный рѣдѣла ногїмъ, ѣже нынѣ възїѣвшєє дохновєніе свѣшє апѡстѡломъ явлѣше: ѡ негѡже ѡсѣлѣвшєса, трїцѣ вѣѣмъ казѣша.

И възвнїже рѡгъ спасєніа намъ, въ домѣ дѣдовѣ ѡтрока своегѡ:

На палѣцєй дрєвлє ѡгнєнной колєснїцѣ, ревнїтєль и ѡгнедохновєнный рѣдѣла ногїмъ, ѣже нынѣ възїѣвшєє дохновєніе свѣшє апѡстѡломъ явлѣше: ѡ негѡже ѡсѣлѣвшєса, трїцѣ вѣѣмъ казѣша.

Иѣкоже глагола оубѣтѣ стѣхъ едїнхъ ѡ вѣѣка прѣѡвѣкъ єгѡ: Спасєніе ѡ врдгъ нашнхъ, и нѣз рѣкнї вѣѣхъ ненавнѣдѣннхъ насъ.

Чудо се чуло мимо закон природни; јер један се глас разлеже од ученика, а благодаћу од Духа различито чују величине Божје народи, племена и језици, који се уче познању Троице.

Стих. Да учини милост оцима нашим, и да се сети завета светогато својега.

Чудо се чуло мимо закон природни; јер један се глас разлеже од ученика, а благодаћу од Духа различито чују величине Божје народи, племена и језици, који се уче познању Троице.

Канон други

Ирмос. Радуј се, Царице, материнско-девојачка славо! Јер никоја окретна, лепоречива уста беседничка не могу тебе достојно опевати, а слаб је сваки ум да разуме твој порођај. Зато сви у глас тебе славимо. **Двапут.**

На 8 стихова.

Стих. Клетве, којом се закле Авраму, оцу нашем: да ће нам дати када се избавимо од руке непријатеља својих.

Мома што живот рађа заслужује да јој се пева, јер једина склони у утроби Реч, која лечи болесну природу људску, а сада седи на престолу с десне стране Оцу, и посла благодат Духову.

Стих. Да му без страха служимо у преподобности и правди све дане живота својега.

Мома што живот рађа заслужује да јој се пева, јер једина склони у утроби Реч, која лечи болесну природу људску, а сада седи на престолу с десне стране Оцу, и посла благодат Духову.

Закѡна ѣстетствз кромѣ, странное слышашеса оучениковз: единомъ бо гласъ гласѡщъ дха благодѡтїю, различнѣ ѡглашѡхѡса людїе, племена и ѡзыки бжественнаа величїа, трїцы вѣдѣнїю наѡчающе.

Сотвори ти млѣть со ѡтцы нашини, и помандѣти заветъ твоѣи своѣи.

Закѡна ѣстетствз кромѣ, странное слышашеса оучениковз: единомъ бо гласъ гласѡщъ дха благодѡтїю, различнѣ ѡглашѡ хѡса людїе, племена и ѡзыки бжественнаа величїа, трїцы вѣдѣнїю наѡчающе.

Радѡша црїце, мѣродѣвственнаа славо: всѡка бо оудобообрацѡтельницаа благоглаголющаа оу҃ста вѣтїствовати не мѡгутъ, тебе пѣти достоїноу: низѡмѣвѡетъ же оумъ всѡкъ, твоѡ рождество разѡмѣти. тѣмже тѡ согласнѡ славимъ.

На ѣ:

Клѡтѡвъ, ѣюже клѡтеса ко авраамъ ѡтцѡ нашемъ, дѡти намъ, безъ страха, изъ рѡки вѡргъ нашихъ избавльшымеса

Пѣти подобѡше ѣстетственнѡжїзненнѡю ѡтроковицѡ: едина бо во чрѣвѣ скры славо, тлѡщесеса недѡгнѡцагѡ человеческагѡ ѣстетствѡ. ѣже въ десныхъ странахъ нынѣ сѡдѡнѡ ѡчнхъ, посла бл҃годѡтъ дха.

Слѡжити емѡ преподѡбїемъ и правдоу предъ нимъ всѡ дни живѡтѡ нашегѡ.

Пѣти подобѡше ѣстетственнѡжїзненнѡю ѡтроковицѡ: едина бо во чрѣвѣ скры славо, тлѡщесеса недѡгнѡцагѡ человеческагѡ ѣстетствѡ. ѣже въ десныхъ странахъ нынѣ сѡдѡнѡ ѡчнхъ, посла бл҃годѡтъ дха.

На 6 стихова.

Стих. И ти дете, назваћеш се пророк Вишњега, јер ћеш напред ићи пред лицем Господњим да приправиш путове његове.

Мома што живот рађа заслужује да јој се пева, јер једина склони у утроби Реч, која лечи болесну природу људску, а сада седи на престолу с десне стране Оцу, и посла благодат Духову.

Стих. Да даш народу његову познање спасења за отпуштење греха њихових по срдочној милости Бога нашега.

Мома што живот рађа заслужује да јој се пева, јер једина склони у утроби Реч, која лечи болесну природу људску, а сада седи на престолу с десне стране.

На 4 стиха.

Стих. Којом нас посети исток с висине, да се јави онима који седе у тами и сенци смртној.

Којима нам год духну благодат што од Бога струји, светлима се, блистамо промењенив чудном променом предивном, познајући мудро биће трострукога сјаја, једнаке снаге, неodelьиво, славимо га.

Стих. Да управи ноге наше на пут мира.

Којима нам год духну благодат што од Бога струји, светлима се, блистамо промењенив чудном променом предивном, познајући мудро биће трострукога сјаја, једнаке снаге, неodelьиво, славимо га.

На 5:

И ты, ѿтроца, прѣрокъ вѣшнаго наречѣшиа: прѣидѣши бо прѣд лицѣмъ гднимъ, ѡгтобати пѣти ѣгѡ,

Пѣти подобаше ѣстествоножнѣннѡ ѿтроковицѣ: ѣдина бо во чрѣвѣ скрѣи слово, тлѡщееа недѣлющаго челоуѣчекаго ѣстество. ѡже въ деснѣхъ стлѡнахъ нынѣ сѣдѡи ѿчнхъ, посла блгодѣть дхѡ.

Дѣти рѣзѡмъ спасѣнѡ людемъ ѣгѡ, во ѡставлѣнѣ грѣхъ ѡхъ, многѣдѡ рѣдн мѣти бѣа нашего.

Пѣти подобаше ѣстествоножнѣннѡ ѿтроковицѣ: ѣдина бо во чрѣвѣ скрѣи слово, тлѡщееа недѣлющаго челоуѣчекаго ѣстество. ѡже въ деснѣхъ стлѡнахъ нынѣ сѣдѡи ѿчнхъ, посла блгодѣть дхѡ.

На 4:

Въ нѡхъже погѣти нѣсѡ востокъ съ высотѣи, гѡвѣтиа во тѣмѣи ѡ сѣни смѣртнѣи сѣдѡцѡмъ.

Ѣлицѣмъ дхнѡ бѣотѡчнаа блгодѣть, свѣтѡщееа, блистѡюще, ѡзмѣнѡемн стлѡннымъ ѡзмѣнѣнѣемъ благолѣпнѣншнмъ, равнѡсилѣтѣвѡущѡ нескѡмѡ ѡуѣдѣвшѡ премѡдрѡсть, трнѣтѡе ѡцѣствѡ слѡвнмъ.

Направити нѡги нѡша на пѣть мѣренъ.

Ѣлицѣмъ дхнѡ бѣотѡчнаа блгодѣть, свѣтѡщееа, блистѡюще, ѡзмѣнѡемн стлѡннымъ ѡзмѣнѣнѣемъ благолѣпнѣншнмъ, равнѡсилѣтѣвѡущѡ нескѡмѡ ѡуѣдѣвшѡ премѡдрѡсть, трнѣтѡе ѡцѣствѡ слѡвнмъ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Слава Оцу и Сину и светом у Духу.

Којима нам год духну благодат што од Бога струји, светлима се, блистамо промењеним чудном променом предивном, познајући мудро биће трострукога сјаја, једнаке снаге, неодељиво, славимо га.

И сада и увек, и у векове векова. Амин.

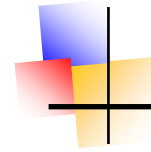
Којима нам год духну благодат што од Бога струји, светлима се, блистамо промењеним чудном променом предивном, познајући мудро биће трострукога сјаја, једнаке снаге, неодељиво, славимо га.

Катавасија.

Ирмос први. Ти роди, а не претрпе покварења, и позајми тело свестваралачкој Речи, Мати која мужа не позна, Девојка Богородице, склониште онога који се не може заклонити, стане бескрајнога вајарај својега. Тебе величамо.

Ирмос други. Радуј се, Царице, материнско-девојачка славо! Јер никоја окретна, лепоречива уста беседничка не могу тебе достојно опевати, а слаб је сваки ум да разуме твој порођај. Зато сви у глас тебе славимо.

После девете песме, вративши се и предавши кадионицу, ђакон говори малу јектенију.

Недеља свјаа пентикостѣи

Слава Оцу, и Сину, и стому Духу,

Блнцѣмз дхнѣ бѣоточнаа бѣгодѣтъ, свѣтѣщеса, блнстѣюще, нзмѣнѣмн стрѣннымз нзмѣнѣнїемз благолѣпнѣншнмз, равнорѣльствѣющюу нерѣкомюу оубѣдѣвше премѣдростъ, трнствѣтлоа сѣществоу славнмз.

И нынѣ и прїснѣ, и во вѣки вѣкѣвз, ѣмїнѣ.

Блнцѣмз дхнѣ бѣоточнаа бѣгодѣтъ, свѣтѣщеса, блнстѣюще, нзмѣнѣмн стрѣннымз нзмѣнѣнїемз благолѣпнѣншнмз, равнорѣльствѣющюу нерѣкомюу оубѣдѣвше премѣдростъ, трнствѣтлоа сѣществоу славнмз.

Катавасїа:

Пѣтн подоуѣше сѣтественножїзненнюу оутроковнцѣу: сѣнна бо во чрѣвѣ скрѣ слѣво, тѣщесса недѣгѣущагѣ челѣвѣческагѣ сѣтества. ѣже вз деснѣхз стрѣнѣхз нынѣ сѣдѣнї оучнхз, послѣ бѣгодѣтъ дхнѣ.

Рѣдѣнѣа црїнѣе, мѣродѣствѣннаа славо: всѣка бо оубѣдѣошѣрѣщѣннѣа благоглѣбнѣа оубѣтѣа внтїїсѣтѣвѣтннѣа моуѣтѣа, тѣе пѣтн достѣннѣ: ннзмѣвѣлѣтѣ же оумз всѣкѣз, твоа рождѣствѣоу разѣмѣтннѣ. тѣмѣже тѣа соглѣнѣа славнмз.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Бакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господи, помилуј.

Бакон: Одбрани, спаси, смилуј се и сачувај нас, Боже, својом благодаћу.

Народ: Господи, помилуј.

Бакон: Сетимо се пресвете, пречисте, преблагословене, славне госпође наше Богородице и увек Девојке Марије са свима светима, те сами себе и једни друге, и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник оглас:

Јер тебе хвале све силе небескег, и теби славу шаљемо, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова.

Народ: Амин.

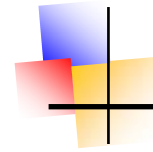
Тада ђакон гласно говори:

Свет је Господ Бог наш.

Народ: на глас 3: Свет је Господ Бог наш.

Стих 1: Уздижише Господа Бога нашега, и клањајте се подножју ногу његових, јер је свет Господ Бог наш.

Народ: Свет је Господ Бог наш.

Недеља свѣта пентикостѣи

Дѣјаконъ: Пѣки њ пѣки мѣромъ гдѣ помѡлимса.

Дѣјаконъ: Гдѣ помѣлѣи.

Дѣјаконъ: Зарѣшпѣ, спасѣ, помѣлѣи њ сохрѣнѣ нѣсѣ бѣже, твоеѡ бѣгодѣтѣю.

Дѣјаконъ: Гдѣ помѣлѣи.

Дѣјаконъ: Пресѣю, пречѣтѣю, пребѣлѡсловѣннѣю, слѣвнѣю вѣчѣцѣ нѣшѣ бѣцѣ њ приснодѣѣ мѣрѣю со вѣѣмѣи свѣмѣи помѣнѣвшѣ, слѣмѣ себѣ, њ дрѣгздрѣга, њ вѣсѣ жнѣвѡтѣ нѣшѣ хрѣтѣ бѣгѣ предѣднѣмъ.

Дѣјаконъ: Тебѣ гдѣ.

Возгласѣнѣе:

Гдѣ твоѡ держѣвѣа, њ твоѡ ѣрѣтѣ црѣтѣо њ сѣла њ слѣвѣа, ѡцѣа, њ сѣа, њ слѣгѡ дѣа, нѣнѣѣ њ прѣснѡ, њ во вѣѣки вѣѣкѡвѣа.

Дѣјаконъ: Гдѣмѣнѣ.

Дѣјаконъ: ѣрѣтѣ гдѣ бѣгѣ нѣшѣ

Дѣјаконъ: ѣрѣтѣ гдѣ бѣгѣ нѣшѣ

Возносѣтѣ гдѣ бѣа нѣшего њ поклонѣнѣтѣа поднѡжѣю нѡгѣ ѣгѡ, гдѣ сѣтѣ гдѣ бѣгѣ нѣшѣ

Дѣјаконъ: ѣрѣтѣ гдѣ бѣгѣ нѣшѣ

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Стих 2: Над свима људима је Бог наш.

Народ: Свет је Господ Бог наша.

Свештеник стоји на обиуном месту.

Егзапостилар, глас 3.

Подобан оном: Небо звездама.

Свесвети Душе, који исходиш од Оца и који кроз Сина дође неуким ученицима, те у теби Бога позваше, спаси, посвети све. **Двапут.**

Слава, И сада, **други; глас исти.**

Светлост је Отац, светлост је Реч, светлост је и Дух свети, који у огњеним језицима послан би апостолима. Он сав свет води са светлошћу да чини пошту Тројици светој. **Једанпут.**

На Хвалите, Све што дише, поставимо 6 стихова, и певамо самогласне стихире, понављајући их, глас 4.

Све што дише да хвали Господа.

Хвалите Господа с небеса, хвалите га на висинама.

Теби Богу приликује песма.

Псалм 148 3-8

Хвалите га, сунче и месече, хвалите га, све звезде и светлости.

Хвалите га, небеса над небесима, и вода над небесима.

Нека похвале име Господње. јер он рече и посташе, он заповеди и создаше се.

Недеља свѣа пентикостѣн

Сѣто ѣсть гдѣ вѣз нашз

Тѣже катавѣѣа, ѣва ѣромѣа вкѣпѣ.

Ѣзпапостѣлѣрѣн.

Подобѣнз: Нѣо свѣздѣамн:

Всесвѣтѣѣн дшѣ, нѣхѣодѣн нѣз' ѣцѣа, нѣ ѣномз прншѣдѣѣн кз безкнѣжнѣмз ѣченнѣкѣомз, тѣбѣ вѣа познѣвшнѣхз спѣсн н помнѣлѣн вѣѣхз. **[Дважды.]**

Слѣва, н нынѣ: **дрѣгѣн подобѣнз:**

Свѣтѣз ѣцѣз, свѣтѣз слѣво, свѣтѣз н сѣѣнѣ дѣхз, нѣже во ѣзыцѣхз ѣгнѣннѣхз ѣпѣстѣомз полѣлѣа. н тѣмз вѣѣ мѣрз прѣсвѣцѣлѣтѣа тѣцѣлѣ почнтѣтѣн сѣѣю.

На хвалнѣтѣхз, всѣакѣо дѣхѣнѣ:

портѣвнѣмз сѣтѣхѣвѣз ѣ, н поѣмз нарѣѣѣцѣмз самогласнѣмз,

гласѣз ѣ, повѣторѣѣѣѣ ѣ:

Всѣакѣо дѣхѣнѣ да хвалнѣтѣ гдѣа.

Хвалнѣтѣ гдѣа сз нѣсз, хвалнѣтѣ ѣгѣо вѣз вѣшннѣхз.

Тѣбѣ подобѣтѣз пѣснѣ вѣѣ.

Хвалнѣтѣ ѣгѣо, солнѣ н лѣнѣ: хвалнѣтѣ ѣгѣо всѣа свѣздѣа н свѣтѣз.

Хвалнѣтѣ ѣгѣо, нѣсѣа нѣсз н водѣа, ѣже прѣвѣѣше нѣсѣсз.

Да вохвалѣмѣтѣ нѣма гдѣнѣ: ѣкѣв тѣѣн рѣчѣ, н вѣѣша: тѣѣн повѣлѣ, н созѣлѣша.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Постави их довека и ва век века, наредбу положи и неће проћи.

Хвалите Господа са земље, змајеви и сви бездани.

Огњу, граде, снеже, леде, душе бурни, који чините реч његову.

Горе и сви хумови, родна дрвета и сви кедри.

Звери и сва стоко, гмизавци и птице пернате.

Цареви земаљски и сви народи, кнезови и све судије земаљске.

Младићи и девојке, старци с децом да похвале име Господње, јер се узвиси име њега јединога.

Исповедање је његовоа на земљи и на небу, и узвисиће рог народа својега.

Песма да је свима преподобним његовим, синовима Иараиљевим, народу који му се приближује.

Псалам 149.

Запевајтег Господу песму нову, хвала да му је у цркви преподобних.

Нека се развесели Израиљ о створитељу својем, и синови Сионови нека се обрадују царуд својему.

Нека похвале име његово у колу, за бубањ и гусле нека свирају њему.

Недеља свѣта пентикостѣн

Почѣтѣн ѿ въз вѣкѣз ѿ въз вѣкѣз вѣка: повелѣнїе положѣн, ѿ не мѣмѣ ѿдетѣ.

Хвалѣте гдѣ ѿ землѣ, смѣвѣ ѿ всѣхъ бѣздны:

Огнь, градъ, инѣгъ, голоть, дѣхъ вѣренъ, творѣщаа слово ѿгѣ:

Горы ѿ всѣхъ холми, дрѣвѣ плодонѣна ѿ всѣхъ кедри:

Свѣрїе ѿ всѣхъ скѣти, гдѣ ѿ птицы пернѣты:

Царїе зѣмлетѣн ѿ всѣхъ людїе, кнѣзи ѿ всѣхъ вѣдїи зѣмлетѣн:

Юнѣши ѿ дѣвы, старцы ѿ юнѣтѣми.

Да возхвалѣтѣ ѿ гдѣне: ѿкѣ вознесѣа ѿ гдѣне тогѣ ѿ дѣнагѣ, ѿ повѣданїе ѿ гдѣ на землѣ ѿ на нѣнѣ.

ѿ вознесѣтѣ рѣгѣ людѣи ѿкѣнѣ: пѣснь вѣмѣ прѣбнѣмѣ ѿ гдѣ, ѿновѣмѣ ѿнѣвѣмѣ, людѣмѣ прѣбнѣмѣ ѿ гдѣ.

рмѣ.

Воспѣйте гдѣнѣ пѣснь нѣвѣ: хвалѣнїе ѿ гдѣ въ цркви прѣбнѣмѣ.

Да возвеселѣтѣа ѿнѣ ѿ сотворѣшемѣ ѿ гдѣ, ѿ ѿнове ѿнѣнѣ возрадѣютѣа ѿ црѣи ѿкѣмѣ.

Да возхвалѣтѣа ѿ гдѣ въ лицѣ, въ тѣмплѣнѣ ѿ ѿллѣнѣ да поѣтѣ ѿ гдѣ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Јер воли Господ народ свој, и увисиће кротке на спасење.

Похвалиће се преподобни у слави, и обрадоваће се на постелама својим.

Величања Божја у грлу су њихову, а мачеви с обе стране оштри у рукама њиховим.

Да учине освету народима, караља међу људима.

Да свежу цареве њихове у вериге, и славне међу њима у гвоздене окове за руке.

Одавде почиње стихире на 6, глас 4.

Да учине над љима суд написан; ова слава биће свима преподобним његовим.

Чудне ствари видеше данас сви народи у граду Давидову, када Дух свети сиђе у огњеним језицима, као што прозбори богобеседник Лука, јер велиг: Када беху скупљени ученици Христови, постаде хука као да се диже духаље бурно, и напуни дом, у којем сеђаху. И сви стадоше зборити необичним речима необичним учењем, необичном науком е о светој Тројици.

Псалам 150.

Хвалите Бога међу светима његовим, хвалите га на тврђи силе његове.

Чудне ствари видеше данас сви народи у граду Давидову, када Дух свети сиђе у огњеним језицима, као што прозбори богобеседник Лука, јер велиг: Када беху скупљени ученици Христови, постаде

Недеља свѣта пентикостѣн

Іѣкѡ бѣговолѣтъ гдѣ въ людехъ своѣхъ, ѡ вознеетѣ крѡткѣа во спсѣніе.

Восхвалѣтъа прѣбнѣи во славѣ ѡ возрадѣютѣа на лѡжахъ своѣхъ.

Возношѣнѣа бѣѣа въ гортѣни ѣхъ, ѡ мечѣ ѡбоудѣ ѡстрѣа въ рѣкѣахъ ѣхъ:

Сотворѣти ѡмщѣніе во ѣзыцѣхъ, ѡблѣчѣнѣа въ людехъ:

Сѣазаѣти царѣи ѣхъ пѣты, ѡ слабнѣа ѣхъ рѣчнѣими ѡкѡвы желѣзными:

Сотворѣти въ нѣхъ ѣдѣа написѣа. Слава еѣа едѣтъа вѣѣмъ прѣбнѣмъ еѣѡ.

Преслабнаѣа днѣсь видѣша всѣи ѣзыцы во градѣ дѣдовѣ, еѣдѣа дѣхъ снѣде еѣѣи во ѡгненныхъ ѣзыцѣхъ, ѣкоже еѣоглаболнѣвий лѣка повѣстѣѣетѣа, глаголетѣа бо: ѡбраннымъ ѡчѣнникѡмъ хрѣтѡвымъ, бѣстѣа шѣмъ, ѣкоже носѣмѣа дыхѣнію еѣрнѣа, ѡ испѡлни дѡмъ, ѡдѣже еѣахѣ еѣдѣѣще: ѡ всѣи начѣаша глаголатѣа еѣтрѣанными глаголы, еѣтрѣанными ѡчѣнѣи, еѣтрѣанными повелѣнѣи еѣѣѣа тѣѣа.

Хвалѣте еѣа во еѣѣхъ еѣѡ, хвалѣте еѣѡ во ѡтѣверженѣи иѣлы еѣѡ:

Преслабнаѣа днѣсь видѣша всѣи ѣзыцы во градѣ дѣдовѣ, еѣдѣа дѣхъ снѣде еѣѣи во ѡгненныхъ ѣзыцѣхъ, ѣкоже еѣоглаболнѣвий лѣка повѣстѣѣетѣа, глаголетѣа бо: ѡбраннымъ ѡчѣнникѡмъ хрѣтѡвымъ, бѣстѣа шѣмъ, ѣкоже носѣмѣа дыхѣнію еѣрнѣа, ѡ испѡлни дѡмъ, ѡдѣже

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

хука као да се диже духаље бурно, и напуни дом, у којем сеђаху. И сви стадоше зборити необичним речима необичним учењем, необичном науком е о светој Тројици.

На 4 стиха.

Хвалите га на силама његовим, хвалите га по мноштву величанства његова.

Дух свети, заиста, беше увек, и јест и биће. Нити поче нити ће престати, него је увек с Оцем и Сином сврстан и убројен. Живот је и оживљује, светлост је и светлост даје. Од себе је добар и извор је доброте. Њиме се Отац познаје и Син се прославља, и од свију се упознаје. Једна је сила, једно сврставање, једно је поклоњење у свете Тројице.

Хвалите га уз глас трубни, хвалите га уз псалтир и гусле.

Дух свети, заиста, беше увек, и јест и биће. Нити поче нити ће престати, него је увек с Оцем и Сином сврстан и убројен. Живот је и оживљује, светлост је и светлост даје. Од себе је добар и извор је доброте. Њиме се Отац познаје и Син се прославља, и од свију се упознаје. Једна је сила, једно сврставање, једно је поклоњење у свете Тројице.

Хвалите га уз бубањ и у колу, хвалите га уз жице и свирку.

Дух је свети светлост и живот и живи извор мисаони; дух мудрости, дух разума; добар, прави, мисаони; он влада, чисти од погрешака. Бог је и обожава, огањ је што од огња исходи. Збори, ради, дели Дарове. Све пророке он овенча, божанствене апостоле и мученике. Необично чување, необично виђење: огањ се раздељује за раздавање дарова.

Недеља слава петникорџић

бáхѣ ѿдáѣце: и вѣн начáша глагóлати стрáннымии глагóлы, стрáннымии о҃чєніи, стрáннымии побелѣніи ст҃ыа тр҃цы.

Хвалите є̀го̀ на силахъ є̀го̀, хвалите є̀го̀ по мно́жествѣ величествѣа є̀го̀:

А́хъ ст҃ыи бѣ о҃бѣ прїенѡ, и є̀сть, и бѣдетъ: нижє начннáемь, нижє престáаи, но прїенѡ о҃цѣ и сїѣ снннєнъ и снслáемь: жнвóтъ, и жнвóтворáи: свѣтъ, и свѣта подáтель, самобл́гїи, и нѣтóчннкъ бл́гостыни: ѡ́же о҃цѣ познавáетсѧ, и сїѣ прославáетсѧ, и ѡ́ вѣхъ познавáетсѧ, є̀дїна сїла, є̀дїно счєтáнїє, є̀дїно поклонєнїє ст҃ыа тр҃цы.

Хвалите є̀го̀ во глáсѣ трѣбнѣмъ, хвалите є̀го̀ во ѡ́лстїи и глáсѣхъ:

А́хъ ст҃ыи бѣ о҃бѣ прїенѡ, и є̀сть, и бѣдетъ: нижє начннáемь, нижє престáаи, но прїенѡ о҃цѣ и сїѣ снннєнъ и снслáемь: жнвóтъ, и жнвóтворáи: свѣтъ, и свѣта подáтель, самобл́гїи, и нѣтóчннкъ бл́гостыни: ѡ́же о҃цѣ познавáетсѧ, и сїѣ прославáетсѧ, и ѡ́ вѣхъ познавáетсѧ, є̀дїна сїла, є̀дїно счєтáнїє, є̀дїно поклонєнїє ст҃ыа тр҃цы.

Хвалите є̀го̀ въ тѣмплáнѣ и лїцѣ, хвалите є̀го̀ во стрѣнахъ и о́ргáнѣ:

А́хъ ст҃ыи свѣтъ и жнвóтъ, и жнвбїи нѣтóчннкъ о҃мннїи: а́хъ премудростїи, а́хъ рáздма, бл́гїи, прáвнїи, о҃мннїи: ѡ́блáаи, ѡ́нцїáаи прегрѣшєнїа: бѣ и бѣотворáи, о́гнь ѡ́гнá пронеходáи: глагóлаи, дѣлїи, раздѣлáаи даровáнїа, ѡ́же прорóбы вѣи, и бѣжєтвеннїи аплїи є̀з мѣченнкѣ вѣнчáшасѧ, стрáнное слышáнїє, стрáнное вндѣнїє, о́гнь раздѣлáаи є̀з подáнїє даровáнїи.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Хвалите га уз кимвале лепогласне, хвалите га уз кимвале с поклицима. Све што дише да хвали Господа.

Дух је свети светлост и живот и живи извор мисаони; дух мудрости, дух разума; добар, прави, мисаони; он влада, чисти од погрешака. Бог је и обожава, огањ је што од огња исходи. Збори, ради, дели Дарове. Све пророке он овенча, божанствене апостоле и мученике. Необично чувење, необично виђење: огањ се раздѐљује за раздавање дарова.

глас 6.

Слава Оцу и Сину и светому Духу, и сада и увек, и у векове векова. Амин.

Царе небескиа, Утешитељу, Душе истини, који си свуда и све испуњаваш, ризница добара и даваоче живота! Дођи и усели се у нас, и очисти нас од свакога кала, и спаси, добри, душе наше.

У почетку великога славословља свештеник улази у олтар.

ВЕЛИКО СЛАВОСЛОВЉЕ.

Слава теби који нам показа светлост. Слава на висинама Богу и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо те, благосиљамо те, клањамо ти се, слаavimo те славом, благодаримо те, клањамо ти се, свети ради велике славе Господе, царе небески, Боже Оче Сведржитељу, Господе Сине јединородни, Исусе Христe, и свети Душе. Господе Боже, јагње Божје, Сине Оче, који узимаш грех свету, смилуј се на нас; ти који узимаш грехе свету, прими молитву нашу. Који седиш с десне стране Оцу; и смилуј се на нас, јер ти си једин свет, ти си једин Господн, Исус Христос на славу Бога Оца, амин.

Недеља слава пентикостѝн

Хвалиште љго въ кѝмвалѣхъ доброгласныхъ, хвалиште љго въ кѝмвалѣхъ восклицанїа.

Дѣхъ стѣиыи свѣтъи и живѣтъи, и живѣиыи истѣчнннкъ оумный: дѣхъ премѣдрѣстн, дѣхъ разѣума, блгїи, правїи, оумный: ѡбладѣи, ѡчнцїаи прегрѣшѣнїа: блгъ и блгѣтворѣи, ѡгнь ѡ ѡгна прѣнхѣдѣи: глаголѣи, дѣи, раздѣлѣи дарѣвнїа, ѡже прѣрѣцы всѣи, и блжѣстѣннїи аплн сѣ мѣченнкн вѣчнїаша, стѣанноє слышанїе, стѣанноє видѣнїе, ѡгнь раздѣлѣиша въ подѣнїе дарѣвнїи.

Слава, и нынѣ, гласъ 6:

Црѣю небесный, оутѣшнтелю, душе истинны, ѡже вездѣ сиы, и всѣи исполнѣи, сокровнще блгнхъ, и жнзнн подѣтелю, прїидн и велїеи въ ны, и ѡчнстн ны ѡ всѣкѣи скверны, и спасн блже дшшн нашѣ.

Славословїе великое.

Слава въ вышннхъ блгѣ, и на землїи мїрѣ, въ чѣловѣцѣхъ блгѣоблѣнїе. Хвалимъ тѣ, блгѣсловїмъ тѣ, кланѣемъ ти се, славословїмъ тѣ, блгѣдарїмъ тѣ великѣ радн славы твоеѣ. Гдн црѣю нѣннн, блже ѡче вседержнтелю, гдн снѣ ѣдннорѣдннн иисе хрѣте, и стѣиыи душе. Гдн блже, блгнче блжїи, снѣ ѡче, взѣмлѣи грѣхъ мїра, помнїлѣи насѣ: взѣмлѣи грѣхн мїра, прїимн мѣтѣлѣ нашѣ: сѣдѣи ѡдеишю ѡцѣ, помнїлѣи насѣ. Гдн тѣ ѣсн ѣдннн стѣ, тѣ ѣсн ѣдннн гдѣ, иисе хрѣтоєс, во славу блгѣ ѡцѣ, амннн.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Сваки ћу те дан благосиљати, и хвалићу име твоје довека и вавек века.

Удостој, Господе, да се овога дана сачувамо од греха. Благословен си, Господе Боже отаца наших. И за хвалу је и прослављена је име твоје у векове. Амин.

Да буде, Господе, милост твоја на нама, као што се уздасмо у тебе. Благословен си, Господе, научи ме наредбама својим. **Трипут.**

Господе, прибежиште био си нам од колена до колена; ја рекох: Господе, смилуј се на ме, исцели душу моју, јер ти сагреших. Господе, к теби притекох, научи ме творити вољу твоју, јер си ти Бог моје, јер је у тебе извор животу. У твојој светлости видећемо светлост. Рашири милост своју на оне који те знају.

Свети Боже, свети крепки, свети бесмртниј, смилуј се на нас. **Трипут.**

Слава Оцу и Сину и светому Духу И сада и увек, и у векове векова. Амин.

Свети бесмртниј, смилуј се на нас.

Затим веома високим гласом:

Свети Боже, свети крепки, свети бесмртниј, смилуј се на нас.

Затим отпусни тропар празнику, глас 8.

Благословен си, Христе Боже наш, који у рибарима показа мудраце, кад им посла Духа светога, и њима улови васиљену, Човекољупче, слава теби!

Затим ђакон говори сугубу јекенију.

Недеља свѣта пентикостѣи

На всѣахъ дѣнь бл҃гоговѣлю тѣа, и воисхвалѣ ѡма твоѣ во вѣки, и во вѣкѣхъ вѣка.

Сподоби гд҃и во дѣнь сей безъ грѣхѣ сохрани́тиа намѣ. бл҃гословѣнъ єси гд҃и, вѣже Ѡт҃ѣцъ нашихъ, и хвалѣно и прославѣно ѡма твоѣ во вѣки, а́минь.

Бѣди гд҃и, млѣть твоѣ на насъ, ѡкоже ѡповѣхомъ на тѣа. бл҃гословѣнъ єси гд҃и, на́чи ма ѡправди́емъ твоимъ.

Гд҃и, прибежище быль єси намъ во рѣдѣхъ и рѣдѣхъ. ѡзъ рѣхъ: гд҃и, помилѡи ма, ищѣли дѣшѡ моѡ, ѡкво согрѣшихъ тебѣ.

Гд҃и, къ тебѣ прибе́гохъ, на́чи ма творити волю твоѡ, ѡкво ты єси бѣзъ моѡ: ѡкво ѡ тебѣ истѡчникъ живѡтѡ, во свѣтѣ твоѣмъ ѡзрѣмъ свѣтъ. Пробави млѣть твоѡ вѣдѡщимъ тѣа.

Сѣ́ый вѣже, сѣ́ый крѣпкѣи, сѣ́ый безмѣртный, помилѡи насъ.

Слава, и нынѣ:

Сѣ́ый безмѣртный, помилѡи насъ.

Сѣ́ый вѣже, сѣ́ый крѣпкѣи, сѣ́ый безмѣртный, помилѡи насъ.

Ѡподѣтителный тропарь праздника.

Бл҃гословѣнъ єси хр҃тѣ вѣже нашъ, ѡже премѡдры ловцы ѡв- лей, низпославъ ѡмъ дх҃а сѣ́аго, и тѣмни ѡловлей вселѣннѡю, че ловѣколюбче слава тебѣ.

Дѣаконъ, сѣ́авъ на Ѡбѣчномъ мѣстѣ, начинѣтъ сѣце:

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Ђакон: Смилуј се на нас, Боже, по великој милости својој, молимо ти се, услиши и смилуј се.

Народ: Господи, помилуј. **Трипут.**

Ђакон: Још се молимо за владара **по чину нашега по имену** и за сав владарски дом; за моћ, победу, одржање, мир, здравље, спасење његово, и да му Господ Бог наш нарочито да напредак и потпору у свему, и да му покори под ноге свакога непријатеља и противника.

Народ: Господи, помилуј. **Трипут.**

Ђакон: Још се молимо за преосвештенога архијереја нашега **по имену**, и за сву у Христу браћу нашу.

Народ: Господи, помилуј. **Трипут.**

Ђакон: Још се молимо за сву христољубиву војску.

Народ: Господи, помилуј. **Трипут.**

Ђакон: Још се молимо за блажен и вечне у успомени осниваче свете обитељи ове (или: **светога храма овога**), и за све оце и браћу нашу који раније починуше, који овде и свуда у православљу леже.

Народ: Господи, помилуј. **Трипут.**

Недеља свѣа пентикостѣн

Ђаконз: Помѣлѣи наѣз еѣже, по велицѣи милости твоѣи, молимз ти се, оѣслѣши и помѣлѣи.

Лѣкз: Гдѣи помѣлѣи, **трижды.**

Ђаконз: Ѣще молимса ѡ еѣгочетнѣишемз, самодержавнѣишемз, великомз гдѣи нашемз ѡ державѣ, повѣдѣ, пребыванѣи, мирѣ, здравѣи, спасѣнѣи егѡ, и гдѣи егѡ нашемѣи наипѣче поспѣшнѣи и побѣднѣи егѡ во вѣѣхз, и покорнѣи подъ нѡзѣ егѡ великаго врага и супрѣтѣа.

Лѣкз: Гдѣи помѣлѣи, **трижды.**

Ђаконз: Ѣще молимса ѡ еѣишемз правнѣтельствѣишемз егѡ [ѣще подъ мнѣрополѣтомз, приглаголетз: и ѡ мнѣрополѣтѣи нашемз, егѡже Ѣблѣтъ,] и всѣи во хрѣтѣи брѣтѣи нашей.

Лѣкз: Гдѣи помѣлѣи, **трижды.**

Ђаконз: Ѣще молимса ѡ всѣмз ѣхз хрѣтолюбивомз бѡннѣтѣи.

Лѣкз: Гдѣи помѣлѣи, **трижды.**

Ђаконз: Ѣще молимса ѡ еѣженнѣхз и приношѣмѣтнѣхз еоздѣтелехз егѡ хрѣма егѡ [ѣще во Ѣбнѣтели: еѣиѣ Ѣбнѣтели еѣа], и ѡ вѣѣхз преждѣпочнѣишнѣхз Ѣтѣѣхз и брѣтѣахз, зѣѣ лежѣишнѣхз и повѣдѣи, православнѣхз.

Лѣкз: Гдѣи помѣлѣи, **трижды.**

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Ђакон: Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење, посету, опроштење и отпуштење греха слуга Божјих, браће свете обитељи ове (или: **светога храма овога**).

Народ: Господи, помилуј. **Трипут.**

Ђакон: Још се молимо за оне који доносе плодове и чине добро у овом светом и свечасном храму, за оне који се труде, који поју, и за народ који овде стоји и очекује од тебе велику и богату милост.

Народ: Господи, помилуј. **Трипут.**

Свештеник оглас:

Јер милостив и човеољубац Бог јеси, и теби славу шаљемо, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова.

Народ: Амин.

После тога ђакон:

Ђакон: Допунимо своју јутарњу молитву Господу.

Народ: Господи, помилуј.

Ђакон: Одбрани, спаси, смилуј се и сачувај нас, Боже, својом благодаћу.

Народ: Господи, помилуј.

Недеља свјата пентикостѣн

Ђакон: Ђце мѡлнмѡ ѡ мѡтн, жнѣзнн, мнрѣ, здравѣн, епѣ нн, порѣценнн, процѣннн н ѡстѡвлѣннн грѣхѡвѡ рѡ. бѡвѡ бѣжнхѡ, брѡтѣн стѡгѡ храмѡ еегѡ [ѡце ко ѡбн. телн: стѡга ѡбнтелн еѡ].

Лнкс: Гѡн помнлѡн, трнждѡ.

Ђакон: Ђце мѡлнмѡ ѡ плодѡногѡщнхѡ н доврѡдѣющнхѡ ко сѣмѡ н всечечнѣмѡ храмѣ еѡмѡ, трѡждѡющнхѡ, понѡщнхѡ н прѡдстѡѡщнхѡ лѡдѡхѡ, ѡжндѡющнхѡ ѡ тебе велнклѡ н богѡчѡмѡ мѡтн.

Лнкс: Гѡн помнлѡн, трнждѡ.

Возгласѣннѣ:

Гѡкѡ млѡстнвѡ н члѡвѣколѡубѡвѡ еѡ ѡн, н тебе сѡвѡдѡ возгласѡмѡ, ѡцѡ, н еѡ, н сѡмѡ дѡ, нынѣ н прннѡ, н ко вѣкн вѣкѡвѡ.

Лнкс: Аминѡ.

Тѡже дѡконѡ

Ђакон: Ннпѡлнмѡ оѡтреннѡу мѡтѡвѡ нѡшѡ гѡвн.

Лнкс: Гѡн, помнлѡн.

Ђакон: Зѡстѡпн, епн, помнлѡн н сохрѡнн нѡсѡ, бѣже, тѡбѡѡ блѡгѡдѡчѡ.

Лнкс: Гѡн, помнлѡн.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Ђакон: Да цео овај дан буде савршен, свет, миран и безгрешан, у Господа просимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Анђела мирна, верна наставника, хранитеља душа и тела наших, у Господа просимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Опроштење и отпуштење греха и погрешака наших, у Господа просимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Што је добро и корисно душама нашим, и мира свету, у Господа просимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Да преостало време живота својега свршимо у миру и покајању, у Господа просимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Да хришћански крај живота нашега буде без бола, без срамоте, миран, и да добро одговоримо на страшном судишћу Христову, просимо.

Народ: Подај, Господе.

Недеља свјатих педесетнице

Ђіаконз: Днѣ вєрегѡ совершенна, свѣла, мїрна н безгрѣшна, оу гдѣ прѡбїмз.

Дїнкз: Подїй, гдї.

Ђіаконз: Дїггѣла мїрна, вѣрна настївнїка, хранїтѣла дшїз н тѣлїєз нїшнїхз, оу гдѣ прѡбїмз.

Дїнкз: Подїй, гдї.

Ђіаконз: Прѡцїєнїа н ѡстївлєнїа грѣхѡвз н прегрѣшенїї нїшнїхз оу гдѣ прѡбїмз.

Дїнкз: Подїй, гдї.

Ђіаконз: Дѡбєрїхз н полєзнїхз дшїамз нїшїмз н мїра мїровн оу гдѣ прѡбїмз.

Дїнкз: Подїй, гдї.

Ђіаконз: Прѡчїєє вєрїма жївѡтї нїшїєгѡ вх мїрѣ н покїдїнїи икончїтїи, оу гдѣ прѡбїмз.

Дїнкз: Подїй, гдї.

Ђіаконз: Хрїтїанскїа кончїны жївѡтї нїшїєгѡ, безболѣзнєны, непѡстїдїны, мїрны, н дѡбєрагѡ ѡвѣтїа на стїрїшнїємз сдїїцїи хрїтѡвѣ, прѡбїмз.

Дїнкз: Подїй, гдї.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Ђакон: Сетимо сев пресвете, пречисте, преблагословене, славне госпође наше Богородице и увек девојке Марије са свима светима, те сами себе и једни друге, и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Подај, Господе.

Оглас:

Јер си ти Бог милости и сажаљења и човекољубља, и теби славу шаљемо, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник:

Мир свима.

Народ: И духу твојему.

Ђакон: Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Теби, Господе.

А свештеник се моли тајно:

Господе свети, који на висинама живиш и погледаш што је ниско, и оком својим које све види мотриш сву твар! Теби сагнусмо врат душе и тела, и теби се молимо, свече над свецима. Пружи своју невидљиву руку из светога боравишта својега и благослови све нас. Ако што згрешисмо хотимице и нехотице, ти си добар и човекољубац Бог, те опрости и даруј нам добра своја овога и онога света.

Недеља свѣта пентикостѣн

Ђакон: Прерѣшю, прерѣтшю, пребл҃гословѣнншю, славношю вл҃чшю нашшю вцшю и пренодѣшю мршю, со вѣмн ст҃ымн поманшвшѣ, самн себѣ, и дрзгз дрзгл, и вѣсѣ животшю нашшю хр҃тшю бгшю предадншю.

Лик: Тебѣ, гдн.

Возглашѣтшю сщ҃енник:

Иакв бгшю млчн и щедротшю и чл҃вколюбѣа сш҃н, и тебѣ славу возсылаемз, оцшю и сншю и ст҃омшю дшю, нынѣ и прѣсншю и во вѣкн вѣкшю.

Лик: Яминь.

Сщ҃енник:

Мирз вѣмз.

Лодіе: И дшю твою.

Ђакон: Главы наша гдншю приклонимз.

Лик: Тебѣ, гдн.

И сщ҃енник глаголетшю млчшю сш҃н таиншю:

Гдн ст҃ый, вѣ вышнншю живый и на смнрѣнншю призрѣай, и вевнѣдшнмз окомз твоимз призрѣай на всю тварь: тебѣ приклонншюмз вшю сѣрдца и чл҃ека, и молнмз тебѣ: протрн ршю твою невидншю ѿ ст҃агз жннцѣа твоего и бл҃гословн вѣа ны: и аще что згрѣшншюмз, волю илн неволю, якв блгшю и чл҃вколюбѣец бгшю протн, даршю намз мирна и премнрна блгшю твою.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Затим оглас:

Јер је твоје да милујеш и спасаваш нас, Христe Боже наш, и теби славу шаљемо, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Мудрост!

Народ: Благослови!

Свештеник:

Онај који јест благословен је, Христос, Бог наш, свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

И појемо:

Утврди, Боже, владара по чину нашега **по имену**, свету православну веру, православне хришћане, увек векова.

Потом свештеник:

Пресвета Богородице, спаси нас.

Народ: Часнија си од херувима и неизмерно славнија од серафима; без покварења Бога Реч си родила. Ти си Богородица, тебе величамо.

Свештеник:

Слава теби, Христe Боже, надање наше, слава теби!

Народ: Слава Оцу и Сину и светому Духу, и сада и увек, и у векове векова. Амин.

Недеља свјата пентикостѣн

Возглашаваетъ:

Твоѣ бо ѣстъ, ѣже мѣловати и спѣати ны, бже нашъ, и тебе слава возымаемъ, оцѣ и си и сѣомѣ дхѣ, нынѣ и приенѡ и во вѣки вѣкѡвѣ.

Дѣнокъ: Ѳминь.

Дѣнокъ: Премѡдрость.

Дѣнокъ: Бѣгословѣ.

Сѣенникъ:

Сѣи бѣгословѣнъ хрѣтоу бгѣ нашъ, всегда, нынѣ и приенѡ и во вѣки вѣкѡвѣ.

Дѣнокъ: Ѳминь.

Оутверди, бже, сѣю православноу вѣрѣ, православныхъ хрѣтианъ, во вѣки вѣка.

Сѣенникъ:

Пресѣла бже, спѣи насъ.

Дѣнокъ: Чтѣишю херувѣмъ, и славношю безъ сравненѣа серафѣмъ, безъ иотлѣнѣа бга слова рѡждшю, ещю бже тѣ величаемъ.

Сѣенникъ:

Слава тебе, хрѣте бже, оупованѣе наше, слава тебе.

Дѣнокъ: Слава, и нынѣ: Гдѣ, помѣди, **трижды.** Бѣгословѣ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕТНИЦЕ

Господи, помилуј. **Трипут.**
Благослови!

Свештеник чини отпуст:

Христос, истинити Бог наш, који у виду огњених језика с неба посла пресветога Духа на свете своје ученике и апостоле, молитвама пречисте своје матере; светих славних и сваке хвале достојних апостола, **светога чији је храм**, светих праведних богоотаца Јоакима и Ане, и свију светих, да помилује и спасе нас, јер је добар и човекољубац.

Затим многолетије:

Спаси, Христе Боже, и помилуј владара **по чину нашега по имену**; преосвештенога архијереја нашега **по имену**; ктиторе и приложнике свете обитељи ове (**или: светога храма овога**), и све православне хришћане, и сачувај их на много лета.

Затим чинимо излазак у притвор појући стихиру самогласну празнику, коју хоће еклисијарх. И излази свештеник и ђакон с кадионицом, а напред иде светњак. Док сви поју и скупљају се у близини иконе за целиваље, ђакон кади прво икону, затим унаоколо, почевши од настојатеља, а свештеник стане са стране икони, И долази игуман к аналоју и чини два поклона, целива свету икону, и после целиваља један поклон. Не чини поклоне до земље, него мале: сагне главу док руком не дохвати до земље, Јер недељом и у Господње празнике, и кроз сву Педесетницу колена се не савијају. Затим узме нарочити стручац и помаже себе на челу у виду крста светим уљем од кандила. И браћа исто тако целивају празничну икону, а игуман маже светим уљем свештеника и осталу браћу. Када се сви помажу, оглас:

Недеља свѣта пѣтницѣстѣн

Сѣѣнникъ:

Иже въ видѣ Огненныхъ ѡзвѣкъ, съ нѣсѣ низпоелѣбный пресѣтаго дѣа на стѣла евоѡ оученикѣн ѣ апѣлы, хрѣтѡсѣз ѣстинный бѣъ нашъ, млѣтвами прѣчѣтыа евоѡ мѣре, стѣыхъ слабныхъ ѣ всехѣлаьныхъ апѣла, ѣ всѣхъ стѣыхъ, помѣлѣетъ ѣ спѣетъ насъ, ѣакѡ блѣгѣн ѣ чѣлѣколюбѣецъ.

Дѣкъ: ѣмѣнь.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Услиши нас, Боже, спаситељу наш, надање свих крајева земаљских и оних на мору далеког, и милостив, милостив буди, Господару, због греха наших, и смилуј се на нас.

Јер милостив и човекољубац Бог јеси, и теби славу шаљемо, Оцу и Сину и светому Духу, сада и увек, и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твојему.

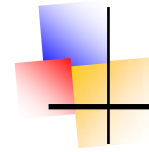
Ђакон: Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Теби, Господе.

Ђакон држи ораp по обичају,

а свештеник спутивши фелон говори ову молитву:

Господару, много милостиви Господе Исусе Христе, Боже наш, молитвама свепречисте госпође наше Богородице и увек девојке Марије; силом часнога и животворнога крста: заступништвом часних небеских сила бестелесних; часнога, славнога пророка, Претече и крститеља Јована; светих славних и сваке хвале достојних апостола; светих славних и дивних победника мученика; преподобних и богоносних отаца наших; међу светима отаца наших и васиљенских великих учитеља и светитеља: Василија Великога, Григорија Богослова и Јована Златоуста; међу светима оца нашега Николаја, архиепископа Мираликијских, чудотворца; светих, апостолима равних, Методија и Ћирила, учитеља

Недеља св. Пентикостин

словенских; светих српских просветитеља и учитеља: Симеона Мироточивога, светитеља Саве, Арсенија и Максима; светих и праведних богаотаца Јоакима и Ане, и **светога којегa је обитељ или храм**, и свију твојих светих; учини молитву нашу да буде радо примљена; даруј нам отпуштење сагрешења наших; заклони нас заклоном крила својих; одагнај од нас свакога непријатеља и противника; умири живот наш, Господе, смилуј се на нас и на свет свој, и спаси душе наше, јер си добар и човекољубац.

Народ: Амин.

После помазања светим уљем појемо први час.

ЧАС ПРВИ

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем. **(3 пута. 3 поклона.):**

(Псалм 5)

Речи моје чуј, Господе, разуми вапај мој. Пази на глас мољења мога, Царе мој и Боже мој. Јер ћу се Теби помолити, Господе. Ујутру ћеш услишити глас мој, ујутру ћу стати преда Те, и видећеш ме. Јер Ти ниси Бог Који хоће безакоње. Неће се код Тебе наћи лукави, нити ће се одржати безаконици пред очима Твојим; грло им је гроб отворен, језицима својим дволичаху. Судим им, Боже, да одступе од замисли својих; по мноштву безбожности њихове одбаци их, јер Те озлоједише, Господе. И да се веселе сви који се уздају у Тебе; до века ће се клицати, и уселићеш се у њих. И хвалиће се Тобом сви који љубе Име Твоје. Јер ћеш Ти благословити праведника, Господе; благовољењем као оружјем венчао си нас.

(Псалм 89)

Господе, био си нам уточиште из нараштаја у нараштај. Пре него што горе постадоше, и саздана би земља и васељена, и од века и до века Ти јеси. Не скрени човека у понижење. И рекао си: Обратите се, синови људски. Јер је хиљаду година пред очима

Часъ пѣрвыи.

Прѣидѣте, поклонѣмса црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмса и припадѣмз хрѣту, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмса и припадѣмз самому хрѣту, црѣви и бгѣ нашемѣ. **трижды. И поклоны три.**

Глаголы* мо. вѣдѣши гдѣ, разумѣи звѣніе моѣ. Вонми гласѣ молѣніа моегѣ, црѣю моѣ и бже моѣ, ѣкѣ кѣ тебеѣ помолѣса гдѣ. Зѣтра оубѣдѣши гласѣ моѣ, зѣтра предѣтѣи ти, и оубрѣши мѣ. Ёкѣ бгѣ не хотѣи беззакѣніа, ты ѣси: не приелѣтѣ кѣ тебеѣ лѣкѣвѣдѣи, ниже прѣвѣдѣтѣ беззакѣннѣцы предѣ очѣма твоѣма. Возненавѣдѣлѣ ѣси всѣ дѣлающѣа беззакѣніе, погвѣнѣши всѣ глаголющѣа лжѣ: мѣжа кровѣи и льѣтѣи гнѣшѣтѣ гдѣ. Ѧзѣ же множеетѣвомз мѣти твоѣа, вѣдѣши всѣ дѣла твоѣа, поклонѣса ко храмѣу бѣгѣ твоѣму всѣ стѣрѣѣ твоѣмз. Гдѣ, настѣви мѣ правдою твоѣю, вѣрѣ моѣ рѣчи исправѣи предѣ тобою пѣть моѣ. Ёкѣ неѣтъ во оубѣдѣхѣ ѣхѣ истѣины, ердѣце ѣхѣ зѣтно, грѣбѣ ѡвѣрѣтѣ гортѣни ѣхѣ, лѣзѣи своѣми льѣцѣмѣ. Сѣдѣи ѣмз бже, да ѡпадѣтѣ ѡ мѣслѣи своѣхѣ: по множеетѣвѣ нечѣстѣа ѣхѣ и зрѣни ѣ, ѣкѣ прѣвѣгортѣиша тѣа, гдѣ. И да возвѣелѣтѣ всѣ оубѣдѣющѣи на тѣа, во вѣкѣ возрѣдѣтѣ, и вселѣнѣса всѣ ниѣхѣ: и похѣлѣтѣ ѡ тебеѣ люѣбѣи ѣма твоѣ. Ёкѣ ты бѣгословѣши правѣдника гдѣ, ѣкѣ оубѣдѣмз бѣгѣволенѣа вѣнѣлѣзѣ ѣси насѣ.

*Пс. ѣ

Гдѣ,* прѣвѣжнѣце бѣлѣзѣ ѣси насѣ всѣ рѣдѣ и рѣдѣ. Прѣжде дѣже горѣмз не бѣти, и создѣтѣса землѣ и вселѣннѣи, и ѡ вѣка и до вѣка ты ѣси. Не ѡвратѣи чѣловѣка во смѣрѣніе, и рѣклѣз ѣси: ѡвратѣтѣса сынове чѣловѣчѣстѣи. Ёкѣ тыѣсаца лѣтѣ предѣ очѣма твоѣма гдѣ, ѣкѣ дѣнь

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕТНИЦЕ

Твојим, Господе, као дан јучерашњи, који прође, и (као) ноћна стража. Ништавне ће бити године њихове, ујутру ће као трава проћи; ујутру ће процветати и проћи, увече ће отпасти, стврднути се и осушити. Јер ишчезосмо од гњева Твога, и јарошћу Твојом смутисмо се. Поставио си безакоња наша пред Собом; век наш на светлост Лица Свога. Јер сви дани наши ишчезоше, и од гњева Твога ишчезосмо; године су наше као пау-чина. Дани година наших (достигу) собом седамдесет година, а ако је у снази, осамдесет година, и већина је њих мука и бол. Јер дође унижење на нас, и бићемо покарани. Ко познаје моћ гнева Твога, и од страха Твога Твоју да измери љутњу? Десницу Твоју тако покажи ми, и васпитане срцем у му-дрости. Обрати се, Господе, докле ћеш? И умољен буди за слуге Твоје. Испунисмо се ујутру милости Твоје, Господе, и обрадова-смо се, и узвеселисмо се, у све дане наше; узвеселисмо се за дане у које си нас унизио, за године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упути синове њихове. И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку наших исправи на нас, и дело руку наших исправи.

(Псалам 100)

Омилости и суду певаћу Ти, Господе; певаћу и разумећу на путу непорочном; када ћеш доћи к мени? Прохођах у незлобивости срца мога, посред дома мога. Не истакох пред очима својим ствар безакону, чинитеље престапа омрзох. Не приону ми срце покварено, лукавога који се уклања од мене не познах. Онога који тајно клевета бли-жњег својега, тога изгоних; с гордим оком и неситим срцем, са њима не једох. Очи су моје на вернима земље, да их посадим зајед-но са мном; који ходи путем непорочним, тај ми служаше. Не живљаше усред дома мога који чини охолост; који говори неправду, тај не беше прав пред очима мојим. Ујутро тукох

Недеља свѣла пентикѣртѣн

вчерашній, њже мимоиде, и стража ноцинал. Оуничженѣа њхз лѣта еддѣтз: оутру ѡкѡ травѣ мимоидетз. Оутру процвѣтетз и прѣдетз, на вѣчерз ѡпадѣтз, ѡжетѣетз и ѡзхнетз. ѡкѡ ѡчезѡхмз гнѣвомз твоимз, и ѡроствѣ твоѣю смѣтѣхомсѣ. Положилз єи ѡеззакѡнѣа нша прѣдъ тобою: вѣкз нашз вѣ провѣщѣнѣи лциѣ твоегѡ. ѡкѡ вѣн днѣ нашн ѡсѣдѣша, и гнѣвомз твоимз ѡчезѡхмз. Лѣта нша ѡкѡ пѣчѣна побѣхѣшѣ: днѣ лѣтз нашнхз, вѣ нѣже єдмьдѣтз лѣтз, ѡце же вѣ силхз, ѡмьдѣтз лѣтз, и множає ѡхз трдзѣ и болѣзнь: ѡкѡ прѣиде кротѡстѣ на нѣ, и накѣжемсѣ. Ктѡ вѣствѣ держѣлѣ гнѣва твоегѡ, и ѡ стрѣха твоегѡ ѡроствѣ твоѡ ѡчестѣ; дѣнѣцѣ твоѡ тѣкѡ скажѣ ми, и ѡковнннѣ єрдцѣмз вѣ мѣротѣн. ѡвратѣсѣ гѣн, доколѣ; и оумолѣнз єднѣ на рѣбѣ твоѡ. ѡполнѣхомсѣ здѣтра мѣтѣ твоѡ гѣн, и возрѣдовахомсѣ, и возвѣелѣхомсѣ. Во вѣ днѣ нашѣ возвѣелѣхомсѣ, за днѣ вѣ нѣже смѣрилз нѣ єи, лѣта вѣ нѣже вѣдѣхомсѣ єлѣ. ѡ прѣзри на рѣбѣ твоѡ, и на дѣлѣ твоѡ, и нартѣвнє сыны ѡхз. ѡ єднѣ свѣтлѡстѣ гѣлѣ єѣа нашегѡ на насз, и дѣлѣ рѣкз нашнхз ѡсправнѣ на насз, и дѣлѣ рѣкз нашнхз ѡсправнѣ.

Мѣтѣ * и єдз вѡспѡдѣ тѣбѣ, гѣн: Поѡ и рѣзѡмѣю вѣ пѣтѣн непорѡчнѣ, когдѣ прѣидѣши ко мнѣ; прѣхождѣхз вѣ незлѡбѣи єрдца моегѡ, посрѣдѣ дѡмѣ моегѡ. Не прѣдлагѣхз прѣдъ ѡчнѣма моимѣ вѣщѣ законпрѣствѣннѣю, тѡрѡщѣмѣ прѣствѣплѣнѣе вознѣнѣдѣхз. Не прильпѣ мнѣ єрдце стрѡптѣнѡ, оуклонѡщѣгѡ ѡ менѣ ѡкѣвѣгѡ не познѣхз: ѡклевѣтѣщѣгѡ тѣи ѡскрѣннагѡ євогѡ, єгѡ ѡзгонѣхз: гѡрдѣмз ѡкомз и нѣбытѣмз єрдцѣмз, єз єнмз не ѡдѣхз. Ѣчи моѣ на вѣрнѣмѣ землѣ, погѣлѣтѣ ѣ єо мною: хѡдѣи по пѣтѣн непорѡчнѣ, єєи мнѣ єлѣжѣше. Не жнѣлѣше посрѣдѣ дѡмѣ моегѡ тѡрѡщѣнѣ гѡрдѣннѣ: глѡбѡлѣнѣ непѣрѣєднѣа, не ѡсправлѣше прѣдъ ѡчнѣма моимѣ. Во оутрѣа ѡзѣнѣхз

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

све грешнике земље, да истребим из града Господњег све који чине безаконје.

Слава, И сада:

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)**

Слава и Оцу и Сину и Светоме Духу,

Тропар празнику, Глас 8.

Благословен си, Христе, Боже наш, који у рибарима показа мудраце, кад им посла Духа светог и њима улови васиљену. Човекољупче, слава теби!

И сада и увек и у векове векова. Амин:

Како да Те назовемо, о Благодата? Небом, јер си родила Сунце Правде. Рајем, јер си произрасла Цвет Нетрулежни. Дјевом, јер си остала неповређена. Чистом Мајком, јер си у светом наручју Твојем имала Сина - Бога свих. Њега моли да спасе душе наше.

Стопе моје управи по речи Твојој, и да не овлада мноме никакво безаконје.

Избави ме од клевете људске, и чувају заповести Твоје.

Лицем Твојим обасјај слугу Твога, и научи ме законима Твојим.

Да се испуне уста моја хвале Твоје, Господе, да певам славу Твоју, сав дан великолепност Твоју.

Недеља свјатих Пентикостин

всѣхъ грѣшныѣхъ землѣи, ѣже потребѣнѣи ѿ града гдѣна всѣхъ дѣлающыѣхъ беззаконїе.

Слава, и нынѣ:

Ѳлнлѣѣа, Ѳлнлѣѣа, Ѳлнлѣѣа, слава тебе ѣже. **Трижды.**

Слава Ѡцѣ, и сѣ, и стѣмъ дхѣ,

Тропарь

Блгословенъ єси хрѣте ѣже насъ, ѣже премудры ловцы ѡблєи, низпославъ намъ дха слога, и тѣмни ѡблєи вселєннѣю, челоуѣколюбче слава тебе.

И нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, ѡминь.

Что тѣ наречємъ, ѡ блгодѣтнаѣ; нѣо, ѣкѡ возстѣла єси слнце правды: рѣи, ѣкѡ прозѡбла єси цвѣты нетлѣннѣа: дѣвѣ, ѣкѡ пребывѣла єси нетлѣнна: чїстѣю мрь, ѣкѡ нмѣла єси на слыхъ твоихъ ѡбѣтѣхъ єна, вѣхъ бга. того моли спсѣна дѣшамъ нашимъ.

Стѣпы мо. направѣн по словєи твоємъ: и да не ѡбладѣтѣ мноу вѣакоє беззаконїе.

И забави мѣ ѿ клеветѣ челоуѣчєскѣа, и сохрани зѣпѡвѣдн твоѣ.

Лнцє твоє просвѣтѣ на раба твоего, и на дѣи мѣ ѡправданїємъ твоимъ.

Да испѡлачѣа ѡртѣ мо. хвалєнїа твоєгѡ гдѣ, ѣкѡ да воиспоѣ славу твоѣ, вѣсь дєнь великолѣпїе твоє.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**
Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше;
Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи
наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође
царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб
наш засушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и
ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но
избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Синам и светог Духа, и
сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Кондак празнику, глас 8.

Када Вишњи сиђе и помете језике, растављаше народе. Када
раздаде огњене језике, све људе позва да се уједине. Тако сложено
славимо свесветога Духа.

Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Христе Боже, Кога се у свако време и на сваки час на небу и земљи
поклањају и Кога славе, Дуготрпеливи, Многомилостиви,
Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које

Недеља слава петникоути

С҃тѣи ѿ бѣже, с҃тѣи крѣпкѣи, с҃тѣи безсмѣртнѣи, помилѣи нас.
(Трижды.)

Слава о҃цѣ, и с҃ну, и с҃тому дх҃у, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки
вѣкѣвъ, ѿмѣнь.

Превѣла трѣце, помилѣи нас: г҃ди, ѡчисти грѣхѣи насѣа: вѣко, прорѣти
беззакѣнѣи насѣа: с҃иѣи, порѣчи и исцѣли немоуци насѣа, ѿмене
твоегѣ радѣи.

Г҃ди помилѣи, **(Трижды.)**

О҃че насѣа, ѿже с҃и на нѣбѣхѣ, да свѣтитѣа ѿма твоѣ, да прѣидетѣ
цр҃кѣи твоѣ, да вѣдетѣ вола твоѣ, ѿкѣ на нѣбѣи и на землѣи. хр҃ѣв
насѣа насѣици дѣждѣ намѣи днѣи, и ѡртѣви намѣи долги насѣа,
ѿкоже и мы ѡртѣвлѣемѣи должникоумѣи насѣимѣи: и не введѣи насѣа во
искушење, но избавѣи насѣа ѿ лѣкавагѣи.

Сѣѣнник:

ѿкѣ твоѣ с҃рѣ цр҃кѣи, и с҃ла, и слава, о҃цѣ, и с҃ну, и с҃тому дх҃у,
нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Лѣк: ѿмѣнь.

Кондак:

ѿгда снѣшедѣ ѿзыки слѣа, раздѣлѣаше ѿзыки вѣшнѣи: с҃гда же
ѿгнѣннѣа ѿзыки раздѣлѣаше, вѣ соединѣнѣи вѣа прѣзвѣа, и соглѣсно
славиши вѣсѣтѣа дх҃а.

Г҃ди помилѣи, ѿ.

ѿже на вѣское времѣа, и на вѣскѣи чѣсѣа, на нѣбѣи и на землѣи
поклѣемѣи и славиши, хр҃ѣи вѣже, долготѣрпѣливе, многомѣтнѣе,

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник возглас:

Боже, пожали нас, благослови нас, просветли нас лицем својим и смилуј се на нас.

Народ: Амин

И ову Молитву:

Христе, Светлости Истинита, Ти просвећујеш и освећујеш свакога човека који долази на свет; нека нас озари светлост Лица Твога, да у њој угледамо Светлост Неприступну; и упути стопе наше на творење заповести Твојих, молитвама Пречисте Твоје Матере и свих Светих Твојих. Амин.

Недеља свјатих Пентикостѣн

многоблагоутробне, њже праведныа любави, и грѣшныа милостави, њже вс. зовыи ко спсѣнію ѡбщцнїа радн бждѡцихъ блгъ. самъ гдн, прїимнї и наша въ часъ сїи млтвы, и исправи жнвѡтѡхъ нашихъ кз заповѣдемъ твоимъ: дшвы наша ѡсвѡтї, тѣлесѡ ѡчїстї, помышлѣнїа исправи, мыслн ѡчїстї, и ѡзбави насъ ѡ всѡкѡа скорбн, ѡвѡхъ и болѣзней: ѡградн насъ свѣмн твоимн агглы, да ѡполчѣнемъ ѡхъ соблюдемн и начтавлѡемн, достїгнемъ въ соединѣнїе вѣры, и въ радѡмъ непрїстѡпныа твоєѡ славы: ѡкѡ блгословѣнъ сїи во вѣкн вѣкѡвъ, ѡмїнь.

Гдн помїлѡнї, **трижды.**

Слава ѡцѡ, и сїнѡ, и стѡмѡ дхѡ, и нынѣ и прїсно, и во вѣкн вѣкѡвъ, ѡмїнь.

Чтѣнїешю херѡбъ мз, и славиѣншю безъ сравнѣнїа серафмъ, безъ истрѣбнїа бга слѡва рѡждшю, ѡцѡю ѡцѡ тѡа величѡемъ.

Именемъ гднмъ блгословн, ѡтче.

Свѣеннкъ возглас:

Бже, оцѣдрн ны и блгословн ны, просвѣтн лицѣ твоє на ны и помїлѡн ны:

И начтаѡщю млтвѡ:

Хрѣте свѣте истинный, просвѣщѡмї и ѡсвѡщѡмї всѡкаго челоѡвѣка градѡцаго въ мїрѡ, да знаменѡтѡа на насъ свѣтѡхъ лицѡ твоєѡ, да въ немъ ѡзрїмъ свѣтѡхъ непрїстѡпный: и исправи стѡпнѡ наша кз дѣланїю заповѣдей твоихъ, млтвамн прѣчтѡмъ твоєѡ мре, и всѣхъ твоихъ стѡхъ, ѡмїнь.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Народ: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Благослови.

Свештеник

Христос, истинити Бог наш, који у виду огњених језика с неба посла пресветога Духа на свете своје ученике и апостоле, молитвама пречисте своје матере, преподобних и богоносних отаца наших и свију светих, да помилује и спасе нас, јер је добар и човекољубац.

Народ : Амин.

Недеља слава петикосети

Слава оцѣ, и сѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминѣ.

Гдѣ помилѣи, **трижды.**

Благослови.

И вывѣтъ ѿпѣтъ.

Конецъ прѣваго члѣ.

ЧАС ТРЕЋИ

Пошто свештеник благослови, говоримо: Амин.

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешитељу, Душе Истине, Који си свуда и све испуњаваш, Ризнице добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благ, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш засушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо ду-жницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Синам и светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Тада: Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часъ третїи.

По ѣже блгословїти цїенникъ, глаголемъ: ѿмїнь.

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црѣю нѣный, оутѣшнтелю, дшѣ истинны, ѿже вездѣ съи, и всѣ исполнѣай, сокровнице блгнхъ и жїзни подателю, прїиди и вєлїса вь ны, и ѡчїстї ны ѿ всѣкѣа скверны, и спїи блже, дшшы нашѣ.

Стѣи бже, стѣи крѣпкїи, стѣи вєзмѣртный, помїлѣи насъ. **трїжды.**

Слава оцѣ и сїи и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѣвъ, ѿмїнь.

Прєстѣла трїце, помїлѣи насъ: гдї, ѡчїстї грѣхї нашѣ: влїко, прорѣи вєззакѣнїѣ нашѣ: стѣи, посѣтї и исцѣлї нємѣщїи нашѣ, ѿмене твоєгѣ радї.

Гдї помїлѣи, **трїжды.**

Слава оцѣ и сїи и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѣвъ, ѿмїнь.

Оче нашъ, ѿже єси на нѣсѣхъ, да свѣтїтѣѣ ѿма твоє, да прїидетъ црѣтѣе твоє, да вѣдетъ вола твоє, ѿкѣ на нѣи и на землї. хлѣбъ нашъ насѣщный дѣждь намъ днєсь, и ѡстѣви намъ долги нашѣ, ѿкоже и мы ѡставлѣемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѣкабавѣ.

Сцїенникъ:

ѿкѣ твоє єсть црѣтво, и сїла, и слава, оцѣ, и сїа, и слгѣ дхѣ, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

И мы: ѿмїнь. **Тѣже, Гдї помїлѣи, єи.**

Слава оцѣ и сїи и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѣвъ, ѿмїнь.

Ходите, поклонимо се, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем. **(3 поклона.)**

(Псалам 16)

Услиши, Господе, правду моју; пази на мољење моје, услиши молитву моју, није са усана лажливих. Од Лица Твога суд ће мој изићи, очи моје нека виде правичност. Испитао си срце моје, посетио си (ме) ноћу; искушао си ме у огњу, и не нађе се у мени неправде. Да не говоре уста моја дела људска; ради речи уста Твојих ја сачувах путеве тешке. Утврди стопе моје на стазама Твојим, да се не колебају кораца моји. Ја завапих, да би ме услишио, Боже; приклони к мени ухо Твоје и услиши речи моје. Чудесно покажи милости Твоје, Ти Који спасаваш оне што се уздају у Тебе, од оних што се противе десници Твојој. Сачувај ме, Господе, као зеницу ока; покровом крила Твојих покрићеш ме, од лица безбожних који ме угњетавају. непријатељи моји душу моју опколише, очи своје устремише да (ме) оборе на земљу. Спопадоше ме као лав готов на лов, и као лавић који борави у потаји. Устани, Господе, предухитри их, и обори их; избави душу моју од безбожника, мачем Твојим од непријатеља руке Твоје. Господе, од малобројних на земљи подели их у животу њиховом. И скривених Твојих (претњи) испуни се утроба њихова; наситише се синови, и оставише остатке младенцима својим. А ја ћу се у правди јавити Лицу Твоме, наситићу се када се јави слава Твоја.

Прѣидѣте, поклонѣмѣ црѣвнѣ нашѣмѣ бгѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмѣ њ припадѣмѣ хрѣтѣ, црѣвнѣ нашѣмѣ бгѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмѣ њ припадѣмѣ самоу хрѣтѣ, црѣвнѣ њ бгѣ нашѣмѣ.

Услѣбѣши гдѣн, прѣвѣдѣ моѣ, вонѣнѣ молѣнѣю моѣмѣ, вѣдѣши мѣтѣвѣ моѣ не во оуѣтнѣхѣх љѣстѣвѣхѣх. ѿ лицѣ твоегѣо сѣдѣлѣ моѣ ѡзѣдѣтѣ, ѡчи моѣ да вѣдѣтѣ правѣтѣ. ѡскѣнѣлѣ ѣсѣ сѣрдѣце моѣ, поѣтѣнѣлѣ ѣсѣ нѣщѣю, ѡскѣнѣлѣ мѣ ѣсѣ, ѡ не ѡбѣрѣтѣсѣ во мнѣ неправѣ. ѣкѣ да не возглаголютѣ оуѣтѣ моѣ дѣлѣ чѣловѣчѣскѣхѣх, за словѣсѣ оуѣтѣнѣхѣх твоеѣхѣх, ѣзѣ сохрѣнѣхѣх пѣтѣнѣ жѣстѣокнѣ. говорѣши стѣпѣнѣ моѣ во стѣзѣхѣх твоеѣхѣх, да не подвижѣтѣ стѣпѣнѣ моѣ. ѣзѣ воззѣвѣхѣх, ѣкѣ оуслѣбѣшѣ мѣ ѣсѣ бже, приклонѣ оухо твое ѡ мнѣ, ѡ оуслѣбѣши глаголю моѣ. оудѣнѣ мѣтѣнѣ твоеѣ, спѣсѣнѣ оупѣвѣющѣмѣ на тѣ ѿ прѣтѣвѣщѣнѣхѣх дѣсѣнѣцѣ твоеѣ. сохрѣнѣ мѣ гдѣн, ѣкѣ зѣнѣнѣцѣ ѡка: вѣ крѣвѣ крѣнѣ твоеѣю покрѣеши мѣ, ѿ лицѣ нечѣстѣвѣхѣх ѡстѣрѣстѣнѣхѣх мѣ. вѣрѣнѣ моѣ дѣшѣ моѣ ѡдѣрѣжѣша, тѣкѣ своѣнѣ зѣтѣворѣша: оуѣтѣ ѡхѣх глаголюша горѣнѣю. ѡзгонѣщѣнѣ мѣ нѣнѣтѣ ѡбѣдѣоша мѣ, ѡчи своѣнѣ возложѣша оуклѣнѣтѣнѣ на зѣмлю. ѡбѣлѣша мѣ ѣкѣ лѣвѣ гѣтѣвѣзѣ на лѣвѣ, ѡ ѣкѣ кѣмѣнѣхѣ ѡбѣтѣлѣнѣ вѣ тѣнѣхѣх. вѣскрѣнѣ гдѣн, прѣдѣварѣнѣ ѣ, ѡ запѣнѣнѣ ѡмѣ: ѡзѣбѣнѣ дѣшѣ моѣ ѿ нечѣстѣвѣгѣо, ѡрѣжѣе твое ѿ вѣрѣгѣ рѣкѣнѣ твоеѣ. гдѣн, ѿ малѣхѣх ѿ зѣмлѣнѣ, раздѣлѣнѣ ѣ вѣ живѣотѣхѣх ѡхѣх, ѡ сокрѣвѣнѣхѣх твоеѣхѣх ѡспѣнѣнѣлѣ чрѣво ѡхѣх. насѣтѣнѣшѣсѣ сынѣвѣзѣ, ѡ ѡстѣтѣнѣшѣ ѡстѣтѣнѣнѣнѣ малѣнѣнѣцѣмѣ своѣмѣ. ѣзѣ же прѣвѣдоу ѣвѣлѣсѣ лицѣ твоемѣ, насѣщѣсѣ, вѣнегѣдѣ ѣвѣнѣтѣнѣ мнѣ сѣ слѣвѣ твоеѣ.

(Псалом 24)

Теби, Господе, уздигох душу мою, Боже мој. На Тебе се поуздах, да се не постидим до века, да ми се не наругају непријатељи моји. Јер сви који Тебе очекују, неће се постидети; нека се постиде они који безаконују узалуд. Путеве Твоје, Господе, покажи ми, и стазама Твојим научи ме. Упути ме на истину Твоју, и научи ме, јер си Ти Бог Спас мој, и Тебе очекујем васцели дан. Сети се милосрђа Твога, Господе, и милости Твојих, јер су од века. Грех младости моје и незнања мога не спомени; по милости Твојој помени ме Ти, ради доброте Твоје, Господе. Дobar је и праведан Господ, зато ће закону научити оне што греше на путу. Упутиће кротке на суду, научиће кротке путевима Својим. Сви су путеви Господњи милост и истина, онима што ишту завет Његов и сведочанства Његова. Ради Имена Твога, Господе, и очисти грех мој, јер је велик. Ко је тај човек који се боји Господа? Закон ће му дати на путу који је изабрао. Душа његова становаће у добру, и семе ће његово наследити земљу. Господ је утврђење онима који Га се боје, и завет Свој јавиће им. Очи су моје свагда ка Господу, јер ће Он избавити од замке ноге моје. Погледај на ме и помилуј ме, јер сам ја јединак и сиромах. Жалости срца мога умножише се; из невоља мојих избави ме. Види смирење моје и труд мој, и отпусти све грехе моје. Види непријатеље моје како се умножише, и мржњом неправедном омрзнуше ме. Сачувај душу мою и избави ме; да се не постидим, јер се у Тебе поуздах. Незлобиви и праведни пријањаху уза ме, јер Тебе очекујем, Господе. Избави, Боже, Израилља од свих невоља његових.

Въ тебѣ гдѣи, воздвигохъ душу мою. бже мой, на тѣа оуповахъ, да не постыжѣа во вѣкы, ниже да посмѣютъ ми аа вразнѣ мои: ѡво вѣн терпѣцѣи тѣа не постыдѣтѣа. да постыдѣтѣа беззаконнѣиции вотцѣе. пѣтѣи твоѣа гдѣи, икажи ми, и стезамъ твоимъ налчнѣ ма. настѣви ма на истинѣ твоѣи, и налчнѣ ма: ѡакъ ты ѣси бгъ истѣи мой, и тебѣ терпѣхъ вѣсь дѣнь. помани щедроты твоѣа гдѣи, и млчѣи твоѣа, ѡакъ ѡ вѣка сѣтъ. грѣхъ юности моеѣ, и невѣдѣнѣа моегѣ не помани: по млчѣи твоѣи помани ма ты, радѣи блгостѣи твоѣе, гдѣи. блгъ и правъ гдѣи, сего радѣи законоположитѣи согрѣшѣающымъ на пѣтѣи. настѣвитѣи крѣткѣа на сѣдъ, налчнѣи крѣткѣа пѣтѣемъ своимъ. вѣн пѣтѣе гдѣи млчѣи и истинѣа, взыскѣающымъ завѣтѣа сгѣи и свѣдѣнѣа сгѣи. радѣи ѡмене твоегѣ гдѣи, и ѡчиствѣи грѣхъ мой: многъ бо ѣтъ. ктѣо ѣтъ человекъ боѣнѣа гдѣи; законоположитѣи сѣмѣ на пѣтѣи, сгѣоже ѡзволѣи. дѣшѣ сгѣи во блгнѣи водворѣтѣа, и сѣма сгѣи настѣдитѣи земљу. держѣа гдѣи боѣщнѣа сгѣи, и завѣтѣи сгѣи ѡвнѣи ѡмъ. очѣи мои вѣнѣ ко гдѣи, ѡакъ тѣи исторгнетѣи ѡ сѣтѣи нѣзѣи мой. призири на ма, и помилѣи ма, ѡакъ ѣдинородъ и нищѣи ѣсмѣ ѡзъ. искѣрен сѣрдѣа моегѣ оумножнѣа, ѡ ѡждъ мойхъ ѡзвѣдѣи ма. вѣждѣи смрѣнѣе моѣ и трѣдъ мой, и ѡстѣви вѣа грѣхѣи моѣ. вѣждѣи врагѣи моѣ, ѡакъ оумножнѣа, и ненавнѣнѣемъ неправѣнымъ возненавнѣѣша ма. сохрани дѣшѣ мою, и ѡзбѣви ма, да не постыжѣа, ѡакъ оуповахъ на тѣа. несѣбѣнѣи и правѣи прилѣплѣхѣа мнѣ, ѡакъ потерпѣхъ тѣа гдѣи. ѡзбѣви бже, ѡила ѡ вѣхъ искѣнѣи сгѣи.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди те мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу белји од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто сздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидове јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава теби, Боже. **(3 пута.)**

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Помилуј мѧ бже, по велицѣи милости твоѣи и по многомѣртвѣ
щедротѣ твоѣи хъ ѡчиѣти беззаконїе моѣ. наипаче ѡмыи мѧ ѡ
беззаконїа моегѡ, и ѡ грѣхѧ моегѡ ѡчиѣти мѧ. ѣкѡ беззаконїе
моѣ азъ знаю, и грѣхъ моѣ предо мною єсть вѣнѡ. тебѣ єдиномѣ
согрѣшїхъ, и лѡкавоє предъ тобою сотвори хъ, ѣкѡ да ѡправдишиєа во
словесѣхъ твои хъ, и побѣдиши, внегда єдиѣти ти. єе бо въ
беззаконїихъ зачатъ єсмь, и во грѣсѣхъ роди ма мати моѧ. єе бо
истинѣ возлюбїа єси, безвѣстнаа и тлїнаа премудрости твоєѧ
явїа мѧ єси. ѡкропиши мѧ живѡпомѧ, и ѡчиѣѣа: ѡмыеши мѧ, и
паче снѣга ѡбѣлїеа. азъ хъ моємѣ даєи радостъ и бєєлїє, возрадоуетєа
кѡрѣти смрѣнныа. ѡврати лице твоє ѡ грѣхъ мои хъ, и вѣа
беззаконїа моѧ ѡчиѣти. єрдце чисто созижди во мнѣ бже, и азъ хъ
правъ ѡбновїи во ѡтробѣ моєи. не ѡбєржи мене ѡ лица твоегѡ, и
аха твоегѡ стѣгѡ не ѡнимѧ ѡ мене. воздаждь ми радостъ спїєнїа
твоегѡ, и азъ хъ бл҃гннмъ ѡтверди ма. на чѣхъ беззаконныа пѣтємъ
твоимъ, и нечестїиєи къ тебѣ ѡвратѣтєа. избави мѧ ѡ кровїи бже,
бже спїєнїа моегѡ, возрадоуетєа азъ языкъ моѣ правдѣ твоєи. гдїи,
ѡрѣтнѣ моѣ ѡбєрзеши, и ѡрѣтѧ моѧ возвѣстѣтѣ хвалѣ твоѣ. ѣкѡ
ѧще бы возхотѣа єси жєртвы, дааь бы хъ ѡбѡ: бєєгожжєнїа не
бл҃говолиши. жєртва бгѣ азъ хъ сокрѣшенъ: єрдце сокрѣшенно и смрѣнно
бгѣ не ѡнчижитѣ. ѡбєлжи гдїи, бл҃говоленїемъ твоимъ єѡна, и да
созиждѣтєа стѣны єрлїмскїа. тогда бл҃говолиши жєртвѣ правды,
возношенїє и бєєгожєгѧємаа: тогда возложѧтѣ на олѧтарь твоѣ
телицы.

Слава Ѡцѣ и сїнѣ и стѣомѣ азъ хъ, и нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѡвъ,
амїнь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебѣ бже. **трижды.**

Гдїи помилуј, **трижды.**

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,

Благословен си, Христе, Боже наш, који у рибарима показа мудраце, кад им посла Духа светога и њима улови васиљену. Човекољупче, слава теби!

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Богородице, Ти си Лоза истинита, Која си нам узрасла Плод живота; Теби се молимо, моли се, Владичице, са Светим апостолима, да помилује душе наше.

И одмах:

Господ Бог је благословен, благословен је Господ из дана у дан; помоћи ће нам Бог спасења наших, Бог наш, Бог Који спасава.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Недеља свѣта пентикостѣн

Слава Оцѣ и Сѣну и Сѣтому Духу,

Бѣлгоеловѣнз ѣсн хрѣте бѣже нашз, ѣже премѣдры ловцы мѣвлѣн, ннзпоглавз нѣмз дѣла сѣтѣго, и тѣмн оуловлѣн велѣннѣю, человѣколѣбче слава тебѣ.

и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвз, ѣмѣнѣ.

Бѣѣ, ты ѣсн лозѣ истинна, возрѣтѣвшѣ намз плодз жнвотѣ, тебѣ молнмѣ, молнѣ вѣтѣ со свѣмн ѣплѣ, помнѣловѣтн дѣшн нашѣ.

Тѣже

Гѣѣ бѣз бѣлгоеловѣнз, бѣлгоеловѣнз гѣѣ дѣнѣ днѣ, поспѣшнѣтѣ намз бѣз спѣсѣннѣ нашнхз: бѣз нашз, бѣз спѣсѣтн.

Сѣтѣн бѣже, сѣтѣн крѣпкѣн, сѣтѣн безмѣртнѣн, помнѣнѣ наѣз. **Трѣжды.** Слава Оцѣ и Сѣну и Сѣтому Духу, и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвз. ѣмѣнѣ.

Прѣсѣтѣ тѣѣ, помнѣнѣ наѣз: гѣн, ѣчнѣтн грѣхн нашѣ: вѣко, прѣсѣтн беззакѣннѣ нашѣ: сѣтѣн, поспѣтн и нѣцѣлн нѣмѣшн нашѣ, ѣмене твоегѣ радн.

Гѣн помнѣнѣ, **трѣжды.**

Слава Оцѣ и Сѣну и Сѣтому Духу, и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвз. ѣмѣнѣ.

Оѣе нашз, ѣже ѣсн на нѣсѣхз, да свѣтѣтѣ ѣма твое, да прѣндѣтѣ цѣртѣѣ твое: да вѣдѣтѣ вѣла твое, ѣкѣ на нѣсн и на землн. хлѣбз нашз наѣшннѣ дѣждѣ намз днѣсѣ, и ѣсѣтѣн намз дѣлн нашѣ, ѣкоже и мы ѣсѣтѣлѣмз должннѣвѣмз нашымз: и не вѣдѣнѣ наѣз во нѣсѣшнѣ, но нѣзѣлн наѣз ѣ лѣкѣвѣгѣ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Свештеник:

Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Синам и светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин

Када Вишњи сиђе и помете језике, растављаше народе. Када раздаде огъене језикег, све људе позва да се уједине. Тако сложно славимо светога Духа.

Тада: Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Христe Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпеливи, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Недеља слава пентикостџи

Сцјенник:

Іѡѡ твоѡ ѡтъ црѣтѡ, и сила, и слава, ѡца, и сѣа, и слава дѡа, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ.

И мѡ: Ілѣнь.

Ѣгдѡ снзшѡдѡ ѡзыки слѡа, раздѡлѡше ѡзыки вышнѣи: Ѣгдѡ же ѡгненныѡ ѡзыки раздѡлѡше, въ соединѣнѣи вѡа призвѡа, и согласно славишъ всѡгдѡ дѡа.

Гдѣ помѡлѡшѣ, ѡ.

Иже на всѡкое врѡма, и на всѡкѣй чѡсѡ, на небѣи и на землѣи поклонѡемый и славишый, хрѣтѡ бже, долготерпѡливе, многомѡтѣнве, многоблѡгѡтробне: иже правѡдныѡ любѡи и грѣшныѡ милѡши, иже всѡ зовѣи ко епѣсѣнѣю, ѡбѣщѡнѣа радѣ вѡдѡщнхъ блѡгъ. іамъ гдѣи, прѣимѣи и нѡша въ чѡсѡ еѣи мѡтѣвы, и испрѡви жнвѡтѡчъ нѡшъ къ заповѣдемъ твоѣимъ. дѡшы нѡша ѡсвѡтѣнѣ, тѣлѡсѡ ѡчѣстѣнѣ, помышлѣнѣа испрѡви, мѡислѣ ѡчѣстѣнѣ, и избѡви нѡсѡ ѡ всѡкѡа еѡрѡбѣнѣ, ѡѡлзѣ и болѣзней, ѡградѣ нѡсѡ стѡымѣи твоѣимѣ а҃гглы, да ѡполчѣнѣемъ ѣхъ ѡблѡдѡемѣи и наставѡлемѣи, достигнемъ въ соединѣнѣи вѣрѣы, и въ радѡумъ непрѣстѡпныѡ твоѡѡ славы: іѡѡ блѡгословѣнъ ѡсѣи во вѣки вѣковъ, ѡмѣнь.

Гдѣ помѡлѡшѣ, **трѣждѡ.**

Слава ѡца и сѣи и стѡмѡ дѡшѡ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. ѡмѣнь.

Ѣтнѣишѡю херѡвѡимъ, и славишѡишѡю безѣ срѡвиѣнѣа серѡфѣимъ, безѣ истрѡлѣнѣа блѡва рѡждѡшѡю, ѡщѡю ѡцѡ тѡа величѡемъ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Именом Господњим благослови, оче.

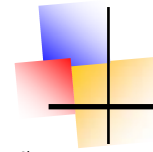
Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, помилуј нас.

После поклона, говоримо Молитву ову Светог Мардарија:

Владико, Боже Оче, Сведржитељу, Господе, Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе, једно Божанство, једна Сила, помилуј ме грешнога, и којим знаш судовима спаси ме недостојног слугу Твог, јер си благословен у векове векова. Амин.

Крај ТРЕЋЕГА ЧАСА.

Недеља свјатих Пентикостѣи

Именемъ гдѣнимъ блгословѣ, Отче.

Свѣщенникъ:

Млчтвами стѣхъ Отцаъ нашихъ, гдѣи иже хрѣте бже нашъ, помилѣи насъ.

И мѣ: Аминь.

Млтва стѣгъ мардарија:

Влко бже Отче вседержителю, гдѣи сѣ единародный иже хрѣте, и стѣи дше, едино бжество едина сила, помилѣи ма грѣшнаго, и иже вѣси едѣблми, сѣи ма недостоѣнаго раба твоего: пакъ блгословѣи еи во вѣки вѣковъ, аминь.

Конѣцъ третѣгъ часа.

ЧАС ШЕСТИ

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем. **(3 пута. И 3 поклона.)**

(Псалам 53)

Гле, Бог ми помаже, и Господ је заступник души мојој. Узврати зла непријатељима мо-им, истином Твојом истреби их. Добровољно ћу принети жртву Теби, исповедаћу Име Твоје, Господе, јер је добро. Јер си ме избавио од сваке невоље; и на непријатеље моје (смело) погледа око моје.

(Псалам 54)

Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољења мога. Погледај на ме и услиши ме. Ожалостих се у размишљању моме, и смутих се од вике непријатеља, и од тлачења безбожника; јер навалише на ме безакоње, и у гневу прогањаху ме. Срце се моје смути у мени, и страх смртни нападе на ме. Страх и трепет дође на ме, и покри ме тама. И рекох: Ко ће ми дати крила као голубу, и полетећу и починућу. Гле, удаљих се бежећи, и настаних се у пустињи. Чеках Бога Који ме спасава од малодушности и од буре. Потопи (их), Господе, и раздели језике њихове; јер видех безакоње и сваћу у граду. Дању и ноћу обилазе га по зидовима његовим, и безакоње и мука је посред њега, и неправда; и не оскуде од тргова његових лихварство и превара. Јер, ако би ме непријатељ поругао, претрпео бих; и ако би мрзитељ велехвалио се нада мною, сакрио бих се од њега. Него ти човече, истодушни, господине мој и познаниче мој,

Час шестый

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса и припадѣмз хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса и припадѣмз самомѸ хрѣтѸ, црѣви и бгѸ нашемѸ.

чрїяжды.

Бже,* во ѣма твоє спїи ма, и в з силѣ твоєи сдїи ми: бже, оубышн млтвѸ моѸ, вндшн глаголы оубгѣ моихѣ. Ёакв чждїи восташа на ма, и крѣпцын взыкаша дшш моѸ, и не предложїша бга пред собою. Се бо бгѣ помогѣтз ми, и гдѣ застѸпникз дшшн моєи. Обратїтз зла врагомз моимз, истинноу твоєю потребн ихѣ. Волею пожрѸ тебеѣ, и исповѣмса ѣмени твоємѸ гдїи, ѣкв блго. Ёакв ѿ всакїа печалї и забавлїз ма єси, и на врагї мо. воззрѣ око моє.

Вндшн. бже млтвѸ моѸ, и не презри моленїа моегѸ. Конмї ми, и оубышн ма: возикорѣхз печалїю мою, и сматѸгса ѿ глаза вражїа и ѿ стѸженїа грѣшника. Ёакв оубклонїша на ма беззаконїе, и во гнѣвѣ враждовѣхѸ ми. Сердце моє сматѣса во мнѣ, и боазнь смертн нападе на ма. Страхѣ и трепетѣ прїиде на ма, и покрѸ ма тьма. И рѣхз: ктѸ дѣтз ми крилѣ ѣкв голубїнѣ, и полещѸ и почїю; Се оудлихса бѣгла, и водворїхса в пѸстынн. Члхз бга, спїаюцаг ма ѿ малодшїа и ѿ вѸри. Почопн гдїи, и раздѣлн языки ихѣ, ѣкв вндѣхз беззаконїе, и прерѣканїе во градѣ. Днѣмз и ноцїю ѿбѣдѣтз и по стѣнамз єгѸ: беззаконїе и трѣдз посредѣ єгѸ, и неправда: и не ѿскѸдѣ ѿ стѸгнз єгѸ лихва и легѣ. Ёакв ѣще бы врагз поноєилз ми, претерпѣлз быхз оубо: и ѣще бы ненавїданї ма на ма велерѣчевалз, оубкрѸлз быхз са ѿ негѸ. Ты же человекѣ равнодшнє, владѸко мой, и знѣемый мой: Ёже кѸпнѸ наслаждѣлса єси со мною

који се заједно са мношћем наслађивао се јелима, у Дом Божији ходисмо једнодушно. Да дође смрт на њих, и да сиђу у ад живи; јер су зла у насељима њиховим усред њих. А ја Богу завапих, и Господ ме услиша. Вечером и јутром и у подне казиваћу, и јављаћу, и услишиће глас мој. Избавиће у миру душу моју од оних који ми се приближују, јер их беше много против мене. Услишиће Бог и понизиће их, Он Који постоји пре векова. Јер нема у њих промене (на боље), јер се не бојаху Бога. Пружише руку своју да узврате; оскврнише завет Његов. Разделише се од гнева Лица Његовог, и приближише се (рату) срца њихова; умекшаше се речи њихове већма од масла, а оне су (уствари) стреле. Пренеси на Господа бригу своју, и Он ће те прехранити; неће дати довека посртања праведнику. А Ти ћеш их, Боже, бацити у јаму пропасти. Људи крвници и лукави неће саставити ни половину дана својих. А ја се у Тебе уздам, Господе.

(Псалом 90)

Који живи у помоћи Вишњег, под кровом Бога Небескога настаниће се. Рећи ће Господу: Заступник мој јеси Ти, и уточиште моје, Бог мој, и надаћу се у Њега. Јер ће те Он избавити од замке ловачке, и од речи метежне. Плећима Својим заклониће те, и под крилима Његовим надаћеш се; као оружјем окружиће те Истина Његова. Нећеш се бојати страха ноћнога, од стреле ко-ја лети по дану, од ствари која пролази у тами, од сусрета и демона подневнога. Пашће поред тебе хиљада, и десет хиљада с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи; ипак ћеш очима твојим сагледати, и одмазду над безбожницима видећеш. Јер си Ти, Господе, Нада моја! Вишњег си поставио за уточиште своје. Неће те зло дотаћи, и ударац се неће приближити стану твоме. Јер ће Анђе-лима Својим заповедати за тебе, да те сачу-вају на свима путевима твојим. На руке ће те узети, да се не спотакне нога твоја о

брашених, из дома њиха ходишомо једномышленіемъ. Да прїидетъ же смѣрть на тѣхъ, и да снїдѣтъ во адъ живи: ѿкъ лѣкабство въ жнлицѣхъ ѿхъ, поредѣ ѿхъ: ѿзъ къ бгѣ въззѣхъ, и гдѣ оубыша мѣ. Вечеръ и зѣтра и полдне повѣмъ, и возвѣщѣю, и оубышнѣхъ гласъ мой. ѿзбѣвнѣхъ мнромъ дѣшѣ моѣ ѿ приближающнхъ мнѣ: ѿкъ во мнозѣ бѣхѣ со мною. Оубышнѣхъ бгѣ, и смнрнѣхъ ѣ, съи прѣжде вѣкѣ: нѣсть бо ѿмъ ѿзмѣненїа, ѿкъ не оубоаша бгѣ. Прострѣ рѣкъ своѣ на воздѣнїе, ѿсквернїша звѣтъ ѣгѣ. Раздѣлїшасѣ ѿ гнѣва лица ѣгѣ, и приближншасѣ сердца ѿхъ: оумѣнїша словеса ѿхъ пѣче ѣлеа, и т. сѣтъ стрѣлы. Возвѣрзи на гдѣ печѣль твоѣ, и тоѣ тѣхъ препнѣетъ, не дѣетъ въ вѣкѣ молвы прѣведннѣхъ. Ты же бже, ннзведѣши ѣ въ стѣденѣцѣхъ нстѣнїа. Мѣжѣ кровѣи и льстїи не преполовѣтъ днѣи своѣхъ: ѿзъ же гдѣ оуповаю на тѣхъ.

Живыи* въ помѣщїи вышнѣмъ, въ кровѣ бгѣ нѣнагъ водворнѣсѣ. Речѣтъ гдѣви: застѣпннѣхъ мой ѣси, и прнѣвѣжнѣ моѣ, бгѣ мой, и оуповаю на него. ѿкъ тоѣ ѿзбѣвнѣхъ тѣхъ ѿ стѣнї лѣчи, и ѿ словеса мѣтежна. Плечма своѣма ѿвѣннѣхъ тѣхъ, и подъ крилѣ ѣгѣ надѣшнѣсѣ. Ордѣжѣмъ ѿбѣдетъ тѣхъ нстннѣ ѣгѣ, не оубошнѣсѣ ѿ стѣла ноцнѣмъ, ѿ стрѣлы летѣщїа во днѣ, ѿ вѣщїи во тѣмѣ прѣходѣщїа, ѿ стѣла и вѣса полдѣннагъ. Падѣтъ ѿ стѣнїи твоѣа тѣсѣща, и тѣмѣ ѿдѣшнѣю тебѣ, къ тебѣ же не прнблїжнѣсѣ. Обѣче очнма твоѣма смѣтрншн, и воздѣнїе грѣшннѣхъ оубрншн. ѿкъ ты гдѣ, оупованїе моѣ, вышнѣмъ положнлѣ ѣси прнѣвѣжнѣ твоѣ. Не прїидетъ къ тебѣ сѣдѣ, и рѣна не прнблїжнѣсѣ тѣлесн твоѣмѣ. ѿкъ ѿггѣлѣмъ своѣмъ заповѣсть ѿ тебѣ, сохрнннѣ тѣхъ во вѣкѣхъ пѣтѣхъ твоѣхъ. На рѣкѣхъ бѣзмѣтъ тѣхъ, да не когдѣ прѣткнѣши ѿ каменѣ ногѣ твоѣ. На ѿпїда и касїїска настѣпншн, и поперѣши львѣ и сѣмѣ. ѿкъ на мѣ оупова,

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

камен. На аспиду и змију отровну наступаћеш, и згазићеш лава и змаја. Зато што се на Мене поуздао, избавићу га; покрићу га, јер је познао Име Моје. Призваће Ме, и услишићу га; са њиме ћу бити у невољи; избавићу га, и прославићу га. Дугим данима (живота) испунићу га, и показаћу му спасење Моје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова.
Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)**

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Појемо тропар, глас 8.

Благословен си, Христе, Боже наш, који у рибарима показа мудраце, кад им посла Духа светог и њима уловие васиљену. Човекољупче, слава теби!

Богородичан:

Пошто немамо смелости због премногих грехова наших, Ти моли, Богородице Дјево, од Тебе Рођенога (Сина); јер много може молба Матерња пред милосрђем Владике. Не презри молбе грешника, Свечесна, јер је Милостив и Моћан да спасе, Он Који је и страдати за нас изволео.

И одмах:

Нека нас брзо предухитре милости Твоје, Господе, јер осиромашисмо врло. Помози нам, нам, Боже, Спасе наш, ради славе Имена Твојега. Господе, избави нас и очисти грехе наше, Имена Твога ради.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова.
Амин.

Недеља слава пентикостѣн

и њзблвлю и: покрью и, ѡкв познà има моє: Воззовѣтъ ко мнѣ, и оублвшѣ ѣгò: ех ннмъ ѣльмъ въ екорьн, ѡзмѣ ѣгò: и прослвблю ѣгò: Долготòу днѣй ипòлно ѣгò, и гвлò ѣмѣ ипѣнѣ моє.

Слава Оцѣ, и снѣ, и стòмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкòвъ, аминь.

Илилдѣа, илилдѣа, илилдѣа, слава тебѣ бже. Трѣжды.

Гдѣ помилѣи, трѣжды.

Тропарь, гласъ тоѣже:

Благословѣнъ еси хрѣте бже нашъ, иже премѣдры ловцы гвлѣи, ннзпослвз и мъ дхѣ стѣго, и тѣми оублвѣи вєлѣннѣю, челòвѣколòбче слава тебѣ.

Игорòдиченъ:

Иакв не илмы дерзновѣнѣа за премнòгѣа грѣхѣи нашѣа, ты иже ѡ тебѣ рòждшагоа молѣ еѣе дѣо: мнòгò во мòжетъ молѣнѣе мрнее ко блгосердѣю влѣкн. не прѣзри грѣшныхъ мольбы вєчѣтаа, иакв млѣтвѣз ѣсть, и ипѣти мòгѣи, иже и страдѣти ѡ насъ ѡзбòлнѣи.

Екорь да предварѣтъ ны щедрòтѣ тво. гдѣ, иакв ѡбннцѣхòмъ сѣлò: помòзи намъ бже ипѣе нашъ, славы рѣдн имене твоегò гдѣ, ѡзблвн насъ, и ѡчѣсти грѣхѣи нашѣа, имене рѣдн твоегò.

Стѣи бже, стѣи крѣпкѣи, стѣи вєзємѣртнѣи, помилѣи насъ. **(Трѣжды.)**

Слава Оцѣ, и снѣ, и стòмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкòвъ, аминь.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш засушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Синам и светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Затим кондак празнику, глас 8.

Када Вишњи сиђе и помете језике, растављаше народе. Када раздаде огљене језикег, све људе позва да се уједине. Тако сложно славимо светога Духа.

Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Христе Боже, Кома се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпеливи, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам

Недеља свѣа пентикостѣн

Прегла трѣце, помилѣи нас: гдѣн, ѡчисти грѣхѣн насѣа: вѣко, прости беззакѡнїа насѣа: свѣи, прѡсѣти и исцѣли немѡщн насѣа, ѣмене твоегѡ радн.

Гдѣн помилѣи, **(Трижды.)**

Слава ѡцѣ, и сѣн, и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣснѡ, и во вѣкн вѣкѡвѣ, аминь.

Ѡче насѣа, ѣже сѣи на нѣбѣхѣх, да свѣтїтѣа ѣма твоѣ, да прїидетѣа црѣтѣе твоѣ, да вѣдетѣа вола твоѡ, ѣкѡ на нѣсн и на землї. хлѣб насѣа насѣщнїи дѣждѣ намѣ днѣсѣ, и ѡсѣтѣн намѣ долгн насѣа, ѣкоже и мы ѡсѣтѣаѣмѣ должннїкѡмѣ насѣымѣ: и не вѣдѣ насѣа во искушѣнїе, но и вѣбѣн насѣа ѡ лѣкѣагѡ.

Свѣщѣнникѣ возгласѣтѣ:

Ѣкѡ твоѣ сѣтѣа црѣтѡ, и сїла, и слава, ѡцѣ, и сїа, и сѣгѡ дхѣ, нынѣ и прѣснѡ, и во вѣкн вѣкѡвѣ.

Анѣ: аминь

Кондакѣ:

Ѡгда снїзшѣдѣа ѣзыкн слѣа, раздѣлѣаше ѣзыкн вѣшнїи: сѣгда же ѡгнѣннїа ѣзыкн раздѣлѣаше, вѣ соединѣнїе вѣа прїзвѣа, и согласнѡ слабнмѣ вѣсѣтѣаго дхѣа.

Гдѣн помилѣи, **мѣ.**

Ѣже на вѣакоѣ вѣремѣа, и на вѣакоїи чѣсѣа, на нѣсн и на землї покланѣемнїи и слабнмнїи хрѣтѣе бѣже, долготѣрпѣлївѣ, многомлѣтнѣвѣ, многоѣлѣгѡтѣрѡбнѣ, ѣже прѣвѣдннїа любѣи, и грѣшннїа милѣи, ѣже

НЕДЕЛЯ СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом Чувани чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас.

Тада Молитва Светог Василија Великог:

Боже и Господе Сила, и све твари Саздатељу, Који си због милосрђа несхватљиве милости Твоје, ниспослао Јединороднога Сина Твога, Господа нашег Исуса Христа, на спасење рода нашег, и часним Његовим Крстом меницу грехова наших поцепао, и њиме победио старешине и власти таме; Сам Владико Човекољупче, прими и од нас грешних ове благодарне и молебне молитве, и избави нас од сваког погубног и мрачног греха, и од свих видљивих и невидљивих не-пријатеља који траже да нам зло учине. Прикуј страху Твоме

Неделя свѣта пентикостѣи

вс. зовѣи ко спсѣнїю ѡбѣщанїа радн вѣдѣщихъ блгъ: сѣмъ гдѣи, прїимнѣ и наша въ члѣз сѣи мѣтвы, и испрѣвн жнвѣтъз нашь кз зѣповѣдемз твоимз: дѣшы наша ѡбвѣтн, тѣлесѣ ѡчнстн, помышлѣнїа испрѣвн, мысли ѡчнстн, и нзбѣвн наъз ѡ всѣкѣа скѣрбн, сѡлз и болѣзней: ѡградн наъз сѣимн твоимн агглы: да ѡполчѣнемз нхъ соблюдѣмн и наставлѣмн, догнѣнемз въ соедннѣнїе вѣрѣы, и въ рѣзѣмз непрнчѣпнымъ твоєѣ сѣвы, ѣкв блгословѣнз сѣи во вѣкн вѣкѡвъ, ѣминь.

Гдѣи помнѣдн, **трижды.**

Сѣлѣа ѡцѣ, и снѣ, и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвъ, ѣминь.

Чтнѣншѣю херѣвїмз, и сѣвнѣншѣю безъ сравнѣнїа серафїмз, безъ нстѣнїа бѣа слѡва рѡждшѣю, сѣщѣю сѣцѣ тѣа велнчѣемз.

Именемз гдѣнимз блгословн, ѡтче.

Сѣѣнникз:

Мѣтвѣамн сѣихъ ѡтсѣцз нашьхъ, гдѣи иисе хрѣтѣ ежѣ нашьз, помнѣдн наъз.

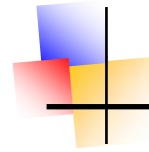
Тѣже мѣтва сѣгѡ велнкагѡ васїлїа:

Бжѣ и гдѣи сѣлз, и всѣа тѣвѣри содѣтелю, нже за мѣрдїе безпрнклѣднмъ мѣтн твоєѣ, сѣдннорѡднаго сѣа твоєгѡ, гдѣа нашьего иисе хрѣтѣа, ннзпосѣлѣвнѣи на спсѣнїе рѡда нашьегѡ, и чтнѣмз сѣгѡ крѣтѡмз рѣскопнѣнїе грѣхъ нашьхъ рѣстерзѣвнѣи, и повѣднѣвнѣи тѣмз начѣла и властн тѣмь: сѣмъ вѣко чѣвѣколюбче, прїимнѣ и наъз грѣшныхъ блгодѣрствѣннмъ еї. и молсѣбнымъ мѣтвѣы, и нзбѣвн наъз ѡ всѣкагѡ всегдѣнѣтельнагѡ и мрѣчнагѡ прегрѣшѣнїа, и вѣхъ ѡсѡбнтн наъз нцѣщнхъ, внѣднмѣхъ и невнѣднмѣхъ вѣгъ. прнговоздн стѣрѣхѣ твоємѣ

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

тела наша, и не допусти срца наша у речи или помисли зле, него љубављу Твојом рани душе наше, да свагда на Тебе гледајући и Твојом светлошћу руковођени, Тебе Неприступну и Вечну Светлост гледамо, и Теби непрестано исповедање и благодарење узносимо, Беспочетном Оцу, са Јединородним Твојим Сином, и Свесветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Недеља свѣта пентикостѣи

плѡти наша, и не ѡклонѣ сердцеѡ нашаѡ въ словеса и ли помышленїа ѡкабствїа: но ѡбѡвїю твоєю ѡуазви души наша, да къ тебе всегда взирающе, и еже ѡ тебе свѣтомъ наставлѣемъ, тебе неприступнаго и прїеносѣннаго зраце свѣта, непрестанное тебе исповѣданїе и бл҃годаренїе возсылаемъ, безначальному ѡцу со єдинороднымъ твоимъ синоу, и свѣтымъ, и бл҃гимъ, и животворѣщимъ твоимъ дх҃омъ, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣковъ, аминь.

ПОРЕДАК ИЗОБРАЗИТЕЉНЕ

(Псалом 102)

Благослови, душо моја, Господа, благословен јеси Господе. Благослови, душо моја Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови, душо моја, Господа, и не заборављај све дарове Његове. Који очишћује сва безакоња твоја, исцељује све болести твоје. Који избавља од трулежи живот твој, Који те венчава милошћу и добротама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновиће се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и суд свима којима се чини неправда. Казао је путеве Своје Мојсеју, си-новима Израилевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпељив и многомилостив. Неће се до краја гневити, нити ће довека срдити се. Није нам учинио по безакоњима нашим, нити је узвратио по гресима нашим. Јер колико је високо небо од земље, толико је утврдио Господ милост Своју на онима који Га се боје. Колико је далеко Исток од Запада, толико је удаљио од нас безакоња наша. Као што милује отац синове, помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна саздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава - дани његови, као цвет пољски - тако прецвета. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не познаје више место своје. А милост је Господња од века и дове-ка на онима који Га се боје, и правда је Његова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његове да их извршују. Господ је на небу припремио престо Свој, и Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни да творите реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове, служитељи Његови творећи вољу Његову. Благословите Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове.

Начало изъбразительныхъ

Блгоговѣн* дѣше моѡ гдѡ, блгоговѣнз єи гдѡ. Блгоговѣн дѣше моѡ гдѡ, и вс. вндтрєннаѡ мо., ѡма єѡє єгѡ. Блгоговѣн дѣше моѡ гдѡ, и не забывѡи вѣхз воздѡнїи єгѡ: Ѡнцїѡуѡаго вс. беззакѡнїѡ тво., ѡцѣлѡуѡаго вс. недѡгн тво.: Ѡзбѡвѡуѡаго ѡ ѡстѣнїѡ жнвѡтз твоѡи, вѣнчѡуѡаго тѡ мїлѡстїю и щедрѡтамн: Ѡсполнѡуѡаго во блгнхз желѡнїє твоѡ: ѡновнѣтѡ ѡкѡ Ѧрлѡ ѡновтѡ твоѡ. Творѡи мнѡвєтѡнн гдѡ, и єдѡбѡ вѣѣмз ѡвѡднмѡмз. Сказѡ пѡтїи єво. мѡѡѣѡвн, єновѡмз ѡлѣвѡмз хотѣнїѡ єво.. Цѣдрз и млѣтнєз гдѡ, долготрѣпѣлїєз и многомлѣтнєз. Не до концѡ прѡгнѣвѡтѡ, нїжє во вѣкз вѡждѡтѡ. Не по беззакѡнїємз нѡшѡмз сотворѡлз єтѡ нѡмз, нїжє по грѣхѡмз нѡшѡмз воздѡлз єтѡ нѡмз. Ѡкѡ по вѡсѡтѣ нѣнѣи ѡ землї, ѡтѡвѡрднлз єтѡ гдѡ млѣтѡ євоѡ на бѡѡцнхѡ єгѡ. Блнкѡ ѡстѡѡтѡ вѡтѡѡы ѡ з.падз, ѡдѡлнлз єтѡ ѡ нѡєз беззакѡнїѡ н.шѡ. Ѡкѡже цѣдрнѡтѡ ѡтѡєцз єїны, ѡцѣдрн гдѡ бѡѡцнхѡ єгѡ. Ѡкѡ тѡи познѡ сѡздѡнїє нѡше, помѡнѡ, ѡкѡ пѣрѣтѡ єємѡ: Челѡвѣкз, ѡкѡ трѡвлѡ днїє єгѡ, ѡкѡ цѡѣтѡ єєлѡннї тѡкѡ ѡцѡѣтѡтѡ. Ѡкѡ дѡхз прѡнѡде вѡ нѣмз, и не єдѡтѡ, и не познѡєтѡ кѡмѡ мѣєтѡ євоєгѡ. Млѣтѡ же гдѡнѡ ѡ вѣкѡ и до вѣкѡ на бѡѡцнхѡ єгѡ, и прѡвѡ єгѡ на єнѣхз єнѡвѡз хрѡнѡцнхз зѡѡѣтѡ єгѡ, и пѡмнѡцнхз зѡпѡѡѣдн єгѡ творѡтн ѡ. Гдѡ на нѣєн ѡгѡтѡѡѡ прѡтѡлз євоѡи, и цѡѡтѡ єгѡ вѣѣмн ѡблѡдѡєтѡ. Блгоговѡнѡтѡ гдѡ всн ѡгѡл єгѡ, єнлнїн крѣпѡстїю, творѡцїи єѡѡѡ єгѡ, ѡѡлѡшѡтн глѡєз єѡѡєєз єгѡ. Блгоговѡнѡтѡ гдѡ вс. єнлѡ єгѡ, єдѡгн єгѡ, творѡцїи вѡлѡ єгѡ. Блгоговѡнѡтѡ гдѡ вс. дѣлѡ єгѡ, на вѡѡкомз мѣєтѡѡ влѡєтѡ єгѡ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Слава... **први хор вишим гласом.**

И сада... **други хор.**

Опет први хор:

Благослови, душо моја, Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благословен јеси Господе.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

(Псалам 145)

Хвали, душо моја, Господа. Хвалићу Господа у животу мојем, певаћу Богу моме докле постојим. Не уздајте се у кнезове, у синове људске; у њима нема спасења. Кад изађе дух његов и врати се у земљу своју, тога дана пропадну све помисли његове. Бла-жен је коме је Бог Јаковљев помоћник његов, уздање је његово у Господа Бога својега; Који је створио небо и земљу, море, и све што је у њима. Који чува истину вавек, Који чини правду уцвељенима, Који даје храну гладнима. Господ ослобађа сужње, Господ умудрује слепе, Господ подиже оборене, Господ љуби праведне. Господ чува дошљаке, сироту и удову прима, и пут грешних погубљује. Зацариће се Господ до века, Бог твој Сионе, из нараштаја у нараштај.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Јединородни Сине и Логосе Божји, бесмртан си, и изволео си ради нашег спасења да се оваплотиш од Свете Богородице и Приснодјеве Марије, и непроменљиво постао си човек; био си распет, Христe Боже, и смрћу смрт сатро; Ти Који си Један од Свете Троице, прослављан са Оцем и Светим Духом, спаси нас.

Недеља свјатих пентикостѣн

Слава, **пéрвыи ли́кз ви́шшимз глáсомз.**

И ны́нѣ, **вторыи́ ли́кз.**

Пáкн пéрвыи́ ли́кз:

Бл́гословѣн дѣшѣ моѡ гд́а, и вс. вндѣтрѣннаѡ мо., ѡма стѡе ѣгѡ.
Бл́гословѣнз ѣнѣ гд́н.

Сла́ва Ѡцѣ, и сѣ, и стѡмѣ дхѣ.

Хвалѣнѣ дѣшѣ моѡ гд́а. Восхваляѡ гд́а въ живѡтѣ моѡмз, поѡ бѣшѣ моѡмѣ, дѡндеже ѣсмь. Не надѣйтѣсѡ на кн́ѡзи, на свѣны челоувѣчѣскѣѡ, въ нѣже неѣтъ спасѣнѣѡ. Изыдетз дѣхз ѣгѡ, и возвратитѣсѡ въ зѣмлю своѡ: въ тѡй дѣнь погнѣнѣтъ вс. помышлѣнѣѡ ѣгѡ. Бл́женз, ѣмѣже бѣз ѡквѡль помѡщникз ѣгѡ, ѡповѣнѣѣ ѣгѡ на гд́а бѣѡ своѡгѡ: сотворѣшаго нѣѡ и зѣмлю, море, и вс. ѣже въ нѣхз: Хранѣщаго ѡчнѣнѣ въ вѣкз, творѣщаго свѣдѣнѣмз, дѡщѡго пѣщѣ ѡчнѣнѣмз. Гд́ь рѣшѣнѣ ѡковнѣнѣ, гд́ь ѡмѣдрѣетз слѣпѣцѣ, гд́ь возвѡдитз ннзвѣрѣннѣѡ, гд́ь лѡбитз прѣвѣдникѣ. Гд́ь хранѣнѣтъ прншѣльцѣ, сѣра и вдовѣ прѣнѣметз, и пѣтъ грѣшнѣхз погнѣнѣтъ. Воспрѣнѣтѣ гд́ь во вѣкз, бѣз твоѣѣ ѣѡне, въ рѡдз и рѡдз.

И ны́нѣ и прѣснѡ, и во вѣкн вѣкѡвз, ѡмѣнѣ.

Ѣдннорѡднѣи ѣѣ, и слѡве бѣжѣи, безмѣртѣнз свѣи, и нзвѡлнѣнѣи ѣпѣнѣѡ нѡшегѡ рѡдн вѡплѡтитѣѡ ѡ свѣѡ вѣцѣ, и прнснодѣѡ мѣи, непрѣлѡжнѡ вѡчлѣвѣчнѣнѣѡ: распнѣнѣѡ же хрѣтѣ бѣже, смѣртѣѡ смѣртѣ попрѣвѣнѣи, ѣдннз свѣи свѣѡ трѣцѣ, спрѡславѣѡмѣи Ѡцѣ и сѡмѣ дхѣ, ѣпѣнѣ нѣѣ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Блажени сиромашни духом...

На крају пак стихова, сјединивши се два хора, говоре овако:

Помени нас, Господе... **гласно.**

У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско.

Блажени који плачу, јер ће се утешити.

Блажени кротки, јер ће наследити земљу.

Блажени гладни и жедни правде, јер ће се наситити.

Блажени милостиви, јер ће бити помиловани.

Блажени чистим срцем, јер ће Бога видети.

Блажени миротворци, јер ће се синови Божји назвати.

Блажени прогнани правде ради, јер је њихово Царство небеско.

Блажени сте кад вас срамоте и прогоне и лажући говоре против вас свакојаке рђаве речи, мене ради.

Радуйте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима.

Слава Оцу и Сину и светоме Духу:

Недеља свјата пентикостѣн

Поманѣ насъ, гдѣ: со сладкопѣнѣемъ, во гласъ ѿ. Н ѡбѣ:

Блѣженнѣ нѣциѣн дѣхомъ: По концѣ же стѣхѣвъ, соеднѣвшымъ двѣмъ лѣкѣмъ, глаголютъ ѿце: **Поманѣ насъ, гдѣ:** Возгласиш:

Во црѣтвѣн твоѣмъ поманѣ насъ, гдѣ, ѡгда прѣидеши во црѣтвѣн твоѣмъ.

Блѣженнѣ нѣциѣн дѣхомъ, ѡкѣ тѣхъ ѡтъ црѣтѣво нѣное.

Блѣженнѣ плачѣциѣн, ѡкѣ тѣн ѡутѣшатѣа.

Блѣженнѣ кротѣциѣн, ѡкѣ тѣн наследѣдѣтъ зѣмлю.

Блѣженнѣ лѣчѣциѣн ѿ жѣждѣциѣн правды, ѡкѣ тѣн насытѣатѣа.

Блѣженнѣ млѣтнѣиѣн, ѡкѣ тѣн помѣловани бѣдѣтъ.

Блѣженнѣ чѣстѣн сѣрдѣемъ, ѡкѣ тѣн бѣга ѡзрѣатѣа.

Блѣженнѣ миротѣворѣциѣн, ѡкѣ тѣн сынове бѣжѣн нареѣдѣтѣа.

Блѣженнѣ ѡзгнѣннѣ правды ради, ѡкѣ тѣхъ ѡтъ црѣтѣво нѣное.

Блѣженнѣ ѡтѣ, ѡгда понѣатѣа вѣмъ, ѿ ѡзженѣтъ, ѿ рекѣтъ вѣакъ солъ глаголѣ, на бѣ лѣжѣце менѣ ради.

Радѣнѣтѣа ѿ бѣелѣнѣтѣа, ѡкѣ мѣдѣа вѣша многа на нѣрѣхъ.

Слава ѡцѣ, ѿ сѣн, ѿ стѣмѣ дѣхъ,

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Владико, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Свети, када дођеш у Царству Твоме.

Хор небески пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Стих: Приступите Њему и просветите се, и лица се ваша неће постидети.

Хор небески пева Ти и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Слава Оцу и Сину и светоме Духу:

Хор светих Анђела и Арханђела, са свима Небеским Силама, пева Ти и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјег, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истини-тог, рођеног, не створеног, једносушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Ма-рије Дјеве, и постао човек. И Који је распет

Недеља свѣта пентикостѣн

Помани нас гди, егда прїидеши во црѣвїи твоѣмз.

Помани нас влїко, егда прїидеши во црѣвїи твоѣмз.

Помани нас ст҃їи, егда прїидеши во црѣвїи твоѣмз.

Лїкз нѣнынї поет҃з тѣл, и глаголет҃з: е.з, е.з, е.з гдѣ слава́д.з, нїполнь нѣо и землѧ славы твоѣл.

Ст҃їхз: Пристѣпнїте кз немѸ и просвѣтнїтесл, и лїца б.ша не постыдѧтесл.

Лїкз нѣнынї поет҃з тѣл, и глаголет҃з: е.з, е.з, е.з гдѣ слава́д.з, нїполнь нѣо и землѧ славы твоѣл.

Слава оцѣ, и снѣ, и ст҃омѸ дхѣ,

Лїкз свѣхз агг҃лз и архг҃лз, со вѣкми нѣнынїи силлми поет҃з тѣл, и глаголет҃з: е.з, е.з, е.з гдѣ слава́д.з: нїполнь нѣо и землѧ славы твоѣл.

И нынѣ и прїишо, и во вѣки вѣкѡвз, аминь.

ВѣрѸю во єдиняго б҃га оцѧ вседержнїтесл, творцѧ нѣл и землїи, виднмымз же вѣмз и невиднмымз. И во єдиняго гдѧ їисл хр҃тѧ, снѧ бж҃їл, єдннороднаго, ѣже ѿ оцѧ рождѣннаго прѣжде вѣхз вѣкз. свѣтл ѿ свѣтл, б҃га истинна, ѿ б҃га истинна, рождѣнна, не сотворѣнна, єднносѣцна оцѣ, ѣже вс. быша. Нїсз радн человекз, и нашегѡ радн спсѣнїл шедшаго сз нѣсз, и воплоћнвшагосл ѿ дхѧ сл и мрїи дѣы, и вочеловѣчшасл. Распѧтаго же за ны при понтїнїтѣмз пїлатѣ, и

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш засушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Синам и светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Затим кондак празнику, глас 8.

Када Вишњи сиђе и помете језике, растављаше народе. Када раздаде огњене језике, све људе позва да се уједине. Тако сложено слаavimo светога Духа.

Господи помилуј (12)

Недеља свјата пентикостѣн

страдалаѣша, и погребена. И воскресшаго въ третѣи дѣнь, по писанїемъ. И возшедшаго на небѣл, и седѣщаго ѡцѣл. И пакѣи грядѣщаго со славою седѣти живымъ и мѣртвымъ, ѣгѡже црѣтвию не вѣдетъ концѣл. И въ дѣла славо, гдѣ животворѣщаго, ѣже ѡ цѣлѣ нѣходѣщаго, ѣже со оцѣемъ и синомъ спокланѣема и славима, глагѡлаѣшаго пррѡки. Ко едїнѣ слѡ, соборнѡ и апѡльскѡ црѣковѣ. Неповѣдѡ едїно крѣщенїе, во ѡстѡвлѣнїе грѣхѡвъ. Члѡ воскреснѣа мѣртвыхъ: И жїзни вѣдѣцаго вѣка, аминь.

Оче нашъ, ѣже еси на небѣхъ, да свѣтитѣл ѣма твоѣ, да прїидетъ црѣтвиѣ твоѣ, да вѣдетъ вола твоѡ, ѣкѡ на небѣ и на землїи. хлѣбъ нашъ насѡщный даждь намъ днѣсь, и ѡстѡвлѣн намъ долги нашѡ, ѣкоже и мы ѡстѡвлѣемъ должникѡмъ нашимъ: и не введѣ насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лѡкаваго.

Сѣченникъ:

Ѣкѡ твоѣ естѣ црѣтво, и сила, и слава, ѡцѣл, и еси, и стѡгѡ дѣл, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ.

И мѡ: аминь.

Кондакъ:

Ѣгда сннзшедѡ азѣки елѣ, раздѣлаше азѣки вышнїи: егда же огненныа азѣки раздалаше, въ соединѣнїе вѣл прнзвѣл, и согласно славимъ ввѣтѣлѡ дѣл.

Гдѣ помнѣлѣ, вѣ.

И Молитва:

Свесвета Троице, Једносушна Сило, неразделиво Царство, Узроче свих добара, покажи благовољење и на мени грешном; **утврди**, уразуми срце моје, и сву моју одузми нечистоту; просвети моју мисао, да увек славим, певам и поклањам се, и говорим: Један је Свет, Један Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

Нека је Име Господње благословено од сада и до века. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и светоме Духу И сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 33)

Благосиљаћу Господа у свако време, хвала је Његова свагда у устима мојим. Господом ће се хвалити душа моја; нека чују кротки и обрадују се. Величајте Господа са мношвом, и узвисујмо Име Његово заједно. Тражих Господа, и услиша ме, и од свих невоља мојих избави ме. Приступите Њему и про-светлите се, и лица се ваша неће постидети. Овај сиромашав завапи, и Господ га услиша, и од свих невоља његових спасе га. Поставиће се оружан Анђео Господњи око оних који Га се боје, и избавиће их. Окусите и видите да је добар Господ. Благо човеку који се на-да у Њега. Бојте се Господа, сви свети Његови, јер не трпе оскудицу они који Га се боје. Богати осиромашеше и огладнеше, а они који траже Господа неће се лишити ниједнога добра. Ходите, чеда, послушајте мене; страху Господњем научићу вас. Ко је човек који жели живота, који воли да види дане добре? Уздржи језик твој од зала, и уста твоја да не говоре лажи. Уклони се од зала, и чини добро; тражи мира и иди за њим. Очи су Господње на праведнима, и уши Његове на молитву њихову. Лице пак Господње је против чинитеља зала, да истреби са земље спомен њихов. Завапише праведници, и Господ их услиша,

И мѣтвѣ:

Весѣла трѣце, ѣдиносушна держава, неразделиво црѣтво, всѣхъ бл҃гѣхъ вина, бл҃говоли же и ѿ мнѣ грѣшнѣмъ, ѡтвѣрдѣ, вразуми сѣрдце мое, и всю мою ѡмни искѣрни. просвѣти мою мѣсль, да вѣнѣ слаблю, поѡ и покланѣюса, и глаголю: ѣдинъ еъ, ѣдинъ гдѣ, иже хрѣтоъ, во славу бга ѡца, аминь.

Бѣди ѡма гдѣне бл҃гословено ѡ нынѣ и до вѣка. **Трижды.**

Слава ѡца, и снѣ, и стѡму дхѣ, И нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Бл҃гословлю гдѣ на всѣкое время, вѣнѣ хвала ѣгѡ во ѡтѣхъ моихъ. Ѡ гдѣ похваляюша дѣла моѡ, да ѡслашати крѡтцын, и возвеселѣтса. Возвеличате гдѣ со мною, и вознесѣмъ ѡма ѣгѡ вкѣпѣ. Взыскахъ гдѣ, и ѡслаша мѡ, и въ всѣхъ скорѣи моихъ избави мѡ. Приступите къ немѣ, и просвѣтитса, и лица вша не постыдѣтса. Сѣи ницѣи воззва, и гдѣ ѡслаша ѡ, и ѡ всѣхъ скорѣи ѣгѡ спѣи ѡ. Ѡполчитса аггѣ гдѣнѣ ѡкрестъ боѡщнхъ ѣгѡ, и избавитъ ихъ. Вкѣните и видите, ѡкв бл҃гъ гдѣ: бл҃женъ мѡжъ, иже ѡповѣтѣ нань. Бѡитса гдѣ всѣ еи ѣгѡ, ѡкв нѣсть лишѣнѣ боѡщымъ ѣгѡ. Богѡтѣн ѡбнѣша и валакаша, взыскающѣи же гдѣ не лишѣтса всѣкагѡ бл҃га. Приидите чѡда, погѡшати мене, стѣрахѣ гдѣню нахѣ вѣз. Кто ѣсть человекъ, хотѡи живѡтъ, любѡи дни видѣти бл҃ги; ѡудержи ѡзѣкъ твоѡ ѡ сла, и ѡтѣтѣ твоѡ ѣже не глаголати льгѣн. ѡклонѣса ѡ сла, и сотвори бл҃го: взыщи мѣра и пожени ѡ. Ѡчи гдѣнѣ на праведныа, и ѡши ѣгѡ въ мѣтвѣ ихъ: лицѣ же гдѣне на творѡщыа сла, ѣже потребитѣ ѡ землѣ пѡмѣтъ ихъ.

НЕДЕЉА СВЕТЕ ПЕДЕСЕДНИЦЕ

и од свих невоља њихових избави их. Близу је Господ скрушених срцем, а смирене духом спасиће. Многе су невоље праведних, и од свих њих избавиће их Господ. Чува Господ све кости њихове, ни једна од њих неће се сатрти. Смрт је грешника страшна, и који мрзе праведника огрешаће се. Избавиће Господ душе слугу Својих, и неће се преварити нико ко се узда у Њега.

Слава Оцу и Сину и светоме Духу И сада и увек и у векове векова. Амин.

Свештеник:

Пресвета Богородице, спаси нас.

Народ:

Часнија си од херувима и неизмерно славнија од серафима; без покварења Бога Реч си родила. Ти си Богородица, тебе величамо.

Господи помилуј **(Трипут)**

Благослови

Недеља свјата пентикостѣн

Воззвѣаша праведни, и гдѣ оубѣлѣша ѿ ѿчѣхъ, и ѿ вѣѣхъ скорбѣи ѿчѣхъ избави ѿчѣхъ. Близи гдѣ сокрѣшенныхъ сердцемъ, и смиренныхъ дѣломъ спѣетъ. Мнози кворѣи праведныхъ, и ѿ вѣѣхъ ѿчѣхъ избавитъ ѿ гдѣ. Хранитъ гдѣ всѣ кворѣи ѿчѣхъ, ни едина ѿ нихъ сокрѣшитъ. Смерть грѣшниковъ люта, и ненавѣдѣти праведнаго оубо оубо прегрѣшатъ. Избавитъ гдѣ души рѣзъ своихъ, и не прегрѣшатъ всѣ оубо оубо на него.

Слава Оцѣ, и Сѣ, и Сѣмѣ дѣ, И нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ, аминь.

Сщеник:

Престѣла бже спсѣ насъ.

Чтѣнѣшю херувѣмъ, и славѣнѣшю безъ сравнѣнѣа серафѣмъ, безъ истрѣнѣа бга слова рѣждшю, сщцѣю бже чѣ величѣемъ.

Гдѣ помилѣи **трижды.**

Благослови.

**МАНАСТИР И ТЕОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ
СВЕТАГА САВЕ
ЛИБЕРТИВИЛ,
С.А.Д.**

ЛЕТА ГОСПОДЊЕГ 2013